

Parlamentul European

2014 - 2019

REGULAMENT DE PROCEDUR

A opta legislatur

aprilie 2015

RO

Unit în diversitate

RO

În aten ia cititorilor:

În conformitate cu decizia Parlamentului privind folosirea în documentele sale a unui limbaj neutru din punct de vedere al genului, Regulamentul de procedur a fost adaptat pentru a lua în considerare orient rile privind acest subiect aprobate de Grupul la nivel înalt privind egalitatea de gen i diversitatea la 13 februarie 2008 i confirmate de Birou la 19 mai 2008.

Textele cu caractere *cursive* corespund unor interpret ri (în sensul articolului 226) ale unor dispozi ii din prezentul regulament.

CUPRINS

TITLUL I DEPUTA I, ORGANE ALE PARLAMENTULUI I GRUPURI POLITICE

CAPITOLUL 1 DEPUTA I ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN

Articolul 1	Parlamentul European
Articolul 2	Independen a mandatului
Articolul 3	Verificarea prerogativelor
Articolul 4	Durata mandatului parlamentar
Articolul 5	Privilegii i imunit i
Articolul 6	Ridicarea imunit ii
Articolul 7	Ap rarea privilegiilor i imunit Ńilor
Articolul 8	AcŃiunea de urgenŃ a Pre edintelui pentru susŃinerea imunit Ńii
Articolul 9	Proceduri privind imunitatea
Articolul 10	Punerea în aplicare a Statutului deputa ilor
Articolul 11	Interesele financiare ale deputaŃilor, regulile de conduit , registrul de transparenŃ obligatoriu i accesul în Parlament
Articolul 12	InvestigaŃii interne efectuate de Oficiul European de Lupt Antifraud (OLAF)
Articolul 13	Observatori

CAPITOLUL 2 MANDATE

Articolul 14	Pre edintele provizoriu
Articolul 15	Candidaturi i dispozi ii generale
Articolul 16	Alegerea Pre edintelui – Discursul inaugural
Articolul 17	Alegerea vicepre edin ilor
Articolul 18	Alegerea chestorilor
Articolul 19	Durata mandatelor
Articolul 20	Locuri vacante
Articolul 21	Încetarea exercit rii func iilor înainte de termen

CAPITOLUL 3 ORGANE I FUNC II

Articolul 22	Func iile Pre edintelui
Articolul 23	Func iile vicepre edin ilor
Articolul 24	Componen a Biroului
Articolul 25	Func iile Biroului
Articolul 26	Componen a Conferin ei pre edin ilor
Articolul 27	Func iile Conferin ei pre edin ilor
Articolul 28	Func iile chestorilor
Articolul 29	Conferin a pre edin ilor de comisie
Articolul 30	Conferin a pre edin ilor de delega ie
Articolul 31	Accesul publicului la deciziile Biroului i ale Conferin ei pre edin ilor

CAPITOLUL 4 GRUPURI POLITICE

Articolul 32	Constituirea grupurilor politice
Articolul 33	Activit ile i situa ia juridic ale grupurilor politice
Articolul 34	Intergrupurile
Articolul 35	Deputa ii neafilia i
Articolul 36	Repartizarea locurilor în sala de edin e

TITLUL II PROCEDURI LEGISLATIVE, BUGETARE I DE ALT TIP

CAPITOLUL 1 PROCEDURI LEGISLATIVE DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 37	Programul de lucru al Comisiei
Articolul 38	Respectarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
Articolul 39	Verificarea temeiului juridic
Articolul 40	Delegarea competențelor legislative
Articolul 41	Verificarea compatibilității financiare
Articolul 42	Examinarea respectării principiului subsidiarității
Articolul 43	Informarea și accesul Parlamentului la documente
Articolul 44	Reprezentarea Parlamentului la reuniunile Consiliului
Articolul 45	Drepturile de inițiativă conferite Parlamentului prin tratate
Articolul 46	Inițiativa prevăzută la articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene
Articolul 47	Examinarea documentelor legislative
Articolul 48	Procedurile legislative privind inițiativele prezentate de state membre

CAPITOLUL 2 PROCEDURI ÎN CADRUL COMISIEI

Articolul 49	Rapoarte legislative
Articolul 50	Procedura simplificată
Articolul 51	Rapoarte fără caracter legislativ
Articolul 52	Rapoarte din proprie inițiativă
Articolul 53	Avizele comisiilor
Articolul 54	Procedura comisiilor asociate
Articolul 55	Procedura reuniunilor comune ale comisiilor
Articolul 56	Modalități de elaborare a rapoartelor

CAPITOLUL 3 PRIMA LECTURĂ

Stadiul examinării în comisie

Articolul 57	Modificarea unei propuneri de act legislativ
Articolul 58	Poziția Comisiei și a Consiliului privind amendamentele

Stadiul examinării în plen

Articolul 59	Încheierea primei lecturi
Articolul 60	Respingerea unei propuneri a Comisiei
Articolul 61	Adoptarea de amendamente la o propunere a Comisiei

Procedura de urmărire

Articolul 62	Urmărirea poziției Parlamentului
Articolul 63	Sesizarea repetată a Parlamentului

CAPITOLUL 4 A DOUA LECTURĂ

Stadiul examinării în comisie

Articolul 64	Comunicarea poziției Consiliului
Articolul 65	Prelungirea termenelor
Articolul 66	Trimiterea la comisia competentă și procedura de examinare în cadrul acesteia

Stadiul examinării în plen

Articolul 67	Încheierea celei de-a doua lecturi
Articolul 68	Respingerea poziției Consiliului
Articolul 69	Amendamente la poziția Consiliului

CAPITOLUL 5 A TREIA LECTUR

Concilierea

Articolul 70	Convocarea comitetului de conciliere
Articolul 71	Delegația la comitetul de conciliere

Stadiul examinării în plen

Articolul 72	Proiectul comun
--------------	-----------------

CAPITOLUL 6 ÎNCHEIEREA PROCEDURII LEGISLATIVE

Articolul 73	Negocierile interinstituționale din cadrul procedurilor legislative
Articolul 74	Aprobarea unei decizii privind deschiderea negocierilor interinstituționale înainte de adoptarea unui raport în cadrul comisiei
Articolul 75	Acordul în primă lectură
Articolul 76	Acordul în a doua lectură
Articolul 77	Cerințe privind redactarea actelor legislative
Articolul 78	Semnarea actelor adoptate

CAPITOLUL 7 ASPECTE CONSTITUȚIONALE

Articolul 79	Revizuirea ordinară a tratatelor
Articolul 80	Revizuirea simplificată a tratatelor
Articolul 81	Tratate de aderare
Articolul 82	Retragerea din Uniune
Articolul 83	Încălțarea principiilor fundamentale de către un stat membru
Articolul 84	Componenta Parlamentului
Articolul 85	Cooperarea consolidată dintre statele membre

CAPITOLUL 8 PROCEDURI BUGETARE

Articolul 86	Cadrul financiar multianual
Articolul 87	Documente de lucru
Articolul 88	Examinarea proiectului de buget – prima etapă
Articolul 89	Trilogul financiar
Articolul 90	Concilierea bugetară
Articolul 91	Adoptarea definitivă a bugetului
Articolul 92	Regimul două sprezecimilor provizorii
Articolul 93	Descărcarea de gestiune a Comisiei pentru execuția bugetară
Articolul 94	Alte proceduri de descărcare de gestiune
Articolul 95	Controlul Parlamentului asupra execuției bugetare

CAPITOLUL 9 PROCEDURI BUGETARE INTERNE

Articolul 96	Estimarea bugetului Parlamentului
Articolul 97	Procedura care se aplică pentru întocmirea estimării bugetului Parlamentului
Articolul 98	Competențele în domeniul angajării și lichidării cheltuielilor

CAPITOLUL 10 PROCEDURA DE APROBARE

Articolul 99	Procedura de aprobare
--------------	-----------------------

CAPITOLUL 11 ALTE PROCEDURI

Articolul 100	Procedura de emitere a avizului în sensul articolului 140 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene
Articolul 101	Proceduri privind dialogul social
Articolul 102	Proceduri privind examinarea acordurilor voluntare

Articolul 103	Codificarea
Articolul 104	Reformarea
Articolul 105	Acte delegate
Articolul 106	Acte i m suri de punere în aplicare
Articolul 107	Examinarea în cadrul procedurii cu comisii asociate sau cea cu reuniuni comune ale comisiilor

TITLUL III RELAȚII EXTERNE

CAPITOLUL 11 ACORDURI INTERNA IONALE

Articolul 108	Acorduri interna ionale
Articolul 109	Proceduri întemeiate pe articolul 218 din Tratatul privind func ionarea Uniunii Europene în caz de aplicare provizorie sau de suspendare a acordurilor interna ionale sau de stabilire a pozi iei Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord interna ional

CAPITOLUL 12 REPREZENTAREA EXTERN A UNIUNII I POLITICA EXTERN I DE SECURITATE COMUN

Articolul 110	Reprezentanți speciali
Articolul 111	Reprezentarea interna ional
Articolul 112	Consultarea i informarea Parlamentului în cadrul politicii externe i de securitate comune
Articolul 113	Recomand ri în cadrul politicii externe i de securitate comune
Articolul 114	Înc lcare a drepturilor omului

TITLUL IV TRANSPAREN A LUCR RILOR

Articolul 115	Transparen a activit ilor Parlamentului
Articolul 116	Accesul public la documente

TITLUL V RELA IILE CU CELELALTE INSTITU II I ORGANE

CAPITOLUL 1 NUMIRI

Articolul 117	Alegerea Pre edintelui Comisiei
Articolul 118	Alegerea Comisiei
Articolul 119	Mo iunea de cenzur împotriva Comisiei
Articolul 120	Numirea judec torilor i avocaților generali ai Curții de Justiție a Uniunii Europene
Articolul 121	Numirea membrilor Cur ii de Conturi
Articolul 122	Numirea membrilor Comitetului executiv al B nciei Centrale Europene

CAPITOLUL 2 DECLARA II

Articolul 123	Declara iile Comisiei, ale Consiliului i ale Consiliului European
Articolul 124	Explicarea deciziilor Comisiei
Articolul 125	Declara iile Cur ii de Conturi
Articolul 126	Declara iile B nciei Centrale Europene
Articolul 127	Recomandarea privind orient rile generale ale politicilor economice

CAPITOLUL 3 ÎNTREB RI PARLAMENTARE

Articolul 128	Întreb ri cu solicitare de r spuns oral urmat de dezbateri
Articolul 129	Timpul afectat întreb rilor
Articolul 130	Întreb ri cu solicitare de r spuns scris

Articolul 131	Întrebări cu solicitare de răspuns scris adresate Birnii Centrale Europene
CAPITOLUL 4	RAPOARTE ALE ALTOR INSTITU II
Articolul 132	Rapoarte anuale i alte rapoarte ale altor institu ii
CAPITOLUL 5	REZOLU II I RECOMAND RI
Articolul 133	Propuneri de rezolu ie
Articolul 134	Recomand ri adresate Consiliului
Articolul 135	Dezbateri privind cazuri de înc lcare a drepturilor omului, a democra iei i a statului de drept
Articolul 136	Declara ii scrise
Articolul 137	Consultarea Comitetului Economic i Social European
Articolul 138	Consultarea Comitetului Regiunilor
Articolul 139	Cereri adresate agen iilor europene
CAPITOLUL 6	ACORDURI INTERINSTITU IONALE
Articolul 140	Acorduri interinstitu ionale
CAPITOLUL 7	SESIZAREA CUR II DE JUSTI IE A UNIUNII EUROPENE
Articolul 141	Proceduri în fa a Cur ii de Justi ie a Uniunii Europene
TITLUL VIRELA IILE CU PARLAMENTELE NA IONALE	
Articolul 142	Schimbul de informa ii, contacte i facilit i reciproce
Articolul 143	Conferin a organelor specializate în afaceri comunitare (COSAC)
Articolul 144	Conferin e ale parlamentelor
TITLUL VII SESIUNI	
CAPITOLUL 1	SESIUNILE PARLAMENTULUI
Articolul 145	Legislaturi, sesiuni, perioade de sesiune, edin e
Articolul 146	Convocarea Parlamentului
Articolul 147	Locul de desf urare a edin elor i a reuniunilor
Articolul 148	Participarea la edin e
CAPITOLUL 2	ORDINEA LUCR RILOR PARLAMENTULUI
Articolul 149	Proiectul de ordine de zi
Articolul 150	Procedura în plen f r amendamente i dezbateri
Articolul 151	Prezentare succint
Articolul 152	Adoptarea i modificarea ordinii de zi
Articolul 153	Dezbatere extraordinar
Articolul 154	Procedura de urgen
Articolul 155	Dezbatere în comun
Articolul 156	Termene
CAPITOLUL 3	REGULI GENERALE PENTRU DESF URAREA EDIN ELOR
Articolul 157	Accesul în sala de edin e
Articolul 158	Regimul lingvistic
Articolul 159	Dispozi ie tranzitorie
Articolul 160	Distribuirea documentelor
Articolul 161	Prelucrarea electronic a documentelor

Articolul 162	Repartizarea timpului afectat lu rilor de cuvânt i lista vorbitorilor
Articolul 163	Interven ii cu durata de un minut
Articolul 164	Interven ii pentru chestiuni de ordin personal
CAPITOLUL 4	M SURI ÎN CAZ DE NERESPECTARE A REGULILOR DE CONDUIT APLICABILE DEPUTA ILOR
Articolul 165	M suri imediate
Articolul 166	Sanc iuni
Articolul 167	C i de atac interne
CAPITOLUL 5	CVORUM I VOT
Articolul 168	Cvorumul
Articolul 169	Depunerea i prezentarea amendamentelor
Articolul 170	Admisibilitatea amendamentelor
Articolul 171	Procedura de vot
Articolul 172	Egalitatea de voturi
Articolul 173	Baza de votare
Articolul 174	Ordinea de votare a amendamentelor
Articolul 175	Examinarea de c tre comisii a amendamentelor depuse în plen
Articolul 176	Votul pe p r i
Articolul 177	Dreptul de vot
Articolul 178	Votul
Articolul 179	Votul final
Articolul 180	Votul prin apel nominal
Articolul 181	Votul electronic
Articolul 182	Votul secret
Articolul 183	Explica ii privind votul
Articolul 184	Contestarea votului
CAPITOLUL 6	INTERVEN II PRIVIND PROCEDURA
Articolul 185	Mo iuni de procedur
Articolul 186	Solicitarea de respectare a Regulamentului de procedur
Articolul 187	Chestiunea preliminar
Articolul 188	Retrimiteria la comisie
Articolul 189	Închiderea dezbaterii
Articolul 190	Amânarea dezbaterii sau a votului
Articolul 191	Suspendarea sau ridicarea edin ei
CAPITOLUL 7	PUBLICAREA LUCR RILOR
Articolul 192	Procesul-verbal
Articolul 193	Textele adoptate
Articolul 194	Stenograma
Articolul 195	Înregistrarea audiovizual a dezbaterilor
TITLUL VIII	COMISII I DELEGA II
CAPITOLUL 1	COMISII – CONSTITUIRE I ATRIBU II
Articolul 196	Constituirea comisiilor permanente
Articolul 197	Constituirea comisiilor speciale
Articolul 198	Comisiile de anchet
Articolul 199	Componen a comisiilor
Articolul 200	Membrii suplean i
Articolul 201	Atribu iile comisiilor

Articolul 202	Comisia competentă cu verificarea prerogativelor
Articolul 203	Subcomisiile
Articolul 204	Birourile comisiilor
Articolul 205	Coordonatori în cadrul comisiei și raportori din umbră
CAPITOLUL 2	COMISII – FUNCȚIONARE
Articolul 206	Reuniunile comisiilor
Articolul 207	Procesele-verbale ale reuniunilor comisiilor
Articolul 208	Votul în comisie
Articolul 209	Dispoziții privind edin a plenar aplicabile în comisie
Articolul 210	Timpul afectat întrebărilor în comisie
Articolul 211	Audierile publice consacrate inițiativelor cetățenești
CAPITOLUL 3	DELEGAȚII INTERPARLAMENTARE
Articolul 212	Constituirea și rolul delegațiilor interparlamentare
Articolul 213	Cooperarea cu Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei
Articolul 214	Comisiile parlamentare mixte
TITLUL IX PETIȚII	
Articolul 215	Dreptul de petiționare
Articolul 216	Examinarea petițiilor
Articolul 217	Accesul publicului la petiții
Articolul 218	Inițiativa cetățenească
TITLUL X OMBUDSMANUL	
Articolul 219	Alegerea Ombudsmanului
Articolul 220	Activitatea Ombudsmanului
Articolul 221	Destituirea Ombudsmanului
TITLUL XI SECRETARIATUL GENERAL AL PARLAMENTULUI	
Articolul 222	Secretariatul General
TITLUL XII COMPETENȚELE PRIVIND PARTIDELE POLITICE LA NIVEL EUROPEAN	
Articolul 223	Competențele Președintelui
Articolul 224	Competențele Biroului
Articolul 225	Competențele comisiei competente și ale Parlamentului în edin a plenar
TITLUL XIII APLICAREA ȘI MODIFICAREA REGULAMENTULUI DE PROCEDUR	
Articolul 226	Aplicarea Regulamentului de procedură
Articolul 227	Modificarea Regulamentului de procedură
TITLUL XIV DISPOZIȚII DIVERSE	
Articolul 228	Simbolurile Uniunii
Articolul 229	Chestiuni pendente
Articolul 230	Structura anexelor
Articolul 231	Rectificări
ANEXA I	Codul de conduită a deputaților în Parlamentul European în materie de interese financiare și conflicte de interese
ANEXA II	Desfășurarea timpului afectat întrebărilor adresate Comisiei

ANEXA III	Criterii privind întrebările cu solicitare de răspuns scris adresate în temeiul articolelor 130 și 131
ANEXA IV	Orientări și criteriile generale pentru alegerea subiecților care urmează să fie înscrise pe ordinea de zi a dezbaterilor privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept prevăzute la articolul 135
ANEXA V	Procedura care se aplică pentru examinarea și adoptarea deciziilor privind acordarea descărcării de gestiune
ANEXA VI	Competențele și atribuțiile comisiilor parlamentare permanente
ANEXA VII	Documente și informații confidențiale și sensibile
ANEXA VIII	Modalități de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European
ANEXA IX	Registrul de transparență
ANEXA X	Exercitarea funcțiilor Ombudsmanului
ANEXA XI	Investigațiile interne în domeniul prevenirii fraudei, corupției și oricărei activități ilegale care afectează interesele Comunităților
ANEXA XII	Acord între Parlamentul European și Comisie privind normele de punere în aplicare a Deciziei 1999/468/CE a Consiliului de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei, modificat prin Decizia 2006/512/CE
ANEXA XIII	Acord-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană
ANEXA XIV	Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documente
ANEXA XV	Orientări privind interpretarea regulilor de conduită aplicabile deputaților
ANEXA XVI	Orientări pentru aprobarea Comisiei
ANEXA XVII	Procedura de autorizare a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativă
ANEXA XVIII	Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa
ANEXA XIX	Declarația comună a Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie (articolul 251 din Tratatul CE)
ANEXA XX	Codul de conduită pentru negocieri în contextul procedurii legislative ordinare

ANEXA XXI

Acord interinstituțional între Parlamentul European și Banca Central European privind modalitățile practice de exercitare a controlului democratic și de monitorizare a exercitării atribuțiilor conferite Bncii Centrale Europene în cadrul mecanismului unic de supraveghere

TITLUL I

DEPUTAȚII, ORGANE ALE PARLAMENTULUI ȘI GRUPURI POLITICE

CAPITOLUL 1

DEPUTAȚII ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN

Articolul 1

Parlamentul European

(1) Parlamentul European este adunarea aleasă în conformitate cu tratatele, cu Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct și cu legislațiile naționale adoptate în aplicarea tratatelor.

(2) Denumirea reprezentanților aleși în Parlamentul European este următoarea:

- „” în bulgar ,
- „Diputados al Parlamento Europeo” în spaniol ,
- „Poslanci Evropského parlamentu” în ceh ,
- „Medlemmer af Europa-Parlamentet” în danez ,
- „Mitglieder des Europäischen Parlaments” în german ,
- „Euroopa Parlamendi liikmed” în estonian ,
- „” în greac ,
- „Members of the European Parliament” în englez ,
- „Députés au Parlement européen” în francez ,
- „Feisirí de Pharlaimint na hEorpa” în irlandez ,
- „Zastupnici u Europskom parlamentu” în croat ,
- „Deputati al Parlamento europeo” în italian ,
- „Eiropas Parlamenta deputāti” în leton ,
- „Europos Parlamento nariai” în lituanian ,
- „Európai Parlamenti Képviselők” în maghiar ,
- „Membri tal-Parlament Ewropew” în maltez ,
- „Leden van het Europees Parlement” în olandez ,
- „Posłowie do Parlamentu Europejskiego” în polonez ,
- „Deputados ao Parlamento Europeu” în portughez ,
- „Deputați în Parlamentul European” în român ,
- „Poslanci Európskeho parlamentu” în slovac ,

- „Poslanci Evropskega parlamenta” în sloven ,
- „Euroopan parlamentin jäsenet” în finlandez ,
- „Ledamöter av Europaparlamentet” în suedez .

Articolul 2

Independen a mandatului

Deputa ii în Parlamentul European î i exercit mandatul în mod independent. Ace tia nu pot fi obliga i prin instruc iuni i nu pot primi mandat imperativ.

Articolul 3

Verificarea prerogativelor

(1) În urma alegerilor pentru Parlamentul European, Pre edintele invit autorit ile competente ale statelor membre s comunice Parlamentului, în cel mai scurt timp, numele deputa ilor ale i, pentru ca ace tia s poat participa la lucr rile Parlamentului înc de la deschiderea primei edin e de dup alegeri.

În acela i timp, Pre edintele le atrage aten ia acestor autorit i cu privire la dispozi iile pertinente din Actul din 20 septembrie 1976 i le invit s ia m surile necesare pentru a evita orice incompatibilitate cu mandatul de deputat în Parlamentul European.

(2) Orice deputat a c rui alegere este notificat Parlamentului trebuie s declare în scris, înainte de a participa la lucr rile parlamentare, c nu de ine o func ie incompatibil cu cea de deputat în Parlamentul European, în conformitate cu articolul 7 alineatele (1) i (2) din Actul din 20 septembrie 1976. Dup alegerile generale, această declara ie trebuie f cut , în m sura posibilului, cu cel mult ase zile înainte de edin a constitutiv a Parlamentului. Orice deputat particip la lucr rile Parlamentului i ale organelor acestuia cu exercitarea deplin a drepturilor atât timp cât prerogativele sale nu au fost verificate sau nu s-a luat o hot râre în leg tur cu o eventual contesta ie, cu condi ia s fi efectuat în prealabil declara ia men ionat anterior.

În cazul în care s-a stabilit, pe baza unor date verificabile i din surse accesibile publicului, c un deputat exercit o func ie incompatibil cu calitatea de deputat în Parlamentul European, în sensul articolului 7 alineatele (1) i (2) din Actul din 20 septembrie 1976, Parlamentul constat , pe baza informa iilor furnizate de Pre edintele s u, c locul este vacant.

(3) Pe baza unui raport al comisiei competente pentru verificarea prerogativelor, Parlamentul efectueaz în cel mai scurt timp verificarea prerogativelor i statueaz asupra validit ii mandatului fiec rui membru nou ales, precum i în privin a eventualelor contesta ii formulate în conformitate cu dispozi iile Actului din 20 septembrie 1976, cu excep ia celor întemeiate pe legisla ia electoral na ional .

(4) Raportul comisiei competente se întemeiaz pe comunicarea oficial , de c tre fiecare stat membru, a rezultatelor electorale în ansamblul lor, cu precizarea numelor candida ilor ale i, precum i a eventualilor suplean i în ordinea clas rii rezultate în urma votului.

Mandatul unui deputat va putea fi validat numai dup prezentarea declara iilor scrise prev zute la prezentul articol, precum i în anexa I la prezentul regulament.

Pe baza unui raport al comisiei competente, Parlamentul se poate pronun a în orice moment asupra oric rei contesta ii referitoare la validitatea mandatului unuia dintre membri.

(5) În cazul în care numirea unui deputat are loc ca urmare a retragerii candidaților care figurează pe aceeași listă, comisia competentă pentru verificarea prerogativelor se asigură că retragerea se face în spiritul și în litera Actului din 20 septembrie 1976, precum și în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din prezentul regulament.

(6) Comisia competentă se asigură că orice informație care ar putea aduce atingere exercitării mandatului unui deputat în Parlamentul European sau ordinii de clasare a supleanților este comunicată în cel mai scurt timp Parlamentului de către autoritățile statelor membre sau ale Uniunii, cu menționarea datei de la care aceasta produce efecte în cazul unei numiri.

În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre inițiază o procedură care ar putea conduce la invalidarea mandatului unui deputat, Președintele le solicită o informare periodică privind stadiul acesteia. Președintele sesizează în legătură cu aceasta comisia competentă, la propunerea sa Parlamentul poate adopta o decizie.

Articolul 4

Durata mandatului parlamentar

(1) Mandatul începe și expiră în conformitate cu dispozițiile Actului din 20 septembrie 1976. De asemenea, mandatul încetează în caz de deces sau demisie.

(2) Orice deputat rămâne în funcție până la deschiderea primei sesiuni a Parlamentului care urmează după alegeri.

(3) Orice deputat demisionar notifică Președintele demisia sa, precum și data la care aceasta își produce efectele, dată care nu poate depăși trei luni de la notificare. Această notificare îmbracă forma unui proces-verbal redactat în prezența Secretarului General ori a reprezentantului său, semnat de acesta și de deputatul în cauză și prezentat de îndată comisiei competente care îl înscrie pe ordinea de zi a primei reuniuni care urmează primirii documentului respectiv.

În cazul în care consideră că demisia este incompatibilă cu spiritul sau litera Actului din 20 septembrie 1976, comisia competentă informează Parlamentul, pentru ca acesta să hotărască constatarea sau nu a existenței locului vacant.

În caz contrar, constatarea existenței locului vacant intervine începând cu data menționată de deputatul demisionar în procesul-verbal de demisie. În acest caz, Parlamentul nu trebuie să voteze.

Se instituie o procedură simplificată pentru a remedia anumite situații excepționale, în special aceea în care una sau mai multe perioade de sesiune ar avea loc între data la care demisia produce efecte și prima reuniune a comisiei competente, situație care, în lipsa constatării existenței locului vacant, ar priva grupul politic în cauză de membrul demisionar de posibilitatea de a obține suplinirea membrului în cauză în timpul perioadelor de sesiune respective. Această procedură permite raportorului comisiei competente, responsabil cu dosarele respective, să examineze de îndată orice demisie corect notificată și, în cazurile în care o întârziere de orice natură în procesul de examinare a notificării ar putea avea efecte prejudiciabile, să sesizeze președintele comisiei cu privire la acest lucru, solicitând, în conformitate cu dispozițiile alineatului (3):

- fie ca Președintele Parlamentului să fie informat, în numele acestei comisii, că poate fi constatată existența locului vacant,
- fie să fie convocată o reuniune extraordinară a comisiei pentru a examina orice dificultate specială menționată de raportor.

(4) În cazul în care autoritatea competentă dintr-un stat membru notifică Președintele încetarea mandatului unui deputat în Parlamentul European în conformitate cu dispozițiile de drept intern ale statului membru în cauză, fie din motive de incompatibilitate, în conformitate cu dispozițiile articolului 7 alineatul (3) din Actul din 20 septembrie 1976, fie ca urmare a invalidării mandatului în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din același act, Președintele informează Parlamentul cu privire la încetarea mandatului la data comunicată de către statul membru și invită statul membru respectiv să ia măsurile necesare pentru ocuparea locului vacant în cel mai scurt timp.

În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre sau ale Uniunii sau deputatul în cauză notifică Președintele o numire sau o alegere într-o funcție incompatibilă cu exercitarea mandatului de deputat în Parlamentul European, în conformitate cu articolul 7 alineatele (1) și (2) din Actul din 20 septembrie 1976, Președintele informează Parlamentul, care constată că locul este vacant.

(5) Autoritățile statelor membre sau ale Uniunii informează Președintele în legătură cu orice misiune pe care intenționează să o încredințeze unui deputat. Președintele sesizează comisia competentă pentru a examina compatibilitatea misiunii preconizate cu spiritul și litera Actului din 20 septembrie 1976. Președintele aduce la cunoștință Parlamentului, a deputatului și a autorităților în cauză concluziile comisiei.

(6) Se consideră că data de încetare a unui mandat și că data de la care există un loc vacant produce efecte:

- în caz de demisie: data la care Parlamentul a constatat existența unui loc vacant, în conformitate cu procesul-verbal de demisie,
- în cazul numirii sau alegerii în funcții incompatibile cu mandatul de deputat în Parlamentul European, în sensul articolului 7 alineatul (1) sau (2) din Actul din 20 septembrie 1976: data notificată de autoritățile competente ale statelor membre sau ale Uniunii sau de către deputatul în cauză.

(7) În cazul în care Parlamentul constată că un loc este vacant, acesta informează statul membru interesat cu privire la această invitație să ia măsurile necesare pentru ocuparea locului vacant în cel mai scurt timp.

(8) Orice contestație privind validitatea mandatului unui deputat ale cărui prerogative au fost verificate se trimite comisiei competente care are sarcina de a prezenta de îndată Parlamentului un raport, cel târziu până la începutul următoarei perioade de sesiune.

(9) Parlamentul își rezervă dreptul de a declara invalid mandatul examinat sau de a refuza constatarea existenței locului vacant în cazul în care acceptarea sau încetarea mandatului ar putea fi bazată pe erori materiale sau pe vicii de consimțământ.

Articolul 5

Privilegii și imunități

(1) Deputații se bucură de privilegiile și imunitățile prevăzute de Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene.

(2) Imunitatea parlamentară nu este un privilegiu personal al deputaților, ci o garanție pentru independența Parlamentului în ansamblu și a membrilor săi.

(3) Legitimațiile care asigură deputaților libera circulație în statele membre sunt eliberate de Președintele Parlamentului, după ce a fost primită notificarea privind alegerea acestora.

(4) Deputații au dreptul de a consulta orice dosar aflat în posesia Parlamentului sau a unei comisii, cu excepția dosarelor și conturilor personale pe care sunt autorizați să consulte numai

deputații în cauză. Excepțiile de la acest principiu în vederea tratării documentelor la care accesul publicului poate fi interzis în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei sunt prevăzute în anexa VII la prezentul regulament.

Articolul 6

Ridicarea imunității

(1) În exercitarea competențelor sale în ceea ce privește privilegiile și imunitățile, Parlamentul acționează pentru conservarea integrității sale ca adunare legislativă democratică și asigurarea independenței deputaților în îndeplinirea atribuțiilor care le revin. Cererile de ridicare a imunității se analizează în conformitate articolele 7, 8 și 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene și cu principiile menționate în prezentul articol.

(2) În cazul în care un deputat este obligat să compare în calitate de martor sau de expert, nu este necesar să se solicite ridicarea imunității sale, cu condiția ca deputatul:

- să nu fie obligat să compare la o dată sau într-un moment care împiedică sau îngreunează exercitarea funcțiilor sale parlamentare, sau să aibă posibilitatea de a prezenta o declarație scrisă ori în orice altă formă care să nu îngreuneze exercitarea funcțiilor sale parlamentare și
- să nu fie obligat să depună mărturie în legătură cu informații obținute în mod confidențial în timpul exercitării mandatului său pe care nu consideră oportun să le divulge.

Articolul 7

Apărarea privilegiilor și imunităților

(1) În cazul în care are loc o presupusă încălcare a privilegiilor și imunităților unui deputat sau ale unui fost deputat de către autoritățile unui stat membru, se poate solicita, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1), o decizie a Parlamentului care să determine dacă, într-adevăr, a avut loc o încălcare a privilegiilor și imunităților respective.

(2) Se poate depune o astfel de cerere de apărare a privilegiilor și imunităților în special în cazul în care se consideră că circumstanțele respective constituie o restricție administrativă sau de altă natură în privința liberei circulații a deputaților spre locul de desfășurare a reuniunilor Parlamentului sau la întoarcere sau în privința opiniilor sau voturilor exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor, sau în cazul în care se consideră că circumstanțele respective intră sub incidența articolului 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene.

(3) O cerere de apărare a privilegiilor și imunităților unui deputat nu este admisibilă dacă a fost deja depusă o cerere de apărare sau de ridicare a imunității deputatului respectiv în legătură cu aceleași proceduri judiciare, indiferent dacă s-a luat sau nu o decizie la momentul respectiv.

(4) O cerere de apărare a privilegiilor și imunităților unui deputat nu mai este luată în considerare dacă s-a primit o cerere de ridicare a imunității deputatului respectiv în legătură cu aceleași proceduri judiciare.

(5) În cazurile în care s-a luat decizia de a nu se apăra privilegiile și imunitățile unui deputat, acesta poate solicita reanalizarea deciziei, prezentând noi probe. Cererea de reanalizare nu este admisibilă în cazul în care a fost formulată deja o acțiune împotriva deciziei în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau în cazul în care Președintele consideră că noile mijloace de probă prezentate nu sunt suficiente pentru a justifica reanalizarea deciziei.

Articolul 8

Acțiunea de urgență a Președintelui pentru susținerea imunității

(1) În cazul în care un deputat este arestat sau privat de libertatea de circulație pe motivul unei presupuse încălcări a privilegiilor și imunităților sale, Președintele poate lua de urgență, după consultarea Președintelui și a raportorului comisiei competente, inițiativa de a susține privilegiile și imunitățile deputatului în cauză. Președintele Parlamentului comunică această inițiativă comisiei și informează Parlamentul cu privire la aceasta.

(2) În cazul în care Președintele face uz de competențele conferite la alineatul (1), comisia ia act de inițiativa Președintelui în cursul reuniunii următoare. Dacă este necesar, comisia poate întocmi un raport care să fie prezentat Parlamentului.

Articolul 9

Proceduri privind imunitatea

(1) Orice cerere adresată Președintelui de către o autoritate competentă a unui stat membru în vederea ridicării imunității unui deputat, sau de către un deputat sau un fost deputat în vederea apărării privilegiilor și imunităților, se anunță în Parlament și se transmite comisiei competente.

Deputatul sau fostul deputat poate fi reprezentat de un alt deputat. Cererea nu poate fi adresată de către un alt deputat fără acordul deputatului în cauză.

(2) Comisia examinează fără întârziere, dar ținând cont de complexitatea lor relativă, cererile de ridicare a imunității sau de apărare a privilegiilor și imunităților.

(3) Comisia prezintă o propunere de decizie motivată prin care se recomandă adoptarea sau respingerea cererii de ridicare a imunității sau de apărare a imunității și privilegiilor.

(4) Comisia poate solicita autoritățile interesate furnizarea tuturor informațiilor și precizărilor pe care le consideră necesare pentru a stabili dacă este cazul să se ridice sau să se apere imunitatea.

(5) Deputatul în cauză are posibilitatea să ofere explicații, poate prezenta toate documentele și mijloacele de probă scrise pe care le consideră pertinente și poate fi reprezentat de un alt deputat.

Deputatul nu asistă la dezbaterile privind cererea de ridicare sau de apărare a imunității sale, cu excepția audierii propriu-zise.

Președintele comisiei invită deputatul la audiere, precizând data și ora. Deputatul poate renunța la dreptul de a fi audiat.

Dacă deputatul nu se prezintă la audierea la care a fost invitat, se consideră că a renunțat la dreptul de a fi audiat, cu excepția cazului în care deputatul a anunțat că nu poate participa la audiere la data și ora indicate, motivând această imposibilitate. Președintele comisiei decide dacă motivele invocate justifică absența, neexistând posibilitatea atacării acestei decizii.

Dacă decide că absența este justificată, președintele comisiei îl invită pe deputat la audiere la o altă dată și oră. Dacă deputatul nu dă curs celei de-a doua invitații la audiere, procedura continuă fără audierea deputatului. Nu se acceptă noi justificări pentru neprezentare sau noi cereri de audiere.

(6) În cazul în care cererea de ridicare a imunității conține mai multe capete de acuzare, fiecare dintre acestea poate face obiectul unei decizii distincte. În mod excepțional, raportul comisiei poate propune ca ridicarea imunității să vizeze exclusiv desfășurarea unei acțiuni penale, fără ca vreunul din sursele de arestare, o altă sursă privativă de libertate sau orice altă sursă care să împiedice

deputatul în exercitarea funcțiilor inerente mandatului său poate fi adoptat împotriva sa, până la pronunțarea unei hotărâri definitive.

(7) Comisia poate emite un aviz motivat privind competența autorității în cauză și admisibilitatea cererii, dar nu se pronunță în niciun caz asupra vinovăției sau nevinovăției deputatului sau asupra oportunității sau inoportunității urmării penale a deputatului pentru opiniile sau actele care îi sunt imputate, chiar dacă examinarea solicitării îi permite comisiei să dobândească cunoaștere aprofundată a cauzei.

(8) Raportul comisiei este înscris din oficiu la primul punct de pe ordinea de zi a primei ședințe care urmează depunerii acestuia. Nu se admit amendamente la propunerea sau propunerile de decizie.

Dezbaterea are ca subiect doar motivele pro și contra fiecărei propuneri de ridicare, menținere sau apărare a unui privilegiu sau a imunității.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 164, deputatul ale cărui privilegii sau imunități fac obiectul unei examinări nu poate interveni în dezbateri.

Propunerea sau propunerile de decizie conținute în raport sunt supuse la vot în cursul votării care urmează dezbaterii.

După examinarea de către Parlament, se procedează la vot separat pentru fiecare propunere conținută în raport. În cazul respingerii unei propuneri, decizia contrară se consideră adoptată.

(9) Președintele comunică imediat decizia Parlamentului deputatului în cauză și autorității competente a statului membru interesat și solicită să fie informat în legătură cu derularea procedurii și cu hotărârile judecătorești care se pronunță. Imediat după ce a primit aceste informații, Președintele le comunică Parlamentului în forma pe care o consideră cea mai adecvată, dacă este necesar, după consultarea comisiei competente.

(10) Comisia tratează aceste chestiuni și examinează toate documentele primite cu cea mai mare confidențialitate.

(11) După consultarea statelor membre, comisia poate întocmi o listă orientativă a autorităților statelor membre abilitate să prezinte o solicitare de ridicare a imunității unui deputat.

(12) Comisia stabilește principiile pentru aplicarea prezentului articol.

(13) Orice cerere privind domeniul de aplicare a privilegiilor sau imunităților unui deputat, adresată de o autoritate competentă, este examinată în conformitate cu dispozițiile de mai sus.

Articolul 10

Punerea în aplicare a Statutului deputaților

Parlamentul adoptă Statutul deputaților în Parlamentul European și orice modificare a acestuia pe baza unei propuneri a comisiei competente. Articolul 150 alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis*. Biroul răspunde de aplicarea acestor prevederi și decide cu privire la pachetele financiare pe baza bugetului anual.

Articolul 11

Interesele financiare ale deputaților, regulile de conduit , registrul de transparență obligatoriu și accesul în Parlament

(1) Parlamentul elaborează norme în materie de transparență privind interesele financiare ale membrilor săi, sub forma unui cod de conduită adoptat cu majoritatea membrilor care îl compun, în conformitate cu articolul 232 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și anexat la prezentul regulament¹.

Aceste norme nu pot să împiedice sau să limiteze în niciun fel exercitarea mandatului și a activităților politice sau de altă natură pe care le presupune acesta.

(2) Comportamentul deputaților este caracterizat de respect reciproc, se bazează pe valorile și principiile definite în textele fundamentale ale Uniunii Europene, și reprezintă demnitatea Parlamentului și nu trebuie să compromită buna desfășurare a lucrărilor parlamentare, nici liniștea în oricare dintre incintele Parlamentului. Deputații respectă normele Parlamentului privind regimul aplicabil informațiilor confidențiale.

Nerespectarea acestor principii și norme poate conduce la aplicarea unor măsuri în conformitate cu articolele 165, 166 și 167.

(3) Aplicarea prezentului articol nu aduce atingere în niciun fel ritmului dezbaterilor parlamentare sau libertății de exprimare a deputaților.

Aceasta se întemeiază pe respectul deplin al prerogativelor deputaților, astfel cum sunt definite în dreptul primar și în Statutul deputaților.

Aceasta are drept bază principiul transparenței și garantează că orice dispoziție în materie este adusă la cunoștința deputaților, care sunt informați în mod individual cu privire la drepturile și obligațiile lor.

(4) Chestorii stabilesc la începutul fiecărei legislaturi numărul maxim de asistenți pe care îi poate acredita fiecare deputat (asistenți acreditați).

(5) Ecusoanele de acces pe termen lung se eliberează pentru persoanele din afara instituțiilor Uniunii sub rezerva acordării chestorilor. Aceste ecusoane au o durată maximă de valabilitate de un an, cu posibilitatea de reînnoire. Modalitățile de utilizare a acestor ecusoane sunt stabilite de Birou.

Ecusoanele de acces se pot elibera:

persoanelor care sunt înscrise în registrul de transparență² sau care reprezintă sau lucrează în cadrul organizațiilor înscrise în registru; cu toate acestea, înregistrarea nu acordă un drept automat la acest tip de ecusoane de acces;

persoanelor care doresc să intre frecvent în incintele Parlamentului, dar care nu se încadrează în domeniul de aplicare a Acordului privind înființarea registrului de transparență³;

¹A se vedea anexa I.

²Registru instituit prin acordul dintre Parlamentul European și Comisia Europeană privind înființarea unui Registru de transparență pentru organizațiile și persoanele care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii Europene (a se vedea anexa IX partea B).

³A se vedea anexa IX partea B.

asistenților locali ai deputaților, precum și persoanelor care îi asist pe membrii Comitetului Economic și Social European și ai Comitetului Regiunilor.

(6) În cadrul relațiilor cu Parlamentul, persoanele înscrise în registrul de transparență trebuie să respecte:

codul de conduită anexat la acord⁴;

procedurile și alte obligații stabilite de acord, și

dispozițiile prezentului articol împreună cu normele de aplicare a acestuia.

(7) Chestorii stabilesc în ce măsură codul de conduită se poate aplica persoanelor care, deși sunt în posesia unui ecuson de acces pe termen lung, nu sunt vizate de respectivul acord.

(8) Chestorii emit o decizie motivată de retragere a ecusonului de acces în următoarele cazuri:

radierea din registrul de transparență, cu excepția cazului în care există motive importante pentru care ecusonul nu trebuie retras;

încălțări grave ale obligațiilor prevăzute la alineatul (6).

(9) Biroul, la propunerea Secretarului General, adoptă măsurile necesare pentru a pune în aplicare registrul de transparență, în conformitate cu dispozițiile acordului privind înființarea respectivului registru.

Normele de aplicare a alineatelor (5)-(8) sunt stabilite în anexa⁵.

(10) Regulile de conduită, drepturile și privilegiile foștilor deputați sunt stabilite printr-o decizie a Biroului. Între foștii deputați nu se stabilește nicio diferență de tratament.

Articolul 12

Investigații interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)

Regimul comun prevăzut de Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), care cuprinde măsurile necesare pentru facilitarea bunei desfășurări a investigațiilor efectuate de Oficiu, se aplică în cadrul Parlamentului, în conformitate cu decizia Parlamentului anexată la prezentul regulament⁶.

Articolul 13

Observatori

(1) În cazul semnării unui tratat de aderare a unui stat la Uniunea Europeană, Președintele poate, după ce a obținut acordul Conferinței președinților, să invite parlamentul statului aderent să desemneze dintre membrii săi un număr de observatori egal cu numărul de locuri în Parlamentul European atribuite în viitor statului respectiv.

(2) Observatorii respectivi iau parte la lucrările Parlamentului, până la intrarea în vigoare a tratatului de aderare, și au dreptul de a lua cuvântul în cadrul comisiilor și al grupurilor politice. Ei nu au drept de vot sau dreptul de a participa la alegeri pentru funcții în cadrul Parlamentului. Participarea lor nu are niciun efect juridic asupra lucrărilor Parlamentului.

⁴A se vedea anexa 3 la acord, preluată în anexa IX partea B.

⁵A se vedea anexa IX partea A.

⁶A se vedea anexa XI.

(3) Modalitatea de tratament în cazul acestora va fi similară cu cea a unui deputat în Parlament în ceea ce privește utilizarea facilităților Parlamentului și rambursarea costurilor ocazionate de activitățile lor în calitate de observatori.

CAPITOLUL 2

MANDATE

Articolul 14

Președintele provizoriu

(1) În cadrul sesiunii prevăzute la articolul 146 alineatul (2), precum și în orice altă sesiune consacrată alegerii Președintelui și Biroului, Președintele aflat la sfârșitul de mandat, sau, în lipsa acestuia sau acesteia, unul dintre vicepreședinți află la sfârșitul de mandat în ordinea precedenței, sau, în lipsa unuia dintre acestea, deputatul care a deținut mandatul pentru perioada cea mai lungă ocupând funcția de președinte, până la declararea alegerii Președintelui.

(2) Sub președinția deputatului care ocupă funcția în mod provizoriu în temeiul alineatului (1) nu se poate desfășura nicio altă dezbateră decât cea privind alegerea Președintelui sau verificarea prerogativelor.

Deputatul care ocupă funcția de Președinte în mod provizoriu în temeiul alineatului (1) exercită competențele Președintelui menționate la articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf. Orice alt chestiune legată de verificarea prerogativelor care se ridică sub președinția acestuia sau acesteia este trimisă comisiei competente pentru verificarea prerogativelor.

Articolul 15

Candidaturile și dispozițiile generale

(1) Președintele, vicepreședinții și chestorii sunt aleși prin vot secret, în conformitate cu dispozițiile articolului 182. Candidaturile trebuie să fie prezentate cu acordul celor interesați. Ele pot fi prezentate numai de un grup politic sau de un număr de cel puțin 40 de deputați. Cu toate acestea, în cazul în care numărul de candidaturi nu depășește numărul de locuri care urmează să fie ocupate, candidații pot fi aleși prin aclamare.

În cazul în care trebuie înlocuit un singur vicepreședinte și există numai un candidat, acesta poate fi ales prin aclamare. Președintele decide în mod discreționar dacă alegerea se desfășoară prin aclamare sau prin vot secret. Candidatul ales ocupă, în ordinea precedenței, locul ocupat de vicepreședintele înlocuit.

(2) La alegerea Președintelui, a vicepreședinților și a chestorilor, trebuie să se țină seama de o reprezentare globală echitabilă a statelor membre și a tendințelor politice.

Articolul 16

Alegerea Președintelui – Discursul inaugural

(1) Se procedează mai întâi la alegerea Președintelui. Înainte de fiecare tur de scrutin, candidaturile trebuie prezentate deputatului care ocupă funcția de Președinte în mod provizoriu în temeiul articolului 14, care le aduce la cunoștința Parlamentului. În cazul în care, după trei tururi de scrutin, niciun candidat nu întrunește majoritatea absolută a voturilor exprimate, la al patrulea tur de scrutin, pot candida numai primii doi clasificați care au întrunit cel mai mare număr de voturi la al treilea tur de scrutin. În cazul în care numărul de voturi este egal, este declarat ales candidatul cel mai în vârstă.

(2) Imediat după alegerea Președintelui, deputatul care ocupă funcția de Președinte în mod provizoriu în temeiul articolului 14 îi cedează locul. Numai Președintele ales poate pronunța un discurs inaugural.

Articolul 17

Alegerea vicepreședinților

(1) După alegerea Președintelui, se procedează la alegerea vicepreședinților pe un buletin comun. Sunt declarați aleși în primul tur, în limita celor 14 locuri, candidații care întrunesc majoritatea absolută a voturilor exprimate în ordinea numărului de voturi obținute. În cazul în care numărul candidaților aleși este mai mic decât numărul de locuri care urmează să fie ocupate, se procedează la un al doilea tur de scrutin, în aceleași condiții, pentru ocuparea locurilor rămase. În cazul în care este necesar un al treilea tur de scrutin, pentru locurile care mai trebuie ocupate, alegerea se face cu majoritate relativă. În cazul egalității de voturi, sunt declarați aleși candidații cei mai în vârstă.

Cu toate acestea, spre deosebire de articolul 16 alineatul (1), prezentarea de noi candidaturi între diferitele tururi de scrutin nu este prevăzută în mod expres pentru alegerea vicepreședinților, acest lucru intervine de drept, în temeiul suveranității Parlamentului, care trebuie să hotărască în legătură cu orice posibil candidat, cu atât mai mult cu cât lipsa acestei posibilități ar putea împiedica buna desfășurare a alegerilor.

(2) Sub rezerva dispozițiilor articolului 20 alineatul (1), ordinea precedentelor vicepreședinților se stabilește în funcție de ordinea în care au fost aleși, în caz de egalitate de voturi, în funcție de vârstă.

În cazul în care alegerea are loc prin aclamare, ordinea precedentelor se stabilește prin vot secret.

Articolul 18

Alegerea chestorilor

După alegerea vicepreședinților, Parlamentul procedează la alegerea a cinci chestori.

Această alegere se desfășoară în conformitate cu aceleași reguli care se aplică în cazul alegerii vicepreședinților.

Articolul 19

Durata mandatelor

(1) Durata mandatului Președintelui, al vicepreședinților și al chestorilor este stabilită la doi ani și jumătate.

În cazul în care un deputat trece la alt grup politic, deputatul în cauză își părăsește locul pe care îl ocupă eventual în cadrul Biroului sau al Colegiului chestorilor până la încheierea mandatului de doi ani și jumătate.

(2) În cazul în care, înainte de expirarea acestei perioade, un loc devine vacant, deputatul ales ca supleant asigură funcțiile numai pentru perioada rămasă din mandat.

Articolul 20

Locuri vacante

(1) În cazul în care trebuie înlocuit Președintele, un vicepreședinte sau un chestor, se procedează la alegerea supleantului în conformitate cu dispozițiile de mai sus.

Noul vicepreședinte ocupă, în ordinea precedentă ei, locul ocupat de vicepreședintele suplinit.

(2) În cazul în care locul vacant este cel al Președintelui, primul vicepreședinte exercită funcția de președinte până la alegerea noului Președinte.

Articolul 21

Încetarea exercitării funcțiilor înainte de termen

Hotărând cu o majoritate de trei cincimi din voturile exprimate, reprezentând cel puțin trei grupuri politice, Conferința președinților poate propune Parlamentului să pună capăt mandatului Președintelui, al unui vicepreședinte, al unui chestor, al președintelui sau vicepreședintelui unei comisii, al președintelui sau vicepreședintelui unei delegații interparlamentare sau al oricărui alt titular al unui mandat, ales în Parlament, în cazul în care consideră că deputatul în cauză a comis o abatere gravă. Parlamentul ia o decizie cu privire la această propunere cu o majoritate de două treimi din voturile exprimate reprezentând majoritatea membrilor care îl compun.

În cazul în care un raportor încalcă dispozițiile codului de conduită a deputaților în Parlamentul European în materie de interese financiare și conflicte de interese, anexat la prezentul Regulament de procedură, comisia care l-a numit poate, la inițiativa Președintelui și la propunerea Conferinței președinților, să pună capăt mandatului acestuia. Majoritățile prevăzute la primul alineat se aplică *mutatis mutandis* la fiecare etapă a procedurii.

CAPITOLUL 3

ORGANE ȘI FUNCȚII

Articolul 22

Funcțiile Președintelui

(1) În condițiile prevăzute de prezentul regulament, Președintele conduce toate activitățile Parlamentului și ale organelor sale și dispune de toate competențele pentru a prezida dezbaterile Parlamentului și pentru a asigura buna desfășurare a acestora.

Prezenta dispoziție poate fi interpretată în sensul că printre competențele conferite de aceasta este prevăzută și aceea de a pune capăt recurgerii excesive la moțiuni, cum ar fi solicitările de respectare a Regulamentului de procedură, moțiunile de procedură, explicațiile privind votul, precum și solicitările de vot separat, de vot pe peris sau de vot prin apel nominal, în cazul în care Președintele consideră că acestea au scopul deliberat de a cauza și vor avea ca efect o obstrucționare prelungită și gravă a procedurilor Parlamentului sau a exercitării drepturilor altor deputați.

Printre competențele conferite prin prezenta dispoziție se numără și aceea de a supune la vot textele în altă ordine decât ordinea de vot stabilită în documentul care face obiectul votului. Prin analogie cu dispozițiile articolului 174 alineatul (7), Președintele poate solicita, în acest scop, acordul prealabil al Parlamentului.

(2) Președintele deschide, suspendă și încheie dezbaterile. Președintele hotărâște asupra admisibilității amendamentelor, asupra întrebărilor adresate Consiliului și Comisiei și asupra conformității rapoartelor cu prezentul regulament. Președintele asigură respectarea prezentului regulament, menține ordinea, dă cuvântul vorbitorilor, declară încheiate dezbaterile, supune la vot chestiunile și anunță rezultatele votului. Președintele adresează comisiilor comunicările care sunt de competența acestora.

(3) Preedintele poate lua cuvântul în cadrul unei dezbateri numai pentru a face un rezumat al chestiunii în cauză și a cere să se revină la subiect; în cazul în care dorește să participe la dezbateri, Preedintele poate folosi fotoliul, pe care îl poate reocupa numai după încheierea dezbaterii privind chestiunea respectivă.

(4) În relațiile internaționale, la ceremonii, în chestiunile administrative, judiciare sau financiare, Parlamentul este reprezentat de Preedinte, care poate delega aceste competențe.

Articolul 23

Funcțiile vicepreședinților

(1) În caz de absență, de imposibilitate de exercitare a funcției sau în cazul în care dorește să participe la dezbateri în conformitate cu articolul 22 alineatul (3), Preedintele este înlocuit de unul dintre vicepreședinți în conformitate cu articolul 17 alineatul (2).

(2) De asemenea, vicepreședinții exercită funcțiile care le sunt atribuite prin articolul 25, articolul 27 alineatele (3) și (5) și articolul 71 alineatul (3).

(3) Preedintele poate delega vicepreședinților orice funcție, precum reprezentarea Parlamentului cu ocazia unor ceremonii sau acte determinate. În special, Preedintele poate desemna un vicepreședinte care să exercite responsabilitățile conferite Președintelui de articolul 130 alineatul (2) și de punctul 3 din anexa II.

Articolul 24

Componența Biroului

(1) Biroul este compus din Preedinte și cei 14 vicepreședinți ai Parlamentului.

(2) Chestorii sunt membri ai Biroului cu funcție consultativă.

(3) În cadrul deliberărilor Biroului, în caz de egalitate de voturi, Preedintele are votul decisiv.

Articolul 25

Funcțiile Biroului

(1) Biroul își îndeplinește sarcinile care îi revin prin regulament.

(2) Biroul reglementează chestiunile financiare, organizatorice și administrative privind organizarea internă a Parlamentului, Secretariatul și organele Parlamentului.

(3) Biroul reglementează chestiunile financiare, organizatorice și administrative privind deputații pe baza unei propuneri a Secretarului General sau a unui grup politic.

(4) Biroul reglementează chestiunile privind desfășurarea ședințelor.

Desfășurarea ședințelor include chestiunile privind comportamentul deputaților în cadrul tuturor încălțelor Parlamentului.

(5) Biroul adoptă dispozițiile prevăzute la articolul 35 privind deputații neafiliați.

(6) Biroul stabilește organigrama Secretariatului General și normele privind situația administrativă și financiară a funcționarilor și a altor agenți.

(7) Biroul stabilește un proiect preliminar de estimare a bugetului Parlamentului.

(8) Biroul adoptă orientările pentru chestorii în conformitate cu articolul 28.

(9) Biroul este organul competent pentru autorizarea reuniunilor comisiilor în afara locurilor obi nuite de desf urare a activit ii, a audierilor, precum i a c l toriilor de studiu i de informare efectuate de raportori.

În cazul în care astfel de reuniuni sau întâlniri sunt autorizate, regimul lingvistic se stabile te în func ie de limbile oficiale utilizate i solicitate de membrii titulari i suplean i din comisia în cauz .

Aceast situa ie este valabil i în cazul delega iilor, cu excep ia situa iei în care membrii titulari i suplean i în cauz ajung la un alt acord.

(10) Biroul nume te Secretarul General în conformitate cu articolul 222.

(11) Biroul stabile te modalit ile de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European i al Consiliului privind statutul i finan area partidelor politice la nivel european i îndepline te, în cadrul punerii în aplicare a regulamentului men ionat, sarcinile care îi revin în temeiul prezentului regulament.

(12) Biroul stabile te normele privind regimul aplicabil informațiilor confidențiale de c tre Parlament i organismele sale, precum i de c tre titularii de mandat i alți deputați, luând în considerare toate acordurile interinstituționale încheiate în materie. Respectivele norme se public în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* i se anexeaz la prezentul Regulament de procedur ⁷.

(13) Pre edintele i/sau Biroul pot încredin a unuia sau mai multor membri ai Biroului sarcini generale sau speciale care in de competen a Pre edintelui i/sau a Biroului. În acela i timp, se stabilesc modalit ile de executare a acestor sarcini.

(14) Biroul nume te doi vicepre edinți responsabili cu dezvoltarea relațiilor cu parlamentele naționale.

Ace tia prezint periodic Conferinței pre edinților un raport privind activit țile desf urate în acest domeniu.

(15) Cu ocazia fiec rei noi alegeri a Parlamentului, Biroul aflat la sfâr it de mandat r mâne în func ie pân la prima edin a noului Parlament.

Articolul 26

Componen a Conferin ei pre edin ilor

(1) Conferin a pre edin ilor este compus din Pre edintele Parlamentului i pre edin ii grupurilor politice. Pre edintele unui grup politic poate fi reprezentat de un membru al grupului din care face parte.

(2) Pre edintele Parlamentului invit unul dintre deputații neafiliați s participe la reuniunile Conferinței pre edinților, f r a avea drept de vot.

(3) Conferin a pre edin ilor vizeaz realizarea consensului în ceea ce prive te chestiunile asupra c rora este sesizat .

În cazul în care nu se realizeaz consensul, se procedeaz la un vot ponderat în func ie de num rul de membri ai fiec rui grup politic.

⁷A se vedea anexa VII partea E.

Articolul 27

Funcțiile Conferinței președinților

- (1) Conferința președinților își asumă sarcinile care îi revin în temeiul Regulamentului de procedură.
- (2) Conferința președinților hotărăște cu privire la organizarea lucrurilor Parlamentului și la chestiunile aferente programării legislative.
- (3) Conferința președinților este organul competent pentru chestiunile referitoare la relațiile cu alte organe și instituții ale Uniunii Europene, precum și cu parlamentele naționale ale statelor membre.
- (4) Conferința președinților este organul competent pentru chestiunile aferente relațiilor cu țările terțe și cu instituțiile sau organizațiile din afara Uniunii.
- (5) Conferința președinților este organul competent în ceea ce privește organizarea unor consultări structurate cu societatea civilă europeană asupra unor chestiuni de mare însemnătate. Aceasta poate include organizarea de dezbateri publice, deschise participării cetățenilor interesați, pe marginea unor subiecte de interes general european. Biroul numește un vicepreședinte responsabil cu desfășurarea acestor consultări, care prezintă un raport Conferinței președinților.
- (6) Conferința președinților întocmește proiectul de ordine de zi pentru perioadele de sesiune ale Parlamentului.
- (7) Conferința președinților este organul competent în ceea ce privește componența și competențele comisiilor și ale comisiilor de anchetă, precum și ale comisiilor parlamentare mixte, ale delegațiilor permanente și ale delegațiilor ad hoc.
- (8) Conferința președinților hotărăște repartizarea locurilor în sala de ședințe în conformitate cu articolul 36.
- (9) Conferința președinților este organul competent pentru autorizarea rapoartelor din proprie inițiativă.
- (10) Conferința președinților prezintă propuneri Biroului în ceea ce privește chestiunile administrative și bugetare ale grupurilor politice.

Articolul 28

Funcțiile chestorilor

Chestorii sunt însărcinați cu îndeplinirea sarcinilor administrative și financiare care îi vizează în mod direct pe deputați, în conformitate cu orientările adoptate de Birou.

Articolul 29

Conferința președinților de comisie

- (1) Conferința președinților de comisie este compusă din președinții tuturor comisiilor permanente sau speciale. Conferința își alege președintele.

În cazul în care președintele este absent, reuniunile Conferinței sunt prezidate de decanul de vârstă sau, dacă acesta din urmă este absent, de deputatul cel mai în vârstă prezent.

- (2) Conferința președinților de comisie poate adresa recomandări Conferinței președinților în legătură cu lucrurile comisiilor și stabilirea ordinii de zi în perioadele de sesiune.

(3) Biroul și Conferința președinților pot delega anumite sarcini Conferinței președinților de comisie.

Articolul 30

Conferința președinților de delegație

(1) Conferința președinților de delegație este compusă din președinții tuturor delegațiilor interparlamentare permanente. Conferința își alege președintele.

În cazul în care președintele este absent, reuniunile Conferinței sunt prezidate de decanul de vârstă sau, dacă acesta din urmă este absent, de deputatul cel mai în vârstă prezent.

(2) Conferința președinților de delegație poate adresa recomandări Conferinței președinților în legătură cu lucrările delegațiilor.

(3) Biroul și Conferința președinților pot delega anumite sarcini Conferinței președinților de delegație.

Articolul 31

Accesul publicului la deciziile Biroului și ale Conferinței președinților

(1) Procesele-verbale ale Biroului și ale Conferinței președinților se traduc în limbile oficiale, se imprimă și se distribuie tuturor deputaților și sunt accesibile publicului, cu excepția cazului în care, cu titlu excepțional, Biroul sau Conferința președinților adoptă o decizie contrară privind anumite puncte din procesele-verbale, în vederea păstrării confidențialității, pentru motivele definite la articolul 4 alineatele (1) - (4) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului.

(2) Orice deputat poate adresa întrebări în legătură cu activitățile Biroului, ale Conferinței președinților și ale chestorilor. Aceste întrebări sunt prezentate în scris Președintelui, notificate deputaților și publicate, însoțite de răspunsuri, pe site-ul de internet al Parlamentului în termen de 30 de zile de la prezentare.

CAPITOLUL 4

GRUPURI POLITICE

Articolul 32

Constituirea grupurilor politice

(1) Deputații se pot organiza în grupuri pe baza afinităților politice.

În mod normal, nu este necesar ca Parlamentul să evalueze afinitățile politice ale membrilor unui grup. În cazul constituirii unui grup în aplicarea prezentului articol, deputații în cauză recunosc, prin definiție, că au aceleași afinități politice. Numai în cazul în care deputații în cauză neagă că au aceleași afinități politice este necesar ca Parlamentul să aprecieze dacă grupul a fost constituit în conformitate cu regulamentul.

(2) Un grup politic este constituit din deputați aleși în cel puțin un sfert din statele membre. Numărul minim necesar de deputați pentru a constitui un grup politic este de 25.

(3) În cazul în care numărul de membri ai unui grup scade sub pragul necesar, Președintele, cu acordul Conferinței președinților, poate permite grupului în cauză să continue să funcționeze până la următoarea ediție constitutivă a Parlamentului, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- membrii grupului reprezintă în continuare cel puțin o cincime din statele membre;
- grupul există de cel puțin un an.

Președintele nu aplică această derogare în cazurile în care există dovezi suficiente pentru a se presupune că se abuzează de ea.

(4) Un deputat poate aparține unui singur grup politic.

(5) Constituirea unui grup politic trebuie adusă la cunoștință a Președintelui printr-o declarație. În această declarație trebuie menționată denumirea grupului și numele membrilor, precum și componența biroului.

(6) Declarația de constituire a unui grup politic se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 33

Activitățile și situația juridică ale grupurilor politice

(1) Grupurile politice își exercită funcțiile în cadrul activităților Uniunii, inclusiv sarcinile care le revin în temeiul Regulamentului de procedură. În cadrul organigramei Secretariatului General, grupurile politice dispun de un secretariat, de facilități administrative și de creditele prevăzute în bugetul Parlamentului.

(2) Biroul adoptă normele privind punerea la dispoziție, punerea în aplicare și controlul acestor facilități și credite, precum și cele privind delegarea competențelor de execuție bugetară aferente.

(3) În aceste norme sunt prevăzute consecințele administrative și financiare ale dizolvării grupurilor politice.

Articolul 34

Intergrupurile

(1) Deputații individuali pot forma intergrupuri sau alte grupuri neoficiale ale deputaților pentru a organiza schimburi de opinii informale în legătură cu chestiuni specifice între diferite grupuri politice, cu atragerea membrilor unor comisii parlamentare diferite, și pentru a promova contactul între deputați și societatea civilă.

(2) Grupurile de acest tip nu se pot implica în activități care pot genera confuzii în raport cu activitățile oficiale ale Parlamentului sau ale organelor sale. Sub rezerva respectării condițiilor prevăzute în normele privind constituirea unor astfel de grupuri, astfel cum au fost adoptate de Birou, grupurile politice pot facilita activitățile intergrupurilor punându-le la dispoziție sprijin logistic.

Aceste grupuri sunt obligate să declare orice sprijin, în numerar sau în natură (de exemplu, asistența pentru secretariat), care, dacă ar fi fost oferit deputaților în mod individual, ar fi trebuit să fie declarat în conformitate cu anexa I.

Chestorii țin un registru al declarațiilor menționate la al doilea paragraf. Acest registru este publicat pe site-ul de internet al Parlamentului. Chestorii adoptă modalitățile referitoare la aceste declarații.

Articolul 35

Deputații neafiliați

- (1) Deputații care nu aderă la un grup politic dispun de un secretariat. Modalitățile sunt stabilite de Birou la propunerea Secretarului General.
- (2) Statutul și drepturile parlamentare ale acestor deputați sunt reglementate de Birou.
- (3) De asemenea, Biroul adoptă normele privind punerea la dispoziție, executarea și controlul creditelor înscrise în bugetul Parlamentului pentru a acoperi cheltuielile de secretariat și facilitățile administrative ale deputaților neafiliați.

Articolul 36

Repartizarea locurilor în sala de ședințe

Conferința președinților decide în privința repartizării locurilor în sala de ședințe pentru grupurile politice, deputații neafiliați și instituțiile Uniunii Europene.

TITLUL II

PROCEDURI LEGISLATIVE, BUGETARE ȘI DE ALT TIP

CAPITOLUL 1

PROCEDURI LEGISLATIVE ȘI DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 37

Programul de lucru al Comisiei

(1) Parlamentul și Comisia și Consiliul contribuie la definirea programului legislativ a Uniunii Europene.

Parlamentul și Comisia cooperează la pregătirea programului de lucru al Comisiei, care constituie contribuția Comisiei la programarea anuală și multianuală a Uniunii, pe baza calendarului și a modalităților convenite între cele două instituții și precizate în anexă⁸.

(2) În situații de urgență sau neprevăzute, o instituție poate propune, din proprie inițiativă și în conformitate cu procedurile stabilite de tratate, adugarea unei măsuri legislative la cele propuse în programul de lucru al Comisiei.

(3) Președintele transmite rezoluția adoptată de Parlament celorlalte instituții care participă la procedura legislativă a Uniunii Europene, precum și parlamentelor statelor membre.

Președintele solicită Consiliului emiterea unui aviz privind programul de lucru al Comisiei și rezoluția Parlamentului.

(4) În cazul în care o instituție se află în imposibilitatea de a respecta calendarul stabilit, aceasta informează celelalte instituții în legătură cu motivele întârzierii și propune un nou calendar.

Articolul 38

Respectarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

(1) În toate activitățile sale, Parlamentul respectă pe deplin drepturile fundamentale prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Parlamentul respectă, de asemenea, pe deplin drepturile și principiile înscrise la articolul 2 și la articolul 6 alineatele (2) și (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

(2) În cazul în care comisia competentă pentru subiectul în cauză, un grup politic sau cel puțin 40 de deputați consideră că o propunere de act legislativ sau părți ale unei astfel de propuneri nu respectă drepturile înscrise în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, chestiunea este trimisă, la cererea acestora, comisiei competente pentru interpretarea Cartei. Avizul comisiei competente pentru subiectul în cauză se anexează raportului comisiei competente.

Articolul 39

Verificarea temeiului juridic

(1) Pentru orice propunere de act legislativ sau orice alt document cu caracter legislativ, comisia competentă pentru subiectul în cauză verifică mai întâi temeiul juridic.

⁸A se vedea anexa XIII.

- (2) În cazul în care comisia respectiv contest validitatea sau pertinența temeiului juridic inclusiv în contextul verificării în temeiul articolului 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană aceasta solicită avizul comisiei competente pentru chestiuni juridice.
- (3) Comisia competentă pentru chestiuni juridice se poate, de asemenea, sesiza din proprie inițiativă referitor la chestiunile privind temeiul juridic al propunerilor de act legislativ. În acest caz, aceasta informează corespunzător comisia competentă pentru subiectul în cauz.
- (4) În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni juridice hotărâște să conteste validitatea sau pertinența temeiului juridic, aceasta îi prezintă concluziile Parlamentului. Parlamentul supune la vot concluziile, înainte de a vota asupra fondului propunerii.
- (5) Sunt inadmisibile amendamentele prezentate în plen care au ca scop să modifice temeiul juridic al unei propuneri de act legislativ fără ca validitatea sau pertinența temeiului juridic să fi fost contestat de comisia competentă pentru subiectul în cauz sau de comisia competentă pentru chestiuni juridice.
- (6) În cazul în care Comisia nu acceptă să modifice propunerea pentru a se conforma temeiului juridic aprobat de Parlament, raportorul sau președintele comisiei competente pentru chestiuni juridice sau al comisiei competente pentru subiectul în cauz poate propune amânarea votului asupra fondului propunerii până la oedin ulterioară.

Articolul 40

Delegarea competențelor legislative

- (1) Atunci când examinează o propunere de act legislativ prin care se delegă Comisiei competențe în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul acordă o atenție deosebită obiectivelor, conținutului, domeniului de aplicare și duratei delegării, precum și condițiilor care această trebuie să li se supună.
- (2) Comisia competentă pentru subiectul în cauz poate solicita în orice moment avizul comisiei competente pentru interpretarea și aplicarea dreptului Uniunii.
- (3) Comisia competentă pentru interpretarea și aplicarea dreptului Uniunii poate, de asemenea, din proprie inițiativă, să preia chestiunile legate de delegarea competențelor legislative. În acest caz, aceasta informează corespunzător comisia competentă pentru subiectul în cauz.

Articolul 41

Verificarea compatibilității financiare

- (1) În cazul în care o propunere de act legislativ are implicații financiare, Parlamentul stabilește dacă sunt prevăzute resurse financiare suficiente.
- (2) Fără a aduce atingere articolului 47, comisia competentă pentru subiectul în cauz verifică, pentru orice propunere de act legislativ sau orice alt document cu caracter legislativ, compatibilitatea financiară a actului cu cadrul financiar multianual.
- (3) În cazul în care comisia competentă pentru subiectul în cauz modifică resursele financiare atribuite actului examinat, aceasta solicită avizul comisiei competente pentru chestiuni bugetare.
- (4) Comisia competentă pentru chestiuni bugetare se poate, de asemenea, sesiza, din proprie inițiativă, referitor la chestiunile privind compatibilitatea financiară a propunerilor de acte legislative. În acest caz, aceasta informează corespunzător comisia competentă pentru subiectul în cauz.

(5) În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni bugetare hotărâște să conteste compatibilitatea financiară a actului, aceasta îi prezintă concluziile Parlamentului, care le supune la vot.

(6) Un act declarat incompatibil poate fi adoptat de către Parlament sub rezerva deciziilor autorității bugetare.

Articolul 42

Examinarea respectării principiului subsidiarității

(1) La examinarea unei propuneri de act legislativ, Parlamentul acordă o atenție deosebită respectării principiilor subsidiarității și proporționalității.

(2) Comisia competentă pentru respectarea principiului subsidiarității poate decide să facă recomandări în atenția comisiei competente în legătură cu orice propunere de act legislativ.

(3) În cazul în care un parlament național trimite Președintelui un aviz motivat în conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană și cu articolul 6 din Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, avizul respectiv se trimite comisiei competente pentru subiectul în cauză și se transmite spre informare comisiei competente pentru respectarea principiului subsidiarității.

(4) Cu excepția cazurilor urgente menționate la articolul 4 din Protocolul privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, comisia competentă pentru subiectul în cauză nu va proceda la votul său final înainte de expirarea termenului de opt săptămâni prevăzut la articolul 6 din Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității.

(5) În cazul în care avizele motivate privind nerespectarea de către o propunere de act legislativ a principiului subsidiarității reprezintă cel puțin o treime din totalul voturilor atribuite parlamentelor naționale sau o parte în cazul unei propuneri de act legislativ prezentat în temeiul articolului 76 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul nu adoptă nicio decizie înainte ca autorul propunerii să declare modalitatea în care intenționează să procedeze.

(6) În cazul în care, în cadrul procedurii legislative ordinare, avizele motivate privind nerespectarea de către un proiect de act legislativ a principiului subsidiarității reprezintă cel puțin o majoritate simplă din voturile atribuite parlamentelor naționale, comisia competentă pentru subiectul în cauză, după examinarea avizelor motivate prezentate de parlamentele naționale și de Comisia și după audierea opiniilor comisiei competente pentru respectarea principiului subsidiarității, fie recomandă Parlamentului să respingă propunerea din motive de nerespectare a principiului subsidiarității, fie adresează Parlamentului orice altă recomandare, care poate include sugestii de amendamente privind respectarea principiului subsidiarității. Avizul comisiei competente pentru respectarea principiului subsidiarității se anexează la orice astfel de recomandare.

Recomandarea este prezentată Parlamentului spre a fi dezbătută și votată. În cazul adoptării unei recomandări de respingere a propunerii cu majoritatea voturilor exprimate, Președintele declară procedura încheiată. În cazul în care Parlamentul nu respinge propunerea, procedura continuă, luându-se în considerare orice recomandări aprobate de Parlament.

Articolul 43

Informarea și accesul Parlamentului la documente

(1) Pe durata întregii proceduri legislative, Parlamentul și comisiile acestuia solicită accesul la toate documentele privind propunerile de acte legislative în aceleași condiții ca și Consiliul și grupurile de lucru ale acestuia.

(2) În timpul examinării unei propuneri de act legislativ, comisia competentă invită Comisia și Consiliul să o informeze în legătură cu stadiul propunerii în cadrul Consiliului și al grupurilor sale de lucru, în special în legătură cu orice posibilitate de compromis care ar putea conduce la o modificare substanțială a propunerii inițiale sau în legătură cu intenția autorului de a-și retrage propunerea.

Articolul 44

Reprezentarea Parlamentului la reuniunile Consiliului

În cazul în care Consiliul invită Parlamentul să participe la o reuniune a Consiliului în cursul creia acesta intervine în calitate de legislator, Președintele Parlamentului solicită președintelui sau raportorului comisiei competente sau altui deputat desemnat de comisie să reprezinte Parlamentul.

Articolul 45

Drepturile de inițiativă conferite Parlamentului prin tratate

În cazurile în care tratatele conferă un drept de inițiativă Parlamentului, comisia competentă poate decide să elaboreze un raport din proprie inițiativă.

Acest raport conține:

- (a) o propunere de rezoluție;
- (b) dacă este necesar, un proiect de decizie sau de propunere;
- (c) o expunere de motive care să includă, dacă este necesar, o situație financiară.

În cazurile în care adoptarea unui act de către Parlament necesită aprobarea sau acordul Consiliului și avizul sau acordul Comisiei, Parlamentul, după votul asupra actului propus și la propunerea raportorului, poate decide să amâne votul asupra propunerii de rezoluție până când Consiliul sau Comisia își prezintă poziția.

Articolul 46

Inițiativa prevăzută la articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

(1) Parlamentul poate solicita Comisiei, în conformitate cu articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, să îi prezinte orice propunere adecvată în vederea adoptării unui act nou sau a modificării unui act existent, prin adoptarea unei rezoluții pe baza unui raport din proprie inițiativă întocmit de comisia competentă în conformitate cu articolul 52. Rezoluția se adoptă la votul final cu majoritatea membrilor care compun Parlamentul. În același timp, Parlamentul poate fixa un termen pentru prezentarea propunerii.

(2) Fiecare membru poate prezenta o propunere de act al Uniunii în baza dreptului de inițiativă al Parlamentului în temeiul articolului 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. O astfel de propunere poate fi depusă în comun de cel mult 10 deputați. Propunerea indică temeiul său juridic și poate fi însoțită de o expunere de motive de cel mult 150 de cuvinte.

(3) Propunerea trebuie prezentat Pre edintelui, care verifică dac sunt îndeplinite cerințele legale. Pentru a obține un aviz privind adecvarea temeiului juridic, Pre edintele poate trimite propunerea respectiv comisiei competente cu efectuarea unei astfel de verificări. În cazul în care declar propunerea admisibil, Pre edintele o comunică în plen și o trimite comisiei competente.

Înainte de a trimite propunerea către comisia competentă, propunerea este tradusă în acele limbi oficiale pe care pre edintele comisiei respective le consideră necesare în vederea unei examinări sumare.

Comisia poate recomanda Pre edintelui ca propunerea să fie deschisă pentru a fi semnată de către deputați, cu condiția respectării procedurilor și termenelor stabilite la articolul 136 alineatele (2), (3) și (7).

În cazul în care propunerea este semnată de majoritatea membrilor care compun Parlamentul, raportul privind propunerea se consideră autorizat de către Conferința președinților. Comisia elaborează un raport în conformitate cu articolul 52, după audierea autorilor propunerii.

În cazul în care o propunere nu este deschisă pentru semnături suplimentare sau nu este semnată de majoritatea membrilor care compun Parlamentul, comisia competentă decide cu privire la procedura de urmat în termen de trei luni de la trimitere și după audierea autorilor propunerii.

Autorii propunerii sunt specificați în titlul raportului.

(4) Rezoluția Parlamentului indică temeiul juridic pertinent și cuprinde recomandări detaliate privind conținutul propunerii solicitate, care trebuie să respecte drepturile fundamentale și principiul subsidiarității.

(5) În cazul în care propunerea solicitată are implicații financiare, Parlamentul indică modalitățile de asigurare a unor resurse financiare suficiente.

(6) Comisia competentă urmărește parcursul fiecărei propuneri de act legislativ elaborate în urma unei solicitări speciale a Parlamentului.

Articolul 47

Examinarea documentelor legislative

(1) Pre edintele trimite comisiei competente propunerile de acte legislative sau alte documente cu caracter legislativ în vederea examinării.

În cazul în care există incertitudini, Pre edintele poate aplica articolul 201 alineatul (2) înainte de anunțul în Parlament privind trimiterea la comisia competentă.

În cazul în care o propunere este prevăzută în programul de lucru al Comisiei, comisia competentă poate decide numirea unui raportor responsabil cu urmărirea elaborării acesteia.

Pentru a examina propunerea în cauză, Pre edintele transmite comisiei competente rezultatele consultărilor de la Consiliu sau cererile de aviz prezentate de Comisie.

Dispozițiile articolelor 38-46, 57-63 și 75 privind prima lectură se aplică propunerilor de acte legislative, indiferent dacă acestea necesită una, două sau trei lecturi.

(2) Pozițiile Consiliului sunt trimise, în vederea examinării, comisiei competente în primă lectură.

Dispozițiile articolelor 64-69 și 76 privind a doua lectură se aplică pozițiilor Consiliului.

(3) Nu se pot efectua retrimiteri la comisie în cursul procedurii de conciliere dintre Parlament și Consiliu care urmează celei de-a doua lectură.

Dispozițiile articolelor 70, 71 și 72 privind a treia lectură se aplică procedurii de conciliere.

(4) Articolele 49, 50, 53, articolul 59 alineatele (1) și (3) și articolele 60, 61 și 188 nu se aplică în a doua și a treia lectură.

(5) În caz de conflict între o dispoziție a regulamentului privind a doua și a treia lectură și orice alt dispoziție din regulament, dispoziția privind a doua și a treia lectură prevalează.

Articolul 48

Procedurile legislative privind inițiativele prezentate de state membre

(1) Inițiativele prezentate de state membre în conformitate cu articolul 76 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sunt examinate în conformitate cu dispozițiile prezentului articol și ale articolelor 38-43, 47 și 59 din prezentul regulament.

(2) Comisia competentă poate invita reprezentanți ai statelor membre inițiatoare să îi prezinte inițiativa respectivă. Reprezentanții pot fi însoțiți de Președinția Consiliului.

(3) Înainte de a proceda la vot, comisia competentă întreabă Comisia dacă aceasta pregătește un aviz cu privire la inițiativă. În caz afirmativ, comisia nu își adoptă raportul înainte de a primi avizul Comisiei.

(4) În cazul în care două sau mai multe propuneri inițiate de Comisie sau de către un stat membru, având același obiectiv legislativ, au fost prezentate Parlamentului simultan sau într-o perioadă scurtă de timp, acestea fac obiectul unui raport unic. Comisia competentă precizează în acest raport textul la care se referă amendamentele propuse și menționează toate celelalte texte în rezoluția legislativă.

CAPITOLUL 2

PROCEDURI ÎN CADRUL COMISIEI

Articolul 49

Rapoarte legislative

(1) Președintele comisiei care i-a fost trimisă o propunere de act legislativ propune comisiei respective procedura de urmat.

(2) După luarea deciziei privind procedura de urmată și în cazul în care articolul 50 nu se aplică, comisia desemnează dintre membrii titulari sau supleanți permanenți un raportor pentru propunerea de act legislativ, cu excepția cazului în care a făcut deja acest lucru, pe baza programului de lucru al Comisiei convenit în conformitate cu articolul 37.

(3) Raportul comisiei cuprinde:

- (a) eventualele amendamente la propunere, însoțite, dacă este necesar, de justificări succinte care încredinșează responsabilitatea raportorului și nu sunt supuse la vot;
- (b) un proiect de rezoluție legislativă, în conformitate cu dispozițiile articolului 59 alineatul (2);

- (c) dac este necesar, o expunere de motive incluzând o fi financiar care stabile te amploarea efectelor financiare eventuale ale raportului i compatibilitatea cu cadrul financiar multianual.

Articolul 50

Procedura simplificat

(1) La sfâr itul unei prime dezbateri pe marginea unei propuneri de act legislativ, pre edintele poate propune aprobarea acesteia f r amendamente. Dac nu exist opozit ie din partea a cel pu in o zecime dintre membrii comisiei, pre edintele acesteia prezint Parlamentului un raport privind aprobarea propunerii. Se aplic articolul 150 alineatul (1) al doilea paragraf i alineatele (2) i (4).

(2) Pre edintele poate propune, ca alternativ , ca pre edintele sau raportorul s redacteze o serie de amendamente care s reflecte dezbaterile comisiei. În cazul în care comisia aprob această propunere, amendamentele sunt transmise membrilor comisiei. În cazul în care, în termen de cel pu in 21 de zile de la transmitere, nu s-a formulat nicio obiec ie de c tre cel pu in o zecime dintre membrii comisiei, raportul se consider adoptat de comisie. În acest caz, proiectul de rezolu ie legislativ i amendamentele sunt supuse aprob rii Parlamentului f r dezbateri, în conformitate cu articolul 150 alineatul (1) al doilea paragraf i alineatele (2) i (4).

(3) În cazul în care cel pu in o zecime dintre membrii comisiei se opun, amendamentele sunt supuse la vot în cursul urm toarei reuniuni a comisiei.

(4) Alineatul (1) prima i a doua tez , alineatul (2) prima, a doua i a treia tez , precum i alineatul (3) se aplic *mutatis mutandis* avizelor comisiilor, în sensul articolului 53.

Articolul 51

Rapoarte f r caracter legislativ

(1) În cazul în care o comisie elaboreaz un raport f r caracter legislativ, aceasta desemneaz un raportor dintre membrii s i titulari sau suplean i permanen i.

(2) Raportorul are sarcina de a preg ti raportul comisiei i de a-l prezenta în numele acesteia în edin plenar .

(3) Raportul comisiei cuprinde:

- (a) o propunere de rezolu ie;
- (b) o expunere de motive incluzând o fi financiar care stabile te amploarea efectelor financiare eventuale ale raportului i compatibilitatea cu cadrul financiar multianual;
- (c) textul propunerilor de rezolu ie care trebuie prev zute în aplicarea articolului 133 alineatul (4).

Articolul 52

Rapoarte din proprie ini iativ

(1) În cazul în care, f r a fi fost sesizat printr-o consultare sau printr-o cerere de aviz în temeiul articolului 201 alineatul (1), o comisie are inten ia de a întocmi un raport asupra unui subiect care intr în competen a sa i de a prezenta Parlamentului o propunere de rezolu ie în domeniu, aceasta trebuie s solicite în prealabil autorizarea Conferin ei pre edin ilor. Un eventual refuz al acesteia trebuie s fie întotdeauna motivat. Dac raportul con ine o propunere depus de

un deputat în conformitate cu articolul 46 alineatul (2), autorizația poate fi refuzată doar dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 5 din Statutul deputaților și la articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Conferința președinților hotărâște asupra solicitărilor privind autorizarea de a întocmi un raport în sensul alineatului (1) în conformitate cu dispozițiile de aplicare pe care le stabilește ea însăși. În cazul în care unei comisii care a solicitat autorizarea de a întocmi un raport îi este contestată competența, Conferința președinților hotărâște într-un termen de șase săptămâni în temeiul recomandării Conferinței ei președinților de comisie sau, în lipsa recomandării, a președintelui acesteia din urmă. În cazul în care, în acest termen, Conferința președinților nu a adoptat o decizie, recomandarea este considerată ca fiind adoptată.

(2) Propunerile de rezoluție conținute în rapoartele din proprie inițiativă sunt examinate de Parlament, în conformitate cu procedura prezentată succint, prevăzută la articolul 151. Amendamentele la astfel de propuneri de rezoluție sunt admisibile în vederea examinării în plen doar dacă au fost depuse de raportor pentru a fi luate în considerare informații noi sau au fost depuse de cel puțin o zecime dintre deputați. Grupurile politice pot prezenta propuneri de rezoluție de înlocuire, în conformitate cu articolul 170 alineatul (4). Articolele 176 și 180 se aplică în cazul propunerii de rezoluție a comisei și în cazul amendamentelor la aceasta. Articolul 180 se aplică, de asemenea, în cazul votului unic asupra propunerilor de rezoluție de înlocuire.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care obiectul raportului necesită o dezbatere prioritară în plen, în cazul în care raportul este întocmit în temeiul dreptului de inițiativă menționat la articolul 45 sau la articolul 46 sau în cazul în care raportul a fost autorizat drept raport strategic⁹

(3) În cazul în care obiectul unui raport intră sub incidența dreptului de inițiativă menționat la articolul 45, autorizația poate fi refuzată numai pe motiv că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în tratate.

(4) În cazurile menționate la articolul 45 și la articolul 46, Conferința președinților ia o decizie în termen de două luni.

Articolul 53

Avizele comisiilor

(1) În cazul în care comisia sesizată inițial cu privire la o chestiune dorește să cunoască avizul unei alte comisii sau în cazul în care o altă comisie dorește să-și dea avizul cu privire la raportul comisiei sesizate inițial, acestea pot solicita Președintelui Parlamentului ca, în conformitate cu articolul 201 alineatul (3), una dintre comisii să fie desemnată drept comisie competentă, iar cealaltă să fie sesizată pentru aviz.

(2) În cazul documentelor cu caracter legislativ, în sensul articolului 47 alineatul (1), avizul constă în amendamente la textul pentru care a fost sesizată comisia, însoțite, dacă este necesar, de justificări succinte. Aceste justificări în deplină responsabilitate a raportorului pentru aviz și nu se supun la vot. În cazul în care este necesar, comisia sesizată pentru aviz poate prezenta o justificare scrisă succintă pentru întregul aviz.

În cazul textelor fără caracter legislativ, avizul constă în sugestii pentru propunerea de rezoluție a comisiei competente.

Comisia competentă supune la vot propunerile de modificare sau sugestiile.

⁹A se vedea Decizia Conferinței președinților cu privire la această chestiune, inclusă în anexa XVII la Regulamentul de procedură.

Avizele se refer numai la chestiunile care intr în competen a comisiei sesizate pentru aviz.

(3) Comisia competent stabile te un termen în care comisia sesizat pentru aviz trebuie s se pronun e astfel încât avizul s fie luat în considerare de comisia competent . Aceasta notific imediat orice modificare a calendarului anun at comisiei sau comisiilor sesizate pentru aviz. Comisia competent nu î i prezint concluziile înainte de expirarea acestui termen.

(4) Toate avizele adoptate se anexeaz raportului comisiei competente.

(5) Comisia competent este singura abilitat s prezinte amendamente în plen.

(6) Pre edintele i raportorul comisiei sesizate pentru aviz sunt invita i s participe la reuniunile comisiei competente cu func ie consultativ în m sura în care aceste reuniuni dezbate chestiunea comun .

Articolul 54

Procedura comisiilor asociate

În cazul în care Conferin a pre edin ilor este sesizat cu privire la o chestiune de competen , în conformitate cu articolul 201 alineatul (2) sau cu articolul 52, iar Conferin a pre edin ilor consider , în temeiul anexei VI, c subiectul într , într-o m sur aproape egal , în competen a a dou sau a mai multor comisii, sau c diferite aspecte ale subiectului într în competen a a dou sau a mai multor comisii, se aplic articolul 53 i urm toarele dispozi ii complementare:

- calendarul se stabile te de comun acord de c tre comisiile implicate,
- raportorii în cauz se informeaz reciproc i încearc s se pun de acord asupra textelor pe care le propun comisiilor respective, precum i asupra pozi iilor pe care le adopt în cazul amendamentelor,
- pre edin ii i raportorii în cauz identific împreun p rțile din text care intr în competențele lor exclusive sau comune i convin asupra modalit ților precise de cooperare. În cazul unui dezacord cu privire la delimitarea competențelor, chestiunea este supus , la cererea uneia dintre comisiile implicate, Conferinței pre edinților, care poate decide cu privire la competențele respective sau cu privire la aplicarea procedurii reuniunilor comune ale comisiilor, în conformitate cu articolul 55; articolul 201 alineatul (2) al doilea paragraf se aplic *mutatis mutandis*,
- comisia competent accept f r a supune la vot amendamentele unei comisii asociate în cazul în care acestea se refer la subiecte ce sunt de competența exclusiv a comisiei asociate. În cazul în care amendamentele care privesc subiecte care intr în competența comun a comisiei competente i a unei comisii asociate sunt respinse de prima dintre acestea, cealalt comisie poate prezenta amendamentele direct plenului,
- în eventualitatea în care are loc o procedur de conciliere cu privire la o propunere, delega ia Parlamentului include raportorul oric rei comisii asociate.

Textul prezentului articol nu prevede nicio limitare privind domeniul s u de aplicare. Sunt admisibile cererile de aplicare a procedurii comisiilor asociate privind rapoartele f r caracter legislativ întemeiate pe articolul 52 alineatul (1) i pe articolul 132 alineatele (1) i (2).

Procedura comisiilor asociate stabilit la prezentul articol nu poate fi aplicat în ceea ce prive te recomandarea care urmeaz s fie adoptat de comisia competent în temeiul articolului 99.

Decizia Conferinței pre edinților de a recurge la procedura comisiilor asociate se aplică în toate stadiile procedurii în cauză .

Drepturile care decurg din statutul de „comisie competentă” se exercită de către comisia principală . În exercitarea acestor drepturi, comisia principală trebuie să respecte prerogativele comisiei asociate, în special obligația de a coopera în mod loial cu privire la stabilirea calendarului, precum și dreptul comisiei asociate de a decide ce amendamente din sfera sa de competență exclusivă vor fi prezentate în plen.

În cazul în care comisia principală nu recunoaște prerogativele comisiei asociate, deciziile luate de comisia principală rămân valabile, dar comisia asociată poate prezenta amendamente direct plenului, în limita competenței sale exclusive.

Articolul 55

Procedura reuniunilor comune ale comisiilor

(1) În cazul în care este sesizat cu privire la o chestiune în materie de competență , în temeiul articolului 201 alineatul (2), Conferința pre edinților poate decide că trebuie aplicată procedura reuniunilor comune ale comisiilor și cu vot comun, dacă :

- subiectul ține în mod inseparabil de competența mai multor comisii, în temeiul anexei VI, și
- aceasta consideră că problema este de importanță majoră .

(2) În acest caz, raportorii respectivi întocmesc un singur proiect de raport, care este examinat și votat de comisiile implicate în cadrul unor reuniuni comune prezidate în comun de pre edinții comisiilor în cauză .

În toate stadiile procedurii, drepturile care decurg din statutul de comisie competentă sunt exercitate de comisiile implicate doar acționând împreună . Comisiile implicate pot institui grupuri de lucru pentru a pregăti reuniunile și voturile.

(3) În a doua lectură din cadrul procedurii legislative ordinare, poziția Consiliului este examinată în cursul unei reuniuni comune a comisiilor implicate care, în lipsa unui acord între pre edinții acestora, are loc în ziua de miercuri din prima săptămână prevăzută pentru reuniunile organismelor parlamentare care urmează comunicării poziției Consiliului către Parlament. În lipsa unui acord în ceea ce privește convocarea unei reuniuni ulterioare, aceasta este convocată de pre edinții Conferinței pre edinților de comisie. Recomandarea pentru a doua lectură se supune la vot în reuniune comună , pe baza unui proiect comun, elaborat de raportorii respectivi ai comisiilor implicate sau, în lipsa unui proiect comun, pe baza amendamentelor prezentate în cadrul comisiilor în cauză .

În a treia lectură din cadrul procedurii legislative ordinare, pre edinții și raportorii comisiilor implicate sunt membri din oficiu ai comitetului de conciliere.

Prezentul articol poate fi aplicat în cazul procedurii care conduce la prezentarea unei recomandări de a aproba sau respinge încheierea unui acord internațional în conformitate cu articolul 108 alineatul (5) și cu articolul 99 alineatul (1), atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul articol.

Articolul 56

Modalit i de elaborare a rapoartelor

(1) Expunerea de motive se redacteaz sub responsabilitatea raportorului i nu se supune la vot. Cu toate acestea, expunerea de motive trebuie s fie conform cu textul propunerii de rezolu ie votate i cu eventualele amendamente propuse de comisie. În caz contrar pre edintele comisiei poate elimina expunerea de motive.

(2) Rezultatul votului privind ansamblul raportului se men ioneaz în cuprinsul acestuia. De asemenea, la solicitarea a cel pu în o treime dintre membrii prezen i exprimat în momentul votului, raportul indic votul fiec rui membru.

(3) În cazul în care nu exist unanimitate în cadrul comisiei, raportul trebuie, de asemenea, s prezinte opiniile minoritare. Exprimate cu ocazia votului pentru textul în ansamblu, opiniile minoritare, la cererea autorilor, se pot constitui într-o declara ie scris de cel mult 200 de cuvinte, anexat la expunerea de motive.

Pre edintele arbitreaz litigiile cauzate de punerea în aplicare a acestor dispozi ii.

(4) La propunerea propriului birou, comisia poate stabili un termen în care raportorul s prezinte proiectul de raport. Acest termen poate fi prelungit sau se poate numi un alt raportor.

(5) La expirarea termenului, comisia poate îns rcina pre edintele s solicite înscrierea chestiunii pentru care a fost sesizat pe ordinea de zi a uneia dintre urm toarele edin e ale Parlamentului. În acest caz, dezbaterile se pot desf ura pe baza unui simplu raport oral al comisiei interesate.

CAPITOLUL 3

PRIMA LECTUR

Stadiul examin rii în comisie

Articolul 57

Modificarea unei propuneri de act legislativ

(1) În cazul în care Comisia informeaz Parlamentul sau în cazul în care comisia competent ia cuno tin pe orice alt cale despre inten ia Comisiei de a- i modifica propunerea, comisia competent suspend examinarea chestiunii pân la primirea noii propuneri sau a modific rilor Comisiei.

(2) În cazul în care Consiliul modific substan ial propunerea de act legislativ, se aplic dispozi iile articolului 63.

Articolul 58

Pozi ia Comisiei i a Consiliului privind amendamentele

(1) Înainte de a proceda la votul final privind o propunere de act legislativ, comisia competent îi solicit Comisiei s - i prezinte pozi ia privind toate amendamentele la propunerea prezentat , adoptate în comisie, iar Consiliului s - i prezinte comentariile.

(2) În cazul în care Comisia nu este în m sur s fac acest lucru sau declar c nu este dispus s accepte toate amendamentele adoptate de comisia competent , aceasta din urm are posibilitatea s amâne votul final.

(3) Dacă este necesar, poziția Comisiei se înserează în raport.

Stadiul examinării în plen

Articolul 59

Încheierea primei lecturi

(1) Parlamentul examinează propunerea de act legislativ pe baza raportului elaborat de comisia competentă în conformitate cu articolul 49.

(2) Parlamentul votează mai întâi amendamentele la propunerea care servește drept bază pentru raportul comisiei competente, apoi propunerea eventual modificată, apoi amendamentele la proiectul de rezoluție legislativă, în final, întregul proiect de rezoluție legislativă care conține numai o declarație prin care se indică dacă Parlamentul aprobă propunerea de act legislativ, o respinge sau propune amendamente, precum și cereri de deschidere a unei proceduri.

Adoptarea proiectului de rezoluție legislativă încheie prima lectură. În cazul în care Parlamentul nu adoptă rezoluția legislativă, propunerea se retrimite comisiei competente.

Orice raport prezentat în cadrul procedurii legislative trebuie să fie conform cu dispozițiile articolelor 39, 47 și 49. Prezentarea unei rezoluții fără caracter legislativ de către o comisie trebuie să se facă în cadrul unei sesiuni specifice, astfel cum este prevăzut la articolul 52 sau la articolul 201.

(3) Președintele transmite Consiliului și Comisiei, sub formă de poziție a Parlamentului, textul propunerii în versiunea adoptată de Parlament, însoțit de rezoluția aferentă.

Articolul 60

Respingerea unei propuneri a Comisiei

(1) În cazul în care o propunere a Comisiei nu întrunește majoritatea voturilor exprimate sau în cazul în care se adoptă o propunere de respingere a acesteia, care poate fi depusă de comisia competentă sau de cel puțin 40 de deputați, Președintele invită Comisia să-și retragă propunerea înainte ca Parlamentul să voteze proiectul de rezoluție legislativă.

(2) În cazul în care Comisia își retrage propunerea, Președintele declară procedura încheiată și informează Consiliul cu privire la aceasta.

(3) În cazul în care Comisia nu își retrage propunerea, Parlamentul o retrimite comisiei competente fără a vota proiectul de rezoluție legislativă, cu excepția cazului în care, la propunerea președintelui sau a raportorului comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de cel puțin 40 de deputați, Parlamentul supune la vot proiectul de rezoluție legislativă.

În cazul unei retrimiteri, comisia competentă decide asupra procedurii care urmează să se aplice și redactează un nou raport pe care îl prezintă oral sau în scris Parlamentului, în termenul stabilit de acesta, care nu poate să depășească două luni.

După retrimiterile la comisie în conformitate cu alineatul (3), comisia principală trebuie, înainte de luarea unei decizii asupra procedurii, să permită unei comisii asociate în conformitate cu articolul 54 să adopte propria decizie cu privire la amendamentele care sunt în sfera sa de competență exclusivă, în special în ceea ce privește alegerea amendamentelor care urmează să fie prezentate din nou în plen.

Termenul stabilit în conformitate cu alineatul (3) al doilea paragraf se referă la prezentarea, în scris sau oral, a raportului întocmit de comisia competentă. Termenul respectiv nu afectează

stabilirea de c tre Parlament a momentului oportun pentru a continua examinarea procedurii în cauz .

(4) În cazul în care comisia competent nu este în m sur s respecte termenul, aceasta trebuie s solicite retrimiteria la comisie, în temeiul articolului 188 alineatul (1). Dacă este necesar, Parlamentul poate stabili un nou termen în temeiul articolului 188 alineatul (5). În cazul în care cererea de retrimiterie nu este acceptat , Parlamentul procedeaz la votarea proiectului de rezolu ie legislativ .

Articolul 61

Adoptarea de amendamente la o propunere a Comisiei

(1) În cazul în care propunerea Comisiei este aprobat în ansamblu sub rezerva unor amendamente care au fost adoptate, votarea proiectului de rezolu ie legislativ se amân pân când Comisia î i face cunoscut pozi ia privind fiecare dintre amendamentele Parlamentului.

În cazul în care Comisia nu este în m sur s fac o astfel de declara ie dup ce Parlamentul a votat asupra propunerii sale, aceasta informeaz Pre edintele sau comisia competent cu privire la momentul în care va putea face declara ia respectiv ; propunerea se înscrie în proiectul de ordine de zi pentru perioada de sesiune care urmeaz acestui moment.

(2) În cazul în care Comisia informeaz c nu inten ioneaz s accepte toate amendamentele Parlamentului, raportorul comisiei competente sau, în lips , pre edintele comisiei face o propunere formal Parlamentului cu privire la oportunitatea de a se proceda la votarea proiectului de rezolu ie legislativ . Înainte de a face propunerea formal , raportorul sau pre edintele comisiei competente pot solicita Pre edintelui s suspende deliberarea.

În cazul în care Parlamentul decide amânarea votului, chestiunea se consider retrimis spre reexaminare comisiei competente.

În acest caz, comisia competent redacteaz un nou raport pe care îl prezint oral sau în scris Parlamentului, în termenul stabilit de acesta, care nu poate s dep easc dou luni.

În cazul în care comisia competent nu este în m sur s respecte termenul, se aplic procedura prev zut la articolul 60 alineatul (4).

Sunt admisibile în acest stadiu numai amendamentele depuse de comisia competent prin care se încearc ajungerea la un compromis cu Comisia.

(3) Aplicarea alineatului (2) nu exclude posibilitatea ca orice alt deputat s prezinte o cerere de retrimiterie în conformitate cu articolul 188.

În cazul retrimiterii în temeiul alineatului (2), comisia competent este obligat , în primul rând, în conformitate cu termenii mandatului instituit prin aceast dispozi ie, s întocmeasc un raport în termenul stabilit i, dac este necesar, s depun amendamente prin care se încearc ajungerea la un compromis cu Comisia, f r a fi necesar reexaminarea tuturor dispozi iilor aprobate de Parlament.

Cu toate acestea, ca urmare a efectului suspensiv al retrimiterii, comisia competent beneficiaz de cea mai mare libertate i, în cazul în care consider necesar acest lucru pentru a se ajunge la un compromis, poate propune revenirea la dispozi iile care au ob inut un vot favorabil în edin plenar .

În acest caz, inând seama c sunt admisibile numai amendamentele de compromis ale comisiei i cu scopul de a p stra suveranitatea Parlamentului, raportul prev zut la alineatul (2) trebuie s

prezintă clar dispozițiile deja adoptate care ar deveni caduce în cazul adoptării amendamentului sau amendamentelor propuse.

Procedura de urmărire

Articolul 62

Urmărirea poziției Parlamentului

(1) În cursul perioadei următoare adoptării de către Parlament a unei poziții privind o propunere a Comisiei, președintele și raportorul comisiei competente urmăresc derularea procedurii care conduce la adoptarea propunerii de către Consiliu, în special în scopul de a se asigura că angajamentele asumate de către Consiliu sau Comisie față de Parlament cu privire la poziția acestuia sunt respectate efectiv.

(2) Comisia competentă poate invita Comisia și Consiliul să examineze chestiunea în cadrul acesteia.

(3) În orice moment al procedurii în cauză, comisia competentă poate depune, în cazul în care consideră necesar, o propunere de rezoluție în conformitate cu prezentul articol, recomandând Parlamentului:

- să invite Comisia să își retragă propunerea, sau
- să solicite Comisiei sau Consiliului să sesizeze din nou Parlamentul, în conformitate cu articolul 63, sau Comisiei să prezinte o nouă propunere, sau
- să decidă luarea oricărei alte măsuri pe care o consideră utilă.

Această propunere se înscrie în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune care urmează luării deciziei de către comisie.

Articolul 63

Sesizarea repetată a Parlamentului

Procedura legislativă ordinară

(1) La cererea comisiei competente, Președintele solicită Comisiei să sesizeze din nou Parlamentul cu propunerea sa:

- în cazul în care, după ce Parlamentul și-a adoptat poziția, Comisia își retrage propunerea inițială și o înlocuiește cu un alt text, cu excepția cazului în care retragerea propunerii se face pentru a lua în considerare poziția Parlamentului, sau
- în cazul în care Comisia își modifică sau intenționează să o modifice substanțial propunerea inițială, cu excepția cazului în care modificarea se face pentru a lua în considerare poziția Parlamentului, sau
- în cazul în care, în timp sau ca urmare a modificării împrejurărilor, natura problemei care face obiectul propunerii Comisiei suferă modificări substanțiale, sau
- în cazul în care au avut loc noi alegeri parlamentare după ce Parlamentul și-a adoptat poziția, iar Conferința președinților consideră oportună o nouă sesizare a acestuia.

(2) La cererea comisiei competente, Parlamentul solicită Consiliului să îl sesizeze din nou cu o propunere prezentată de Comisie în conformitate cu articolul 294 din Tratatul privind funcționarea

Uniunii Europene, în cazul în care Consiliul intenționează să modifice temeiul juridic al propunerii, astfel încât procedura legislativă ordinară nu ar mai fi aplicabilă.

Alte proceduri

(3) La cererea comisiei competente, Președintele invită Consiliul să consulte din nou Parlamentul în acele împrejurări și condiții ca cele prevăzute la alineatul (1) și, de asemenea, în cazul în care Consiliul își modifică sau intenționează să își modifice substanțial propunerea inițială cu privire la care Parlamentul a emis un aviz, cu excepția cazului în care modificarea se face în scopul inserării amendamentelor Parlamentului.

(4) Președintele solicită, de asemenea, ca Parlamentul să fie sesizat din nou cu o propunere de act, în circumstanțele prevăzute la prezentul articol, în cazul în care Parlamentul decide acest lucru la cererea unui grup politic sau a cel puțin 40 de deputați.

CAPITOLUL 4

A DOUA LECTURĂ

Stadiul examinării în comisie

Articolul 64

Comunicarea poziției Consiliului

(1) Comunicarea poziției Consiliului, în conformitate cu articolul 294 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, este anunțat de Președinte înedin plenar. Președintele face anunțul, după primirea documentelor care conțin poziția propriu-zisă, toate declarațiile făcute în procesul-verbal al Consiliului atunci când acesta și-a adoptat poziția, motivele care au condus la adoptarea acesteia de către Consiliu și poziția Comisiei, traduse în mod corespunzător în limbile oficiale ale Uniunii Europene. Președintele face anunțul în cursul perioadei de sesiune care urmează primirii documentelor.

Înainte de a face anunțul, Președintele verifică, consultându-se cu președintele comisiei competente și/sau cu raportorul, dacă natura textului care i-a fost trimis reprezintă efectiv o poziție a Consiliului în primă lectură și dacă nu se aplică vreunul dintre cazurile prevăzute la articolul 63. În caz contrar, Președintele, de comun acord cu comisia competentă și, dacă este posibil, de comun acord cu Consiliul, caută soluția adecvată.

(2) Lista acestor comunicări se publică în procesul-verbal aledin elor Parlamentului, menționându-se denumirea comisiei competente.

Articolul 65

Prelungirea termenelor

(1) La cererea președintelui comisiei competente, în ceea ce privește termenele prevăzute pentru a doua lectură, sau la cererea delegației Parlamentului la comitetul de conciliere, în ceea ce privește termenele prevăzute pentru conciliere, Președintele prelungește termenele încază în conformitate cu articolul 294 alineatul (14) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Președintele notifică Parlamentului orice prelungire a termenelor stabilită, în conformitate cu articolul 294 alineatul (14) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, la inițiativa Parlamentului sau a Consiliului.

Articolul 66

Trimiterea la comisia competentă și procedura de examinare în cadrul acesteia

(1) În ziua comunicării către Parlament în conformitate cu articolul 64 alineatul (1), poziția Consiliului se consideră transmisă din oficiu comisiei competente și comisiilor sesizate pentru aviz în primă lectură.

(2) Poziția Consiliului se înscrie la punctul întâi pe ordinea de zi a primei reuniuni a comisiei competente de după data comunicării acesteia. Consiliul poate fi invitat să-și prezinte poziția.

(3) Raportorul pentru a doua lectură este același cu raportorul pentru prima lectură, cu excepția unei decizii contrare.

(4) Dispozițiile articolului 69 alineatele (2), (3) și (5) privind a doua lectură a Parlamentului se aplică în cazul deliberărilor comisiei competente. Numai membrii titulari sau supleanți permanenți ai acestei comisii pot depune propuneri de respingere sau amendamente. Comisia hotărâște cu majoritatea voturilor exprimate.

(5) Înainte de a se proceda la vot, comisia îi poate invita pe președintele și pe raportor să examineze amendamentele prezentate în comisie împreună cu Președintele Consiliului sau reprezentantul său împreună cu comisarul competent prezent. După examinare, raportorul poate prezenta amendamente de compromis.

(6) Comisia competentă prezintă o recomandare pentru a doua lectură, propunând aprobarea, modificarea sau respingerea poziției adoptate de Consiliu. Recomandarea cuprinde o justificare concisă a deciziei propuse.

Stadiul examinării în plen

Articolul 67

Încheierea celei de-a doua lecturi

(1) Poziția Consiliului, în cazul în care este disponibilă, recomandarea pentru a doua lectură a comisiei competente se înscrie din oficiu în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune a creșterii de miercuri precedată este cea mai apropiată de data de expirare a termenului de trei luni sau, în cazul unei prelungiri a acestuia în conformitate cu articolul 65, de patru luni, cu excepția cazului în care chestiunea a fost dezbătută în cursul unei perioade de sesiune anterioare.

Întrucât recomandările pentru a doua lectură sunt texte care pot fi asimilate cu o expunere de motive prin care comisia parlamentară își justifică atitudinea cu privire la poziția Consiliului, nu se procedează la vot în cazul acestora.

(2) A doua lectură se încheie de îndată ce, în termenele și în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 294 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul aprobă, respinge sau modifică poziția Consiliului.

Articolul 68

Respingerea poziției Consiliului

(1) Comisia competentă, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot depune, în scris și în termenul stabilit de Președinte, o propunere de respingere a poziției Consiliului. Pentru a fi adoptată, această propunere trebuie să întrunească votul majorității membrilor care compun Parlamentul. Propunerea de respingere a poziției Consiliului se supune la vot înainte de orice amendament.

(2) Votul defavorabil al Parlamentului cu privire la propunerea de respingere nu aduce atingere posibilității ca Parlamentul, la recomandarea raportorului, să examineze o nouă propunere de respingere, după votarea amendamentelor și audierea unei declarații a Comisiei, în conformitate cu articolul 69 alineatul (5).

(3) În cazul în care poziția Consiliului este respinsă, Președintele anunță în plen încheierea procedurii legislative.

Articolul 69

Amendamente la poziția Consiliului

(1) Comisia competentă, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot depune amendamente la poziția Consiliului, în vederea examinării în plen.

(2) Amendamentele la poziția Consiliului sunt admisibile numai în cazul în care sunt în conformitate cu dispozițiile articolelor 169 și 170 și dacă au drept scop:

- (a) restabilirea totală sau parțială a poziției adoptate de Parlament în primă lectură, sau
- (b) ajungerea la un compromis între Consiliu și Parlament, sau
- (c) modificarea elementelor poziției Consiliului care nu erau prevăzute de propunerea prezentată în primă lectură sau al căror conținut era diferit și care nu reprezintă o modificare semnificativă, în sensul articolului 63, sau
- (d) luarea în considerare a unui fapt sau a unei situații juridice noi, apărute după prima lectură.

Decizia Președintelui privind admisibilitatea amendamentelor nu poate fi atacată.

(3) În cazul în care după prima lectură au loc noi alegeri și s-a fost invocat articolul 63, Președintele poate hotărî derogarea de la restricțiile privind admisibilitatea, enunțate la alineatul (2).

(4) Amendamentele sunt adoptate numai dacă întrunesc majoritatea voturilor membrilor care compun Parlamentul.

(5) Înainte de votarea amendamentelor, Președintele poate solicita Comisiei să-i facă cunoscut poziția și Consiliului să-i prezinte comentariile.

CAPITOLUL 5

A TREIA LECTURĂ

Concilierea

Articolul 70

Convocarea comitetului de conciliere

În cazul în care Consiliul informează Parlamentul că nu este în măsură să aprobe toate amendamentele acestuia la poziția Consiliului, Președintele convine împreună cu Consiliul asupra unei date și a unui loc pentru prima reuniune a comitetului de conciliere. Termenul de așteptare poate să fie întârziat sau, în cazul în care a fost prelungit, de opt săptămâni, prevăzut la articolul 294 alineatul (10) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, curge de la data primei reuniuni a comitetului de conciliere.

Articolul 71

Delega ia la comitetul de conciliere

- (1) Delega ia Parlamentului la comitetul de conciliere este format dintr-un num r de membri egal cu num rul membrilor delega iei Consiliului.
- (2) Componen a politic a delega iei corespunde împ ririi Parlamentului pe grupuri politice. Conferin a pre edin ilor stabile te num rul exact de membri ai diferitelor grupuri politice care intr în componen a delega iei.
- (3) Membrii delega iei sunt numi i de grupurile politice pentru fiecare caz de conciliere, de preferin dintre membrii comisiilor competente, cu excep ia a trei membri desemna i ca membri permanen i în delega iile succesive pentru o perioad de 12 luni. Grupurile politice desemneaz cei trei membri permanen i dintre vicepre edin i, ace tia reprezentând cel pu in dou grupuri politice diferite. Pre edintele i raportorul comisiei competente sunt membri ai delega iei în fiecare caz.
- (4) Grupurile politice reprezentate în cadrul delega iei î i desemneaz membrii suplean i.
- (5) Grupurile politice i deputa ii neafilia i care nu sunt reprezenta i în cadrul delega iei pot trimite fiecare câte un reprezentant la orice reuniune intern preg titoare a delega iei.
- (6) Delega ia este condus de Pre edinte sau de unul dintre cei trei membri permanen i.
- (7) Delega ia hot r te cu majoritatea voturilor membrilor care o compun. Dezbaterile nu sunt publice.

Conferin a pre edin ilor stabile te orient rile de procedur complementare privind activitatea delega iei la comitetul de conciliere.

- (8) Delega ia comunic Parlamentului rezultatele concilierii.

Stadiul examin rii în plen

Articolul 72

Proiectul comun

- (1) În cazul în care comitetul de conciliere a c zut de acord asupra unui proiect comun, punctul se înscrie pe ordinea de zi a unei edin e plenare care urmeaz s aib loc în termen de ase s pt mâni sau, în cazul în care termenul a fost prelungit, în termen de opt s pt mâni de la data aprob rii proiectului comun de c tre comitetul de conciliere.
- (2) Pre edintele delega iei sau un alt membru desemnat al delega iei la comitetul de conciliere face o declara ie privind proiectul comun, care este înso it de un raport.
- (3) Nu se pot depune amendamente la proiectul comun.
- (4) Proiectul comun în ansamblu face obiectul unui vot unic. În cazul în care întrune te majoritatea voturilor exprimate, proiectul este aprobat.
- (5) În cazul în care nu se ajunge la un acord asupra unui proiect comun în cadrul comitetului de conciliere, pre edintele sau un alt membru desemnat din delega ia Parlamentului la comitetul de conciliere face o declara ie. Declara ia este urmat de o dezbateri.

CAPITOLUL 6

ÎNCHEIEREA PROCEDURII LEGISLATIVE

Articolul 73

Negocierile interinstituționale din cadrul procedurilor legislative

(1) Negocierile cu celelalte instituții în scopul ajungerii la un acord în cursul unei proceduri legislative se desfășoară ținând seama de Codul de conduită stabilit de Conferința președinților¹⁰.

(2) Negocierile în cauză se deschid doar după ce comisia competentă adoptă, de la caz la caz pentru fiecare procedură legislativă vizată și cu majoritatea membrilor care o compun, o decizie privind deschiderea negocierilor. Decizia respectiv stabilește mandatul și componența echipei de negociere. Deciziile respective se notifică Președintelui, care informează periodic Conferința președinților cu privire la acestea.

Mandatul constă într-un raport adoptat în cadrul comisiei și depus spre a fi analizat ulterior de către Parlament. În mod excepțional, în cazul în care comisia competentă consideră că există motive întemeiate pentru deschiderea negocierilor înainte de adoptarea unui raport în cadrul comisiei, mandatul poate consta într-un set de amendamente sau într-un set de obiective, priorități sau orientări clar definite.

(3) Echipa de negociere este condusă de către raportorul și prezidată de către președintele comisiei competente sau de către un vicepreședinte desemnat de către președinte. Din echipă face parte cel puțin raportorii din umbră din partea fiecărui grup politic.

(4) Orice document destinat dezbaterilor din cadrul unei reuniuni cu Consiliul și Comisia („trilog”) se prezintă sub forma unui document care expune pozițiile instituțiilor implicate și indică posibile soluții de compromis și care se distribuie echipei de negociere cu cel puțin 48 de ore sau, în caz de urgență, cu cel puțin 24 de ore înaintea trilogului în cauză.

După fiecare trilog, echipa de negociere prezintă un raport în cadrul următoarei reuniuni a comisiei competente. Documentele care reflectă rezultatul celui mai recent trilog sunt puse la dispoziția comisiei.

În cazul în care nu este posibil convocarea la timp a unei reuniuni a comisiei, echipa de negociere raportează președintelui comisiei, raportorilor din umbră și coordonatorilor comisiei, după caz.

Comisia competentă poate actualiza mandatul în funcție de evoluția negocierilor.

(5) În cazul în care negocierile conduc la un compromis, comisia competentă este informată fără întârziere. Textul convenit este transmis spre examinare comisiei competente. Dacă este aprobat prin vot în cadrul comisiei, textul convenit este supus spre examinare Parlamentului sub forma corespunzătoare, cu includerea amendamentelor de compromis. Textul poate fi prezentat sub formă de text consolidat, cu condiția să expună în mod clar modificările aduse propunerii de act legislativ supuse spre examinare.

(6) În cazul în care cadrul ales presupune recurgerea la procedura comisiilor asociate sau la procedura reuniunilor comune ale comisiilor, articolele 54 și 55 se aplică deciziei privind deschiderea negocierilor și modului de desfășurare a negocierilor respective.

¹⁰A se vedea anexa XX.

În cazul unui dezacord între comisiile în cauză, modalitățile de deschidere și desfășurare a negocierilor se stabilesc de către președintele Conferinței președinților de comisie, în conformitate cu principiile enunțate în articolele menționate mai sus.

Articolul 74

Aprobarea unei decizii privind deschiderea negocierilor interinstituționale înainte de adoptarea unui raport în cadrul comisiei

(1) Orice decizie a unei comisii privind deschiderea negocierilor înainte de adoptarea unui raport în cadrul comisiei se traduce în toate limbile oficiale, se distribuie tuturor deputaților din Parlament și se transmite Conferinței președinților.

La cererea unui grup politic, Conferința președinților poate decide înscrierea unui punct, spre a fi examinat în cadrul unei dezbateri și supus la vot, în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune a Parlamentului ulterioare difuzării, iar, în acest caz, Președintele stabilește un termen de depunere a amendamentelor.

În lipsa unei decizii a Conferinței președinților de a înscrie punctul în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune respective, decizia privind deschiderea negocierilor este anunțată de către Președinte în deschiderea perioadei de sesiune în cauză.

(2) Acest punct se înscrie în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune a Parlamentului care urmează anunțului, spre a fi examinat în cadrul unei dezbateri și supus la vot, iar Președintele stabilește un termen de depunere a amendamentelor în cazul în care un grup politic sau cel puțin 40 de deputați solicită acest lucru în termen de 48 de ore de la anunț.

În caz contrar, se consideră că decizia privind deschiderea negocierilor a fost aprobată.

Articolul 75

Acordul în primă lectură

În cazul în care, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul informează Parlamentul că a aprobat poziția acestuia, după finalizarea în conformitate cu articolul 193, Președintele anunță în plen că propunerea este adoptată cu formularea care corespunde poziției Parlamentului.

Articolul 76

Acordul în a doua lectură

În cazul în care nu se adoptă nicio propunere de respingere a poziției Consiliului și niciun amendament la aceasta, în temeiul articolelor 68 și 69, în termenele stabilite pentru depunerea și votarea amendamentelor sau a propunerilor de respingere, Președintele anunță în plen adoptarea definitivă a actului propus. Împreună cu Președintele Consiliului, Președintele procedează la semnarea actului și asigură publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în conformitate cu articolul 78.

Articolul 77

Cerințe privind redactarea actelor legislative

(1) Actele adoptate în comun de către Parlament și Consiliu în conformitate cu procedura legislativă ordinară menționează tipul de act, urmat de numărul de ordine, de data adoptării și de obiectul acestuia.

- (2) Actele adoptate în comun de Parlament și Consiliu conțin:
- (a) formula „Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene”;
 - (b) indicarea dispozițiilor în temeiul cărora actul a fost adoptat, precedate de formula „având în vedere”;
 - (c) referirea la propunerile prezentate, precum și avizele primite și consultările care au avut loc;
 - (d) considerentele actului, începând cu cuvântul „întrucât”;
 - (e) o formulă de tipul „adoptă prezentul regulament” sau „adoptă prezenta directivă” sau „adoptă prezenta decizie” sau „decide”, urmat de corpul actului.
- (3) Actele sunt divizate în articole, eventual grupate în capitole și secțiuni.
- (4) În ultimul articol al unui act se stabilește data intrării în vigoare în cazul în care aceasta este anterioară sau ulterioară celei de-a douăzeci și două zile de la data publicării.
- (5) Ultimul articol al unui act este urmat de:
- formula adecvată, în conformitate cu dispozițiile pertinente ale tratatelor, în ceea ce privește aplicabilitatea acestuia,
 - formula „Adoptat(ă) la ...”, urmat de data adoptării actului,
 - formula „Pentru Parlamentul European, Președintele”, „Pentru Consiliu, Președintele”, urmat de numele Președintelui Parlamentului European și al Președintelui în exercițiu al Consiliului la momentul adoptării actului.

Articolul 78

Semnarea actelor adoptate

După finalizarea textului adoptat în conformitate cu articolul 193 și după verificarea îndeplinirii tuturor procedurilor, actele adoptate în conformitate cu procedura legislativă ordinară se semnează de Președintele și de Secretarul General și se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* prin grija secretarilor generali ai Parlamentului și Consiliului.

CAPITOLUL 7

ASPECTE CONSTITUȚIONALE

Articolul 79

Revizuirea ordinară a tratatelor

- (1) În conformitate cu articolele 45 și 52, comisia competentă poate prezenta Parlamentului un raport conținând propuneri adresate Consiliului în vederea modificării tratatelor.
- (2) Atunci când Parlamentul este consultat în temeiul articolului 48 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la o decizie a Consiliului European favorabilă examinării modificărilor tratatelor, chestiunea este trimisă comisiei competente. Comisia respectivă întocmește un raport, care cuprinde:

o propunere de rezoluție care indică dacă Parlamentul aprobă sau respinge decizia propusă și care poate include propuneri destinate Convenției sau Conferinței reprezentanților guvernelor statelor membre;

dacă este necesar, o expunere de motive.

(3) În cazul în care Consiliul European decide să convoace o convenție, reprezentanții Parlamentului sunt desemnați de Parlament la propunerea Conferinței președinților.

Delegația Parlamentului își alege conducătorul și candidații pentru orice grup de coordonare sau birou instituit de convenție.

(4) În cazul în care Consiliul European solicită aprobarea Parlamentului cu privire la decizia de a nu convoca o convenție pentru examinarea propunerilor de modificare a tratatelor, chestiunea se trimite spre examinare comisiei competente, în conformitate cu articolul 99.

Articolul 80

Revizuirea simplificată a tratatelor

(1) În conformitate cu articolele 45 și 52, comisia competentă poate prezenta Parlamentului, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 48 alineatul (6) din Tratatul privind Uniunea Europeană, un raport conținând propuneri adresate Consiliului European referitoare la revizuirea integrală sau parțială a dispozițiilor din partea a treia a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Atunci când Parlamentul este consultat în temeiul articolului 48 alineatul (6) din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la o propunere de decizie a Consiliului European de modificare a dispozițiilor din partea a treia a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 79 alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*. În acest caz, propunerea de rezoluție poate conține propuneri de amendamente referitoare doar la dispozițiile din partea a treia a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 81

Tratate de aderare

(1) Orice cerere a unui stat european de a deveni membru al Uniunii Europene se trimite, spre examinare, comisiei competente.

(2) La propunerea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de cel puțin 40 de deputați, Parlamentul poate decide să invite Consiliul sau Comisia să participe la o dezbatere înainte de începerea negocierilor cu statul solicitant.

(3) Pe parcursul negocierilor, comisia competentă este informată periodic și complet de către Consiliu și Comisie, în mod confidențial, dacă este necesar, despre stadiul negocierilor.

(4) În orice stadiu al negocierilor, pe baza unui raport al comisiei competente, Parlamentul poate adopta recomandări solicitând ca acestea să fie luate în considerare înainte de încheierea unui tratat de aderare a unui stat solicitant la Uniunea Europeană.

(5) La încheierea negocierilor, dar înainte de semnarea oricărui acord, proiectul de acord se prezintă Parlamentului spre aprobare, în conformitate cu articolul 99.

Articolul 82

Retragerea din Uniune

În cazul în care un stat membru decide să se retragă din Uniune, în conformitate cu articolul 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană, chestiunea se trimite spre examinare comisiei competente. Articolul 81 se aplică *mutatis mutandis*. Parlamentul hotărăște asupra aprobării unui acord de retragere cu majoritatea voturilor exprimate.

Articolul 83

Încălcare a principiilor fundamentale de către un stat membru

(1) Pe baza unui raport specific al comisiei competente, întocmit în temeiul articolelor 45 și 52, Parlamentul poate:

- (a) să supună la vot o propunere motivată prin care invită Consiliul să acționeze în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană ;
- (b) să supună la vot o propunere prin care invită Comisia sau statele membre să prezinte o propunere în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană ;
- (c) să supună la vot o propunere prin care invită Consiliul să acționeze în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) sau, ulterior, cu articolul 7 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană .

(2) Orice cerere de aprobare introdusă de Consiliu cu privire la o propunere prezentată în conformitate cu articolul 7 alineatele (1) și (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană , însoțită de observațiile transmise de statul membru în cauză , se comunică Parlamentului și se transmite comisiei competente, în conformitate cu articolul 99. Parlamentul se pronunță , cu excepția cazurilor urgente și justificate, la propunerea comisiei competente.

(3) Deciziile prevăzute la alineatele (1) și (2) necesită o majoritate de două treimi din voturile exprimate, constituind majoritatea membrilor care compun Parlamentul.

(4) Sub rezerva autorizării de către Conferința președinților, comisia competentă poate depune o propunere de rezoluție suplimentară . O astfel de propunere de rezoluție reflectă opinia Parlamentului cu privire la o încălcare gravă de către un stat membru, precum și cu privire la sancțiunile adecvate și la modificarea sau ridicarea acestora.

(5) Comisia competentă se asigură că Parlamentul este pe deplin informat și, dacă este necesar, consultat cu privire la toate măsurile adoptate în urma avizului său conform, prezentat în conformitate cu alineatul (3). Consiliul este invitat să semnaleze orice evoluție a chestiunii. La propunerea comisiei competente, elaborată cu autorizarea Conferinței președinților, Parlamentul poate adopta recomandări adresate Consiliului.

Articolul 84

Componența Parlamentului

În timp util înainte de sfârșitul legislaturii parlamentare, pe baza unui raport întocmit de comisia competentă în temeiul articolului 45, Parlamentul poate prezenta o propunere de modificare a componenței sale. Proiectul de decizie a Consiliului European de stabilire a componenței Parlamentului este examinat în conformitate cu articolul 99.

Articolul 85

Cooperarea consolidată dintre statele membre

(1) Președintele trimite comisiei competente, spre examinare, cererile privind instituirea unei cooperări consolidate între statele membre în conformitate cu articolul 20 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Dacă este cazul, se aplică articolele 39, 41, 43, 47, 57-63 și 99 din prezentul regulament.

(2) Comisia competentă verifică respectarea articolului 20 din Tratatul privind Uniunea Europeană și a articolelor 326-334 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Actele ulterioare propuse în cadrul cooperării consolidate, după ce aceasta a fost stabilită, sunt tratate în cadrul Parlamentului în conformitate cu procedurile aplicabile în cazul în care cooperarea consolidată nu se aplică. Se aplică dispozițiile articolului 47.

CAPITOLUL 8

PROCEDURI BUGETARE

Articolul 86

Cadrul financiar multianual

În cazul în care Consiliul solicită aprobarea Parlamentului cu privire la o propunere de regulament de stabilire a cadrului financiar multianual, chestiunea se trimite spre examinare comisiei competente, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 99. Parlamentul aprobă propunerea cu majoritatea voturilor membrilor care îl compun.

Articolul 87

Documente de lucru

(1) Următoarele documente sunt puse la dispoziția deputaților:

- (a) proiectul de buget prezentat de Comisie;
- (b) expunerea Consiliului privind deliberările sale cu privire la proiectul de buget;
- (c) poziția Consiliului referitoare la proiectul de buget elaborat în conformitate cu articolul 314 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- (d) orice proiect de decizie privind două sprezecimile provizorii elaborat în conformitate cu articolul 315 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Aceste documente se trimit comisiei competente. Orice comisie interesată poate emite un aviz.

(3) În cazul în care alte comisii doresc să emită avize, Președintele stabilește termenul până la care acestea trebuie să fie comunicate comisiei competente.

Articolul 88

Examinarea proiectului de buget – prima etapă

(1) Orice deputat poate prezenta și susține, în condițiile stabilite în continuare, proiecte de amendament la proiectul de buget.

(2) Pentru a fi admisibile, proiectele de amendament trebuie depuse în scris și semnate de un număr de cel puțin 40 de deputați sau depuse în numele unui grup politic sau al unei comisii, trebuie să indice linia bugetară la care se referă și să asigure respectarea principiului echilibrului între venituri și cheltuieli. Proiectele de amendament furnizează toate indicațiile utile pentru comentariul privind linia bugetară în cauză.

Toate proiectele de amendament la proiectul de buget trebuie să fie însoțite de o justificare scrisă.

(3) Președintele stabilește termenul de depunere a proiectelor de amendament.

(4) Comisia competentă își dă avizul cu privire la textele astfel depuse, înainte de dezbaterile acestora în plen.

Proiectele de amendament care au fost respinse în cadrul comisiei competente se supun la vot în plen numai în cazul în care o comisie sau un număr de cel puțin 40 de deputați solicită în scris acest lucru, într-un termen stabilit de Președinte; acest termen trebuie să fie de cel puțin 24 de ore înainte de începerea votului.

(5) Proiectele de amendament la estimarea bugetului Parlamentului care sunt asemănătoare celor deja respinse de Parlament la întocmirea estimării bugetului se dezbate numai în cazul în care avizul comisiei competente este favorabil.

(6) Prin derogare de la dispozițiile articolului 59 alineatul (2), Parlamentul se pronunță prin voturi separate și succesive cu privire la:

- fiecare proiect de amendament;
- fiecare secțiune a proiectului de buget,
- o propunere de rezoluție privind proiectul de buget.

Dispozițiile articolului 174 alineatele (4)-(8) sunt, cu toate acestea, aplicabile.

(7) Articolele, capitolele, titlurile și secțiunile proiectului de buget pentru care nu s-au depus proiecte de amendament se consideră adoptate.

(8) În vederea adoptării, proiectele de amendament trebuie să întrunească voturile majorității membrilor care compun Parlamentul.

(9) În cazul în care Parlamentul a modificat proiectul de buget, proiectul de buget astfel modificat se trimite Consiliului și Comisiei însoțit de justificări.

(10) Procesul-verbal al sesiunii în cursul căreia Parlamentul s-a pronunțat cu privire la proiectul de buget se trimite Consiliului și Comisiei.

Articolul 89

Trilogul financiar

Președintele participă la întâlniri periodice între președinții Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, convocate la inițiativa Comisiei, în cadrul procedurilor bugetare prevăzute în partea a doua a titlului II din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Președintele ia toate măsurile necesare pentru a promova consultarea și apropierea pozițiilor instituțiilor, în vederea facilitării punerii în aplicare a procedurilor menționate anterior.

Președintele Parlamentului poate delega această sarcină unui vicepreședinte cu experiență în domeniul bugetar sau președintelui comisiei competente pentru chestiuni bugetare.

Articolul 90

Concilierea bugetar

(1) Președintele convoacă comitetul de conciliere în conformitate cu articolul 314 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Delegația Parlamentului la reuniunile comitetului de conciliere în cadrul procedurii bugetare este formată dintr-un număr de membri egal cu numărul membrilor delegației Consiliului.

(3) Membrii delegației sunt numiți de grupurile politice în fiecare an, înainte de votul Parlamentului asupra poziției Consiliului, de preferință dintre membrii comisiei competente pentru chestiuni bugetare și ai celorlalte comisii interesate. Delegația este condusă de Președintele Parlamentului. Președintele poate delega acest rol unui vicepreședinte cu experiență în domeniul bugetar sau președintelui comisiei competente pentru chestiuni bugetare.

(4) Se aplică articolul 71 alineatele (2), (4), (5), (7) și (8).

(5) În cazul în care comitetul de conciliere ajunge la un acord asupra unui proiect comun, chestiunea se înscrie pe ordinea de zi a unei sesiuni a Parlamentului care urmează să aibă loc în termen de 14 zile de la data acordului. Proiectul comun este pus la dispoziția tuturor deputaților. Se aplică articolul 72 alineatele (2) și (3).

(6) Proiectul comun în ansamblu face obiectul unui vot unic. Votul se efectuează prin apel nominal. Proiectul comun este considerat adoptat dacă nu este respins de majoritatea membrilor care compun Parlamentul.

(7) În cazul în care Parlamentul aprobă proiectul comun, iar Consiliul îl respinge, comisia competentă poate depune toate sau unele dintre amendamentele Parlamentului la poziția Consiliului pentru a fi confirmate, în conformitate cu articolul 314 alineatul (7) litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Votul de confirmare se înscrie pe ordinea de zi a unei sesiuni plenare care urmează să aibă loc în termen de 14 zile de la data anunțării de către Consiliu a respingerii proiectului comun.

Amendamentele sunt considerate confirmate dacă sunt aprobate de majoritatea membrilor care compun Parlamentul și cu trei cincimi din totalul voturilor exprimate.

Articolul 91

Adoptarea definitivă a bugetului

În cazul în care constat că bugetul a fost adoptat în conformitate cu dispozițiile articolului 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Președintele anunță în plen adoptarea definitivă a bugetului. Președintele asigură publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 92

Regimul două sprezecimilor provizorii

(1) Orice decizie adoptată de Consiliu prin care se autorizează cheltuieli care depășesc două sprezecimea provizorie se trimite spre examinare comisiei competente.

(2) Comisia competentă poate depune un proiect de decizie de reducere a cheltuielilor menționate la alineatul (1). Parlamentul hotărăște cu privire la aceasta în termen de 30 de zile de la adoptarea deciziei Consiliului.

(3) Parlamentul hotărăște cu majoritatea membrilor care îl compun.

Articolul 93

Descrcarea de gestiune a Comisiei pentru execu ia bugetar

Dispozi iile referitoare la procedurile pentru aplicarea deciziei privind acordarea descrcării de gestiune a Comisiei pentru execu ia bugetar , în conformitate cu dispozi iile financiare ale Tratatului privind func ionarea Uniunii Europene i cu regulamentul financiar, se anexeaz la prezentul regulament¹¹. Aceast anex se adopt în conformitate cu articolul 227 alineatul (2).

Articolul 94

Alte proceduri de descrcare de gestiune

Dispozi iile care reglementeaz procedura privind acordarea descrcării de gestiune a Comisiei pentru execu ia bugetar se aplic în acela i mod procedurii privind descrcarea de gestiune:

- a Pre edintelui Parlamentului European pentru execu ia bugetului Parlamentului European,
- a persoanelor r spunz toare de execu ia bugetelor altor institu ii i organe ale Uniunii Europene, cum ar fi Consiliul (în calitatea sa de executiv), Curtea de Justi ie a Uniunii Europene, Curtea de Conturi, Comitetul Economic i Social European i Comitetul Regiunilor,
- a Comisiei pentru execu ia bugetului Fondului European de Dezvoltare,
- a organelor responsabile cu execu ia bugetului entit ilor independente din punct de vedere juridic care efectueaz misiuni ale Uniunii, în m sura în care activit ile acestora se desf oar în conformitate cu dispozi iile statutare care impun descrcarea de gestiune din partea Parlamentului European.

Articolul 95

Controlul Parlamentului asupra execu iei bugetare

- (1) Parlamentul efectueaz controlul execu iei bugetare în curs. El încredin eaz această sarcin comisiilor competente pentru buget i control bugetar, precum i altor comisii interesate.
- (2) Parlamentul examineaz în fiecare an, înainte de prima lectur a proiectului de buget aferent exerci iului urm tor, problemele privind execu ia bugetar în curs, dac este necesar, pe baza unei propuneri de rezolu ie prezentate de comisia competent .

CAPITOLUL 9

PROCEDURI BUGETARE INTERNE

Articolul 96

Estimarea bugetului Parlamentului

- (1) Pe baza unui raport preg itit de Secretarul General, Biroul întocme te proiectul preliminar de estimare a bugetului Parlamentului.
- (2) Pre edintele transmite acest proiect preliminar comisiei competente care întocme te proiectul de estimare a bugetului i prezint Parlamentului un raport în acest sens.

¹¹A se vedea anexa V.

(3) Preedintele stabilește un termen pentru depunerea amendamentelor la proiectul de estimare a bugetului.

Comisia competentă își dă avizul cu privire la aceste amendamente.

(4) Parlamentul adoptă estimarea bugetului.

(5) Preedintele transmite estimarea bugetului Comisiei și Consiliului.

(6) Dispozițiile anterioare se aplică estimărilor întocmite pentru bugetele rectificative.

Articolul 97

Procedura care se aplică pentru întocmirea estimării bugetului Parlamentului

(1) În ceea ce privește bugetul Parlamentului, Biroul și comisia competentă pentru chestiuni bugetare hotărăsc în etape succesive:

(a) organigrama;

(b) proiectul preliminar și proiectul de estimare a bugetului.

(2) Deciziile privind organigrama se adoptă în conformitate cu procedura următoare:

(a) Biroul stabilește organigrama aferentă fiecărui exercițiu financiar;

(b) între Birou și comisia competentă pentru chestiuni bugetare se inițiază o procedură de conciliere în cazul în care avizul comisiei diferă de primele decizii ale Biroului;

(c) la sfârșitul procedurii, decizia finală privind estimarea bugetară a organigramei revine Biroului, în conformitate cu articolul 222 alineatul (3) din prezentul regulament, fără a aduce atingere deciziilor luate în conformitate cu articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) În ceea ce privește estimarea propriu-zisă a bugetului, procedura de întocmire începe de îndată ce Biroul a hotărât definitiv cu privire la organigramă. Etapele acestei proceduri sunt cele prevăzute la articolul 96 din prezentul regulament. Se inițiază o procedură de conciliere în cazul în care comisia competentă pentru chestiuni bugetare și Biroul au poziții foarte diferite.

Articolul 98

Competențele în domeniul angajărilor și lichidării cheltuielilor

(1) Preedintele procedează la sau determină angajarea și lichidarea cheltuielilor, în cadrul normelor financiare interne adoptate de Birou, după consultarea comisiei competente.

(2) Preedintele transmite comisiei competente proiectul de conturi anuale.

(3) Pe baza raportului comisiei competente, Parlamentul își aprobă conturile și se pronunță cu privire la descărcarea de gestiune.

CAPITOLUL 10

PROCEDURA DE APROBARE

Articolul 99

Procedura de aprobare

(1) În cazul în care este invitat să i dea aprobarea cu privire la un act propus, Parlamentul ține seama, la adoptarea deciziei sale, de o recomandare a comisiei competente pentru adoptarea sau respingerea actului respectiv. Recomandarea include referiri, însă nu include considerente. Recomandarea poate include o justificare succintă, care ține de responsabilitatea raportorului și care nu se supune la vot. Dispozițiile articolului 56 alineatul (1) se aplică mutatis mutandis. Amendamentele depuse în comisie sunt admisibile doar dacă vizează inversarea recomandării propuse de raportor.

Comisia competentă poate depune o propunere de rezoluție fără caracter legislativ. În conformitate cu articolul 201 alineatul (3) coroborat cu articolele 53, 54 sau 55, la redactarea rezoluției pot participa și alte comisii.

Parlamentul se pronunță cu privire la actul care, în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană sau al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, necesită aprobarea sa, printr-un vot unic privind aprobarea, indiferent dacă recomandarea comisiei competente vizează aprobarea sau respingerea actului în cauză, fără posibilitatea depunerii vreunui amendament. Majoritatea necesară pentru adoptarea deciziei de aprobare este cea prevăzută la articolul corespunzător din Tratatul privind Uniunea Europeană sau din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene care constituie temeiul juridic al actului propus sau, în cazul în care în tratate nu se indică majoritatea necesară, majoritatea voturilor exprimate. Dacă nu se obține majoritatea necesară, se consideră că actul propus a fost respins.

(2) În plus, pentru acordurile internaționale, tratatele de aderare, constatarea unei încălcări grave și persistente a principiilor fundamentale de către un stat membru, stabilirea componenței Parlamentului, instituirea unei cooperări consolidate între statele membre sau adoptarea cadrului financiar multianual, se aplică articolele 108, 81, 83, 84, 85 și, respectiv, 86.

(3) În cazul în care, pentru o propunere de act legislativ sau pentru un acord internațional preconizat, este necesară aprobarea Parlamentului, comisia competentă poate să prezinte Parlamentului un raport intermediar, care conține o propunere de rezoluție cuprinzând recomandările privind modificarea sau punerea în aplicare a actului legislativ propus sau a acordului internațional preconizat.

(4) Comisia competentă examinează cererea de aprobare fără întârzieri nejustificate. În cazul în care comisia competentă decide să nu emită o recomandare sau nu a adoptat o recomandare în termen de ase luni de la data la care a fost sesizat cu cererea de aprobare, Conferința președinților poate include chestiunea pentru examinare pe ordinea de zi a unei perioade de sesiune ulterioare sau, în cazurile justificate corespunzător, poate decide să prelungească termenul de ase luni.

În cazul în care este necesară aprobarea Parlamentului pentru un acord internațional preconizat, Parlamentul poate decide, pe baza unei recomandări a comisiei competente, suspendarea procedurii de aprobare pentru cel mult un an.

CAPITOLUL 11

ALTE PROCEDURI

Articolul 100

Procedura de emitere a avizului în sensul articolului 140 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

(1) În cazul în care este invitat să îndească avizul cu privire la recomandările formulate de Consiliu, în conformitate cu articolul 140 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, după prezentarea acestora de către Consiliu în plen, Parlamentul deliberază pe baza unei propuneri prezentate în scris sau oral de către comisia competentă, pentru adoptarea sau respingerea recomandărilor care fac obiectul consultării.

(2) Parlamentul votează apoi în bloc aceste recomandări și nu se pot depune amendamente.

Articolul 101

Proceduri privind dialogul social

(1) Președintele trimite comisiei competente, spre examinare, orice document elaborat de Comisie în conformitate cu articolul 154 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau orice acord încheiat de partenerii sociali în conformitate cu articolul 155 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și propunerile prezentate de Comisie în conformitate cu articolul 155 alineatul (2) din tratat.

(2) În cazul în care partenerii sociali informează Comisia cu privire la intenția lor de a iniția procedura prevăzută la articolul 155 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, comisia competentă poate elabora un raport privind chestiunea de fond în cauză.

(3) În cazul în care partenerii sociali au încheiat un acord și solicită împreună ca acesta să fie pus în aplicare printr-o decizie a Consiliului la propunerea Comisiei, în conformitate cu articolul 155 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, comisia competentă prezintă o propunere de rezoluție prin care se recomandă adoptarea sau respingerea solicitării.

Articolul 102

Proceduri privind examinarea acordurilor voluntare

(1) În cazul în care Comisia informează Parlamentul cu privire la intenția sa de a examina posibilitatea de a recurge la acorduri voluntare ca alternativă la legiferare, comisia competentă poate întocmi un raport privind chestiunea de fond în cauză, în conformitate cu articolul 52.

(2) În cazul în care Comisia îndească intenția de a încheia un acord voluntar, comisia competentă poate prezenta o propunere de rezoluție prin care recomandă adoptarea sau respingerea propunerii și precizează condițiile care trebuie îndeplinite în vederea adoptării sau respingerii.

Articolul 103

Codificarea

(1) În cazul în care Parlamentul este sesizat cu o propunere privind codificarea legislației Uniunii, propunerea se trimite comisiei competente pentru chestiuni juridice. Aceasta o

examinează în conformitate cu modalitățile stabilite la nivel interinstituțional¹² pentru a se asigura că nu este decât o simplă codificare, și nu implică nicio modificare de fond.

(2) Comisia care a fost competentă pentru chestiunile care fac obiectul codificării poate, la cererea sa sau a comisiei competente pentru chestiuni juridice, să fie sesizată pentru un aviz privind oportunitatea codificării.

(3) Amendamentele la textul propunerii sunt inadmisibile.

Totuși, la cererea raportorului, președintele comisiei competente pentru chestiuni juridice poate supune aprobării acesteia amendamentele referitoare la adaptări tehnice, cu condiția ca aceste adaptări să fie necesare pentru asigurarea conformității propunerii cu normele de codificare și să nu implice nicio modificare de fond a propunerii.

(4) În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni juridice consideră că propunerea nu implică nicio modificare de fond a legislației Uniunii, aceasta o supune Parlamentului spre aprobare.

În cazul în care aceasta consideră că propunerea implică o modificare de fond, propune Parlamentului respingerea propunerii.

În ambele cazuri, Parlamentul se exprimă prin vot unic, fără amendamente și fără dezbateri.

Articolul 104

Reformarea

(1) În cazul în care Parlamentul este sesizată cu o propunere privind reformarea legislației Uniunii, propunerea se trimite comisiei competente pentru chestiuni juridice și comisiei competente pentru subiectul în cauză.

(2) Comisia competentă pentru chestiuni juridice examinează propunerea în conformitate cu modalitățile convenite la nivel interinstituțional¹³ pentru a se asigura că aceasta nu implică nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare.

În cadrul acestei examinări, amendamentele la textul propunerii sunt inadmisibile. Totuși, în ceea ce privește dispozițiile care au rămas neschimbate în propunerea de reformare, se aplică articolul 103 alineatul (3) al doilea paragraf.

(3) În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni juridice consideră că propunerea nu implică nicio modificare de fond în afara celor identificate ca atare, aceasta informează comisia competentă cu privire la acest lucru.

În acest caz, în afara condițiilor stabilite la articolele 169 și 170, în cadrul comisiei competente pentru subiectul în cauză sunt admisibile doar amendamentele referitoare la acele părți din propunere care conțin modificări.

Cu toate acestea, în cazul în care, în conformitate cu punctul 8 din Acordul interinstituțional, comisia competentă intenționează să depună amendamente referitoare la părțile codificate ale propunerii, aceasta notifică imediat intenția sa Consiliului și Comisiei, iar aceasta din urmă informează comisia, înainte de votul în temeiul articolului 58, cu privire la poziția sa privind aceste amendamente și dacă intenționează sau nu să retragă propunerea de reformare.

¹²Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994, Metoda de lucru accelerat pentru codificarea oficială a textelor legislative, punctul 4 (JO C 102, 4.4.1996, p. 2).

¹³Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative, punctul 9 (JO C 77, 28.3.2002, p. 1).

(4) În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni juridice consideră că propunerea implică modificări de fond în afara celor care au fost identificate ca atare, aceasta propune Parlamentului respingerea propunerii și informează comisia competentă pentru subiectul în cauză cu privire la acest lucru.

În acest caz, Președintele invită Comisia să-și retragă propunerea. În cazul în care Comisia își retrage propunerea, Președintele constată că procedura a rămas fără obiect și informează Consiliul cu privire la acest lucru. În cazul în care Comisia nu își retrage propunerea, Parlamentul o retrimite comisiei competente pentru subiectul în cauză, care o examinează în conformitate cu procedura obișnuită.

Articolul 105

Acte delegate

(1) Atunci când Comisia trimite Parlamentului un act delegat, Președintele îl transmite comisiei competente pentru actul legislativ de bază, care poate hotărî și numească un raportor pentru examinarea unuia sau a mai multor acte delegate.

(2) Președintele comunică Parlamentului data la care actul delegat a fost primit în toate limbile oficiale și termenul în care se pot formula obiecțiuni. Termenul începe să curgă de la data menționată.

Comunicarea se publică în procesul-verbal al ședinței, menționându-se comisia competentă.

(3) Comisia competentă poate prezenta Parlamentului o propunere de rezoluție motivată, respectând dispozițiile actului legislativ de bază și, dacă apreciază că ar fi oportun, după consultarea oricărei alte comisii interesate. Propunerea de rezoluție respectiv specific motivele obiecțiunilor formulate de Parlament și poate să includă o cerere adresată Comisiei de a prezenta un nou act delegat, ținând cont de recomandările formulate de Parlament.

(4) În cazul în care comisia competentă nu prezintă nicio propunere de rezoluție cu cel puțin zece zile lucrătoare înainte de începutul perioadei de sesiune a cărei zi de miercuri cade înainte de cel mai aproape de expirarea termenului stipulat la alineatul (5), un grup politic sau cel puțin 40 de deputați pot prezenta o propunere de rezoluție referitoare la chestiunea în cauză, spre a fi înscrisă pe ordinea de zi a perioadei de sesiune menționate mai sus.

(5) Parlamentul se pronunță, în termenul prevăzut în actul legislativ de bază, asupra oricărei propuneri de rezoluție depuse, cu majoritatea prevăzută la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În cazul în care comisia competentă consideră că ar fi oportună o prelungire, în conformitate cu actul legislativ de bază, a termenului stabilit pentru formularea obiecțiunilor în legătură cu actul delegat, președintele comisiei competente notifică Consiliul și Comisia, în numele Parlamentului, cu privire la respectiva prelungire.

(6) În cazul în care comisia competentă recomandă ca, înainte de expirarea termenului prevăzut în actul legislativ de bază, Parlamentul să declare că nu formulează obiecțiuni în legătură cu actul delegat:

- aceasta informează președintele Conferinței președinților de comisie, printr-o scrisoare motivată și depune o recomandare în acest sens;
- dacă, în cursul reuniunii următoare a Conferinței președinților de comisie sau, în caz de urgență, printr-o procedură scrisă, nu este formulată nicio obiecțiune,

pre edintele acesteia aduce faptul la cunoștința Președintelui Parlamentului, care informează plenul în consecință, în cel mai scurt timp;

- dacă, în termen de 24 de ore de la anunțul făcut în plen, un grup politic sau cel puțin 40 de deputați se opun recomandării, aceasta din urmă este supusă la vot;
- dacă, în același termen, nu se exprimă nicio opoziție, se consideră că recomandarea propusă este aprobată;
- adoptarea unei astfel de recomandări atrage după sine inadmisibilitatea oricărei propuneri ulterioare de obiecțiune în legătură cu actul delegat.

(7) Cu respectarea dispozițiilor din actul legislativ de bază, comisia competentă poate lua inițiativa de a prezenta Parlamentului o propunere de rezoluție motivată de revocare, integral sau parțial, a delegării de competențe prevăzute în actul respectiv. Parlamentul se pronunță cu majoritatea prevăzută la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(8) Președintele informează Consiliul și Comisia cu privire la pozițiile asumate în temeiul prezentului articol.

Articolul 106

Acte și măsuri de punere în aplicare

(1) În cazul în care Comisia transmite Parlamentului un proiect de act sau de măsură de punere în aplicare, Președintele îl transmite comisiei competente în ceea ce privește actul legislativ de bază, care poate hotărî și numească un raportor pentru examinarea unuia sau a mai multor proiecte de acte sau de măsuri de punere în aplicare.

(2) Comisia competentă poate prezenta Parlamentului o propunere de rezoluție motivată, semnalând că un proiect de act sau de măsură de punere în aplicare depășește competențele de executare prevăzute în actul legislativ de bază sau că nu este în conformitate cu dreptul Uniunii din alte motive.

(3) Propunerea de rezoluție poate cuprinde o cerere adresată Comisiei, solicitând retragerea actului, a măsurii sau a proiectului de act sau de măsură, modificarea acestora luând în considerare obiecțiunile formulate de Parlament sau prezentarea unei noi propuneri legislative. Președintele informează Consiliul și Comisia cu privire la poziția adoptată.

(4) În cazul în care măsurile de punere în aplicare preconizate de Comisie intră sub incidența procedurii de reglementare cu control prevăzută prin Decizia 1999/468/CE a Consiliului de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei, se aplică următoarele dispoziții suplimentare:

- (a) termenul pentru control începe să curgă din momentul în care proiectul de măsură a fost prezentat Parlamentului în toate limbile oficiale. Atunci când se aplică termenul de control scurtat, prevăzut la articolul 5a alineatul (5) litera (b) din Decizia 1999/468/CE și în situațiile de urgență prevăzute la articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, cu excepția cazului în care președintele comisiei competente ridică obiecții, termenul pentru control începe să curgă de la data primirii de către Parlament a proiectului final de măsură de punere în aplicare în versiunile lingvistice în care a fost prezentat membrilor comitetului instituit în conformitate cu Decizia 1999/468/CE. În acest caz, articolul 158 nu se aplică;
- (b) dacă proiectul de măsură de punere în aplicare se întemeiază pe articolul 5a alineatul (5) sau alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, care prevede termene mai

scurte în care Parlamentul European îi poate exprima opoziția, pre edintele comisiei competente poate prezenta o propunere de rezoluție prin care se opune adoptării proiectului de m sur , în cazul în care comisia nu a putut să se întrunească în termenul prevăzut;

- (c) Parlamentul, hotărând cu majoritatea membrilor care îl compun, se poate opune adoptării proiectului de m sur de punere în aplicare, indicând că proiectul depășește competențele de punere în aplicare prevăzute de actul de bază, sau că nu este compatibil cu obiectivul sau conținutul actului de bază sau că nu respectă principiile subsidiarității sau proporționalității;
- (d) în cazul în care comisia competentă, în urma unei cereri corespunzător motivate din partea Comisiei, îi recomandă președintelui Conferinței președinților de comisie, printr-o scrisoare motivată, ca Parlamentul să declare că nu se opune m surii propuse înainte de expirarea termenului normal, prevăzut la articolul 5a alineatul (3) litera (c) și/sau la articolul 5a alineatul (4) litera (e) din Decizia 1999/468/CE, se aplică procedura prevăzută la articolul 105 alineatul (6) din prezentul regulament.

Articolul 107

Examinarea în cadrul procedurii cu comisii asociate sau cea cu reuniuni comune ale comisiilor

(1) În cazul în care actul legislativ de bază a fost adoptat de Parlament în aplicarea procedurii prevăzute la articolul 54, la examinarea actelor delegate și a proiectelor de acte sau de m suri de punere în aplicare se aplică următoarele dispoziții suplimentare:

actul delegat sau proiectul de act sau de m sur de punere în aplicare se transmite comisiei competente în fond și comisiei asociate;

președintele comisiei competente în fond stabilește un termen în limitele cărui comisia asociată poate formula propuneri în legătură cu aspectele ce țin de competența sa exclusivă sau de competența comună a acestor două comisii;

dacă actul delegat sau proiectul de act sau de m sur de punere în aplicare este, în esență, de competența exclusivă a comisiei asociate, comisia competentă revizuiște propunerile acesteia fără a le supune la vot; în caz contrar, Președintele poate autoriza comisia asociată să prezinte Parlamentului o propunere de rezoluție.

(2) În cazul în care actul legislativ de bază a fost adoptat de Parlament în aplicarea procedurii prevăzute la articolul 55, la examinarea actelor delegate și a proiectelor de acte sau de m suri de punere în aplicare se aplică următoarele dispoziții suplimentare:

la primirea actului delegat sau a proiectului de act sau de m sur de punere în aplicare, Președintele stabilește comisia competentă sau comisiile de autoritate comună este examinarea, ținând cont de criteriile stabilite la articolul 55 și de eventualele acorduri dintre președinții comisiilor în cauză;

dacă un act delegat sau un proiect de act sau de m sur de punere în aplicare a fost trimis pentru examinare prin procedura cu reuniuni comune, fiecare comisie poate solicita convocarea unei reuniuni comune pentru examinarea unei propuneri de rezoluție. În lipsa unui acord între președinții comisiilor în cauză, reuniunea comună este convocată de președintele Conferinței președinților de comisie.

TITLUL III

RELAȚII EXTERNE

CAPITOLUL 11

ACORDURI INTERNAȚIONALE

Articolul 108

Acorduri internaționale

(1) În cazul în care se intenționează deschiderea negocierilor privind încheierea, reînnoirea sau modificarea unui acord internațional, comisia competentă poate decide să redacteze un raport sau să monitorizeze în alt fel procedura și să informeze Conferința președinților de comisie cu privire la respectiva decizie. Atunci când este cazul, poate fi solicitat avizul altor comisii, în conformitate cu articolul 53 alineatul (1). După caz, se aplică articolul 201 alineatul (2), articolul 54 sau articolul 55.

Președinții și raportorii comisiei competente și ai comisiilor asociate adoptă împreună măsuri adecvate pentru a garanta că Parlamentului și se furnizează imediat și în mod regulat informații complete, în mod confidențial, dacă este necesar, în toate stadiile de negociere și încheiere a acordurilor internaționale, inclusiv proiectele și textele adoptate definitiv ale directivelor de negociere, precum și informațiile menționate la alineatul (3),

de către Comisie, în conformitate cu obligațiile acesteia în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și cu angajamentele sale în temeiul Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, și

de către Consiliu, în conformitate cu obligațiile acestuia în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) La propunerea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de cel puțin 40 de deputați, Parlamentul poate solicita Consiliului să nu autorizeze deschiderea negocierilor înainte ca Parlamentul să se pronunțe, pe baza unui raport al comisiei competente, asupra mandatului de negociere.

(3) În momentul în care se intenționează deschiderea negocierilor, comisia competentă solicită Comisiei informații cu privire la temeiul juridic avut în vedere pentru încheierea acordului internațional de tipul prevăzut la alineatul (1). Comisia competentă verifică, în conformitate cu articolul 39, temeiul juridic ales. În cazul în care Comisia nu precizează niciun temei juridic sau dacă validitatea temeiului este pusă la îndoială, se aplică dispozițiile articolului 39.

(4) În orice moment al negocierilor și de la încheierea negocierilor până la încheierea acordului internațional, pe baza unui raport al comisiei competente și după examinarea oricărei propuneri relevante depuse în conformitate cu articolul 134, Parlamentul poate adopta recomandări, solicitând ca acestea să fie luate în considerare înainte de încheierea acordului respectiv.

(5) Atunci când Consiliul solicită aprobarea sau avizul Parlamentului, solicitarea este transmisă de Președinte spre examinare comisiei competente în conformitate cu articolul 99 sau cu articolul 47 alineatul (1).

(6) Înainte de vot, comisia competentă, un grup politic sau cel puțin o zecime dintre deputați pot propune ca Parlamentul să solicite avizul Curții de Justiție cu privire la compatibilitatea

acordului internațional cu tratatele. Dacă Parlamentul aprobă o astfel de propunere, votul se amână până la emiterea avizului Curții¹⁴.

(7) Parlamentul își dă avizul sau aprobarea cu privire la încheierea, reînnoirea sau modificarea unui acord internațional sau a unui protocol financiar încheiat de Uniunea Europeană, pronunțându-se prin vot unic cu majoritatea voturilor exprimate. Nu sunt admisibile amendamente la textul acordului sau protocolului.

(8) În cazul în care avizul Parlamentului este negativ, Președintele solicită Consiliului să nu încheie acordul.

(9) În cazul în care Parlamentul nu își dă aprobarea cu privire la un acord internațional, Președintele informează Consiliul că acordul în cauză nu poate fi încheiat.

Articolul 109

Proceduri întemeiate pe articolul 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în caz de aplicare provizorie sau de suspendare a acordurilor internaționale sau de stabilire a poziției Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord internațional

În cazul în care Comisia, în conformitate cu obligațiile ce îi revin în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și în temeiul Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, informează Parlamentul și Consiliul cu privire la intenția sa de a propune aplicarea provizorie sau suspendarea unui acord internațional, se face o declarație și se organizează o dezbatere în plen. Parlamentul poate formula recomandări în conformitate cu articolul 108 sau cu articolul 113.

Se aplică aceeași procedură atunci când Comisia informează Parlamentul cu privire la o propunere referitoare la pozițiile ce urmează să fie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord internațional.

CAPITOLUL 12

REPREZENTAREA EXTERNĂ A UNIUNII ȘI POLITICA EXTERNĂ ȘI DE SECURITATE COMUNĂ

Articolul 110

Reprezentanți speciali

(1) În cazul în care Consiliul are intenția de a numi un reprezentant special în temeiul articolului 33 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Președintele, la cererea comisiei competente, invită Consiliul să facă o declarație și să răspundă la întrebările privind mandatul, obiectivele și celelalte aspecte pertinente ale misiunii și rolului pe care trebuie să îl îndeplinească un reprezentant special.

(2) După numire, dar înainte de a-și prelua funcția, reprezentantul special poate fi invitat să facă o declarație în fața comisiei competente și să răspundă la întrebările acesteia.

(3) În termen de trei luni de la această audiere, comisia competentă poate propune, în conformitate cu articolul 134, o recomandare care se referă direct la declarația reprezentantului special și la răspunsurile sale.

(4) Reprezentantul special este invitat să informeze Parlamentul la intervale regulate cu privire la executarea practică a mandatului său.

¹⁴A se vedea, de asemenea, interpretarea de la articolul 141

(5) Un reprezentant special numit de Consiliu cu un mandat referitor la chestiuni politice speciale poate fi invitat de către Parlament sau poate solicita să fie invitat pentru a face o declarație în fața comisiei competente.

Articolul 111

Reprezentarea internă

(1) În cazul numirii unui membru al unei delegații externe a Uniunii, candidatul poate fi invitat să se prezinte în fața organului competent al Parlamentului pentru a face o declarație și a răspunde la întrebări.

(2) În termen de trei luni de la data audierii prevăzute la alineatul (1), comisia competentă poate adopta o rezoluție sau emite o recomandare care se referă direct la declarațiile și răspunsurile la întrebări.

Articolul 112

Consultarea și informarea Parlamentului în cadrul politicii externe și de securitate comune

(1) În cazul în care Parlamentul este consultat în conformitate cu 36 din Tratatul privind Uniunea Europeană, chestiunea este trimisă comisiei competente, care poate prezenta recomandări în conformitate cu articolul 113 din prezentul regulament.

(2) Comisiile în cauză fac tot posibilul pentru ca Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să le furnizeze periodic și în timp util informații cu privire la evoluția și punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune a Uniunii, cu privire la costul prevăzut, de fiecare dată când se adoptă, în domeniul acestei politici, o decizie cu implicații financiare, precum și cu privire la toate celelalte aspecte financiare privind derularea acțiunilor din domeniul acestei politici. În mod excepțional, la cererea Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant, o comisie poate organiza dezbateri cu uși închise.

(3) De două ori pe an are loc o dezbatere cu privire la documentul consultativ elaborat de Vicepreședintele/Înaltul Reprezentant, în care sunt prezentate principalele aspecte și orientările fundamentale ale politicii externe și de securitate comune, inclusiv politica comună de securitate și apărare și implicațiile financiare ale acestora pentru bugetul Uniunii. Se aplică procedurile prevăzute la articolul 123.

(A se vedea de asemenea interpretarea de la articolul 134.)

(4) Vicepreședintele/Înaltul Reprezentant este invitat la fiecare dezbatere în plen privind aspectele de politică externă, de securitate și de apărare.

Articolul 113

Recomandări în cadrul politicii externe și de securitate comune

(1) După autorizarea de către Conferința președinților sau ca urmare a unei propuneri în sensul articolului 134, comisia competentă în domeniul politicii externe și de securitate comune poate formula recomandări adresate Consiliului în cadrul domeniului său de competență.

(2) În caz de urgență, autorizarea prevăzută la alineatul (1) poate fi acordată de către Președintele, care poate autoriza și întrunirea de urgență a comisiei în cauză.

(3) În cadrul procesului de adoptare a recomandărilor, care trebuie supuse la vot sub formă de text scris, nu se aplică dispozițiile articolului 158 și pot fi prezentate amendamente orale.

Neaplicarea articolului 158 este posibil numai în comisii și în caz de urgență. Nu se admit derogări de la dispozițiile articolului 158 nici în reuniunile comisiei care nu sunt declarate urgente, nici în plen.

Dispoziția de autorizare a prezentării de amendamente orale înseamnă că deputații nu se pot opune supunerii la vot a amendamentelor orale în comisie.

(4) Recomandările astfel formulate se înscriu pe ordinea de zi a perioadei de sesiune imediat următoare prezentării acestora. În caz de urgență hotărât de Președinte, recomandările se pot înscrie pe ordinea de zi a perioadei de sesiune în curs. Recomandările sunt considerate adoptate, cu excepția cazului în care un număr de cel puțin 40 de deputați s-au opus, în scris, înainte de începerea perioadei de sesiune, caz în care recomandările comisiei sunt înscrise pentru dezbateră și vot pe ordinea de zi a perioadei de sesiune menționate. Pot depune amendamente un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați.

Articolul 114

Încălcare a drepturilor omului

În fiecare perioadă de sesiune, fiecare comisie competentă poate depune, fără a solicita autorizarea, o propunere de rezoluție privind cazuri de încălcare a drepturilor omului în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 113 alineatul (4).

TITLUL IV

TRANSPARENȚA LUCRĂRIILOR

Articolul 115

Transparența activităților Parlamentului

- (1) Parlamentul asigură o transparență maximă a activităților sale, în conformitate cu dispozițiile articolului 1 al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană, ale articolului 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și ale articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (2) Dezbaterile Parlamentului sunt publice.
- (3) Reuniunile comisiilor Parlamentului sunt, în mod normal, publice. Cu toate acestea, comisiile pot decide, cel târziu la momentul adoptării ordinii de zi a reuniunii respective, să împartă ordinea de zi a unei reuniuni în puncte la care accesul publicului este permis și în puncte la care accesul acestuia nu este permis. Cu toate acestea, în cazul în care o reuniune are loc cu uși închise, comisia poate permite accesul public la documentele și la procesul-verbal al reuniunii, sub rezerva articolului 4 alineatele (1)-(4) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului. În caz de încălcare a normelor în materie de confidențialitate, se aplică articolul 166.
- (4) Examinarea de către comisia competentă, în conformitate cu articolul 9, a cererilor cu privire la procedurile privind imunitatea, se desfășoară întotdeauna cu uși închise.

Articolul 116

Accesul public la documente

- (1) Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședință sau sediul într-un stat membru are drept de acces la documentele Parlamentului, în conformitate cu articolul 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului și în conformitate cu dispozițiile specifice conținute în prezentul regulament.

Accesul la documentele Parlamentului este, în măsura posibilului, acordat în mod similar și altor persoane fizice sau juridice.

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se publică în scop informativ în același mod ca și Regulamentul de procedură al Parlamentului¹⁵.

- (2) În scopul accesului la documente, se înlege prin document al Parlamentului orice conținut în sensul articolului 3 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, întocmit sau primit de titularii unui mandat din partea Parlamentului în sensul titlului 1 capitolul 2 din prezentul regulament, de organele Parlamentului, de comisiile și delegațiile interparlamentare, precum și de Secretariatul Parlamentului.

Documentele întocmite de deputați sau grupuri politice sunt documente ale Parlamentului în sensul accesului la documente, în cazul în care sunt depuse în conformitate cu prezentul regulament.

Biroul stabilește normele care garantează înregistrarea tuturor documentelor Parlamentului.

¹⁵A se vedea anexa XIV.

(3) Parlamentul ține un registru al documentelor Parlamentului. Documentele legislative și anumite alte categorii de documente sunt, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, direct accesibile prin intermediul registrului Parlamentului. Trimiterile la alte documente ale Parlamentului sunt, în măsura posibilului, menționate în registru.

Categoriile de documente direct accesibile sunt enumerate într-o listă adoptată de Birou și publicată pe site-ul de internet al Parlamentului. Această listă nu limitează dreptul de acces la documentele care nu se înscriu în categoriile enumerate și care sunt disponibile pe bază de cerere scrisă.

Biroul poate adopta dispoziții de reglementare a modalităților de acces, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, care sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(4) Biroul desemnează autoritățile responsabile cu soluționarea cererilor inițiale [articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001] și adoptă deciziile privind cererile de confirmare (articolul 8 din regulamentul menționat) și cererile de acces la documentele sensibile (articolul 9 din regulamentul menționat).

(5) Conferința președinților numește reprezentanții Parlamentului în comisia interinstituțională creată în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

(6) Unul dintre vicepreședinți este responsabil de supravegherea soluționării cererilor de acces la documente.

(7) Comisia competentă a Parlamentului elaborează, pe baza informațiilor furnizate de Birou și alte surse, raportul anual prevăzut la articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, pe care îl prezintă în plen.

De asemenea, comisia competentă examinează și evaluează rapoartele adoptate de celelalte instituții și agenții în conformitate cu articolul 17 din regulamentul menționat.

TITLUL V

RELATIIILE CU CELELALTE INSTITUTII SI ORGANE

CAPITOLUL 1

NUMIRI

Articolul 117

Alegerea Președintelui Comisiei

(1) După ce Consiliul European a propus un candidat la funcția de președinte al Comisiei, candidatul este invitat de Președintele să facă o declarație și să prezinte orientările politice în fața Parlamentului. Această declarație este urmată de o dezbatere.

Consiliul European este invitat să participe la dezbatere.

(2) Parlamentul alege Președintele Comisiei cu majoritatea membrilor care îl compun.

Votul este secret.

(3) În cazul în care candidatul este ales, Președintele informează Consiliul cu privire la aceasta, invitându-l să propună, de comun acord cu președintele ales, candidații pentru diferitele posturi de comisari.

(4) În cazul în care candidatul nu întrunește majoritatea necesară, Președintele invită Consiliul European să propună, în termen de o lună, un nou candidat, care este ales în conformitate cu aceeași procedură.

Articolul 118

Alegerea Comisiei

(1) Președintele, după consultarea Președintelui ales al Comisiei, invită candidații propuși de Președintele ales al Comisiei și de Consiliu pentru diferitele posturi de comisari să se prezinte în fața diferitelor comisii parlamentare, în funcție de domeniul lor probabil de activitate. Aceste audieri sunt publice.

(2) Președintele poate invita Președintele ales al Comisiei să informeze Parlamentul cu privire la alocarea portofoliilor în cadrul colegiului comisarilor propus în conformitate cu orientările sale politice.

(3) Comisarul desemnat este invitat de comisia sau de comisiile competente să facă o declarație și să răspundă la întrebări. Audierile sunt organizate într-un mod care să permit comisarilor desemnați să divulge Parlamentului toate informațiile relevante. Dispozițiile privind organizarea audierilor sunt stabilite într-o anexă la Regulamentul de procedură¹⁶.

(4) Președintele ales prezintă colegiul comisarilor și programul acestuia în cursul unei ședințe a Parlamentului la care sunt invitați Președintele Consiliului European și Președintele Consiliului. Această prezentare este urmată de o dezbatere.

(5) La încheierea dezbaterii, orice grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați poate depune o propunere de rezoluție. Se aplică articolul 123 alineatele (3), (4) și (5).

¹⁶A se vedea anexa XVI.

După votarea propunerii de rezoluție, Parlamentul alege sau respinge Comisia cu majoritatea voturilor exprimate.

Se votează prin apel nominal.

Parlamentul poate amâna votul până la următoareaedină.

(6) Președintele informează Consiliul cu privire la alegerea sau respingerea Comisiei.

(7) În cazul unei modificări substanțiale de portofoliu în cursul mandatului Comisiei, al ocupării unui loc vacant sau al numirii unui nou comisar ca urmare a aderării unui nou stat membru, comisarii în cauză sunt invitați să se prezinte în fața comisiilor responsabile de domeniile de competență respective, în conformitate cu alineatul (3).

Articolul 119

Moțiunea de cenzură împotriva Comisiei

(1) Ozeceime dintre membrii care compun Parlamentul poate depune la Președintele Parlamentului o moțiune de cenzură împotriva Comisiei.

(2) Moțiunea de cenzură trebuie să poarte mențiunea „moțiune de cenzură” și să fie motivată. Aceasta se transmite Comisiei.

(3) Președintele anunță deputații depunerea unei moțiuni de cenzură de îndată ce o primește.

(4) Dezbaterea moțiunii are loc la cel puțin în 24 de ore după anunțarea deputaților cu privire la depunerea unei moțiuni de cenzură.

(5) Votarea moțiunii de cenzură se face prin apel nominal, la cel puțin în 48 de ore după începerea dezbaterii.

(6) Dezbaterea și votul au loc cel târziu în timpul perioadei de sesiune care urmează depunerii moțiunii.

(7) Moțiunea de cenzură se adoptă cu o majoritate de două treimi din totalul voturilor exprimate, reprezentând majoritatea membrilor care compun Parlamentul. Rezultatul votului este notificat Președintelui Consiliului și Președintelui Comisiei.

Articolul 120

Numirea judecătorilor și avocaților generali ai Curții de Justiție a Uniunii Europene

La propunerea comisiei competente, Parlamentul desemnează o persoană pentru comitetul format din apte persoane însărcinate să controleze capacitatea candidaților de a exercita funcțiile de judecător și avocat general în cadrul Curții de Justiție și în cadrul Tribunalului.

Articolul 121

Numirea membrilor Curții de Conturi

(1) Personalitățile desemnate ca membri ai Curții de Conturi sunt invitate să facă o declarație în fața comisiei competente și să răspundă la întrebările adresate de membri. Comisia votează separat asupra fiecărei candidaturi prin vot secret.

(2) Comisia competentă face o recomandare Parlamentului cu privire la numirea candidaților propuși sub forma unui raport care cuprinde o propunere de decizie distinctă pentru fiecare candidat.

(3) Votul în plen are loc în termen de două luni de la primirea candidaturilor, cu excepția cazului în care, la cererea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de cel puțin 40 de deputați, Parlamentul ia o altă decizie. Parlamentul votează separat asupra fiecărei candidaturi, prin vot secret, și se pronunță cu majoritatea voturilor exprimate.

(4) În cazul în care Parlamentul emite un aviz negativ cu privire la o candidatură individuală, Președintele solicită Consiliului să retragă această candidatură și să prezinte Parlamentului o nouă candidatură.

Articolul 122

Numirea membrilor Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene

(1) Candidatul propus pentru președinția Băncii Centrale Europene este invitat să facă o declarație în fața comisiei parlamentare competente și să răspundă la întrebările adresate de membri.

(2) Comisia competentă face o recomandare Parlamentului privind aprobarea sau respingerea candidaturii propuse.

(3) Votul are loc în termen de două luni de la primirea propunerii, cu excepția cazului în care, la cererea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de cel puțin 40 de deputați, Parlamentul ia o altă decizie.

(4) În cazul în care Parlamentul emite un aviz negativ, Președintele solicită Consiliului să retragă această propunere și să prezinte o nouă propunere Parlamentului.

(5) Aceeași procedură se aplică în cazul candidaților propuși pentru posturile de vicepreședinte și de membri ai Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene.

CAPITOLUL 2

DECLARAȚII

Articolul 123

Declarațiile Comisiei, ale Consiliului și ale Consiliului European

(1) Membrii Comisiei, ai Consiliului și ai Consiliului European pot solicita Președintelui Parlamentului, în orice moment, să le fie dat cuvântul pentru a prezenta o declarație. Președintele Consiliului European face o declarație după fiecare reuniune a acestuia. Președintele Parlamentului hotărăște când poate fi prezentată declarația și dacă aceasta poate fi urmată de o dezbatere aprofundată sau de 30 de minute de întrebări scurte și precise din partea deputaților.

(2) În cazul în care se înscrie pe ordinea de zi o declarație urmată de o dezbatere, Parlamentul hotărăște dacă dezbateră se încheie sau nu printr-o rezoluție. Acest lucru nu este posibil în cazul în care un raport privind același subiect este prevăzut pentru perioada de sesiune în curs sau pentru perioada de sesiune următoare, cu excepția cazului în care Președintele formulează, din motive excepționale, alte propuneri. În cazul în care Parlamentul hotărăște încheierea unei dezbateri printr-o rezoluție, o comisie, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot depune o propunere de rezoluție.

(3) Propunerile de rezoluție sunt supuse la vot în aceeași zi. Președintele hotărăște eventualele excepții de la această regulă. Se admit explicațiile ale votului.

(4) O propunere comună de rezoluție înlocuiește propunerile depuse anterior de semnătari, dar nu și pe acelea depuse de alte comisii, grupuri politice sau de alți deputați.

(5) După adoptarea unei propuneri de rezoluție, nicio altă propunere nu se supune la vot, cu excepția cazului în care Președintele, în mod excepțional, decide altfel.

Articolul 124

Explicarea deciziilor Comisiei

După consultarea Conferinței președinților, Președintele Parlamentului poate invita Președintele Comisiei, comisarul responsabil cu relațiile cu Parlamentul sau, în urma unui acord, un alt comisar să prezinte o declarație în fața Parlamentului după fiecare reuniune a Comisiei, pentru a expune principalele decizii adoptate. Declarația este urmată de o dezbateră cu o durată de cel puțin treizeci de minute, în cursul creia deputații pot adresa întrebări scurte și precise.

Articolul 125

Declarațiile Curții de Conturi

(1) Președintele Curții de Conturi poate fi invitat, în cadrul procedurii de descoperire de gestiune sau în cadrul activităților de control bugetar ale Parlamentului, să ia cuvântul pentru a prezenta observațiile conținute în raportul anual, în rapoartele speciale sau în avizele Curții, precum și pentru a explica programul de activitate al Curții.

(2) Parlamentul poate hotărî să procedeze, cu participarea Comisiei și a Consiliului, la o dezbateră separată privind orice chestiune ridicată de astfel de declarații, în special în cazul semnării unor nereguli în gestiunea financiară.

Articolul 126

Declarațiile Băncii Centrale Europene

(1) Președintele Băncii Centrale Europene prezintă Parlamentului raportul anual al Băncii privind activitățile Sistemului European al Băncilor Centrale și politica monetară pentru anul precedent și anul în curs.

(2) Această prezentare este urmată de o dezbateră generală.

(3) Președintele Băncii Centrale Europene este invitat să participe la reuniunile comisiei competente cel puțin de patru ori pe an pentru a prezenta o declarație și a răspunde la întrebări.

(4) La cererea lor sau la cererea Parlamentului, Președintele, vicepreședintele sau alți membri ai Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene sunt invitați să participe la alte reuniuni.

(5) Stenogramele lucrărilor prevăzute la alineatele (3) și (4) se redactează în limbile oficiale.

Articolul 127

Recomandarea privind orientările generale ale politicilor economice

(1) Recomandarea Comisiei privind orientările generale ale politicilor economice ale statelor membre și ale Uniunii este prezentată comisiei competente care, la rândul ei, prezintă un raport în plen.

(2) Consiliul este invitat să informeze Parlamentul cu privire la conținutul recomandării și la poziția adoptată de Consiliul European.

CAPITOLUL 3

ÎNTREBĂRI PARLAMENTARE

Articolul 128

Întrebări cu solicitare de răspuns oral urmat de dezbateri

(1) O comisie, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot adresa întrebări Consiliului sau Comisiei și pot solicita ca întrebările să fie înscrise pe ordinea de zi a Parlamentului.

Întrebările sunt prezentate în scris Președintelui, care le trimite de îndată Conferinței președinților.

Conferința președinților hotărăște dacă și în ce ordine se înscriu întrebările pe ordinea de zi. Întrebările care nu sunt înscrise pe ordinea de zi a Parlamentului în termen de trei luni de la data depunerii lor devin caduce.

(2) Întrebările adresate Comisiei trebuie transmise instituției vizate cu cel puțin o săptămână înainte, iar întrebările adresate Consiliului cu cel puțin trei săptămâni înainte de ședința pe care ordinea de zi sunt înscrise.

(3) Întrebările care se referă la domeniile prevăzute la articolul 42 din Tratatul privind Uniunea Europeană nu trebuie să respecte termenul prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol. Consiliul este obligat să răspundă la aceste întrebări într-un termen adecvat, astfel încât Parlamentul să poată fi informat corespunzător.

(4) Unul dintre autorii întrebării are la dispoziție cinci minute pentru a o dezvolta. Răspunsul este dat de un membru al instituției în cauză.

Autorul întrebării are dreptul să folosească întregul timp afectat lucrării de cuvânt, menționat mai sus.

(5) Articolul 123 alineatele (2)-(5) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 129

Timpul afectat întrebărilor

(1) În fiecare perioadă de sesiune este inclus un timp afectat întrebărilor adresate Comisiei, cu o durată de 90 de minute, vizând una sau mai multe teme orizontale specifice decise de Conferința președinților cu o lună înaintea perioadei de sesiune.

(2) Conferința președinților invită comisarii al căror portofoliu este legat de tema sau temele orizontale specifice cu privire la care le vor fi adresate întrebări. În fiecare perioadă de sesiune sunt invitați cel mult doi comisari, cu posibilitatea de a invita un al treilea în funcție de tema sau temele orizontale specifice alese pentru timpul afectat întrebărilor.

(3) Timpul afectat întrebărilor se desfășoară utilizând un sistem de tragere la sorți descris într-o anexă la prezentul regulament¹⁷.

(4) În conformitate cu orientările definite de Conferința președinților, se pot prevedea perioade specifice pentru timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, Președintelui Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Președintelui Eurogrupului.

¹⁷A se vedea anexa II.

Articolul 130

Întrebări cu solicitare de răspuns scris

(1) Orice deputat poate adresa Președintelui Consiliului European, Consiliului, Comisiei sau Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate întrebări cu solicitare de răspuns scris, în conformitate cu criteriile stabilite într-o anexă la prezentul regulament¹⁸. Responsabilitatea pentru conținutul întrebărilor revine în totalitate autorilor acestora.

(2) Întrebările sunt prezentate Președintelui. În cazul în care există îndoieli privind admisibilitatea unei întrebări, decizia aparține Președintelui. Președintele decide nu doar în temeiul dispozițiilor anexei menționate la alineatul (1), ci și în temeiul dispozițiilor Regulamentului de procedură în general. Decizia Președintelui este comunicată autorului întrebării.

(3) Întrebările sunt prezentate în format electronic. Fiecare deputat poate prezenta cel mult cinci întrebări pe lună.

În mod excepțional, un deputat poate prezenta întrebări suplimentare sub forma unui document pe suport hârtie, semnat personal de către deputat și depus la serviciul competent din cadrul secretariatului.

După o perioadă care expiră la un an de la data începerii celei de-a opta legislaturi, Conferința președinților evaluează regimul în ceea ce privește întrebările suplimentare.

(4) În cazul în care nu s-a putut răspunde la o întrebare în termenul stabilit, aceasta se înscrie, la cererea autorului, pe ordinea de zi a următoarei reuniuni a comisiei competente. Articolul 129 se aplică *mutatis mutandis*.

Întrucât președintele unei comisii parlamentare este împuternicit, în temeiul articolului 206 alineatul (1), să convoace o reuniune a comisiei, pentru a permite o bună organizare a lucrurilor, decizia cu privire la proiectul de ordine de zi a reuniunii convocate îi revine președintelui. Acest drept nu aduce atingere obligației prevăzute la articolul 130 alineatul (4) de a înscrie, o întrebare cu solicitare de răspuns scris, la cererea autorului și, o întrebare cu solicitare de răspuns scris pe proiectul de ordine de zi a reuniunii următoare a comisiei. Cu toate acestea, președintele dispune de puterea discreționară de a propune, ținând seama de prioritățile politice, ordinea lucrurilor reuniunii și normele de procedură (de exemplu o procedură fără dezbateri, eventual cu adoptarea unei decizii privind măsurile care trebuie luate sau chiar, dacă este cazul, o recomandare de a amâna punctul pentru o reuniune ulterioară).

(5) La întrebările care necesită un răspuns imediat, dar în cazul cărora nu este necesară o cercetare aprofundată (întrebări prioritare), trebuie să se răspundă în termen de trei săptămâni de la transmiterea acestora destinatarilor. Orice deputat poate adresa o întrebare prioritară o dată pe lună.

La celelalte întrebări (întrebări fără caracter prioritar) trebuie să se răspundă în termen de șase săptămâni de la transmiterea acestora destinatarilor.

(6) Întrebările se publică, însoțite de răspuns, pe site-ul de internet al Parlamentului.

¹⁸A se vedea anexa III.

Articolul 131

Întrebări cu solicitare de răspuns scris adresate Birnii Centrale Europene

- (1) Orice deputat poate adresa cel mult cinci întrebări cu solicitare de răspuns scris pe lună Birnii Centrale Europene, în conformitate cu criteriile stabilite într-o anexă la prezentul regulament¹⁹. Responsabilitatea pentru conținutul întrebărilor revine în totalitate autorilor acestora.
- (2) Întrebările de acest tip sunt prezentate în scris președintelui comisiei competente care le notifică Birnii Centrale Europene. În cazul în care există îndoieli privind admisibilitatea unei întrebări, decizia aparține Președintelui. Decizia președintelui este notificată autorului întrebării.
- (3) Întrebările se publică, însoțite de răspuns, pe site-ul de internet al Parlamentului.
- (4) În cazul în care o întrebare nu a primit răspuns în termenul stabilit, aceasta se înscrie, la cererea autorului, pe ordinea de zi a următoarei reuniuni a comisiei competente cu Președintele Birnii Centrale Europene.

CAPITOLUL 4

RAPOARTE ALE ALTOR INSTITUȚII

Articolul 132

Rapoarte anuale și alte rapoarte ale altor instituții

- (1) Rapoartele anuale și celelalte rapoarte ale altor instituții pentru care tratatele prevăd consultarea Parlamentului sau pentru care alte dispoziții juridice prevăd avizul acestuia fac obiectul unui raport prezentat în plen.
- (2) Rapoartele anuale și celelalte rapoarte ale altor instituții care nu intră sub incidența alineatului (1) se trimit comisiei competente care poate propune elaborarea unui raport în conformitate cu articolul 52.

CAPITOLUL 5

REZOLUȚII ȘI RECOMANDĂRI

Articolul 133

Propuneri de rezoluție

- (1) Orice deputat poate depune o propunere de rezoluție privind un subiect care se înscrie în activitățile Uniunii Europene.

Propunerea nu poate depăși 200 de cuvinte.

- (2) Comisia competentă hotărăște procedura.

Comisia competentă poate atașa propunerea de rezoluție altor propuneri de rezoluție sau rapoarte.

Comisia competentă poate hotărâși emit un aviz, eventual sub formă de scrisoare.

Comisia competentă poate hotărâși elaboreze un raport în temeiul articolului 52.

¹⁹A se vedea anexa III.

(3) Autorii unei propuneri de rezoluție sunt informați cu privire la deciziile comisiei și ale Conferinței președinților.

(4) Raportul conține textul propunerii de rezoluție depuse.

(5) Avizele sub formă de scrisoare adresate altor instituții ale Uniunii Europene se transmit de către Președinți.

(6) Autorul sau autorii unei propuneri de rezoluție depuse în temeiul articolului 123 alineatul (2), al articolului 128 alineatul (5) sau al articolului 135 alineatul (2) pot retrage propunerea înainte de votul final asupra acesteia.

(7) O propunere de rezoluție depusă în temeiul alineatului (1) poate fi retrasă de autor sau autori sau de primul semnatar înainte ca, în temeiul alineatului (2), comisia competentă să fi hotărât elaborarea unui raport cu privire la aceasta.

În cazul în care propunerea a fost preluată sub această formă de către comisie, comisia este singura care o poate retrage înainte de începerea votului final.

(8) O propunere de rezoluție retrasă poate fi imediat preluată și depusă din nou de un grup politic, o comisie sau un număr de deputați egal cu cel necesar pentru depunerea acesteia.

Comisiilor le revine rolul de a se asigura că propunerile de rezoluție depuse în conformitate cu prezentul articol și care respect condițiile stabilite sunt analizate și sunt menționate în documentele publicate în urma analizei.

Articolul 134

Recomandări adresate Consiliului

(1) Un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot prezenta o propunere de recomandare adresată Consiliului privind domeniile tratate în titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană sau în cazul în care Parlamentul nu a fost consultat cu privire la un acord internațional în conformitate cu articolele 108 sau 109.

(2) Aceste propuneri se trimit comisiei competente în vederea examinării.

Dacă este necesar, comisia competentă sesizează Parlamentul în cadrul procedurilor prevăzute de prezentul regulament.

(3) Atunci când elaborează un raport, comisia competentă adresează Parlamentului o propunere de recomandare adresată Consiliului, însoțită de o scurtă expunere de motive și, dacă este necesar, de avizul comisiilor consultate.

Aplicarea prezentului alineat nu necesită autorizarea prealabilă a Conferinței președinților.

(4) Se aplică dispozițiile articolului 113.

Articolul 135

Dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept

(1) La cererea prezentată în scris Președintelui de către o comisie, o delegație interparlamentară, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați, se poate iniția o dezbatere privind un caz urgent de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept [articolul 149 alineatul (3)].

(2) Conferința președinților stabilește, pe baza cererilor prevăzute la alineatul (1) și în conformitate cu modalitățile prevăzute la anexa IV, o listă de subiecte care se înscriu în proiectul definitiv de ordine de zi pentru următoarea dezbateră privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept. Numărul total al subiectelor înscrise pe ordinea de zi nu poate fi mai mare de trei, inclusiv subpunctele.

În conformitate cu dispozițiile articolului 152, Parlamentul poate hotărî eliminarea unui subiect prevăzut pentru dezbateră și înlocuirea lui cu un subiect care nu era prevăzut. Propunerile de rezoluție privind subiectele alese se depun până în seara adoptării ordinii de zi, iar Președintele stabilește termenul exact de depunere a propunerilor de rezoluție în cauză.

(3) În cadrul timpului global afectat dezbaterilor, adică cel mult 60 de minute în fiecare perioadă de sesiune, timpul global afectat lucrurilor de cuvânt ale grupurilor politice și ale deputaților neafiliați se repartizează în conformitate cu articolul 162 alineatele (4) și (5).

Timpul afectat lucrurilor de cuvânt care rămâne după ce se scade timpul afectat prezentării propunerilor de rezoluție și votului, precum și timpul afectat eventualelor intervenții ale Comisiei și ale Consiliului, se împarte între grupurile politice și deputații neafiliați.

(4) La încheierea dezbaterii, se procedează imediat la vot. Dispozițiile articolului 183 nu se aplică.

Voturile efectuate în aplicarea prezentului articol pot fi organizate în comun, în cadrul responsabilităților Președintelui și Conferinței președinților.

(5) În cazul în care două sau mai multe propuneri de rezoluție se depun pentru același subiect, se aplică procedura prevăzută la articolul 123 alineatul (4).

(6) Președintele și președinții grupurilor politice pot hotărî supunerea la vot a unei propuneri fără dezbateră. Această hotărâre necesită acordul unanim al președinților tuturor grupurilor politice.

Dispozițiile articolelor 187, 188 și 190 nu se aplică propunerilor de rezoluție înscrise pe ordinea de zi a unei dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept.

Propunerile de rezoluție în vederea unei dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept se depun numai după adoptarea listei subiectelor. Propunerile de rezoluție care nu pot fi discutate în intervalul de timp prevăzut pentru această dezbateră devin caduce. Acest lucru este valabil și pentru propunerile de rezoluție pentru care s-a constatat neîntrunirea cvorumului, ca urmare a unei cereri prezentate în conformitate cu articolul 168 alineatul (3). Deputații au dreptul să depună din nou aceste propuneri de rezoluție în vederea retrimiterii spre examinare în comisie, în conformitate cu articolul 133, sau a înscrierii în dezbateră privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept din perioada de sesiune următoare.

Un subiect nu se poate înscrie pe ordinea de zi în cadrul unei dezbateri privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept, dacă acesta figurează deja pe ordinea de zi a perioadei de sesiune.

Nicio dispoziție a regulamentului nu autorizează dezbateră în comun a unei propuneri de rezoluție depuse în conformitate cu alineatul (2) al doilea paragraf și a unui raport întocmit de o comisie privind același subiect.

* * *

În cazul în care se solicită constatarea cvorumului, în conformitate cu articolul 168 alineatul (3), această solicitare este valabilă numai pentru propunerea de rezoluție care trebuie supusă la vot, nu și pentru următoarele.

Articolul 136

Declarații scrise

(1) Cel puțin 10 deputați din minimum trei grupuri politice pot prezenta o declarație scrisă de cel mult 200 de cuvinte referitoare exclusiv la un subiect care se înscrie în competențele Uniunii Europene. Conținutul unei astfel de declarații nu poate depăși forma unei declarații. În special, declarația nu poate solicita luarea de măsuri legislative, nu poate conține nicio decizie privind aspecte pentru care în prezentul Regulament de procedură sunt prevăzute proceduri și competențe specifice și nu poate viza subiecte ale procedurilor aflate în curs de desfășurare în Parlament.

(2) Autorizația de a continua face obiectul unei decizii motivate a Președintelui pentru fiecare caz în parte, în conformitate cu alineatul (1). Declarațiile scrise se publică în limbile oficiale pe site-ul Parlamentului și se distribuie pe cale electronică tuturor deputaților. Ele sunt înscrise într-un registru electronic împreună cu numele semnatarilor. Acest registru este public și accesibil pe site-ul de internet al Parlamentului. De asemenea, Președintele prezintă exemplarele originale ale declarațiilor scrise cu semnăturile aferente.

(3) Orice deputat își poate adăuga semnătura pe o declarație înscrisă în registrul electronic. Semnătura poate fi retrasă în orice moment, în termen de trei luni de la înscrierea declarației în registru. În caz de retragere, nu i se mai permite deputatului sau deputatei în cauză să semneze din nou declarația.

(4) În cazul în care, la sfârșitul perioadei de trei luni de la înscrierea sa în registru, o declarație este semnată de majoritatea membrilor care compun Parlamentul, Președintele informează Parlamentul cu privire la aceasta. Fără să angajeze Parlamentul, declarația se publică în procesul-verbal împreună cu numele semnatarilor.

(5) Procedura se încheie prin transmiterea declarației către destinatari, la sfârșitul perioadei de sesiune, indicându-se numele semnatarilor.

(6) Atunci când instituțiile destinate ale unei declarații adoptate nu informează Parlamentul în termen de trei luni de la primirea declarației despre modul în care se intenționează să se dea curs, chestiunea se înscrie, la cererea unuia dintre autorii declarației, pe ordinea de zi a unei reuniuni ulterioare a comisiei competente.

(7) O declarație scrisă înscrisă în registru de peste trei luni și care nu este semnată de cel puțin jumătate dintre membrii care compun Parlamentul devine caducă, iar prelungirea perioadei de trei luni nu este posibilă.

Articolul 137

Consultarea Comitetului Economic și Social European

(1) În cazul în care Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede consultarea Comitetului Economic și Social, Președintele inițiază procedura de consultare și informează Parlamentul în legătură cu aceasta.

(2) O comisie poate cere consultarea Comitetului Economic și Social European pentru chestiuni de ordin general sau pentru aspecte precise.

Comisia este obligată să indice termenul în care Comitetul Economic și Social European va emite avizul.

Cererile de consultare a Comitetului Economic și Social European se supun aprobării Parlamentului fără dezbateri.

(3) Avizele transmise de Comitetul Economic și Social se trimit comisiei competente.

Articolul 138

Consultarea Comitetului Regiunilor

(1) În cazul în care Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede consultarea Comitetului Regiunilor, Președintele inițiază procedura de consultare și informează Parlamentul în legătură cu aceasta.

(2) O comisie poate cere consultarea Comitetului Regiunilor pentru chestiuni de ordin general sau pentru aspecte precise.

Comisia este obligată să indice termenul până la care Comitetul Regiunilor va emite avizul.

Cererile de consultare a Comitetului Regiunilor se supun aprobării Parlamentului fără dezbateri.

(3) Avizele transmise de Comitetul Regiunilor se trimit comisiei competente.

Articolul 139

Cereri adresate agențiilor europene

(1) În cazurile în care Parlamentul are dreptul să înainteze o cerere unei agenții europene, orice deputat poate prezenta o astfel de cerere, în scris, Președintelui Parlamentului. Cererile trebuie să se refere la chestiuni legate de misiunea agenției respective și să fie însoțite de informații cu caracter general prin care să se explice natura chestiunii care trebuie dezbătută, precum și interesul acesteia pentru Uniune.

(2) După consultarea comisiei competente, Președintele transmite cererea agenției sau adoptă o altă măsură adecvată. Deputatul care a prezentat cererea este informat de îndată cu privire la aceasta. Orice cerere transmisă unei agenții de către Președinte are prevăzut un termen de răspuns.

(3) În cazul în care agenția considerată nu este în măsură să dea curs cererii astfel formulate sau încearcă să o modifice, aceasta informează de îndată Președintele, care ia o măsură adecvată, dacă este necesar, după consultarea comisiei competente.

CAPITOLUL 6

ACORDURI INTERINSTITUȚIONALE

Articolul 140

Acorduri interinstituționale

(1) Parlamentul poate încheia acorduri cu alte instituții în contextul aplicării tratatelor sau în scopul îmbunătățirii sau clarificării procedurilor.

Aceste acorduri se pot prezenta sub formă de declarații comune, de schimburi de scrisori sau de coduri de conduită, sau de alte instrumente adecvate. Acordurile se semnează de către Președinte, după examinarea de către comisia competentă pentru afaceri constituționale și după aprobarea Parlamentului. Acordurile se pot anexa la regulamentul în scop informativ.

(2) În cazul în care aceste acorduri conduc la modificări ale drepturilor și obligațiilor regulamentare, creează noi drepturi și obligații regulamentare pentru deputați sau organele

Parlamentului sau conduc la modificări sau interpretări ale Regulamentului de procedură al Parlamentului, chestiunea se retrimite spre examinare comisiei competente, în conformitate cu articolul 226 alineatele (2)-(6), înainte de semnarea acordului.

CAPITOLUL 7

SESIZAREA CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Articolul 141

Proceduri în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene

(1) În termenele stabilite de tratate și de statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru acțiunile introduse de instituții ale Uniunii Europene sau de persoane fizice sau juridice, Parlamentul examinează legislația Uniunii și măsurile de punere în aplicare pentru a se asigura că tratatele, în special în ceea ce privește drepturile Parlamentului, au fost respectate în totalitate.

(2) Comisia competentă prezintă un raport Parlamentului, dacă este necesar oral, în cazul în care presupune existența unei încălcări a dreptului Uniunii.

(3) Președintele introduce o acțiune la Curtea de Justiție a Uniunii Europene în numele Parlamentului, în conformitate cu recomandarea comisiei competente.

Președintele poate sesiza plenul cu privire la decizia de menținere a acțiunii la începutul următoarei perioade de sesiune. În cazul în care plenul se pronunță cu majoritatea voturilor exprimate împotriva acțiunii, Președintele retrage acțiunea.

În cazul în care Președintele introduce o acțiune împotriva recomandării comisiei competente, acesta sesizează plenul cu privire la decizia de menținere a acțiunii la începutul următoarei perioade de sesiune.

(4) Președintele depune observații sau intervine în numele Parlamentului în cadrul procedurilor în instanță, după consultarea comisiei competente.

În cazul în care intenționează să se îndepărteze de la recomandarea comisiei competente, Președintele informează comisia competentă în mod corespunzător și trimite chestiunea Conferinței președinților, prezentându-i motivele.

În cazul în care Conferința președinților consideră că, în mod excepțional, Parlamentul nu ar trebui să prezinte observații sau să intervină în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în cazul în care este pus în cauză validitatea unui act adoptat de Parlament, chestiunea este prezentată fără întârziere plenului.

În situații de urgență, Președintele poate lua măsuri conservatorii, pentru respectarea termenelor stabilite de instanța respectivă. În astfel de situații, procedura prevăzută la prezentul alineat este pusă în aplicare în cel mai scurt timp.

Nicio dispoziție din Regulamentul de procedură nu împiedică stabilirea de către comisia competentă a modalităților procedurale adecvate în vederea trimiterii recomandării sale în timp util, în situațiile de urgență.

Articolul 108 alineatul (6) din Regulamentul de procedură stabilește o procedură specifică pentru decizia Parlamentului referitoare la exercitarea dreptului de a solicita Curții de Justiție, în temeiul articolului 218 alineatul (11) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, un aviz cu privire la compatibilitatea unui acord internațional cu tratatele. Această dispoziție constituie legea specială (lex specialis) care prevalează asupra legii generale prevăzute la articolul 141 din Regulamentul de procedură.

În cazul în care se exercită drepturile Parlamentului pe lângă Curtea de Justiție a Uniunii Europene, iar actul respectiv nu este reglementat prin articolul 141 din Regulamentul de procedură, procedura prevăzută la prezentul articol se aplică prin analogie.

TITLUL VI

RELĂTII CU PARLAMENTELE NAȚIONALE

Articolul 142

Schimbul de informații, contacte și facilități reciproce

(1) Parlamentele naționale ale statelor membre sunt informate periodic de către Parlament cu privire la activitățile sale.

(2) Organizarea și promovarea unei cooperări interparlamentare concrete și constante la nivelul Uniunii în temeiul articolului 9 din Protocolul privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană se negociază pe baza unui mandat încredințat de Conferința președinților, după consultarea Conferinței președinților de comisie.

Parlamentul European aprobă orice acorduri în materie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 140.

(3) O comisie poate iniția direct un dialog cu parlamentele naționale la nivel de comisie, în limitele creditelor bugetare alocate în acest scop. Acesta poate include forme corespunzătoare de cooperare pre- și post-legislativă.

(4) Orice document referitor la o procedură legislativă la nivelul Uniunii care este transmis în mod oficial Parlamentului European de către un parlament național este transmis comisiei competente pentru subiectul abordat în documentul respectiv.

(5) Conferința președinților poate acorda Președintelui mandatul de a negocia facilități pentru parlamentele naționale ale statelor membre pe bază de reciprocitate și poate propune orice alt mijloc care ar facilita contactele cu parlamentele naționale.

Articolul 143

Conferința organelor specializate în afaceri comunitare (COSAC)

(1) La propunerea Președintelui, Conferința președinților desemnează membrii delegației Parlamentului la COSAC și le poate conferi acestora un mandat. Unul dintre vicepreședinții Parlamentului European însărcinați cu dezvoltarea relațiilor cu parlamentele naționale și președintele comisiei competente pentru aspectele instituționale conduc delegația.

(2) ceilalți membri ai delegației sunt aleși în funcție de subiectele care trebuie examinate cu ocazia reuniunii COSAC și trebuie să cuprindă, în măsura posibilului, reprezentanții comisiilor competente pentru subiectele respective. Delegația transmite un raport după fiecare reuniune.

(3) Se ține seama în mod corespunzător de echilibrul politic global în cadrul Parlamentului.

Articolul 144

Conferințele ale parlamentelor

Conferința președinților desemnează membrii delegației Parlamentului la orice conferință sau organism echivalent la care participă reprezentanți ai parlamentelor și îi conferă acestora un mandat în conformitate cu rezoluțiile pertinente ale Parlamentului. Delegația își alege președintele, dacă este necesar, unul sau mai mulți vicepreședinți.

TITLUL VII

SESIUNI

CAPITOLUL 1

SESIUNILE PARLAMENTULUI

Articolul 145

Legislaturi, sesiuni, perioade de sesiune, edin e

- (1) Legislatura coincide cu durata mandatului deputa ilor prev zut în Actul din 20 septembrie 1976.
- (2) Sesiunea corespunde unei perioade de un an, în conformitate cu dispozi iile actului men ionat i ale tratatelor.
- (3) Perioada de sesiune reprezint reuniunea pe care Parlamentul o organizeaz lunar, ca regul general . Aceasta se împarte în edin e.

edin ele plenare ale Parlamentului care au loc în aceea i zi se consider o singur edin .

Articolul 146

Convocarea Parlamentului

- (1) Parlamentul se reune te de plin drept în fiecare an, în a doua zi de mar i a lunii martie, i hot r te în mod suveran cu privire la durata întreruperilor sesiunii.
- (2) De asemenea, Parlamentul se reune te de drept în prima zi de mar i dup expirarea unui termen de o lun de la încheierea perioadei prev zute la articolul 10 alineatul (1) din Actul din 20 septembrie 1976.
- (3) Conferin a pre edin ilor poate modifica durata întreruperilor stabilite în conformitate cu alineatul (1) printr-o decizie motivat luat cu cel pu in cincisprezece zile înainte de data stabilit anterior de Parlament pentru reluarea sesiunii, f r ca acest dat s poat fi amânat cu mai mult de cincisprezece zile.
- (4) La cererea majorit ii membrilor care compun Parlamentul sau la cererea Comisiei sau a Consiliului, Pre edintele, dup consultarea Conferin ei pre edin ilor, convoac Parlamentul cu titlu excep ional.

De asemenea, Pre edintele poate convoca cu titlu excep ional Parlamentul, cu acordul Conferin ei pre edin ilor, în caz de urgen .

Articolul 147

Locul de desf urare a edin elor i a reuniunilor

- (1) Parlamentul organizeaz edin ele plenare i reuniunile comisiilor în conformitate cu condi iile prev zute în tratate.

Propunerile de perioade de sesiune suplimentare la Bruxelles, precum i orice modificare a acestora, se aprob cu majoritatea voturilor exprimate.

- (2) Fiecare comisie poate decide s solicite ca una sau mai multe reuniuni s fie organizate în alt loc. Cererea motivat se transmite Pre edintelui Parlamentului, care o înainteaz Biroului. În

caz de urgență, Președintele poate decide singur. În cazul în care deciziile Biroului și ale Președintelui sunt nefavorabile, acestea trebuie motivate.

Articolul 148

Participarea la ședințe

- (1) Cu ocazia fiecărei ședințe, deputații trebuie să semneze o foaie de prezență.
- (2) Numele deputaților care vor prezenta este atestat de foaia de prezență sunt consemnate în procesul-verbal al fiecărei ședințe în rubrica „prezenți”. Numele deputaților care vor absența este aprobat de Președinte și sunt consemnate în procesul-verbal al fiecărei ședințe în rubrica „absenți motivat”.

CAPITOLUL 2

ORDINEA LUCRĂRIILOR PARLAMENTULUI

Articolul 149

Proiectul de ordine de zi

- (1) Înainte de fiecare perioadă de sesiune, Conferința președinților întocmește proiectul de ordine de zi pe baza recomandărilor Conferinței președinților de comisie și ținând seama de programul de lucru al Comisiei convenit, menționat la articolul 37.

La invitația Președintelui, Comisia și Consiliul pot asista la deliberările Conferinței președinților asupra proiectului de ordine de zi.

- (2) Proiectul de ordine de zi poate indica momentul în care vor fi supuse la vot anumite puncte care trebuie examinate.
- (3) Proiectul de ordine de zi poate prevedea una sau două perioade cu o durată totală de cel mult 60 de minute pentru dezbaterile unor cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept, în conformitate cu articolul 135.
- (4) Proiectul definitiv de ordine de zi se distribuie deputaților cu cel puțin în trei ore înainte de începerea perioadei de sesiune.

Articolul 150

Procedura în plen față de amendamente și dezbateri

- (1) Orice propunere de act legislativ (în primul rând), precum și orice propunere de rezoluție de caracter legislativ adoptate în comisie, în cazul în care mai puțin de o treime dintre membrii comisiei votează împotriva textelor, se înscriu în proiectul de ordine de zi al Parlamentului pentru adoptarea față de amendamente.

Acest punct face obiectul unui vot unic, cu excepția cazului în care, înainte de întocmirea proiectului definitiv de ordine de zi, grupuri politice sau deputați în nume individual, reprezentând împreună o treime dintre membrii Parlamentului, au cerut în scris autorizația de a depune amendamente, caz în care Președintele stabilește termenul de depunere.

- (2) Punctele înscrise în proiectul definitiv de ordine de zi în vederea votării față de amendamente nu mai formează obiectul unei dezbateri, cu excepția cazului în care Parlamentul hotărăște altfel, cu ocazia adoptării ordinii de zi la începutul perioadei de sesiune, la propunerea Conferinței președinților sau la cererea unui grup politic sau a unui număr de cel puțin 40 de deputați.

(3) În momentul întocmirii proiectului definitiv de ordine de zi a perioadei de sesiune, Conferința președinților poate propune înscrierea altor puncte și amendamente sau dezbateri. La adoptarea ordinii de zi, Parlamentul nu poate reține astfel de propuneri în cazul în care un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați și-au manifestat în scris opoziția cu cel puțin o oră înainte de deschiderea perioadei de sesiune.

(4) În cazul în care un punct se examinează fără dezbateri, raportorul sau președintele comisiei competente poate face o declarație cu o durată de cel mult două minute imediat înainte de vot.

Articolul 151

Prezentare succintă

La cererea raportorului sau la propunerea Conferinței președinților, Parlamentul poate decide, de asemenea, ca un punct care nu necesită o dezbateri amplă să fie examinat în plen, printr-o prezentare succintă realizată de raportor. În acest caz, Comisia are posibilitatea să răspundă, moment urmat de o perioadă de dezbateri de până la 10 minute, în cursul căreia Președintele poate da cuvântul, pentru intervenții cu durata de cel mult un minut fiecare, deputaților care îi solicită acest lucru („catch the eye”).

Articolul 152

Adoptarea și modificarea ordinii de zi

(1) Parlamentul se pronunță, la începutul fiecărei perioade de sesiune, cu privire la proiectul definitiv de ordine de zi. Propunerile de modificare pot fi prezentate de o comisie, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați. Președintele trebuie să fie sesizat cu privire la aceste propuneri cu cel puțin o oră înainte de deschiderea perioadei de sesiune. Pentru fiecare propunere, Președintele poate da cuvântul autorului, unui vorbitor în favoarea și unui vorbitor împotriva propunerii. Timpul afectat lucrului de cuvânt este limitat la un minut.

(2) După adoptare, ordinea de zi nu poate fi modificată, cu excepția cazului în care se aplică dispozițiile articolelor 154 și 187-191 sau la propunerea Președintelui.

În cazul în care se respinge o moțiune de procedură având ca obiect modificarea ordinii de zi, aceasta nu poate fi reintrodusă în aceeași perioadă de sesiune.

(3) Înainte de închiderea ședinței, Președintele comunică Parlamentului data, ora și ordinea de zi a următoarelor ședințe.

Articolul 153

Dezbateri extraordinare

(1) Un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot cere înscrierea pe ordinea de zi a Parlamentului a unei dezbateri extraordinare pe o temă de interes major privind politica Uniunii Europene. În mod normal, nu se organizează mai mult de o dezbateri extraordinare în cursul unei perioade de sesiune.

(2) Cererea trebuie prezentată în scris Președintelui cu cel puțin trei ore înainte de începerea perioadei de sesiune în cursul căreia trebuie să aibă loc dezbateri extraordinare. Votul asupra cererii are loc la începutul perioadei de sesiune, când Parlamentul adoptă ordinea de zi.

(3) Ca răspuns la evenimentele care au loc după adoptarea ordinii de zi a unei perioade de sesiune, Președintele, după consultarea președinților grupurilor politice, poate propune o dezbateri extraordinare. Orice propunere în acest sens se supune la vot la începutul unei ședințe sau în timpul normal afectat votului, după ce a fost comunicat deputaților cu cel puțin o oră înainte.

(4) Preedintele stabilește momentul în care va avea loc dezbaterea. Durata totală a dezbaterii nu depășește 60 de minute. Timpul afectat lucrurilor de cuvânt pentru grupurile politice și deputații neafiliați se repartizează în conformitate cu articolul 162 alineatele (4) și (5).

(5) Dezbaterea se încheie fără adoptarea unei rezoluții.

Articolul 154

Procedura de urgență

(1) Preedintele, o comisie, un grup politic, un număr de cel puțin 40 de deputați, Comisia sau Consiliul pot propune Parlamentului dezbaterea în regim de urgență a unei propuneri care face obiectul consultării Parlamentului, în conformitate cu articolul 47 alineatul (1). În acest scop, trebuie prezentată o cerere motivată, în scris.

(2) De îndată ce Preedintele este sesizat cu o cerere de dezbateră în regim de urgență, acest lucru este anunțat Parlamentului. Votul asupra cererii are loc la începutul ședinței care urmează celei în cursul căreia cererea a fost anunțată, cu condiția ca propunerea pentru care este făcută cererea să fi fost distribuită în limbile oficiale. În cazul în care există mai multe cereri pentru același subiect, adoptarea sau respingerea cererii de dezbateră în regim de urgență se referă la toate cererile legate de acest subiect.

(3) Înainte de a se proceda la vot, pot fi audiate timp de cel mult trei minute fiecare, numai autorul cererii, un vorbitor pentru, un vorbitor împotriva și preedintele și/sau raportorul comisiei competente.

(4) Punctele pentru care s-a hotărât procedura de urgență au prioritate față de celelalte puncte de pe ordinea de zi. Preedintele stabilește momentul dezbaterii și al votării acestora.

(5) Dezbaterea în regim de urgență poate avea loc și în absența unui raport sau, în mod excepțional, pe baza unui simplu raport oral al comisiei competente.

Articolul 155

Dezbateră în comun

În orice moment, se poate decide dezbaterea în comun a unor puncte de aceeași natură sau între care există un raport de fapt.

Articolul 156

Termene

Cu excepția cazurilor de urgență prevăzute la articolele 135 și 154, dezbaterea și votarea unui text pot avea loc numai dacă acesta a fost distribuit cu cel puțin 24 de ore înainte.

CAPITOLUL 3

REGULI GENERALE PENTRU DESFĂȘURAREA ȘEDINTELOR

Articolul 157

Accesul în sala de ședințe

(1) Cu excepția deputaților Parlamentului, a membrilor Comisiei și ai Consiliului, a Secretarului General al Parlamentului, a membrilor personalului care îi deservește pe aceștia, a experților sau a funcționarilor Uniunii, nicio persoană nu poate intra în sala de ședințe.

(2) Numai persoanele care de în un ecuson de acces eliberat periodic în acest scop de către Președintele sau Secretarul General sunt admise în tribune.

(3) Publicul admis în tribune rămâne așezat și pe stăruințele. Orice persoană care își exprimă aprobarea sau dezaprobarea este imediat scoasă afară de acolo.

Articolul 158

Regimul lingvistic

(1) Toate documentele Parlamentului se redactează în limbile oficiale.

(2) În Parlament, toți deputații au dreptul să se exprime în limba oficială pe care o aleg. Intervențiile într-una dintre limbile oficiale se interpretează simultan în fiecare dintre celelalte limbi oficiale și în orice alt limbaj pe care Biroul îl consideră necesar.

(3) În cursul reuniunilor comisiilor și delegațiilor interpretarea se asigură din start în limbile oficiale utilizate și solicitate de membrii titulari și supleanții ai comisiei sau ai delegației în cauză.

(4) În cursul reuniunilor comisiilor sau ale delegațiilor în afara locurilor obișnuite de desfășurare a activității, interpretarea se asigură din start în limbile membrilor care și-au confirmat participarea la reuniune. Acest regim poate fi simplificat în mod excepțional, cu acordul membrilor comisiilor sau ai delegațiilor. În caz de dezacord, Biroul este cel care hotărăște.

În cazul în care se constată, după anunțarea rezultatelor unui vot, că textele redactate în diferitele limbi nu sunt perfect echivalente, Președintele hotărăște asupra validității rezultatului anunțat în temeiul articolului 184 alineatul (5). În cazul validării rezultatului, Președintele stabilește versiunea care trebuie considerată adoptată. Cu toate acestea, versiunea originală nu poate fi întotdeauna considerată text oficial, întrucât se poate întâmpla ca toate textele redactate în celelalte limbi să fie diferite de textul original.

Articolul 159

Dispoziții tranzitorie

(1) În cursul unei perioade de tranziție, care se va încheia la sfârșitul celei de-a opta legislaturi²⁰, se poate deroga de la dispozițiile articolului 158 dacă și în măsura în care, de îndată ce s-au luat toate măsurile necesare în acest sens, nu se poate dispune de un număr suficient de interpreți și traducători pentru o anumită limbă oficială.

(2) La propunerea Secretarului General, Biroul stabilește, pentru fiecare dintre limbile oficiale în cauză, dacă sunt îndeplinite condițiile definite la alineatul (1) și își revizuieste decizia la fiecare șase luni pe baza unui raport al Secretarului General privind progresele realizate. Biroul adoptă normele de aplicare necesare.

(3) Se aplică derogările temporare, stabilite de Consiliu în temeiul tratatelor, în ceea ce privește redactarea actelor legislative, cu excepția regulamentelor adoptate în comun de Parlamentul European și de Consiliu.

(4) Parlamentul, la recomandarea motivată a Biroului, poate hotărî în orice moment abrogarea anticipată a prezentului articol sau, la împlinirea termenului indicat la alineatul (1), prelungirea acestuia.

²⁰Perioadă prelungită prin decizia Parlamentului din 26 februarie 2014.

Articolul 160

Distribuirea documentelor

Documentele folosite ca bază a dezbaterilor și a deciziilor Parlamentului se tipăresc și se distribuie deputaților. Lista acestor documente se publică în procesul-verbal al ședințelor Parlamentului.

Fără a aduce atingere aplicării primului paragraf, deputații și grupurile politice au acces direct la sistemul informatic intern al Parlamentului pentru consultarea oricărui document pregătit în caracter confidențial (proiect de raport, proiect de recomandare, proiect de aviz, document de lucru, amendamente depuse în comisie).

Articolul 161

Prelucrarea electronică a documentelor

Documentele Parlamentului pot fi pregătite, semnate și distribuite în format electronic. Biroul decide cu privire la specificațiile tehnice și la prezentarea formatului electronic.

Articolul 162

Repartizarea timpului afectat lucrurilor de cuvânt și lista vorbitorilor

(1) Conferința președinților poate propune, în vederea derulării unei dezbateri, repartizarea timpului afectat lucrurilor de cuvânt. Parlamentul hotărăște fără dezbateri asupra acestei propuneri.

(2) Niciun deputat nu poate lua cuvântul dacă nu a fost invitat de Președinte. Vorbitorul ia cuvântul de la locul său și se adresează Președintelui. În cazul în care un vorbitor se îndepărtează de la subiect, Președintele îi atrage atenția cu privire la aceasta.

(3) Președintele poate întocmi, pentru prima parte a unei anumite dezbateri, o listă a vorbitorilor care să includă una sau mai multe runde de vorbitori de la fiecare grup politic care dorește să ia cuvântul, în ordinea mrimii grupurilor, și un vorbitor din partea deputaților neafiliați.

(4) Timpul afectat lucrurilor de cuvânt pentru această parte a dezbaterii se repartizează în funcție de următoarele criterii:

- (a) o primă fracțiune din timpul afectat lucrurilor de cuvânt se repartizează în mod egal între toate grupurile politice;
- (b) o a doua fracțiune se repartizează între grupurile politice proporțional cu numărul lor total de membri;
- (c) deputații neafiliați li se atribuie global un timp afectat lucrurilor de cuvânt calculat în funcție de fracțiunile de timp atribuite fiecărui grup politic, în conformitate cu literele (a) și (b).

(5) În cazul în care, pentru mai multe puncte de pe ordinea de zi, se stabilește o repartizare globală a timpului afectat lucrurilor de cuvânt, Președintele este informat de către grupurile politice cu privire la fracțiunea de timp pe care au intenția să o consacre fiecăruia dintre aceste puncte. Președintele asigură respectarea timpului afectat lucrurilor de cuvânt astfel repartizat.

(6) Restul timpului afectat lucrurilor de cuvânt pentru o dezbateri nu se repartizează în prealabil. În schimb, ca regulă generală, Președintele dă cuvântul deputaților pentru cel mult un minut. Președintele se asigură, în măsura posibilului, că intervin alternativ vorbitori reprezentând curente politice diferite și provenind din state membre diferite.

(7) La cerere, se poate acorda prioritar cuvântul pre edintelui sau raportorului comisiei competente și pre edinților de grupuri politice care se exprimă în numele grupului lor sau vorbitorilor care îi înlocuiesc.

(8) Pre edintele poate da cuvântul deputaților care indică, prin ridicarea unui cartonaș albastru, dorința lor de a adresa o întrebare cu o durată de cel mult o jumătate de minut unui alt deputat, în timpul lucrului de cuvânt a acestuia din urmă, dacă vorbitorul este de acord și dacă Pre edintele este convins că acest lucru nu va întrerupe dezbaterile.

(9) Timpul afectat lucrurilor de cuvânt se limitează la un minut pentru intervențiile privind procesul-verbal al edinelor, moțiunile de procedură și intervențiile privind modificările proiectului definitiv de ordine de zi sau ale ordinii de zi.

(10) Fără a aduce atingere celorlalte competențe disciplinare de care dispune, Pre edintele poate hotărâși să suprimă, din stenogramele edinelor, intervențiile deputaților care nu au obținut în prealabil cuvântul sau care depășesc timpul atribuit.

(11) În cursul dezbaterii unui raport, Comisia și Consiliul sunt audiate, în general, imediat după prezentarea raportului de către raportor. Comisia, Consiliul și raportorul pot lua din nou cuvântul, în special pentru a răspunde la intervențiile deputaților.

(12) Deputații care nu au luat cuvântul în cursul unei dezbateri pot preda, cel mult o dată în timpul unei perioade de sesiune, o declarație scrisă de cel mult 200 de cuvinte, care va fi anexată la stenograma dezbaterii.

(13) Fără a aduce atingere articolului 230 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Pre edintele încearcă să ajungă la un acord cu Comisia, Consiliul și Pre edintele Consiliului European privind repartizarea adecvată a timpului afectat acestora pentru lucrurile de cuvânt.

Articolul 163

Intervenții cu durată de un minut

În timpul primei edine a fiecărei perioade de sesiune, Pre edintele poate acorda cuvântul, pentru cel mult 30 de minute, deputaților care doresc să atragă atenția Parlamentului cu privire la o chestiune politică importantă. Timpul acordat fiecărui deputat pentru a lua cuvântul nu trebuie să depășească un minut. Pre edintele poate autoriza o altă perioadă similară în alt moment al aceleiași perioade de sesiune.

Articolul 164

Intervenții pentru chestiuni de ordin personal

(1) Orice deputat care solicită să intervină pentru o chestiune de ordin personal intervine la încheierea dezbaterii punctului de pe ordinea de zi examinat sau în momentul adoptării procesului-verbal al edinelor la care se referă solicitarea de intervenție.

Vorbitorul nu are dreptul să se exprime asupra fondului dezbaterii, acesta având doar dreptul de a respinge fie remarcile din cursul dezbaterii care îl privesc personal, fie opiniile care îi sunt atribuite sau de a-și rectifica propriile declarații.

(2) Nicio intervenție pentru o chestiune de ordin personal nu poate depăși trei minute, cu excepția cazului în care Parlamentul ia o altă decizie.

CAPITOLUL 4

M SURI ÎN CAZ DE NERESPECTARE A REGULILOR DE CONDUIT APLICABILE DEPUTA ILOR

Articolul 165

M suri imediate

(1) Preedintele cheamă la ordine orice deputat care aduce atingere bunei desfășurări aediniei sau al c rui comportament nu este compatibil cu dispozițiile pertinente prevăzute la articolul 11.

(2) În caz de recidivă, Preedintele cheamă deputatul respectiv din nou la ordine, iar acest fapt se consemnează în procesul-verbal.

(3) Dacă perturbarea continuă, sau în cazul unei noi recidive, Preedintele poate retrage dreptul la cuvânt deputatului respectiv și acesta sau aceasta poate fi exclus(ă) din sală de către Preedintele pentru restul aediniei. De asemenea, în cazuri deosebit de grave, Preedintele poate să recurgă la această ultimă măsură imediat, fără o a doua chemare la ordine. Secretarul General asigură, fără întârziere, punerea în aplicare a unei astfel de măsuri disciplinare cu ajutorul aprozilor și, dacă este necesar, al personalului de securitate al Parlamentului.

(4) În cazul în care se produce agitație, iar aceasta compromite continuarea dezbaterilor, Preedintele, în vederea restabilirii ordinii, suspendă aedinia pentru o perioadă de timp determinat sau o încheie. În cazul în care nu se poate face auzit, Preedintele poate să fotografie prezidențial, fapt ce atrage suspendarea aediniei. Aceasta se reia la convocarea Preedintelui.

(5) Competențele prevăzute la alineatele (1)-(4) sunt atribuite, *mutatis mutandis*, preedintelui de aedinie al organelor, al comisiilor și al delegațiilor, astfel cum sunt definite în prezentul regulament.

(6) Dacă este cazul, luând în considerare gravitatea încălcării regulilor de conduită, preedintele de aedinie poate adresa Preedintelui o cerere de aplicare a articolului 166, cel târziu până la următoarea perioadă de sesiune sau până la următoarea reuniune a organului, a comisiei sau a delegației în cauză.

Articolul 166

Sancțiuni

(1) În cazul în care un deputat tulbură aedinia într-un mod excepțional de grav sau perturbă lucrările Parlamentului încălcând principiile stabilite la articolul 11, Preedintele, după audierea deputatului respectiv, adoptă o decizie motivată prin care pronunță sancțiunea corespunzătoare, pe care o notifică deputatului în cauză și preedinelor organelor, ai comisiilor și ai delegațiilor din care deputatul face parte înainte de a o aduce la cunoștință a plenului.

(2) La aprecierea comportamentelor manifestate, trebuie luat în considerare caracterul punctual, recurent sau permanent, precum și gradul de gravitate al acestora, pe baza orientărilor anexate la prezentul regulament²¹.

(3) Sancțiunea pronunțată poate să consistă în una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

(a) mustrare;

²¹A se vedea anexa XV.

- (b) pierderea dreptului la indemnizația de sedere pentru o perioadă care poate să dureze între două și zece zile;
- (c) fără a aduce atingere dreptului de vot în edin plenară și sub rezerva, în acest caz, a respectării stricte a regulilor de conduită, suspendarea temporară a participării la toate sau la o parte din activitățile Parlamentului pentru o perioadă care poate să dureze între două și zece zile consecutive în care Parlamentul sau oricare dintre organele, comisiile sau delegațiile sale se reunesc;
- (d) supunerea în atenția Conferinței plenare a propunerii de suspendare sau de retragere a mandatului sau a mandatelor de încredere în Parlament.

Articolul 167

Căi de atac interne

Deputatul în cauză poate să introducă o cale de atac internă în fața Biroului în termen de două săptămâni de la notificarea sancțiunii impuse de către Președinție. Această cale de atac suspendă aplicarea sancțiunii. Biroul poate, în cel mult patru săptămâni de la introducerea căii de atac, să anuleze, să confirme sau să reducă sancțiunea impusă, fără a aduce atingere căilor de atac externe aflate la dispoziția celui interesat. În cazul în care Biroul nu decide în termenul prevăzut, sancțiunea este declarată nulă și neavenită.

CAPITOLUL 5

CVORUM ÎN VOT

Articolul 168

Cvorumul

- (1) Parlamentul poate delibera, stabili ordinea de zi și adopta procesul-verbal, indiferent de numărul de deputați prezenți.
- (2) Cvorumul este întrunit în cazul în care în sala de edină se află o treime dintre membrii care compun Parlamentul.
- (3) Orice vot este valabil, indiferent de numărul de votanți, în cazul în care, în momentul votării, Președintele nu constată, la cererea prealabilă a unui număr de cel puțin 40 de deputați, că nu este întrunit cvorumul. În cazul în care, în urma votului, se constată că nu este întrunit cvorumul, votul se înscrie pe ordinea de zi a edinei următoare.

O cerere de constatare a cvorumului poate fi prezentată numai de un număr de cel puțin 40 de deputați. O cerere prezentată în numele unui grup politic nu se admite.

Pentru a se stabili rezultatul votului, trebuie luată în calcul, în conformitate cu alineatul (2), toți deputații prezenți în sala de edină și, în conformitate cu alineatul (4), toți deputații care au cerut constatarea cvorumului. În acest caz, nu se utilizează sistemul electronic de vot. Nu se admite închiderea ușilor salei de edină.

În cazul în care numărul deputaților prezenți necesar întrunirii cvorumului nu este atins, Președintele nu pronunță rezultatul votului, ci constată neîntrunirea cvorumului.

Alineatul (3) ultima teză nu se aplică voturilor privind moțiunile de procedură, ci se aplică doar voturilor privind chestiuni de fond.

(4) Deputații care au solicitat constatarea cvorumului sunt luați în calcul la numărarea celor prezenți, în conformitate cu alineatul (2), chiar dacă nu se mai află în sala de edințe.

Deputații care au solicitat întrunirea cvorumului trebuie să fie prezenți în sala de edințe atunci când se face această solicitare.

(5) În cazul în care sunt prezenți mai puțin de 40 de deputați, Președintele poate constata că nu este întrunit cvorumul.

Articolul 169

Depunerea și prezentarea amendamentelor

(1) Comisia competentă, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot depune amendamente pentru examinare în plen.

Amendamentele trebuie depuse în scris și semnate de autori.

Amendamentele la documentele cu caracter legislativ în sensul articolului 47 alineatul (1) pot fi însoțite de justificări succinte. Autorul are responsabilitatea acestor justificări care nu se supun la vot.

(2) Fără a aduce atingere restricțiilor prevăzute la articolul 170, un amendament poate viza modificarea oricărui paragraf al unui text, precum și eliminarea, adăugarea sau înlocuirea unor cuvinte sau cifre.

În sensul prezentului articol și al articolului 170, prin „text” se înțelege ansamblul unei propuneri de rezoluție, al unui proiect de rezoluție legislativ, al unei propuneri de decizie sau al unei propuneri de act legislativ.

(3) Președintele stabilește un termen pentru depunerea amendamentelor.

(4) Un amendament poate fi prezentat în cursul dezbaterii de către autorul său sau de către orice alt deputat desemnat ca înlocuitor de autorul amendamentului.

(5) În cazul retragerii unui amendament de către autorul său, amendamentul devine caduc dacă nu este preluat imediat de un alt deputat.

(6) Cu excepția cazului în care Parlamentul adoptă o decizie contrară, amendamentele pot fi supuse la vot numai după ce au fost tipărite și distribuite în toate limbile oficiale. O decizie de acest tip nu poate fi adoptată dacă un număr de cel puțin 40 de deputați se opun. Parlamentul evită să ia decizii care ar avea drept efect dezavantajarea într-o măsură inacceptabilă a deputaților care utilizează o anumită limbă.

În cazul în care sunt prezenți mai puțin de 100 de deputați, Parlamentul nu poate adopta o decizie contrară dacă cel puțin o treime dintre deputații prezenți se opun.

La propunerea președintelui, un amendament oral sau orice altă modificare orală este asimilată unui amendament nedistribuit în toate limbile oficiale. În cazul în care Președintele le consideră admisibile în baza articolului 170 alineatul (3) și cu excepția cazului în care există o opoziție exprimată în baza articolului 169 alineatul (6), acestea sunt supuse la vot respectând ordinea de votare stabilită.

În comisie, numărul de voturi necesar pentru a se opune supunerii la vot a unui astfel de amendament sau a unei astfel de modificări este stabilit în baza articolului 209 proporțional cu numărul prevalent pentru edința plenară, rotunjit, după caz, prin adaos.

Articolul 170

Admisibilitatea amendamentelor

- (1) Un amendament este inadmisibil în cazul în care:
 - (a) conținutul acestuia nu se referă în mod direct la textul vizat spre a fi modificat;
 - (b) are drept scop eliminarea sau înlocuirea unui text în ansamblu;
 - (c) are drept scop modificarea a mai mult de un articol sau un alineat din textul la care se referă. Această dispoziție nu se aplică în cazul amendamentelor de compromis sau al amendamentelor care conduc la modificări identice ale unei formulări speciale în ansamblul textului;
 - (d) se constată că, în cel puțin una dintre limbile oficiale, redactarea textului vizat de amendament nu implică modificări; în acest caz, Președintele, împreună cu persoanele interesate, caută o soluție lingvistică adecvată.
- (2) Un amendament devine caduc în cazul în care este incompatibil cu deciziile luate anterior pentru același text în timpul aceleiași vot.
- (3) Președintele hotărăște asupra admisibilității amendamentelor.

Decizia Președintelui, luată în temeiul alineatului (3) privind admisibilitatea amendamentelor, nu se ia doar în temeiul dispozițiilor alineatelor (1) și (2) ale prezentului articol, ci în temeiul dispozițiilor Regulamentului de procedură în general.

- (4) Un grup politic sau cel puțin 40 de deputați pot depune o propunere de rezoluție pentru înlocuirea unei propuneri de rezoluție fără caracter legislativ conținute într-un raport al unei comisii.

În acest caz, grupul sau deputații respectivi nu pot prezenta amendamente la propunerea de rezoluție a comisiei competente. Propunerea de rezoluție de înlocuire nu poate fi mai lungă decât cea a comisiei competente. Propunerea se supune fără amendamente aprobării Parlamentului printr-un vot unic.

Dispozițiile articolului 123 alineatul (4) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 171

Procedura de vot

- (1) Pentru votarea rapoartelor, Parlamentul aplică procedura următoare:
 - (a) se votează mai întâi eventualele amendamente la textul la care se referă raportul comisiei competente;
 - (b) ulterior, se votează textul în ansamblu, eventual modificat;
 - (c) ulterior, se votează amendamentele la propunerea de rezoluție sau la proiectul de rezoluție legislativ;
 - (d) în final, se votează propunerea de rezoluție sau proiectul de rezoluție legislativ în ansamblul lor (vot final).

Parlamentul nu votează expunerea de motive conținută în raport.

- (2) Procedura care se aplică în a doua lectură este următoarea:

- (a) în absența unei propuneri de respingere sau de modificare a poziției Consiliului, aceasta se consideră adoptată în conformitate cu articolul 76;
 - (b) o propunere de respingere a poziției Consiliului se supune la vot înainte de orice amendament [articolul 68 alineatul (1)];
 - (c) în cazul în care au fost depuse mai multe amendamente la poziția Consiliului, acestea se supun la vot în ordinea indicată la articolul 174;
 - (d) în cazul în care Parlamentul a supus la vot modificarea poziției Consiliului, un vot suplimentar privind textul în ansamblu poate avea loc numai în conformitate cu articolul 68 alineatul (2).
- (3) Procedura enunțată la articolul 72 se aplică în a treia lectură .
- (4) În momentul supunerii la vot a textelor legislative și a propunerilor de rezoluție fără caracter legislativ, într-o primă etapă se supune la vot partea dispozitivă, apoi, în etapa următoare, referirile și considerentele. Amendamentele aflate în contradicție cu un vot anterior devin caduce.
- (5) În momentul votului mai sunt autorizate doar scurte intervenții ale raportorului pentru a expune poziția comisiei pe care o reprezintă cu privire la amendamentele supuse la vot.

Articolul 172

Egalitatea de voturi

- (1) În cazul egalității de voturi într-un vot desfășurat în conformitate cu articolul 171 alineatul (1) litera (b) sau litera (d), textul în ansamblu este retrimis comisiei. Acest procedur se aplică, de asemenea, în cazul voturilor desfășurate în conformitate cu articolele 3 și 9 și al voturilor finale desfășurate în conformitate cu articolele 199 și 212, iar pentru aceste ultime două articole textul se retrimite Conferinței președinților.
- (2) În caz de egalitate de voturi într-un vot privind ordinea de zi în ansamblu (articolul 152), procesul-verbal în ansamblu (articolul 192) sau un text supus votului pe prî în conformitate cu articolul 176, textul supus la vot se consideră adoptat.
- (3) În toate celelalte cazuri de egalitate de voturi, fără a aduce atingere articolelor care impun majoritatea calificată, textul sau propunerea care se supune la vot se consideră respins .

Articolul 172 alineatul (3) trebuie interpretat în sensul că dacă se constată o egalitate de voturi în cadrul unui vot privind un proiect de recomandare, în temeiul articolului 141 alineatul (4), de a nu interveni în procedurile în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, această egalitate de voturi nu înseamnă adoptarea unei recomandări de a interveni în procedurile respective. Într-un astfel de caz, se consideră că comisia competentă nu a adoptat nicio recomandare.

Articolul 173

Baza de votare

- (1) Votul privind rapoartele se bazează pe o recomandare a comisiei competente. Această comisie poate încredința această sarcină președintelui și raportorului său.
- (2) Comisia competentă poate recomanda votarea în bloc a tuturor amendamentelor sau a unora dintre acestea, adoptarea, respingerea sau anularea acestora.

De asemenea, această comisie poate propune amendamente de compromis.

- (3) În cazul în care comisia competentă recomandă votarea în bloc, amendamentele respective sunt supuse votării primele și se votează în bloc.
- (4) În cazul în care comisia competentă propune un amendament de compromis, acesta face obiectul unui vot prioritar.
- (5) Un amendament pentru care se solicită votul prin apel nominal face obiectul unui vot separat.
- (6) Votul pe prioritate nu se admite în cazul supunerii la vot în bloc sau în cazul supunerii la vot a unui amendament de compromis.

Articolul 174

Ordinea de votare a amendamentelor

- (1) Amendamentele au prioritate asupra textului careia se aplică și se supun la vot înaintea acestuia.
- (2) În cazul în care două sau mai multe amendamente care se exclud reciproc se aplică aceleiași prioritate de text, cel care se îndepărtează cel mai mult de textul inițial are prioritate și trebuie votat primul. Adoptarea acestuia conduce la respingerea celorlalte amendamente. În cazul respingerii acestuia, următorul amendament devine prioritar și se supune la vot, continuându-se în același mod pentru fiecare dintre amendamentele care urmează. În cazul în care există îndoieli cu privire la prioritate, Președintele hotărăște. Dacă toate amendamentele sunt respinse, textul inițial se consideră adoptat, cu excepția cazului în care se solicită un vot separat în termenul stabilit.
- (3) Președintele poate supune la vot în primul rând textul inițial sau, înainte de amendamentul care se îndepărtează cel mai mult de text, un amendament care se îndepărtează mai puțin de acesta.

În cazul în care unul sau celălalt obține majoritatea, toate celelalte amendamente referitoare la același text devin caduce.

- (4) În mod excepțional, la propunerea Președintelui, amendamentele depuse după încheierea dezbaterii pot fi supuse la vot în cazul în care este vorba despre amendamente de compromis sau în cazul în care au apărut probleme tehnice. Președintele trebuie să primească acordul Parlamentului pentru a le supune la vot.

În conformitate cu articolul 170 alineatul (3), Președintele hotărăște asupra admisibilității amendamentelor. Pentru amendamentele de compromis depuse după încheierea dezbaterii, în conformitate cu prezentul alineat, Președintele hotărăște asupra admisibilității de la caz la caz, asigurându-se de caracterul de compromis al amendamentului.

Cu titlu de criterii generale de admisibilitate, se poate reține că, în mod normal:

- *amendamentele de compromis nu se pot referi la prioritate de text care nu au făcut obiectul unor amendamente înainte de expirarea termenului de depunere a amendamentelor,*
- *amendamentele de compromis provin de la grupurile politice, de la președinții sau raportorii comisiilor interesate sau de la autorii altor amendamente,*
- *amendamentele de compromis duc la retragerea altor amendamente privind același punct.*

Numai Președintele poate propune luarea în considerare a amendamentelor de compromis. Pentru a supune amendamentul la vot, Președintele trebuie să primească acordul Parlamentului și

s întrebe dac există obiecții cu privire la supunerea la vot a unui amendament de compromis. În cazul în care există obiecții, Parlamentul hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate.

(5) În cazul în care comisia competentă a depus o serie de amendamente la un text care face obiectul raportului, Președintele le supune la vot în bloc, cu excepția cazului în care a fost solicitat un vot separat de către un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați sau în cazul în care au fost depuse alte amendamente.

(6) Președintele poate supune la vot în bloc alte amendamente în cazul în care acestea sunt complementare. În acest caz, Președintele urmează procedura prevăzută la alineatul (5). Autorii amendamentelor de acest tip pot propune votarea în bloc, în cazul în care acestea sunt complementare.

(7) După adoptarea sau respingerea unui anumit amendament, Președintele poate hotărî supunerea la vot în bloc a altor amendamente cu un conținut sau cu obiective similare. Președintele poate solicita, în acest scop, acordul prealabil al Parlamentului.

O astfel de serie de amendamente se poate raporta la diferite părți din textul inițial.

(8) Două sau mai multe amendamente identice depuse de autori diferiți se supun la vot ca un singur amendament.

Articolul 175

Examinarea de către comisii a amendamentelor depuse în plen

În cazul în care au fost depuse peste 50 de amendamente și cereri de vot separat sau pe părți pentru un raport în vederea examinării în plen, Președintele poate invita comisia competentă, după consultarea președintelui acesteia, să se reunească în vederea examinării amendamentelor sau a cererilor în cauză. Amendamentul sau cererea de vot separat sau pe părți care în această etapă nu întrunește votul favorabil al unei zecimi dintre membrii comisiei nu se supune la vot în plen.

Articolul 176

Votul pe părți

(1) Votul pe părți poate fi solicitat de un grup politic sau de un număr de cel puțin 40 de deputați în cazul în care textul care trebuie supus la vot conține mai multe dispoziții, se referă la mai multe chestiuni sau poate fi divizat în mai multe părți care au un sens diferit și/sau o valoare normativă proprie.

(2) Cererea trebuie prezentată în cursul serii care precede votul, cu excepția cazului în care Președintele stabilește un alt termen. Președintele hotărăște ulterior cu privire la cerere.

Articolul 177

Dreptul de vot

Dreptul de vot este un drept personal.

Deputații votează individual și personal.

Orice încălcare a prezentului articol se va considera drept o perturbare gravă a ordinii, în sensul articolului 166 alineatul (1) și va avea consecințe juridice menționate la articolul respectiv.

Articolul 178

Votul

- (1) Ca regulă generală Parlamentul votează prin ridicarea mâinii.
- (2) În cazul în care Președintele hotărâște că rezultatul nu este clar, Parlamentul este consultat prin vot electronic. În caz de pană a sistemului electronic de votare, Parlamentul este consultat prin „ridicare în picioare”.
- (3) Rezultatul votului se înregistrează.

Articolul 179

Votul final

Atunci când ia o decizie pe baza unui raport, Parlamentul votează prin vot unic și/sau final prin apel nominal în conformitate cu articolul 180 alineatul (2). Votul privind amendamentele se face prin apel nominal doar în urma unei cereri adresate în conformitate cu articolul 180.

Dispozițiile articolului 179 privind votul prin apel nominal, nu se aplică rapoartelor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 9 alineatele (3), (6) și (8), în cadrul procedurilor privind imunitatea unui deputat.

Articolul 180

Votul prin apel nominal

- (1) În plus față de cazurile prevăzute la articolul 118 alineatul (5), articolul 119 alineatul (5) și articolul 179, se procedează la vot prin apel nominal în cazul în care un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați au cerut în scris acest lucru în seara precedentă votului, cu excepția cazului în care Președintele a hotărât un alt termen.

Dispozițiile articolului 180 alineatul (1) privind votul prin apel nominal, nu se aplică rapoartelor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 9 alineatele (3), (6) și (8), în cadrul procedurilor privind imunitatea unui deputat.

- (2) Votul prin apel nominal se efectuează prin sistemul electronic de votare. În cazul în care, din motive tehnice, acesta din urmă nu poate fi utilizat, apelul nominal se face în ordine alfabetică și începe cu numele deputatului tras la sorți. Președintele votează ultimul.

Se votează pronunțând cu voce tare „da”, „nu” sau „mă abțin”. Pentru adoptarea sau respingerea textului, se iau în calcul, la numărul de voturi exprimate, numai voturile „pentru” și „împotriva”. Președintele stabilește și pronunță rezultatul votului.

Rezultatul votului este consemnat în procesul-verbal al ședinței. Lista votanților se stabilește pe grupuri politice, în ordinea alfabetică a numelor deputaților și precizează, în cazul fiecărui deputat, sensul în care a fost dat votul.

Articolul 181

Votul electronic

- (1) În orice moment, Președintele poate hotărâți utilizarea unui sistem electronic de votare pentru voturile prevăzute la articolele 178, 180 și 182.

În cazul în care sistemul electronic nu se poate folosi din motive tehnice, votul se desfășoară în conformitate cu articolul 178, articolul 180 alineatul (2) sau articolul 182.

Modalitățile tehnice de utilizare a acestui sistem sunt reglementate de instrucțiunile Biroului.

(2) În cazul votului electronic se înregistrează numai rezultatul numeric al votului.

Cu toate acestea, în cazul în care un vot prin apel nominal a fost solicitat în conformitate cu articolul 180 alineatul (1), rezultatul votului se înregistrează nominal și se consemnează în procesul-verbal al ședinței, lista votanților fiind stabilită pe grupuri politice, în ordinea alfabetică a numelor deputaților.

(3) Votul prin apel nominal se desfășoară în conformitate cu articolul 180 alineatul (2), în cazul în care majoritatea deputaților prezenți solicită acest lucru. Pentru a constata îndeplinirea acestei condiții, se poate utiliza sistemul prevăzut la alineatul (1) al prezentului articol.

Articolul 182

Votul secret

(1) În cazul numirilor, fără a aduce atingere aplicării articolului 15 alineatul (1), a articolului 199 alineatul (1) și a articolului 204 alineatul (2) al doilea paragraf, votul este secret.

La calculul voturilor exprimate, se iau în considerare numai buletinele de vot care au menționat numele deputaților a căror candidatură a fost prezentată.

(2) Votul poate fi secret în cazul în care cel puțin o cincime dintre membrii care compun Parlamentul solicită acest lucru. Cererea trebuie prezentată înainte de deschiderea votării.

În cazul în care cel puțin o cincime din numărul membrilor care compun Parlamentul prezintă o cerere de vot secret înainte de deschiderea votului, Parlamentul are obligația de a procedea la un astfel de vot.

(3) O cerere de vot secret are prioritate față de o cerere de vot prin apel nominal.

(4) Numărarea voturilor exprimate în cazul votului secret se face de către doi până la opt observatori trași la sorți dintre deputați, cu excepția cazurilor în care se votează electronic.

În cazul voturilor care se desfășoară în conformitate cu alineatul (1), candidații nu pot fi observatori.

Numele deputaților care au luat parte la votul secret sunt înregistrate în procesul-verbal al ședinței în cursul căreia s-a desfășurat votul.

Articolul 183

Explicații privind votul

(1) Atunci când dezbaterile generale sunt încheiate, orice deputat poate face o declarație orală privind votul final cu durata de cel mult un minut sau o declarație scrisă de cel mult 200 de cuvinte, care se citește în stenogramele ședințelor.

Un grup politic poate prezenta o explicație privind votul cu o durată de cel mult două minute.

Nu se mai admite nicio altă cerere de explicație privind votul din momentul începerii primei explicații.

Explicații privind votul final se admit pentru orice subiect prezentat Parlamentului. În scopurile prezentului articol, expresia „vot final” nu se referă la tipul de vot, ci înseamnă ultima votare a unui subiect.

(2) Nu se admit explicații privind votul asupra chestiunilor de procedură.

(3) În cazul în care o propunere de act legislativ sau un raport sunt înscrise pe ordinea de zi a Parlamentului în conformitate cu articolul 150, deputații pot prezenta în scris explicații privind votul, în conformitate cu alineatul (1).

Explicațiile orale sau în scris privind votul trebuie să aibă o legătură directă cu textul care face obiectul votului.

Articolul 184

Contestarea votului

(1) Pentru fiecare vot în parte, Președintele declară votul deschis și, ulterior, închis.

(2) Din momentul în care Președintele a declarat votul deschis, nu se mai admite nicio intervenție, cu excepția unei intervenții a Președintelui, până în momentul în care acesta declară votul închis.

(3) Se poate solicita respectarea Regulamentului de procedură în ceea ce privește validitatea unui vot după ce Președintele a declarat votul închis.

(4) După anunțarea rezultatelor unui vot prin ridicarea mâinii, se poate cere o verificare a acestora prin sistemul electronic de votare.

(5) Președintele hotărăște validitatea rezultatului anunțat. Decizia Președintelui nu poate fi contestată.

CAPITOLUL 6

INTERVENȚII PRIVIND PROCEDURA

Articolul 185

Moțiuni de procedură

(1) Se acordă prioritar cuvântul pentru oricare dintre moțiunile de procedură următoare:

- (a) prezentarea chestiunii preliminare (articolul 187);
- (b) cererea de retrimiteră la comisie (articolul 188);
- (c) cererea de închidere a dezbaterii (articolul 189);
- (d) cererea de amânare a dezbaterii sau a votului (articolul 190);
- (e) cererea de suspendare sau de ridicare a ședinței (articolul 191).

Numai autorul moțiunii, un vorbitor pentru și un vorbitor împotriva, precum și președintele sau raportorul comisiei competente pot fi audiați cu privire la aceste moțiuni.

(2) Timpul afectat luării de cuvânt se limitează la un minut.

Articolul 186

Solicitarea de respectare a Regulamentului de procedur

- (1) Se poate acorda cuvântul unui deputat pentru a-i atrage atenția Președintelui cu privire la nerespectarea Regulamentului de procedur. La începutul intervenției sale, deputatul trebuie să precizeze la ce articol se referă.
- (2) Cererile de luare de cuvânt pentru a solicita respectarea Regulamentului de procedur au prioritate față de orice altă cerere de luare de cuvânt.
- (3) Timpul afectat luării de cuvânt se limitează la un minut.
- (4) Președintele hotărăște imediat cu privire la solicitarea de respectare a Regulamentului de procedur, în conformitate cu dispozițiile acestuia, și comunică această hotărâre imediat după solicitarea de respectare a Regulamentului de procedur. Hotărârea nu se supune la vot.
- (5) În mod excepțional, Președintele poate declara că decizia sa va fi comunicată ulterior, dar, în orice caz, în termen de 24 de ore de la solicitarea de respectare a Regulamentului de procedur. Amânarea deciziei nu provoacă amânarea dezbaterii în curs. Președintele poate înainta chestiunea comisiei competente.

Cererile de luare de cuvânt pentru a solicita respectarea Regulamentului de procedur trebuie să se refere la punctul de pe ordinea de zi supus examinării. Președintele îl poate invita, la momentul oportun, pe autorul unei cereri de luare de cuvânt pentru a solicita respectarea Regulamentului de procedur având un alt obiect și interveni, de exemplu după închiderea punctului de pe ordinea de zi în cauză sau înainte de suspendarea din ei.

Articolul 187

Chestiunea preliminară

- (1) Înainte de începerea unei dezbateri cu privire la un punct înscris pe ordinea de zi, se poate prezenta o moțiune având ca obiect refuzul dezbaterii punctului respectiv pe motiv de inadmisibilitate (chestiune preliminară). Această moțiune se supune imediat la vot.

Intenția de a prezenta chestiunea preliminară trebuie notificată cu cel puțin în 24 de ore înainte Președintelui, care o comunică de îndată Parlamentului.

- (2) În cazul în care moțiunea este adoptată, Parlamentul trece imediat la punctul următor de pe ordinea de zi.

Articolul 188

Retrimiteră la comisie

- (1) Retrimiteră la comisie poate fi cerută de un grup politic sau de un număr de cel puțin în 40 de deputați în momentul stabilirii ordinii de zi sau înainte de începerea dezbaterii.

Intenția de a cere retrimiteră la comisie se notifică cu cel puțin în 24 de ore înainte Președintelui, care informează de îndată Parlamentul.

- (2) Retrimiteră la comisie poate fi solicitată, de asemenea, de un grup politic sau de un număr de cel puțin în 40 de deputați înainte sau în timpul votării. O astfel de cerere se supune imediat la vot.
- (3) O cerere de retrimiteră la comisie poate fi prezentată numai o singură dată în cadrul fiecărei dintre diferitele faze ale procedurii.

- (4) Retrimiteria la comisie suspendă dezbateria asupra punctului examinat.
- (5) Parlamentul poate acorda comisiei un termen pentru prezentarea concluziilor.

Articolul 189

Închiderea dezbaterii

- (1) Închiderea dezbaterii înainte de epuizarea listei vorbitorilor poate fi propusă de Președintele sau solicitată de un grup politic sau de un număr de cel puțin 40 de deputați. Această propunere sau moțiune se supune imediat la vot.
- (2) În cazul în care propunerea sau moțiunea este adoptată, mai poate lua cuvântul numai un membru al fiecărui grup care nu a intervenit încă în dezbateri.
- (3) După intervențiile prevăzute la alineatul (2), dezbateria este închisă, iar Parlamentul votează punctul aflat în dezbateri, cu excepția cazului în care votul a fost stabilit, în prealabil, la un moment precis.
- (4) În cazul în care propunerea sau moțiunea este respinsă, aceasta poate fi prezentată din nou în timpul aceleiași dezbaterii numai de către Președintele.

Articolul 190

Amânarea dezbaterii sau a votului

- (1) Un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați poate prezenta, la deschiderea dezbaterii cu privire la un punct de pe ordinea de zi, o moțiune privind amânarea dezbaterii până la un moment precis. Această moțiune se supune imediat la vot.
Intenția de a cere amânarea dezbaterii trebuie notificată cu cel puțin 24 de ore înainte Președintelui, care o comunică de îndată Parlamentului.
- (2) În cazul în care moțiunea este adoptată, Parlamentul trece la punctul următor de pe ordinea de zi. Dezbateria amânată se reia la momentul stabilit.
- (3) În cazul în care moțiunea este respinsă, aceasta nu poate fi prezentată din nou în cursul aceleiași perioade de sesiune.
- (4) Înainte sau în timpul unui vot, un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot prezenta o moțiune având ca obiect amânarea votului. Această moțiune se supune imediat la vot.

Decizia Parlamentului de amânare a dezbaterii pentru o perioadă de sesiune ulterioară trebuie specificată în ce perioadă de sesiune trebuie înscrisă dezbateria, dat fiind că ordinea de zi a perioadei de sesiune se stabilește în conformitate cu articolele 149 și 152 din regulament.

Articolul 191

Suspendarea sau ridicarea ordinii

Ordinea poate fi suspendată sau ridicată în cursul unei dezbaterii sau al unui vot în cazul în care Parlamentul ia această hotărâre la propunerea Președintelui sau la cererea unui grup politic sau a unui număr de cel puțin 40 de deputați. Propunerea sau moțiunea se supune imediat la vot.

CAPITOLUL 7

PUBLICAREA LUCRĂRILOR

Articolul 192

Procesul-verbal

(1) Procesul-verbal al fiecărei sesiuni, care prezintă procedurile, deciziile Parlamentului și numele vorbitorilor, se distribuie cu cel puțin o jumătate de oră înainte de începutul următoarei sesiuni de după-amiază.

Se consideră, de asemenea, „decizii”, în cadrul procedurilor legislative, în sensul prezentei dispoziții, toate amendamentele adoptate de Parlament, chiar și în cazul respingerii finale a propunerii Comisiei, în conformitate cu articolul 60 alineatul (1), sau a poziției Consiliului, în conformitate cu articolul 68 alineatul (3).

(2) La începutul fiecărei sesiuni de după-amiază, Președintele supune aprobării Parlamentului procesul-verbal al sesiunii precedente.

(3) În cazul în care procesul-verbal este contestat, Parlamentul hotărăște, dacă este necesar, asupra luării în considerare a modificărilor cerute. Niciun deputat nu poate interveni mai mult de un minut asupra subiectului.

(4) Procesul-verbal poartă semnătura Președintelui și a Secretarului General și se păstrează în arhivele Parlamentului. Procesul-verbal se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 193

Textele adoptate

(1) Textele adoptate de Parlament sunt publicate imediat după vot. Acestea sunt puse la dispoziția Parlamentului împreună cu procesul-verbal al sesiunii respective și sunt păstrate în arhivele Parlamentului.

(2) Textele adoptate de Parlament fac obiectul unei finalizări juridico-lingvistice sub responsabilitatea Președintelui. În cazul în care textele în cauză sunt adoptate în baza unui acord încheiat între Parlament și Consiliu, finalizarea este efectuată de cele două instituții în strânsă cooperare și de comun acord.

(3) Procedura prevăzută la articolul 231 se aplică atunci când, pentru a asigura coerența și calitatea textului în conformitate cu dorința exprimată de Parlament, sunt necesare adaptări care depășesc nivelul corecturii greșelilor de dactilografiere sau al corecturilor menite să asigure concordanța între toate versiunile lingvistice, precum și corectitudinea lingvistică și coerența terminologică a acestora.

(4) Pozițiile adoptate de Parlament în conformitate cu procedura legislativă ordinară se prezintă sub forma unui text consolidat. În cazul în care votul Parlamentului nu a avut la bază un acord cu Consiliul, textul consolidat identifică toate amendamentele adoptate.

(5) După finalizare, textele adoptate se semnează de către Președinte și de Secretarul General și se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 194

Stenograma

- (1) Pentru fiecare edință se întocmește stenograma dezbaterilor sub forma unui document multilingv în care toate intervențiile orale apar în limba lor originală .
- (2) Vorbitorii pot efectua corecturi la textul intervențiilor lor orale în termen de cinci zile lucrătoare. Corecturile se trimit Secretariatului în termenul respectiv.
- (3) Stenogramele multilingve se publică sub formă de anexă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și se păstrează în arhivele Parlamentului.
- (4) La cererea unui deputat, o parte din stenogramă se traduce în orice limbă oficială . Dacă este necesar, traducerea este furnizată în termen scurt.

Articolul 195

Înregistrarea audiovizuală a dezbaterilor

- (1) Dezbaterile Parlamentului sunt difuzate în timp real pe site-ul său de internet în limbile în care se desfășoară , împreună cu banda sonoră multilingvă a tuturor cabinelor de interpretare active.
- (2) Imediat după edință , se realizează o înregistrare audiovizuală indexată a dezbaterilor în limbile în care s-au desfășurat , împreună cu banda sonoră multilingvă a tuturor cabinelor de interpretare active, care se pune la dispoziția publicului pe site-ul de internet al Parlamentului pe durata legislaturii actuale și a celei viitoare, după care se păstrează în arhivele Parlamentului. Înregistrarea audiovizuală respectiv conține un link către stenogramele multilingve ale dezbaterilor imediat ce acestea devin disponibile.

TITLUL VIII

COMISII I DELEGA II

CAPITOLUL 1

COMISII – CONSTITUIRE I ATRIBU II

Articolul 196

Constituirea comisiilor permanente

La propunerea Conferinței președinților, Parlamentul constituie comisii permanente ale căror atribuții sunt prevăzute în anexa la Regulamentul de procedură²². Alegerea membrilor acestor comisii are loc în timpul primei perioade de sesiune a Parlamentului nou-ales, din nou, la încheierea unei perioade de doi ani și jumătate.

Atribuțiile comisiilor permanente se pot stabili la o dată diferită de data constituirii acestora.

Articolul 197

Constituirea comisiilor speciale

La propunerea Conferinței președinților, Parlamentul poate constitui, în orice moment, comisii speciale, ale căror atribuții, componenți și mandat sunt stabilite în același timp cu decizia de constituire a acestora; mandatul acestor comisii este de cel mult 12 luni, cu excepția cazului în care, la sfârșitul acestei perioade, Parlamentul hotărâște prelungirea mandatului.

Întrucât atribuțiile, componența și mandatul comisiilor speciale sunt stabilite în același timp cu decizia de constituire a acestora, Parlamentul nu poate decide ulterior modificarea atribuțiilor, nici în sensul restrângerii, nici în sensul extinderii acestora.

Articolul 198

Comisiile de anchet

(1) Parlamentul poate constitui, la cererea unui sfert dintre membrii care îl compun, o comisie de anchetă pentru examinarea presupuselor încălcări ale dreptului Uniunii sau cazuri de administrare defectuoasă în aplicarea dreptului Uniunii, care ar reprezenta fapta fie a unei instituții sau a unui organ al Uniunii, fie a administrației publice a unui stat membru, fie a unor persoane mandatate prin dreptul Uniunii să îl pună în aplicare.

Decizia de constituire a unei comisii de anchetă se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în termen de o lună. Parlamentul ia, de asemenea, toate măsurile necesare pentru a asigura o difuzare optimă a acestei decizii.

(2) Modalitățile de funcționare a unei comisii de anchetă sunt reglementate de dispozițiile prezentului regulament aplicabile comisiilor, sub rezerva dispozițiilor speciale prevăzute de prezentul articol și de Decizia Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European, anexat la prezentul regulament²³.

(3) Cererea de constituire a unei comisii de anchetă trebuie să definească obiectul anchetei și să expună detaliat motivele care o justifică. Parlamentul, la propunerea Conferinței președinților, ia

²²A se vedea anexa VI.

²³A se vedea anexa VIII.

o decizie cu privire la constituirea comisiei și, în cazul unei decizii favorabile, la componența acesteia, în conformitate cu dispozițiile articolului 199.

(4) Comisia de anchetă își încheie activitatea prin depunerea unui raport în termen de cel mult 12 luni. Parlamentul poate prelungi de două ori termenul cu încă trei luni.

În cadrul comisiei, au drept de vot numai membrii titulari sau, în cazul în care aceștia sunt absenți, membrii supleanți permanenți.

(5) Comisia de anchetă își alege președintele și doi vicepreședinți și numește unul sau mai mulți raportori. De asemenea, comisia poate încredința membrilor săi misiuni și sarcini specifice sau le poate delega competențe, aceștia fiind obligați să prezinte un raport detaliat.

În perioada dintre reuniuni, biroul comisiei exercită, în caz de urgență sau de necesitate, competențele comisiei, sub rezerva ratificării în timpul reuniunii următoare.

(6) În cazul în care o comisie de anchetă consideră că unul dintre drepturile sale nu a fost respectat, aceasta propune Președintelui Parlamentului întreprinderea demersurilor necesare.

(7) Comisia de anchetă se poate adresa instituțiilor sau persoanelor menționate la articolul 3 din decizia menționată la alineatul (2), în vederea unei audieri sau a primirii de documente.

Cheltuielile de deplasare și de cazare ale membrilor și funcționarilor instituțiilor și organelor Uniunii sunt suportate de către acestea. Cheltuielile de deplasare și de cazare ale altor persoane care compar în fața unei comisii de anchetă sunt rambursate de către Parlamentul European în conformitate cu modalitățile aplicabile în cazul audierii experților.

Orice persoană chemată pentru a depune mărturie în fața unei comisii de anchetă poate invoca drepturile de care ar beneficia în calitate de martor în fața unei instanțe din țara de origine. Aceste drepturi trebuie să se aducă la cunoștință înainte de a compărea în fața comisiei.

În ceea ce privește limbile utilizate, comisia de anchetă aplică dispozițiile articolului 158. Cu toate acestea, biroul comisiei:

- poate limita serviciile de interpretare la limbile oficiale ale participanților la lucrări, în cazul în care consideră necesar acest lucru din motive de confidențialitate,
- decide cu privire la traducerea documentelor primite, astfel încât comisia să se poată achita de sarcina sa cu eficiență și rapiditate, respectând secretul și confidențialitatea impuse.

(8) Președintele comisiei de anchetă, împreună cu biroul, adoptă măsuri astfel încât secretul sau confidențialitatea lucrărilor să fie respectate și informează în timp util membrii comisiei cu privire la aceasta.

De asemenea, președintele reamintește în mod expres dispozițiile articolului 2 alineatul (2) din decizia menționată anterior. Se aplică dispozițiile anexei VII partea A la regulament.

(9) Examinarea documentelor transmise sub rezerva secretului sau a confidențialității se efectuează prin intermediul unor dispozitive tehnice care garantează accesul personal și exclusiv la aceste documente al membrilor însărcinați cu examinarea lor. Membrii în cauză își iau angajamentul solemn de a nu permite accesul niciunei alte persoane la informațiile secrete sau confidențiale în sensul prezentului articol și de a le utiliza numai pentru elaborarea raportului pe care trebuie să-l prezinte comisiei de anchetă. Reuniunile se desfășoară în săli dotate cu echipamente care nu permit ascultarea de către persoane neautorizate.

(10) La închiderea lucrurilor, comisia de anchetă prezintă Parlamentului un raport privind rezultatele acestora, menționând, dacă este cazul, opiniile minoritare, în condițiile prevăzute la articolul 56. Acest raport se publică.

La cererea comisiei de anchetă, Parlamentul organizează o dezbateră a raportului în perioada de sesiune următoare prezentei acestuia.

De asemenea, comisia de anchetă poate prezenta Parlamentului un proiect de recomandare adresat instituțiilor sau organelor Uniunii Europene sau statelor membre.

(11) Președintele Parlamentului înșiră comisia competentă, în conformitate cu dispozițiile anexei VI, să verifice măsurile luate ca urmare a rezultatelor obținute de comisia de anchetă și, dacă este necesar, să prezinte un raport cu privire la aceasta. Președintele adoptă toate celelalte dispoziții necesare în vederea aplicării concrete a concluziilor anchetelor.

Numai propunerii Conferinței președinților privind componența unei comisii de anchetă [alineatul (3)] și se pot aduce amendamente în conformitate cu articolul 199 alineatul (2).

Nu se pot aduce amendamente obiectului anchetei, astfel cum a fost definit de un sfert dintre membrii care compun Parlamentul [alineatul (3)], sau perioadei stabilite la alineatul (4).

Articolul 199

Componența comisiilor

(1) Alegerea membrilor comisiilor și ai comisiilor de anchetă are loc după desemnarea candidaților de către grupurile politice și deputații neafiliați. Conferința președinților prezintă Parlamentului o serie de propuneri. Componența comisiilor reflectă, în măsura posibilului, componența Parlamentului.

În cazul în care un membru trece la un alt grup politic, își pierde dreptul pentru restul mandatului de doi ani și jumătate locurile ocupate în cadrul comisiilor parlamentare. Cu toate acestea, în cazul în care schimbarea grupului de către un membru perturbă reprezentarea echitabilă a diferitelor tendințe politice în cadrul unei comisii, Conferința președinților, în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (1) a doua teză, trebuie să prezinte noi propuneri cu privire la componența comisiei, sub rezerva garantării drepturilor individuale ale membrului în cauză.

Proportionalitatea locurilor în comisie distribuite între grupurile politice trebuie să respecte numărul întreg cel mai apropiat. Dacă un grup decide să nu ocupe locuri într-o comisie, locurile respective rămân vacante, iar comisia își reduce dimensiunile cu numărul corespunzător. Nu este permis schimbul de locuri între grupurile politice.

(2) Se admit amendamente la propunerile Conferinței președinților, cu condiția ca acestea să fie depuse de un număr de cel puțin 40 de deputați. Parlamentul se pronunță prin vot secret cu privire la aceste amendamente.

(3) Sunt considerate ale deputaților ale căror nume apar în propunerile Conferinței președinților, eventual modificate în conformitate cu alineatul (2).

(4) În cazul în care un grup politic omite să prezinte, în conformitate cu alineatul (1), candidații la o comisie de anchetă în termenul stabilit de Conferința președinților, aceasta prezintă Parlamentului numai candidaturile care i-au fost notificate în acest termen.

(5) Înlocuirea membrilor comisiilor ca urmare a existenței unor locuri vacante poate fi decisă provizoriu de Conferința președinților cu acordul deputaților care urmează să fie numiți și înăuntru seama de dispozițiile alineatului (1).

(6) Aceste modificări se supun ratificării Parlamentului în vederea următoarelor.

Articolul 200

Membrii supleanți

(1) Grupurile politice și deputații neafiliați pot desemna pentru fiecare comisie un număr de supleanți permanenți, egal cu numărul membrilor titulari reprezentanți ai diferitelor grupuri și ai membrilor neafiliați din cadrul comisiei. Președintele trebuie informat cu privire la aceasta. Supleanții permanenți sunt abilitați să participe la reuniunile comisiei, să ia cuvântul în cadrul acestora și, în cazul absenței unui membru titular, să participe la vot.

În cazul unui loc vacant al membrului titular al unei comisii, un membru supleant permanent din același grup politic are dreptul să participe la vot în locul său, cu titlu temporar, până la înlocuirea provizorie a membrului titular în conformitate cu articolul 199 alineatul (5) sau, în lipsa unei astfel de înlocuiri provizorii, până la numirea unui nou membru titular. Acest drept este întemeiat pe decizia Parlamentului privind componența numerică a comisiei și vizează garantarea participării la vot a unui număr de membri ai grupului politic în cauză, egal cu numărul existent înainte ca postul să devină vacant.

(2) De asemenea, în cazul absenței unui membru titular și în cazul în care nu au fost numiți supleanți permanenți sau în cazul absenței acestora din urmă, membrul titular al comisiei poate fi înlocuit la reuniuni de un alt membru cu drept de vot din același grup politic. Numele supleantului trebuie comunicat președintelui comisiei înainte de începerea votului.

Dispozițiile alineatului (2) se aplică mutatis mutandis în cazul deputaților neafiliați.

Comunicarea prealabilă prevăzută la alineatul (2) ultima teză trebuie făcută înainte de închiderea dezbaterii sau înainte de începerea votului asupra punctului (punctelor) pentru care titularul este suplinit.

* * *

Aceste dispoziții conțin două elemente clar stabilite în acest text:

un grup politic nu poate avea mai mulți membri supleanți permanenți decât membrii titulari în cadrul unei comisii;

numai grupurile politice pot numi membri supleanți permanenți și singura condiție este de a informa Președintele cu privire la aceasta.

În concluzie:

calitatea de supleant permanent depinde doar de apartenența la un grup politic determinat;

în cazul modificării numărului de membri titulari de care dispune un grup politic în cadrul unei comisii, numărul maxim de membri supleanți permanenți pe care acesta îi poate numi suferă aceeași modificare;

un membru care trece la alt grup politic nu-și poate presta mandatul de supleant permanent pe care îl deține în cadrul grupului de origine;

în niciun caz, un membru al unei comisii nu poate fi supleant al unui coleg aparținând unui alt grup politic.

Articolul 201

Atribuțiile comisiilor

(1) Comisiile permanente au misiunea de a examina chestiunile în legătură cu care au fost sesizate de Parlament sau, în timpul unei întreruperi a sesiunii, de Președintele, în numele Conferinței președinților. Misiunile comisiilor speciale și ale comisiilor de anchetă sunt stabilite în momentul constituirii acestora; aceste comisii nu pot emite avize adresate altor comisii.

(A se vedea interpretarea de la articolul 197.)

(2) În cazul în care o comisie permanentă declară că nu are competență pentru examinarea unei chestiuni sau în cazul conflictului de competență între două sau mai multe comisii permanente, Conferința președinților este sesizată cu privire la chestiunea competenței în termen de patru săptămâni de activitate de la anunțarea în plen a sesizării comisiei.

Conferința președinților hotărăște în termen de două săptămâni în temeiul recomandării Conferinței președinților de comisie sau, în lipsă, a președintelui acesteia din urmă. În cazul în care Conferința președinților nu a luat nicio decizie în termenul stabilit, recomandarea este considerată ca fiind aprobată.

Președinții de comisie pot încheia acorduri cu alți președinți de comisie cu privire la alocarea unui subiect unei comisii anume, sub rezerva autorizării, dacă este necesar, a procedurii comisiilor asociate, în conformitate cu articolul 54.

(3) În cazul în care mai multe comisii permanente sunt competente într-o chestiune, se desemnează o comisie competentă și comisii sesizate pentru aviz.

Cu toate acestea, numărul comisiilor sesizate simultan cu privire la o chestiune nu poate fi mai mare de trei, cu excepția cazului în care, din motive justificate, s-a decis o derogare de la această regulă în condițiile prevăzute la alineatul (1).

(4) Două sau mai multe comisii sau subcomisii pot proceda la examinarea în comun a chestiunilor care intră în competența acestora, însă fără a putea lua nicio decizie.

(5) Orice comisie poate însărcina, cu acordul Biroului, unul sau mai mulți membri să efectueze o misiune de studiu sau de informare.

Articolul 202

Comisia competentă cu verificarea prerogativelor

Una dintre comisiile constituite în condițiile prevăzute în prezentul regulament este competentă să verifice prerogativele și să pregătească deciziile privind contestarea alegerilor.

Articolul 203

Subcomisiile

(1) Sub rezerva acordului prealabil al Conferinței președinților, orice comisie permanentă sau specială poate desemna, în cadrul său, în interesul lucrărilor sale, una sau mai multe subcomisii a căror componență o determină în sensul articolului 199 și creia îi stabilește competența. Subcomisiile raportează comisiei care le-a creat.

(2) Procedura adoptată pentru comisii se aplică și subcomisiilor.

(3) Supleanții sunt admiși și fac parte din subcomisii în aceleași condiții cu cele stabilite în cazul comisiilor.

(4) Aplicarea acestor dispoziții trebuie să garanteze dependența a unei subcomisii de comisia în cadrul creia a fost constituită. În acest scop, toți membrii titulari ai unei subcomisii sunt aleși dintre membrii comisiei principale.

Articolul 204

Birourile comisiilor

(1) La prima reuniune a comisiei după alegerea membrilor comisiilor în conformitate cu articolul 199, comisia alege un președinte și, în tururi de scrutin diferite, vicepreședinți care formează biroul comisiei. Numărul vicepreședinților care urmează să fie aleși este hotărât de către Parlament, în urma unei propuneri a Conferinței președinților.

Numai membrii titulari ai unei comisii, aleși în conformitate cu articolul 199, pot fi aleși în biroul comisiei respective.

(2) În cazul în care numărul de candidați corespunde numărului de locuri care urmează să fie ocupate, alegerile se pot desfășura prin aclamare.

În caz contrar sau la cererea unei treimi dintre membrii comisiei, alegerile se desfășoară prin vot secret.

În cazul unei singure candidaturi, candidatul este ales cu majoritatea absolută a voturilor exprimate, însumând atât voturile pentru, cât și voturile împotriva.

În cazul mai multor candidaturi la primul tur de scrutin, este ales candidatul care obține majoritatea absolută a voturilor exprimate, astfel cum sunt definite la paragraful precedent. În al doilea tur, este ales candidatul care obține cel mai mare număr de voturi. În caz de egalitate a numărului de voturi, este ales candidatul cel mai vârstnic.

În cazul în care este necesar un al doilea tur de scrutin, se pot prezenta noi candidaturi.

Prezentul articol nu împiedică, ci dimpotrivă permite președintelui comisiei principale să îi implice pe președinții de subcomisie în activitatea biroului sau să le permit acestora să conducă dezbaterile cu privire la chestiuni aflate în competența specifică a subcomisiilor în cauză, cu condiția ca această modalitate de a proceda să fie supusă analizei biroului în ansamblul său și să fie aprobată de birou.

Articolul 205

Coordonatori în cadrul comisiei și raportori din umbră

(1) Grupurile politice pot desemna pe unul dintre membrii lor în calitate de coordonator.

(2) Dacă este cazul, coordonatorii din cadrul unei comisii sunt convocați de către președintele comisiei pentru a pregăti deciziile care urmează să fie luate de către comisie, în special în cazul deciziilor privind procedura sau numirea raportorilor. Comisia poate să delege coordonatorilor competența de a lua anumite decizii, cu excepția deciziilor referitoare la adoptarea rapoartelor, a avizelor și a amendamentelor. Vicepreședinții pot fi invitați să participe la reuniunile coordonatorilor din cadrul comisiei, cu rol consultativ. Coordonatorii se străduiesc să ajungă la un consens. Atunci când nu se poate ajunge la un consens, aceștia pot hotărâți doar cu o majoritate care reprezintă clar o majoritate largă a comisiei, ținând seama de reprezentarea proporțională a fiecărui grup politic.

(3) Coordonatorii din cadrul unei comisii sunt convocați de către președintele comisiei pentru a pregăti organizarea audierilor comisariatului desemnați. După audieri, coordonatorii se reunesc pentru a evalua candidații în conformitate cu procedura stabilită în anexa XVI.

(4) Grupurile politice pot să desemneze, pentru fiecare raport, un raportor din umbră care să urmărească evoluția raportului respectiv și să obțină compromisuri în cadrul comisiei în numele grupului său. Numele raportorilor din umbră sunt comunicate președintelui comisiei. La propunerea coordonatorilor, comisia poate decide în special să implice raportorii din umbră în eforturile de a ajunge la un acord cu Consiliul în procedurile legislative ordinare.

Deputații neafiliați nu constituie un grup politic în sensul articolului 32 și, prin urmare, nu pot desemna coordonatori, care sunt singurii deputați care pot participa de drept la reuniunile coordonatorilor.

Reuniunile coordonatorilor au sarcina de a pregăti deciziile unei comisii și nu se pot substitui reuniunilor comisiei, cu excepția unei delegații explicite. Din acest motiv, deciziile luate în cadrul reuniunii coordonatorilor trebuie să facă obiectul unei delegații ex-ante. În absența unei asemenea delegații, coordonatorii nu pot adopta decât recomandări, care necesită o aprobare formală ex-post a comisiei.

În toate cazurile, trebuie garantat dreptul de acces la informații al deputaților neafiliați, în conformitate cu principiul nediscriminării, prin transmiterea de informații și prin prezența unui membru al secretariatului deputaților neafiliați în cadrul reuniunilor coordonatorilor.

CAPITOLUL 2

COMISII – FUNCȚIONARE

Articolul 206

Reuniunile comisiilor

(1) Comisiile se reunesc la convocarea președintelor acestora sau la inițiativa Președintelui Parlamentului.

(2) Comisia și Consiliul pot participa la reuniunile comisiilor la invitația președintelui comisiei, fiecare în numele acesteia.

Printr-o decizie specială a comisiei, orice altă persoană poate fi invitată să asiste la o reuniune și să ia cuvântul.

Prin analogie, decizia privind prezența asistenților deputaților la reuniunile comisiilor este lăsată la aprecierea fiecărei comisii.

Comisia competentă poate organiza, sub rezerva aprobării Biroului, o audiere a experților în cazul în care consideră că această audiere este indispensabilă pentru buna desfășurare a lucrărilor sale privind o chestiune determinată.

Dacă doresc, comisiile sesizate pentru aviz pot participa la audiere.

Dispozițiile de la prezentul alineat se interpretează în conformitate cu punctul 50 din Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană²⁴.

(3) Fără a aduce atingere aplicării articolului 53 alineatul (6), cu excepția unei decizii contrare a comisiei, deputații pot asista la reuniunile comisiilor din care nu fac parte, fără a putea participa la deliberări.

Cu toate acestea, deputații respectivi pot fi autorizați de către comisie să participe la lucrări cu funcție consultativă.

²⁴A se vedea anexa XIII

Articolul 207

Procesele-verbale ale reuniunilor comisiilor

Procesul-verbal al fiecărei reuniuni a comisiei se distribuie tuturor membrilor comisiei și se supune aprobării acesteia.

Articolul 208

Votul în comisie

- (1) Orice deputat poate depune amendamente în vederea examinării în comisie.
- (2) O comisie poate vota în mod valabil în cazul în care un sfert dintre membrii care o compun sunt efectiv prezenți. Cu toate acestea, în cazul în care o esime dintre membrii care o compun solicită acest lucru înainte de începerea votării, votul este valabil numai cu participarea majorității membrilor comisiei.
- (3) Votul unic și/sau final în comisie cu privire la un raport se face prin apel nominal, în conformitate cu articolul 180 alineatul (2). Votul privind amendamentele și alte voturi se fac prin ridicarea mâinii, cu excepția cazului în care președintele decide să procedeze la votul electronic sau a cazului în care un sfert dintre membrii comisiei solicită votul prin apel nominal.

Dispozițiile articolului 208 alineatul (3) privind votul prin apel nominal, nu se aplică rapoartelor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 9 alineatele (3), (6) și (8), în cadrul procedurilor privind imunitatea unui deputat.

- (4) Președintele comisiei participă la dezbateri la vot, fără a avea, însă, un vot decisiv.
- (5) Având în vedere amendamentele depuse, comisia poate, în loc să procedeze la vot, să solicite raportorului să prezinte un nou proiect care să ia în considerare cel mai mare număr posibil de amendamente. În acest caz, se stabilește un nou termen pentru depunerea amendamentelor la respectivul proiect.

Articolul 209

Dispoziții privind ordinul a plenar aplicabile în comisie

Articolele 14, 15, 16, 19, 20, 38-48, 160, articolul 162 alineatele (2) și (10), articolele 165, 167, 169-172, 174, articolul 176 alineatul (1), articolele 177, 178, 181, 182, 184-187, 190 și 191 se aplică *mutatis mutandis* reuniunilor comisiilor.

Articolul 210

Timpul afectat întrebărilor în comisie

În cazul în care comisia decide astfel, un interval de timp afectat întrebărilor poate fi instituit în cadrul acesteia. Fiecare comisie își fixează procedura de urmat pentru desfășurarea respectivului interval de timp afectat întrebărilor.

Articolul 211

Audierile publice consacrate inițiativelor cetățenești

- (1) Atunci când Comisia publică o inițiativă cetățenească în registrul pertinent în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească, Președintele Parlamentului European, la propunerea președintelui Conferinței președinților de comisie:

- (a) înscrinează o comisie legislativă competentă în materie, în conformitate cu anexa VI, să organizeze audierea publică prevăzută la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 211/2011; comisia competentă în materie de petiții se asociază automat comisiilor legislative, în conformitate cu articolul 54 din prezentul regulament;
 - (b) în cazul în care două sau mai multe inițiative cetățenești publicate în registrul pertinent, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011, au un obiect similar, poate hotărî, după consultarea organizatorilor, organizarea unei audieri publice comune, în cadrul creia toate inițiativele cetățenești în cauză să fie abordate în condiții de egalitate;
- (2) Comisia competentă în fond:
- (a) stabilește dacă organizatorii au fost primiți la Comisie la un nivel corespunzător, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011;
 - (b) asigură, dacă este necesar cu sprijinul Conferinței președinților de comisie, implicarea corespunzătoare a Comisiei în organizarea audierii publice și reprezentarea sa la un nivel adecvat la audiere.
- (3) Președintele comisiei competente în fond convoacă audierea publică la o dată adecvată, în termen de trei luni de la data la care inițiativa a fost prezentată Comisiei în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 211/2011.
- (4) Comisia competentă în fond organizează audierea publică la Parlament, dacă este cazul în colaborare cu alte instituții și organisme ale Uniunii care doresc să participe. Comisia poate invita să participe și alte părți interesate.
- Comisia competentă în fond poate invita un grup reprezentativ de organizatori, din care face parte cel puțin una dintre persoanele de contact menționate la articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 211/2011, să prezinte inițiativa în cadrul audierii.
- (5) Conform modalităților stabilite de comun acord cu Comisia, Biroul adoptă norme privind rambursarea costurilor suportate.
- (6) În temeiul acestui articol, Președintele Parlamentului și președintele Conferinței președinților de comisie își pot delega competențele unui vicepreședinte și, respectiv, unui alt președinte de comisie.
- (7) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 54 sau 55, dispozițiile respective se aplică mutatis mutandis și altor comisii. Se aplică, de asemenea, și articolul 201.
- Articolul 25 alineatul (9) nu se aplică audierilor publice consacrate inițiativelor cetățenești.

CAPITOLUL 3

DELEGAȚII INTERPARLAMENTARE

Articolul 212

Constituirea și rolul delegațiilor interparlamentare

- (1) La propunerea Conferinței președinților, Parlamentul constituie delegații interparlamentare permanente și stabilește natura acestora și numărul de membri în funcție de atribuțiile fiecăreia. Alegerea membrilor delegațiilor are loc în cursul celei dintâi sau celei de a doua perioade de sesiune a Parlamentului nou-ales pentru întreaga durată a legislaturii.

(2) Alegerea membrilor delegațiilor are loc după prezentarea candidaților în fața Conferinței președinților de către grupurile politice și deputații neafiliați. Conferința președinților prezintă Parlamentului propuneri care, în măsura posibilului, de o reprezentare echitabilă a statelor membre și a tendințelor politice. Se aplică articolul 199 alineatele (2), (3), (5) și (6).

(3) Birourile delegațiilor se constituie în aplicarea procedurii stabilite pentru comisiile permanente, în conformitate cu articolul 204.

(4) Competențele generale ale diferitelor delegații sunt definite de către Parlament. Acesta poate, în orice moment, să le extindă sau să le restrângă.

(5) Dispozițiile de executare privind activitatea delegațiilor se stabilesc de către Conferința președinților, la propunerea Conferinței președinților de delegații.

(6) Președintele delegației prezintă un raport de activitate comisiei competente pentru afaceri externe și securitate.

(7) Președintelui unei delegații se oferă posibilitatea de a fi audiat de către o comisie atunci când pe ordinea de zi se află un punct care ține de domeniul de competență al delegației. Același lucru se aplică președintelui sau raportorului unei comisii în cazul reuniunilor unei delegații.

Articolul 213

Cooperarea cu Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei

(1) Organele Parlamentului, în special comisiile, cooperează cu organele corespondente din Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei în domeniile de interes comun, în special în vederea îmbunătățirii eficacității lucrurilor și pentru a evita suprapunerile.

(2) Conferința președinților, de comun acord cu autoritățile competente ale Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, definește modalitățile de punere în aplicare a acestor dispoziții.

Articolul 214

Comisiile parlamentare mixte

(1) Parlamentul European poate constitui comisii parlamentare mixte împreună cu parlamentele statelor asociate la Uniune sau ale statelor cu care au fost angajate negocieri în vederea aderării.

Aceste comisii pot formula recomandări adresate parlamentelor participante. În ceea ce privește Parlamentul European, recomandările adresate acestuia se trimit comisiei competente, care prezintă propuneri în legătură cu modul în care li se va da curs.

(2) Competențele generale ale diferitelor comisii parlamentare mixte sunt definite de Parlamentul European și prin acordurile încheiate cu țările terțe.

(3) Comisiile parlamentare mixte sunt reglementate de normele de procedură prevăzute de acordul în cauză. Acestea se bazează pe paritatea dintre delegația Parlamentului European și cea a parlamentului partener.

(4) Comisiile parlamentare mixte adoptă un regulament propriu pe care îl supun aprobării Biroului Parlamentului European și a Biroului parlamentului partener.

(5) Alegerea membrilor delegațiilor Parlamentului European la comisiile parlamentare mixte, precum și constituirea birourilor acestor delegații se desfășoară în conformitate cu procedura stabilită pentru delegațiile interparlamentare.

TITLUL IX

PETII II

Articolul 215

Dreptul de peti ionare

(1) Orice cet ean al Uniunii Europene, precum i orice persoan fizic sau juridic având re edin a sau sediul social într-un stat membru are dreptul de a înainta cu titlu individual sau în asociere cu al i cet eni sau persoane, o peti ie Parlamentului European, privind un subiect care face parte din domeniile de activitate ale Uniunii Europene i care îl sau o prive te în mod direct.

(2) Peti iile adresate Parlamentului trebuie s men ioneze numele, cet enia i domiciliul fiec ruia dintre peti ionari.

(3) În cazul în care o peti ie este semnat de mai multe persoane fizice sau juridice, semnatarii desemneaz un reprezentant i reprezentan i suplean i care, în scopul prezentului titlu, sunt considera i a fi peti ionari.

În lipsa unei asemenea desemn ri, primul semnatar sau o alt persoan adecvat este considerat a fi peti ionarul.

(4) Fiecare peti ionar i i poate retrage sprijinul pentru peti ie în orice moment.

Dup retragerea sprijinului de c tre to i peti ionarii, peti ia devine nul i lipsit de efecte.

(5) Peti iile trebuie redactate într-o limb oficial a Uniunii Europene.

Peti iile redactate într-o alt limb sunt examinate numai dac peti ionarul a anexat o traducere într-o limb oficial . În coresponden a sa cu peti ionarul, Parlamentul utilizeaz limba oficial în care a fost tradus peti ia.

Biroul poate decide ca peti iile i coresponden a cu peti ionarii s poat fi redactate în alte limbi utilizate într-un stat membru.

(6) Peti iile se înscriu într-un registru general în ordinea primirii, dac îndeplinesc condi iile prev zute la alineatul (2). În caz contrar, peti iile se arhiveaz , iar peti ionarului i se aduce la cuno tin motivul arhiv rii.

(7) Pre edintele trimite peti iile înscrise în registrul general comisiei competente care stabile te în primul rând dac acestea sunt admisibile sau ia o decizie diferit în conformitate cu articolul 227 din Tratatul privind func ionarea Uniunii Europene.

În cazul în care comisia competent nu reu e te s ajung la un consens privind admisibilitatea peti iei, aceasta este declarat admisibil la cererea a cel puțin un sfert din membrii comisiei.

(8) Peti iile declarate inadmisibile de c tre comisie se arhiveaz . Decizia motivat se notific peti ionarului. În cazul în care este posibil, pot fi recomandate modalit i alternative de solu ionare.

(9) Odat înregistrate, peti iile devin, în general, documente publice, iar numele peti ionarului i conținutul peti iei pot fi publicate de Parlament din motive de transparen a .

(10) F r a aduce atingere dispozi iilor alineatului (9), peti ionarul poate solicita ca numele s u s nu fie divulgat pentru a i se proteja via a privat , iar Parlamentul trebuie, în acest caz, s respecte acest solicitare.

În cazul în care reclamația petiționarului nu poate fi cercetată din motive de anonimitate, petiționarul este consultat cu privire la următoarele etape care trebuie parcurse.

(11) Petiționarul poate solicita ca petiția să fie tratată confidențial, iar în acest caz, Parlamentul ia precauțiile necesare pentru a garanta că nu este făcut public conținutul acesteia. Petiționarul este informat cu privire la condițiile exacte în care se aplică această dispoziție.

(12) În cazul în care consideră necesar acest lucru, comisia poate prezenta chestiunea Ombudsmanului.

(13) Petițiile adresate Parlamentului de către persoane fizice sau juridice care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene și nici nu au reședința sau sediul social într-un stat membru se înregistrează și se arhivează separat. Prevederile adresează lunar comisiei competente în materie de petiții o situație cu înregistrările petițiilor primite în cursul lunii precedente și menționează obiectul acestora, iar comisia competentă în materie de petiții poate solicita comunicarea petițiilor pe care consideră oportun să le examineze.

Articolul 216

Examinarea petițiilor

(1) Petițiile admisibile sunt examinate de către comisia competentă în cursul activității sale obișnuite, fie printr-o discuție în cadrul unei reuniuni ordinare, fie printr-o procedură scrisă. Petiționarii pot fi invitați să participe la reuniuni ale comisiei dacă petiția acestora face obiectul discuției sau pot solicita să fie prezenți. Prevederile acordă petiționarilor, în mod discreționar, dreptul de a lua cuvântul.

(2) În cazul unei petiții admisibile, comisia poate decide să elaboreze un raport din proprie inițiativă în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) sau să depună o scurtă propunere de rezoluție în Parlament, dacă nu există obiecții din partea Conferinței președinților. Astfel de propuneri de rezoluție se înscriu în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune care are loc nu mai târziu de opt săptămâni de la adoptarea lor în comisie. Acestea se supun votului unic și, de asemenea, fără dezbateri, cu excepția cazului în care Conferința președinților decide în mod excepțional să aplice articolul 151.

Comisia poate solicita avizul unei alte comisii, care are competențe specifice legate de chestiunea examinată în conformitate cu articolul 53 și anexa VI.

(3) Atunci când raportul abordează în special aplicarea sau interpretarea legislației Uniunii sau modificări propuse la legislația în vigoare, comisia competentă este asociată în conformitate cu articolul 53 alineatul (1) și articolul 54 prima și a doua liniuță. Comisia competentă acceptă fără vot sugestiile primite de la comisia competentă referitoare la părțile din propunerea de rezoluție care abordează aplicarea sau interpretarea legislației Uniunii, sau modificări ale legislației în vigoare. În cazul în care comisia competentă nu acceptă aceste sugestii, comisia asociată le poate prezenta direct în plen.

(4) Se stabilește un registru electronic în care cetățenii își pot exprima sau retrage sprijinul față de petiționar, punându-și semnătura electronică la sfârșitul petiției declarate admisibile și înscrise în registru.

(5) În cadrul cercetării petițiilor, al constatării faptelor sau căutării de soluții, comisia poate organiza vizite destinate informării la fața locului în statul membru sau în regiunea în cauză.

Rapoartele asupra vizitelor sunt elaborate de participanții la acestea. Rapoartele se transmit Președintelui după aprobarea de către comisie.

Vizitele destinate informării la fața locului, precum și rapoartele privind vizitele respective, au ca unic scop punerea la dispoziția comisiei a informațiilor necesare, care să îi permită examinarea în continuare a petiției. Rapoartele respective sunt redactate sub responsabilitatea exclusivă a participanților la vizită, aceștia urmând să ajungă la un consens. În absența unui astfel de consens, raportul trebuie să cuprindă constatările sau evaluările divergente. Raportul se supune aprobării de către comisie printr-un vot unic, cu excepția cazului în care președintele comisiei declară, după caz, că se pot depune amendamente la anumite părți din raport. Articolul 56 nu se aplică rapoartelor respective nici direct, nici mutatis mutandis. În absența aprobării de către comisie, rapoartele nu se transmit Președintelui.

(6) Comisia poate solicita asistență Comisiei Europene, în special în ceea ce privește furnizarea unor informații cu privire la aplicarea dreptului Uniunii sau la respectarea acestuia, precum și a oricăror informații sau documente relevante pentru petiție. Reprezentanții Comisiei Europene sunt invitați să asiste la reuniunile comisiei.

(7) Comisia poate solicita Președintelui să transmită avizul sau recomandarea sa Comisiei, Consiliului sau autorității competente a statului membru în cauză, pentru a se formula un răspuns sau a se întreprinde o acțiune.

(8) Comisia informează semestrial Parlamentul cu privire la deliberările sale.

Comisia informează în special Parlamentul cu privire la măsurile luate de către Consiliu sau de către Comisia Europeană în cazul petițiilor transmise de Parlament.

(9) Petiționarul este informat cu privire la decizia luată de comisie și motivele care o justifică.

Atunci când examinarea unei petiții admisibile s-a încheiat, aceasta este declarată închisă, iar petiționarul este informat.

Articolul 217

Accesul publicului la petiții

(1) Petițiile înscrise în registrul general prevăzut la articolul 215 alineatul (6), precum și deciziile cele mai importante privind procedura de examinare a acestora se anunță în plen. Aceste comunicări sunt menționate în procesul-verbal al ședinței.

(2) Titlul și rezumatul petițiilor înscrise în registrul general, precum și avizele care însoțesc examinarea petiției și deciziile esențiale sunt puse la dispoziția publicului într-o bază de date, cu condiția ca petiționarul să își fi exprimat acordul cu privire la aceasta. Petițiile care necesită un tratament confidențial se depun la arhivele Parlamentului, unde pot fi consultate de orice deputat.

Articolul 218

Inițiativa cetățenească

Atunci când Parlamentul este informat că Comisia a fost invitată să prezinte o propunere de act juridic în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 211/2011, comisia competentă în materie de petiții examinează dacă acest fapt îi poate afecta activitatea și, dacă este necesar, informează petiționarii care au adresat petiții pe teme conexe.

Propunerile de inițiative cetățenești care au fost înregistrate în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 211/2011, dar care nu pot fi prezentate Comisiei în conformitate cu articolul 9 din același regulament pentru că nu au fost respectate toate procedurile și condițiile pertinente prevăzute, pot fi examinate de către comisia competentă în materie de petiții în cazul în

care aceasta consider că ar trebui să li se dea curs. Articolele 215, 216 și 217 se aplică *mutatis mutandis*.

TITLUL X

OMBUDSMANUL

Articolul 219

Alegerea Ombudsmanului

(1) La începutul fiecărei legislaturi, imediat după alegerea sa sau în cazurile prevăzute la alineatul (8), Președintele lansează un apel la candidaturi în vederea numirii Ombudsmanului și stabilește termenul de prezentare a acestora. Apelul se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Candidaturile trebuie să fie susținute de un număr de cel puțin 40 de deputați, resortisanți ai cel puțin două state membre.

Fiecare deputat poate susține o singură candidatură.

Candidaturile trebuie să cuprind toate documentele justificative care permit stabilirea cu certitudine a capacității candidatului de a îndeplini condițiile impuse de Statutul Ombudsmanului.

(3) Candidaturile se transmit comisiei competente care poate cere audierea celor interesați.

La aceste audieri poate participa orice deputat.

(4) Lista alfabetică a candidaturilor admisibile se supune ulterior votului Parlamentului.

(5) Votul este secret, iar decizia se adoptă cu majoritatea voturilor exprimate.

În cazul în care niciunul dintre candidați nu este ales la sfârșitul primelor două tururi, numai cei doi candidați care au obținut cel mai mare număr de voturi în cel de-al doilea tur se pot menține.

În toate cazurile de egalitate de voturi, este numit candidatul cel mai vârstnic.

(6) Înainte de deschiderea votului, Președintele se asigură că sunt prezenți cel puțin o jumătate dintre membrii care compun Parlamentul.

(7) Persoana aleasă este invitată imediat să depună jurământul în fața Curții de Justiție.

(8) Cu excepția cazurilor de deces sau destituire, Ombudsmanul rămâne în funcție până la preluarea acesteia de către succesorul său.

Articolul 220

Activitatea Ombudsmanului

(1) Decizia privind statutul și condițiile generale de exercitare a funcțiilor Ombudsmanului, precum și dispozițiile de executare aferente, astfel cum au fost adoptate de Ombudsman, sunt anexate la regulament în scop informativ²⁵.

(2) În conformitate cu articolul 3 alineatele (6) și (7) din decizia menționată anterior, Ombudsmanul informează Parlamentul cu privire la cazurile de administrare defectuoasă pe care le descoperă, iar comisia competentă poate întocmi un raport în legătură cu acestea. La sfârșitul fiecărei sesiuni anuale, Ombudsmanul prezintă Parlamentului un raport cu privire la rezultatele anchetelor întreprinse, în conformitate cu articolul 3 alineatul (8) din decizia menționată anterior. Comisia competentă întocmește un raport care se prezintă Parlamentului în scopul dezbaterii.

²⁵A se vedea anexa X.

(3) Ombudsmanul poate, de asemenea, să furnizeze informații comisiei competente, la cererea acesteia, sau să fie audiat de către aceasta, din proprie inițiativă.

Articolul 221

Destituirea Ombudsmanului

(1) O zecime dintre membrii care compun Parlamentul pot solicita destituirea Ombudsmanului pe motiv că nu mai îndeplinește condițiile necesare exercitării funcțiilor sale sau pentru că a comis o abatere gravă.

(2) Cererea se trimite Ombudsmanului și comisiei competente care, în cazul în care majoritatea membrilor săi consideră că motivele invocate sunt întemeiate, prezintă un raport Parlamentului. La cererea sa, Ombudsmanul este audiat înainte de supunerea la vot a raportului. Parlamentul, după dezbateri, hotărăște prin vot secret.

(3) Înainte de începerea votului, Președintele se asigură de prezența a cel puțin jumătate dintre membrii care compun Parlamentul.

(4) În cazul unui vot favorabil destituirii Ombudsmanului și în cazul în care acesta nu și-a dat curs, Președintele sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cel mai târziu în perioada de sesiune următoare votului, solicitându-i să se pronunțe în cel mai scurt timp asupra cererii vizând declararea destituirii Ombudsmanului.

Demisia voluntară a Ombudsmanului întrerupe această procedură.

TITLUL XI

SECRETARIATUL GENERAL AL PARLAMENTULUI

Articolul 222

Secretariatul General

(1) Parlamentul este asistat de un Secretar General numit de Birou.

Secretarul General își ia angajamentul solemn, în fața Biroului, de a-și exercita funcțiile în deplină imparțialitate și cu corectitudine.

(2) Secretarul General al Parlamentului conduce un secretariat ale cărui componente și organizare sunt stabilite de Birou.

(3) Biroul stabilește organigrama Secretariatului General și reglementările privind situația administrativă și financiară a funcționarilor și a altor agenți.

De asemenea, Biroul stabilește categoriile de funcționari și agenți în cazul cărora se aplică, integral sau parțial, articolele 11-13 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene.

Președintele Parlamentului transmite instituțiilor competente ale Uniunii Europene comunicările necesare.

TITLUL XII

COMPETENŢELE PRIVIND PARTIDELE POLITICE LA NIVEL EUROPEAN

Articolul 223

Competenţele Preşedintelui

Preşedintele reprezintă Parlamentul în relaţiile acestuia cu partidele politice la nivel european, în conformitate cu articolul 22 alineatul (4).

Articolul 224

Competenţele Biroului

(1) Biroul hotărâşte cu privire la cererea de finanţare introdusă de un partid politic la nivel european, precum şi cu privire la repartizarea creditelor între partidele politice beneficiare. Biroul stabileşte lista de beneficiari şi sumele alocate.

(2) Biroul hotărâşte cu privire la eventuala suspendare sau reducere a unei finanţări şi eventuala recuperare a sumelor acordate necorespunzător.

(3) La sfârşitul exerciţiului bugetar, Biroul aprobă raportul de activitate final şi situaţia financiară finală a partidului politic beneficiar.

(4) În condiţiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European şi al Consiliului, Biroul poate acorda asistenţă tehnică partidelor politice la nivel european în conformitate cu propunerile acestora. Biroul poate delega Secretarului General anumite tipuri de decizii privind acordarea asistenţei tehnice.

(5) În toate cazurile prevăzute la alineatele (1)-(4), Biroul acţionează pe baza unei propuneri a Secretarului General. Cu excepţia cazurilor prevăzute la alineatele (1) şi (4), înainte de a lua o decizie, Biroul audiază reprezentanţii partidului politic în cauză. Biroul poate, în orice moment, solicita avizul Conferinţei preşedinţilor.

(6) În cazul în care Parlamentul constată, în urma unei verificări, că un partid politic la nivel european nu mai respectă principiile libertăţii, democraţiei, respectării drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, precum şi al statului de drept, Biroul hotărâşte excluderea partidului politic respectiv de la finanţare.

Articolul 225

Competenţele comisiei competente şi ale Parlamentului în şedinţa plenară

(1) La cererea unui sfert dintre membrii Parlamentului, reprezentând cel puţin trei grupuri politice, Preşedintele, după un schimb de opinii în cadrul Conferinţei preşedinţilor, solicită comisiei competente să verifice dacă un partid politic la nivel european continuă să respecte, în special în programul şi acţiunile sale, principiile care stau la baza Uniunii Europene, şi anume principiile libertăţii, democraţiei, respectării drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, precum şi al statului de drept.

(2) Comisia competentă, înainte de a prezenta o propunere de decizie Parlamentului, audiază reprezentanţii partidului politic în cauză. Comisia competentă solicită şi examinează avizul comitetului compus din personalităţi independente, prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 2004/2003.

(3) Parlamentul hotărâşte cu majoritatea voturilor exprimate asupra propunerii de decizie prin care se constată că partidul politic în cauză respectă sau nu principiile enunţate la alineatul (1). Nu

se pot depune amendamente. În ambele cazuri, dac propunerea de decizie nu ob ine majoritatea, decizia contrar se consider adoptat .

(4) Decizia Parlamentului produce efecte din ziua depunerii cererii prev zute la alineatul (1).

(5) Pre edintele reprezint Parlamentul în cadrul comitetului format din personalit i independente.

(6) Comisia competent elaboreaz raportul prev zut de Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European i al Consiliului privind aplicarea acestui regulament i activit ile finan ate, pe care îl prezint în plen.

TITLUL XIII

APLICAREA ȘI MODIFICAREA REGULAMENTULUI DE PROCEDUR

Articolul 226

Aplicarea Regulamentului de procedur

(1) În cazul unor îndoieli cu privire la aplicarea sau interpretarea prezentului regulament, Președintele poate trimite chestiunea spre examinare comisiei competente.

Președintele de comisie poate să procedeze în același mod atunci când astfel de îndoieli apar în timpul lucrărilor comisiei și sunt legate de acestea.

(2) Comisia competentă hotărâște cu privire la necesitatea de a propune o modificare a regulamentului. În acest caz, comisia respectă procedura prevăzută la articolul 227.

(3) În cazul în care comisia competentă hotărâște că este suficientă o interpretare a regulamentului în vigoare, aceasta transmite interpretarea Președintelui, care informează Parlamentul în cursul perioadei de sesiune următoare.

(4) În cazul în care un grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați se opun interpretării comisiei competente, chestiunea este înaintată Parlamentului care se pronunță cu majoritatea voturilor exprimate în prezența a cel puțin o treime dintre membrii care îl compun. În caz de respingere, chestiunea este trimisă din nou comisiei.

(5) Interpretările care nu au făcut obiectul unei opoziții, precum și cele adoptate de Parlament, se notează cu caractere cursive, sub formă de observații la articolul sau articolele corespunzătoare din regulament.

(6) Aceste interpretări constituie precedente pentru aplicarea și interpretarea viitoare a articolelor în cauză.

(7) Regulamentul și interpretările se revizuiesc periodic de către comisia competentă.

(8) În cazul în care dispozițiile regulamentului conferă anumite drepturi unui număr determinat de deputați, acest număr se va înlocui, din oficiu, cu numărul întreg cel mai apropiat, reprezentând același procentaj de membri ai Parlamentului, în cazul creșterii numărului total al acestora din urmă, în special ca urmare a procesului de extindere a Uniunii Europene.

Articolul 227

Modificarea Regulamentului de procedur

(1) Orice deputat poate propune amendamente la prezentul regulament și la anexele acestuia, însoțite, dacă este necesar, de justificări succinte.

Aceste propuneri de amendamente se traduc, se tipăresc, se distribuie și se trimit comisiei competente, care le examinează și hotărâște cu privire la prezentarea sau neprezentarea acestora în fața Parlamentului.

Pentru aplicarea articolelor 169, 170 și 174 la examinarea propunerilor în plen, trimiterile făcute în cuprinsul acestor articole la „textul inițial” sau la „propunerea de act legislativ” se consideră a fi trimiteri la dispozițiile în vigoare.

(2) Amendamentele la prezentul regulament se adoptă numai în cazul în care acestea obțin voturile majorității membrilor care compun Parlamentul.

(3) Amendamentele la prezentul regulament și la anexele acestuia intră în vigoare în prima zi din perioada de sesiune care urmează adopției acestora, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în momentul votului.

TITLUL XIV

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 228

Simbolurile Uniunii

- (1) Parlamentul recunoaște și adoptă următoarele simboluri ale Uniunii:
 - drapelul care reprezintă un cerc cu douăsprezece stele aurii pe fond albastru;
 - imnul care este extras din „Oda Bucuriei” din Simfonia a IX-a de Ludwig van Beethoven;
 - deviza „Unit în diversitate”.
- (2) Parlamentul sărbătorește Ziua Europei la 9 mai.
- (3) Drapelul este arborat în toate incintele Parlamentului și cu ocazia evenimentelor oficiale. Acesta este prezent în toate sălile de reuniune ale Parlamentului.
- (4) Imnul este interpretat la deschiderea fiecărei sesiuni constitutive și cu ocazia altor sesiuni solemne, în special pentru a saluta șefii de state sau de guverne sau pentru a întâmpina, după fiecare extindere, noii deputați.
- (5) Deviza este reprodusă pe documentele oficiale ale Parlamentului.
- (6) Biroul examinează alte moduri de utilizare a simbolurilor în cadrul Parlamentului. Biroul stabilește prevederi detaliate pentru punerea în aplicare a prezentului articol.

Articolul 229

Chestiuni pendente

La sfârșitul perioadei de sesiune care precede alegerile, toate chestiunile pendente în fața Parlamentului sunt considerate a fi devenit caduce, sub rezerva dispozițiilor celui de-al doilea paragraf al prezentului articol.

La începutul fiecărei legislaturi, Conferința prezidențială hotărăște cu privire la cererile motivate ale comisiilor parlamentare și ale altor instituții cu privire la reluarea sau continuarea examinării acestor chestiuni.

Aceste dispoziții nu se aplică în cazul petițiilor și textelor care nu necesită luarea unei decizii.

Articolul 230

Structura anexelor

Anexele la prezentul regulament sunt dispuse în funcție de următoarele patru rubrici:

- (a) dispoziții de aplicare a procedurilor regulamentare adoptate cu majoritatea voturilor exprimate (anexa VI);
- (b) dispoziții adoptate în aplicarea normelor specifice prevăzute de regulament și în conformitate cu procedurile și regulile privind majoritatea prevăzute de acestea (anexele I, II, III, IV, V, anexa VII paragrafele A, C, E și F și anexa IX partea A);

- (c) acorduri interinstituționale sau alte dispoziții adoptate în conformitate cu tratatele și aplicabile în cadrul Parlamentului sau care prezintă interes pentru funcționarea acestuia. Înscrisurile în anexa a acestor dispoziții se hotărăsc de către Parlament cu majoritatea voturilor exprimate, la propunerea comisiei competente (anexa VII părțile B și D, anexa VIII, anexa IX partea B și anexele X, XI, XII, XIII, XIV, XVIII, XIX și XXI).
- (d) orientări și coduri de conduită adoptate de organele relevante ale Parlamentului (anexele XV, XVI, XVII și XX).

Articolul 231

Rectificări

- (1) Atunci când este identificată o eroare într-un text adoptat de Parlament, Președintele, după caz, transmite comisiei competente un proiect de rectificare.
- (2) Atunci când este identificată o eroare într-un text adoptat de Parlament și asupra căruia s-a ajuns la un acord cu alte instituții, Președintele caută să obțină acordul acestor instituții cu privire la corecturile necesare înainte de a proceda în conformitate cu alineatul (1).
- (3) Comisia competentă examinează proiectul de rectificare și îl prezintă Parlamentului în cazul în care consideră că a intervenit o eroare, care poate fi corectată în modul propus.
- (4) Rectificarea se anunță în următoarea perioadă de sesiune. Rectificarea se consideră aprobată, cu excepția cazului în care, în termen de 24 de ore de la anunțarea acesteia, un grup politic sau cel puțin 40 de deputați prezintă o cerere de supunere la vot. În cazul în care rectificarea nu este aprobată, aceasta se retrimite comisiei competente, care poate să propună o rectificare modificată sau să încheie procedura.
- (5) Rectificările adoptate se publică în același mod ca și textul la care acestea se referă. Articolele 76, 77 și 78 se aplică *mutatis mutandis*.

ANEXA I

Codul de conduit a deputaților în Parlamentul European în materie de interese financiare și conflicte de interese

Articolul 1

Principii generale

În exercițiul funcțiunii, deputații în Parlamentul European:

- (a) se orientează și acționează cu respectarea următoarelor principii generale de conduit: acțiunea dezinteresată, integritatea, transparența, conștiinciozitatea, cinstea, responsabilitatea și respectarea reputației Parlamentului;
- (b) acționează doar în interesul general, fără a obține sau a încerca să obțin vreun avantaj financiar direct sau indirect sau vreun alt beneficiu.

Articolul 2

Principalele îndatoriri ale deputaților

În cadrul mandatului lor, deputații în Parlamentul European:

- (a) nu încheie nicio înțelegere pentru a acționa sau vota în interesul unei terțe persoane fizice sau juridice, care le-ar putea compromite libertatea de vot astfel cum este consacrată la articolul 6 din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct și la articolul 2 din Statutul deputaților în Parlamentul European;
- (b) nu solicită, nu acceptă și nu primesc niciun avantaj financiar direct sau indirect, și niciun alt beneficiu în schimbul exercitării unei influențe sau al unui vot asupra unui act legislativ, unei propuneri de rezoluție, unei declarații scrise sau al adresării unor întrebări Parlamentului sau comisiilor sale, și fac dovada unei maxime scrupulozități pentru a evita orice situație susceptibilă de a fi asimilată corupției.

Articolul 3

Conflictele de interese

(1) Există un conflict de interese atunci când un deputat în Parlamentul European are un interes personal care ar putea influența nepermis exercitarea funcțiilor sale de deputat. Nu există conflict de interese atunci când deputatul beneficiază de un avantaj din simplul fapt că face parte din populație ca ansamblu sau dintr-o categorie extinsă de persoane.

(2) Orice deputat care constată că se expune unui conflict de interese ia imediat măsurile necesare pentru a remedia acest lucru, în conformitate cu principiile și dispozițiile prezentului cod de conduit. În cazul în care nu poate rezolva conflictul de interese, deputatul semnalează acest lucru în scris Președintelui. În cazurile ambigue, deputatul poate solicita, cu titlu confidențial, avizul Comitetului consultativ pentru conduita deputaților, instituit prin articolul 7.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), înainte de a se exprima sau de a vota în plen sau în cadrul organelor Parlamentului, sau atunci când sunt propuși ca raportori, deputații comunică orice conflict de interese, real sau potențial, în legătură cu chestiunea examinată, în cazul în care acesta nu rezultă în mod clar din informațiile declarate în conformitate cu articolul 4. Comunicarea respectivă se adresează în scris sau oral Președintelui în cursul dezbaterilor parlamentare în cauză.

Articolul 4

Declarația deputaților

(1) Din rațiuni de transparență, deputații în Parlamentul European prezintă Președintelui o declarație de interese financiare pe propria răspundere, înainte încheierii primei perioade de sesiune de după alegerile pentru Parlamentul European (sau, în cursul legislaturii, în termen de 30 de zile de la preluarea funcției în Parlament), utilizând formularul adoptat de Birou în conformitate cu articolul 9. Deputații informează Președintele cu privire la orice schimbare care ar putea avea o influență asupra celor declarate, în termen de 30 de zile de la schimbarea respectivă.

(2) Declarația de interese financiare include următoarele informații, furnizate de o manieră precisă:

- (a) activitățile profesionale ale deputatului în ultimii trei ani dinaintea preluării funcției în Parlament, precum și participarea sa, în aceeași perioadă, la comitete sau consilii de administrație din întreprinderi, organizații neguvernamentale, asociații sau orice alt organism cu personalitate juridică;
- (b) orice indemnizație obținută pentru exercitarea unui mandat în alt parlament;
- (c) orice activitate periodic remunerată exercitată de deputat în paralel cu exercitarea funcțiilor, ca salariat sau ca lucrător independent;
- (d) participarea la comitete sau consilii de administrație din întreprinderi, organizații neguvernamentale, asociații sau orice alt organism cu personalitate juridică, ori exercitarea oricărei alte activități externe de către deputat, indiferent dacă se primește sau nu o remunerație;
- (e) orice activitate externă ocazional remunerată (inclusiv scrierile de autor, conferințe sau expertize), în cazul în care remunerația totală depășește 5 000 EUR pe an calendaristic;
- (f) participarea la o întreprindere sau un parteneriat, în cazul în care există eventuale repercusiuni asupra politicii publice sau în cazul în care această participare conferă deputatului o influență semnificativă asupra activității organismului în cauză;
- (g) orice susținere financiară, în personal sau materiale, care se adaugă mijloacelor furnizate de Parlament și care este acordată deputatului în cadrul activităților sale politice de către terți, cu menționarea identității acestora;
- (h) orice alt interes financiar care ar putea avea o influență asupra exercitării funcțiilor de deputat.

Veniturile periodice încasate de deputat, corespunzând fiecăruia dintre elementele declarate în conformitate cu primul paragraf, sunt plasate într-una din următoarele categorii:

- între 500 și 1 000 EUR pe lună;
- între 1 001 și 5 000 EUR pe lună;
- între 5 001 și 10 000 EUR pe lună;
- peste 10 000 EUR pe lună.

Orice alt venit încasat de deputat, legat de elementele declarate în conformitate cu primul paragraf, se calculează pe an, se împarte la 12 și se încadrează într-una dintre categoriile stabilite la al doilea paragraf.

(3) Informațiile furnizate Președintelui în conformitate cu prezentul articol se publică pe site-ul internet al Parlamentului într-o formă ușor accesibilă.

(4) Deputații nu pot fi aleși în funcții în Parlament sau în organele acestuia, nu pot fi numiți raportori și nu pot participa la delegații oficiale dacă nu au prezentat declarația de interese financiare.

Articolul 5

Cadouri sau avantaje similare

(1) Deputații în Parlamentul European nu acceptă cadouri sau avantaje similare în exercițiul funcției, cu excepția celor oferite din curtoazie care au o valoare aproximativ sub 150 EUR sau a celor oferite din curtoazie atunci când reprezintă Parlamentul în mod oficial.

(2) Orice cadou oferit deputaților, în conformitate cu alineatul (1), atunci când reprezintă Parlamentul în mod oficial, este transmis Președintelui și tratat în conformitate cu măsurile de aplicare stabilite de Birou în temeiul articolului 9.

(3) Dispozițiile alineatelor (1) și (2) nu se aplică rambursurilor cheltuielilor de deplasare, cazare și diurnelor deputaților sau plăților directe ale acestor cheltuieli de către terți atunci când deputații participă, în urma unei invitații și în exercitarea funcției, la orice eveniment organizat de terți.

Domeniul de aplicare a acestui alineat, în special normele de asigurare a transparenței, se precizează în măsurile de aplicare stabilite de Birou în temeiul articolului 9.

Articolul 6

Activitățile foților deputați

Foții deputați în Parlamentul European care se angajează profesional în activități de lobby sau de reprezentare care au legătură directă cu procesul decizional al Uniunii nu pot beneficia pe toată durata acestui angajament de facilitățile acordate foților deputați, în conformitate cu normele stabilite în acest scop de Birou²⁶.

Articolul 7

Comitetul consultativ pentru conduita deputaților

(1) Se înființează un Comitet consultativ pentru conduita deputaților („Comitetul consultativ”).

(2) Comitetul consultativ este alcătuit din cinci membri numiți de Președinte, la începutul mandatului său, dintre membrii birourilor și coordonatorii Comisiei pentru afaceri constituționale și Comisiei pentru afaceri juridice, ținând cont de experiența deputaților și de echilibrul politic.

Fiecare membru al Comitetului consultativ preia președinția o dată la șase luni, prin rotație.

(3) Președintele numește, de asemenea, la începutul mandatului său, membrii de rezervă ai Comitetului consultativ, unul pentru fiecare grup politic nereprezentat în Comitetul consultativ.

²⁶Decizia Biroului din 12 aprilie 1999.

În cazul în care se presupune că prezentul cod de conduită a fost încălcat de către un membru al unui grup politic nereprezentat în Comitetul consultativ, membrul de rezervă în cauză devine al doilea membru cu drepturi depline în Comitetul consultativ pentru examinarea presupusei încălcări.

(4) La cererea unui deputat, Comitetul consultativ îi oferă, în mod confidențial și în termen de 30 de zile calendaristice, orientări pentru interpretarea și aplicarea dispozițiilor prezentului cod de conduită. Deputatul în cauză are dreptul de a se baza pe aceste orientări.

La cererea Președintelui, Comitetul consultativ evaluează, de asemenea, cazurile în care există suspiciuni de încălcări ale prezentului cod de conduită și consiliază Președintele în privința eventualelor măsuri care trebuie luate.

(5) Comitetul consultativ poate solicita, după consultarea Președintelui, avizul unor experți externi.

(6) Comitetul consultativ publică un raport anual referitor la activitățile sale.

Articolul 8

Procedura în caz de eventuale încălcări ale codului de conduită

(1) În cazul în care există motive pentru a presupune că un deputat în Parlamentul European a încălcat prezentul cod de conduită, Președintele poate informa Comitetul consultativ.

(2) Comitetul consultativ examinează circumstanțele presupusei încălcări și poate audia deputatul în cauză. Pe baza concluziilor sale, adresează Președintelui o recomandare cu privire la o eventuală decizie.

(3) În cazul în care, luând în considerare această recomandare, Președintele ajunge la concluzia că deputatul respectiv a încălcat codul de conduită, acesta audiază deputatul și adoptă o hotărâre motivată prin care stabilește o sancțiune, pe care o aduce la cunoștința deputatului.

Sancțiunea pronunțată poate consta întruna sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 166 alineatul (3) din Regulamentul de procedură.

(4) Deputatul în cauză are la dispoziție căile de atac interne stabilite la articolul 167 din Regulamentul de procedură.

(5) După expirarea termenelor prevăzute la articolul 167 din Regulamentul de procedură, orice sancțiune impusă unui deputat este anunțată în plen de către Președinte și publicată vizibil pe site-ul Parlamentului pe întreaga durată a legislaturii.

Articolul 9

Punerea în aplicare

Biroul adoptă măsurile de aplicare ale prezentului cod de conduită, inclusiv o procedură de control și, dacă este cazul, actualizează sumele menționate la articolele 4 și 5.

Biroul poate prezenta propuneri de revizuire a prezentului cod de conduită.

ANEXA II

Desfășurarea timpului afectat întrebărilor adresate Comisiei

(1) Deputații care adresează o întrebare unuia dintre comisari sunt aleși pe baza unui sistem de tragere la sorți astfel:

- cu o oră înaintea începerii timpului afectat întrebărilor, la intrarea în hemiciclu este amplasată o urnă;
- deputații care doresc să adreseze o întrebare își scriu numele pe un formular, pe care îl introduc în urnă;
- deputații care doresc să adreseze o întrebare pot depune cel mult un formular;
- Președintele deschide timpul afectat întrebărilor și închide urna;
- Președintele extrage, pe rând, câte un formular și îl invită pe deputatul ales să adreseze întrebarea comisarului competent.

(2) Deputatul are la dispoziție un minut pentru a formula întrebarea, iar comisarul două minute pentru a răspunde. Deputatul în cauză poate adresa o întrebare suplimentară, de maximum 30 de secunde, având legătură directă cu întrebarea principală. Comisarul are apoi la dispoziție două minute pentru a da un răspuns suplimentar.

(3) Întrebările și întrebările suplimentare trebuie să fie legate direct de tema orizontală specifică aleasă. Președintele poate hotărî cu privire la admisibilitatea întrebărilor.

ANEXA III

Criterii privind întrebările cu solicitare de răspuns scris adresate în temeiul articolelor 130 și 131

(1) Întrebările cu solicitare de răspuns scris trebuie:

- să precizeze în mod clar destinatarul cărui îi sunt transmise prin intermediul canalelor interinstituționale clasice;
- să intre exclusiv în limitele competențelor instituțiilor, astfel cum sunt prevăzute în tratatele relevante, și în sfera de responsabilitate a destinatarilor și să fie de interes general;
- să fie concise și să cuprindă o interogație explicită;
- să nu depășească 200 de cuvinte;
- să nu conțină un limbaj ofensator;
- să nu se refere la o chestiune strict personală;
- să nu conțină mai mult de trei întrebări secundare.

(2) La cerere, secretariatul oferă autorilor consiliere privind modul în care să îndeplinească, într-un caz specific, criteriile stabilite la punctul 1.

(3) În cazul în care o întrebare identică sau similară a fost deja adresată și a primit un răspuns în cursul ultimelor șase luni, sau în măsura în care o întrebare urmărește doar obținerea de informații cu privire la măsurile întreprinse în urma unei rezoluții specifice a Parlamentului, dacă informațiile respective au fost deja furnizate de Comisie într-o comunicare scrisă, secretariatul trimite autorului o copie a întrebării precedente și a răspunsului. Noua întrebare nu este transmisă destinatarilor decât dacă Președintele decide astfel, în lumina unor elemente noi importante și ca răspuns la o cerere motivată din partea autorului.

(4) Dacă întrebarea urmărește obținerea unor informații de fapt sau statistice care sunt deja disponibile la serviciile de cercetare ale Parlamentului, aceasta nu va fi transmisă destinatarului, ci serviciilor respective, cu excepția cazului în care Președintele decide altfel la cererea autorului.

(5) Întrebările privind chestiuni conexe pot fi unite într-o singură întrebare de către secretariat și pot primi un răspuns comun.

ANEXA IV

Orientări și criteriile generale pentru alegerea subiectelor care urmează să fie înscrise pe ordinea de zi a dezbaterilor privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept prevăzute la articolul 135

Principii fundamentale

(1) Se consideră prioritar orice propunere de rezoluție prin care se permite Parlamentului să se pronunțe prin vot, la adresa Consiliului, a Comisiei, a statelor membre, a altor state sau organizații internaționale, asupra unui eveniment prevăzut, înainte ca acesta să se producă, în cazul în care singura perioadă de sesiune a Parlamentului European în cursul căreia poate avea loc votul în timp util este perioada de sesiune în curs.

(2) Propunerile de rezoluție nu pot depăși 500 de cuvinte.

(3) Subiectele privind competențele Uniunii Europene prevăzute de tratate trebuie considerate prioritare, cu condiția să aibă o importanță majoră.

(4) Numărul de subiecte alese, care ar trebui să se limiteze la trei, inclusiv subpunctele, trebuie să permită o dezbatere adaptată la importanța subiectelor selectate în prealabil.

Modalități de aplicare

(5) Criteriile de prioritate urmate pentru întocmirea listei de subiecte care trebuie înscrise pe ordinea de zi a dezbaterilor privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept se comunică Parlamentului și grupurilor politice.

Limitarea și repartizarea timpului afectat lucrurilor de cuvânt

(6) Pentru o mai bună utilizare a timpului disponibil, Președintele Parlamentului European, după consultarea președinților grupurilor politice, convine, împreună cu Consiliul și Comisia, cu privire la limitarea timpului afectat lucrurilor de cuvânt, rezervat eventualelor intervenții ale acestor două instituții în dezbaterile privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept.

Termenul pentru depunerea amendamentelor

(7) Termenul pentru depunerea amendamentelor la propunerile de rezoluție trebuie stabilit astfel încât, între distribuirea textelor amendamentelor în limbile oficiale și dezbaterile propunerilor de rezoluție, să existe un interval de timp suficient pentru a se permite o examinare adecvată a acestor amendamente de către deputații și grupurile politice.

ANEXA V

Procedura care se aplică pentru examinarea și adoptarea deciziilor privind acordarea descărcării de gestiune

Articolul 1

Documente

- (1) Se tipăresc și se distribuie:
 - (a) contul de venituri și cheltuieli, analiza gestiunii financiare și bilanșul financiar furnizate de Comisie;
 - (b) raportul anual și rapoartele speciale ale Curții de Conturi, însoțite de răspunsurile instituțiilor;
 - (c) declarația de asigurare privind fiabilitatea conturilor, precum și legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente, furnizată de Curtea de Conturi în temeiul articolului 287 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 - (d) recomandarea Consiliului.
- (2) Aceste documente se trimit comisiei competente. Orice comisie interesată poate emite un aviz.
- (3) Prevederile stabilesc termenul până la care comisiile care intenționează să emită un aviz trebuie să-l comunice comisiei competente.

Articolul 2

Examinarea raportului

- (1) Parlamentul examinează raportul comisiei competente privind descărcarea de gestiune până la data de 30 aprilie a anului următor adoptării raportului anual al Curții de Conturi, în conformitate cu Regulamentul financiar.
- (2) Cu excepția cazului în care prezenta anexă prevede altfel, se aplică articolele Regulamentului de procedură al Parlamentului privind amendamentele și votarea.

Articolul 3

Conținutul raportului

- (1) Raportul privind descărcarea de gestiune, întocmit de comisia competentă trebuie să cuprindă:
 - (a) o propunere de decizie de acordare a descărcării de gestiune sau de amânare a deciziei privind descărcarea de gestiune (se votează în cursul perioadei de sesiune din luna aprilie) sau o propunere de decizie de acordare sau refuzare a descărcării de gestiune (se votează în cursul perioadei de sesiune din luna octombrie);
 - (b) o propunere de decizie de închidere a conturilor pentru toate veniturile și cheltuielile, precum și pentru activul și pasivul Uniunii;
 - (c) o propunere de rezoluție cu observațiile care însoțesc propunerea de decizie prevăzută la litera (a), precum și o evaluare a gestiunii bugetare a Comisiei în cursul

exerciului financiar și observații privind execuția cheltuielilor în exercițiile financiare următoare;

(d) în anexă, o listă a documentelor primite de la Comisie, precum și o listă a documentelor solicitate, dar nefurnizate;

(e) avizele comisiilor interesate.

(2) În cazul în care comisia competentă propune amânarea deciziei privind descărcarea de gestiune, propunerea de rezoluție referitoare la aceasta va mai preciza, printre altele:

(a) motivele amânării;

(b) acțiunile suplimentare pe care Comisia trebuie să le realizeze în termenele stabilite în acest scop;

(c) documentele de care trebuie să dispună Parlamentul în vederea luării unei decizii în cunoștință de cauză.

Articolul 4

Examinare și vot în Parlament

(1) Orice raport al comisiei competente privind descărcarea de gestiune se înscrie pe ordinea de zi a primei perioade de sesiune de după depunerea acestuia.

(2) Sunt admisibile numai amendamentele la propunerea de rezoluție depusă în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (c).

(3) Propunerile de decizie și propunerea de rezoluție se supun la vot în ordinea indicată la articolul 3, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute la articolul 5.

(4) Parlamentul hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate, în conformitate cu articolul 231 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 5

Variante de procedur

(1) Votul în cursul perioadei de sesiune din luna aprilie

Într-o primă etapă, raportul privind descărcarea de gestiune propune fie aprobarea descărcării de gestiune, fie amânarea deciziei privind descărcarea de gestiune.

(a) În cazul în care o propunere de acordare a descărcării de gestiune obține majoritatea voturilor, se acordă descărcarea de gestiune. Aceasta constituie, de asemenea, închiderea conturilor.

În cazul în care o propunere de acordare a descărcării de gestiune nu obține majoritatea voturilor, descărcarea de gestiune se consideră amânată, iar comisia competentă prezintă, în termen de șase luni, un nou raport conținând o nouă propunere de acordare sau refuzare a descărcării de gestiune.

(b) În cazul în care se adoptă o propunere de amânare a deciziei privind descărcarea de gestiune, comisia competentă prezintă, în termen de șase luni, un nou raport conținând o nouă propunere de acordare sau refuzare a descărcării de gestiune. În acest caz, închiderea conturilor se amână, de asemenea, și este propusă din nou în noul raport.

În cazul în care o propunere de amânare a deciziei privind descărcarea de gestiune nu obține majoritatea voturilor, descărcarea de gestiune se consideră aprobată. În acest caz, decizia

constituie, de asemenea, închiderea conturilor. Cu toate acestea, propunerea de rezoluie poate fi supus la vot.

(2) Votul în cursul perioadei de sesiune din luna octombrie

În această a doua etapă, raportul de descrcare de gestiune propune fie acordarea, fie refuzarea descrcării de gestiune.

(a) În cazul în care o propunere de acordare a descrcării de gestiune obține majoritatea voturilor, se acordă descrcarea de gestiune. Aceasta constituie, de asemenea, închiderea conturilor.

În cazul în care o propunere de acordare a descrcării de gestiune nu obține majoritatea voturilor, acest lucru constituie refuzarea descrcării de gestiune. În cadrul unei perioade ulterioare de sesiune, în cursul creia Comisia este invitat să facă o declaraie, se prezintă o propunere formală de închidere a conturilor pentru exerciul financiar în cauză.

(b) În cazul în care o propunere de refuzare a descrcării de gestiune obține majoritatea voturilor, în cadrul unei perioade ulterioare de sesiune, în cursul creia Comisia este invitat să facă o declaraie, se prezintă o propunere formală de închidere a conturilor pentru exerciul financiar în cauză.

În cazul în care o propunere de refuzare a descrcării de gestiune nu obține majoritatea voturilor, descrcarea de gestiune se consideră acordată. În acest caz, decizia constituie, de asemenea, închiderea conturilor. Cu toate acestea, propunerea de rezoluie poate fi supus la vot.

(3) În cazul în care propunerea de rezoluie sau propunerea privind încheierea conturilor conțin dispoziții care se află în contradicție cu votul Parlamentului privind descrcarea de gestiune, Președintele, după consultarea președintelui comisiei competente, poate amâna votul și poate stabili un nou termen pentru depunerea de amendamente.

Articolul 6

Aplicarea deciziilor privind descrcarea de gestiune

(1) Președintele transmite Comisiei și fiecărei dintre celelalte instituții orice decizie și orice rezoluie a Parlamentului adoptată în conformitate cu articolul 3. Președintele asigură publicarea acestora în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria „Legislație”.

(2) Comisia competentă prezintă Parlamentului, cel puțin o dată pe an, un raport privind măsurile luate de instituții ca urmare a observațiilor care însoțesc deciziile privind descrcarea de gestiune și celelalte observații conținute în rezoluțiile Parlamentului privind execuția cheltuielilor.

(3) Președintele, acționând în numele Parlamentului, pe baza unui raport al comisiei competente în domeniul controlului bugetar, poate introduce o acțiune la Curtea de Justiție a Uniunii Europene împotriva instituției în cauză, în conformitate cu articolul 265 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru neexecutarea obligațiilor care decurg din observațiile care însoțesc decizia privind descrcarea de gestiune sau din celelalte rezoluții privind executarea cheltuielilor.

ANEXA VI

Competențele și atribuțiile comisiilor parlamentare permanente²⁷

I. Comisia pentru afaceri externe

Această comisie este competentă în chestiuni legate de promovarea, punerea în aplicare și monitorizarea politicii externe a Uniunii în ceea ce privește:

1. politica externă și de securitate comună (PESC) și politica de securitate și de apărare comună (PSAC). În acest context, comisia este asistată de subcomisia pentru securitate și apărare;
2. relațiile cu celelalte instituții și organe ale Uniunii, cu Organizația Națiunilor Unite și cu celelalte organizații internaționale și adunări interparlamentare pentru domeniile sale de competență;
3. supravegherea Serviciului European de Acțiune Extern;
4. consolidarea relațiilor politice cu țările terțe prin programe cuprinzătoare de cooperare și asistență sau prin acorduri internaționale cum ar fi acordurile de asociere și de parteneriat;
5. deschiderea, monitorizarea și încheierea negocierilor privind aderarea statelor europene la Uniune;
6. întreaga legislație, programare și supraveghere a acțiunilor întreprinse în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului, al Instrumentului European de vecinătate, al Instrumentului de asistență pentru preaderare, al Instrumentului care contribuie la stabilitate și pace și al Instrumentului de parteneriat pentru cooperarea cu țări terțe și politicile aflate la baza acestora;
7. monitorizarea, printre altele, a politicii europene de vecinătate (PEV) și luarea măsurilor ulterioare necesare, în special în ceea ce privește rapoartele anuale privind progresele înregistrate în domeniul PEV;
8. aspectele legate de democrație, statul de drept, drepturile omului, inclusiv drepturile minorităților, din țările terțe și de principiile dreptului internațional. În acest context, comisia este asistată de subcomisia pentru drepturile omului, care ar trebui să asigure coerența tuturor politicilor externe ale Uniunii cu politica sa privind drepturile omului. Fără a aduce atingere normelor aplicabile, membrii altor comisii și organe care exercită responsabilități în acest domeniu sunt invitați să asiste la reuniunile subcomisiei.
9. participarea Parlamentului la misiuni de observare a alegerilor, în cooperare cu alte comisii și delegații pertinente, dacă este cazul;

Comisia asigură supravegherea politică și coordonarea lucrărilor comisiilor parlamentare mixte și ale comisiilor parlamentare de cooperare, precum și ale delegațiilor interparlamentare și ale delegațiilor ad-hoc care intră în domeniul său de competență.

II. Comisia pentru dezvoltare

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

²⁷ Adoptat prin Decizia Parlamentului din 15 ianuarie 2014.

1. promovarea, punerea în aplicare și controlul politicii de dezvoltare și de cooperare a Uniunii, în special:
 - (a) dialogul politic cu țările în curs de dezvoltare, atât la nivel bilateral, cât și în cadrul organizațiilor și organismelor interparlamentare internaționale pertinente,
 - (b) ajutorul acordat țărilor în curs de dezvoltare și acordurile de cooperare cu acestea, mai ales supravegherea eficacității finanțării ajutorului și evaluarea rezultatelor, inclusiv în legătură cu eradicarea sărăciei,
 - (c) monitorizarea relației dintre politicile statelor membre și cele puse în aplicare la nivelul Uniunii,
 - (d) promovarea valorilor democratice, a bunei guvernări și a drepturilor omului în țările în curs de dezvoltare;
 - (e) punerea în aplicare, monitorizarea și creșterea coerenței politicilor în ceea ce privește politica de dezvoltare;
2. întreaga legislație, programare și supraveghere a acțiunilor realizate în cadrul Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare (ICD), al Fondului european de dezvoltare (FED) - în strânsă cooperare cu parlamentele naționale - și al Instrumentului de ajutor umanitar, precum și toate aspectele legate de ajutorul umanitar din țările în curs de dezvoltare și politica aflată la baza acestora;
3. Acordul de parteneriat ACP-UE și relațiile cu organismele competente;
4. chestiunile privind țările și teritoriile de peste mări (TTPM);
5. participarea Parlamentului la misiuni de observare a alegerilor, dacă este necesar, în cooperare cu alte comisii și delegații pertinente.

Comisia asigură coordonarea lucrurilor delegațiilor interparlamentare și ad-hoc care intră în atribuțiile sale.

III. Comisia pentru comerț internațional

Această comisie este competentă în chestiuni privind definirea, punerea în aplicare și monitorizarea politicii comerciale comune a Uniunii și a relațiilor sale economice externe, în special:

1. relațiile financiare, economice și comerciale cu țări terțe și cu organizații regionale;
2. tariful extern comun și facilitarea comerțului, precum și aspectele externe ale dispozițiilor vamale și gestionării vamelor;
3. inițierea, monitorizarea și încheierea de acorduri comerciale bilaterale, multilaterale și plurilaterale care să reglementeze relațiile economice, comerciale și de investiții cu țări terțe și organizații regionale, precum și luarea măsurilor ulterioare necesare;
4. măsurile de armonizare sau de standardizare tehnică în domeniile reglementate de instrumentele de drept internațional;
5. relațiile cu organizațiile internaționale pertinente, cu forurile internaționale care abordează aspectele legate de comerț și cu organizațiile de promovare a integrării economice și comerciale regionale în afara granițelor Uniunii;

6. relațiile cu Organizația Mondială a Comerțului, inclusiv cu dimensiunea sa parlamentară .

Comisia asigură legătura cu delegațiile interparlamentare și ad-hoc competente în ceea ce privește aspectele economice și comerciale în relațiile cu țările terțe.

IV. Comisia pentru bugete

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. cadrul financiar multianual de venituri și cheltuieli ale Uniunii și sistemul resurselor proprii ale Uniunii;
2. competențele bugetare ale Parlamentului, respectiv bugetul Uniunii, precum și negocierea și punerea în aplicare a acordurilor interinstituționale în acest domeniu;
3. estimarea bugetului Parlamentului, în conformitate cu procedura prevăzută de Regulamentul de procedură ;
4. bugetul organelor descentralizate;
5. activitățile financiare ale Banca Europeană de Investiții care nu fac parte din guvernarea economică europeană ;
6. includerea în buget a Fondului european de dezvoltare, fără a aduce atingere competențelor comisiei competente pentru Acordul de parteneriat ACP-UE;
7. implicațiile financiare ale tuturor actelor Uniunii și compatibilitatea acestora cu cadrul financiar multianual, fără a aduce atingere competențelor comisiilor pertinente;
8. monitorizarea și evaluarea execuției bugetului pentru exercițiul financiar curent, sub rezerva articolului 95 alineatul (1), transferurile de credite, procedurile privind organigramele, creditele de funcționare și avizele cu privire la proiecte imobiliare cu implicații financiare importante;
9. Regulamentul financiar, cu excepția chestiunilor privind execuția, gestiunea și controlul bugetar.

V. Comisia pentru control bugetar

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. controlul execuției bugetului Uniunii și al Fondului european de dezvoltare, precum și deciziile privind descoperirea de gestiune care trebuie luate de Parlament, inclusiv procedura internă de descoperire de gestiune, și orice alt mijloc de însoțire sau de punere în aplicare a acestor decizii;
2. închiderea, prezentarea și controlul conturilor și bilanțurilor Uniunii, ale instituțiilor acestora și ale oricărui organism care beneficiază de finanțarea acestora, inclusiv stabilirea creditelor care urmează să fi reportate și fixarea soldurilor;
3. controlul activităților financiare ale Banca Europeană de Investiții;
4. evaluarea raportului costuri-beneficii al diferitelor finanțări ale Uniunii pentru punerea în aplicare a politicilor Uniunii, cu implicarea, la solicitarea Comisiei pentru control bugetar, a comisiilor specializate și acționând, la solicitarea Comisiei

pentru control bugetar, în cooperare cu acestea pentru a examina rapoartele speciale ale Curții de Conturi;

5. relațiile cu Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), examinarea fraudelor și neregulilor care aduc atingere execuției bugetului Uniunii, acțiunile care vizează prevenirea acestor acte și declanșarea de proceduri judiciare, protecția strictă a intereselor financiare ale Uniunii și acțiunile relevante întreprinse de Parchetul European în acest domeniu;
6. relațiile cu Curtea de Conturi, numirea membrilor și analizarea rapoartelor acesteia;
7. Regulamentul financiar pentru chestiunile privind execuția, gestiunea și controlul bugetar.

VI. Comisia pentru afaceri economice și monetare

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. politicile economice și monetare ale Uniunii, funcționarea Uniunii Economice și Monetare și Sistemul Monetar și Financiar European, inclusiv relațiile cu instituțiile sau organizațiile pertinente;
2. libera circulație a capitalurilor și plăților (plăți transfrontaliere, spațiul unic de plăți, balanța de plăți, fluxurile de capital și politicile de împrumut și creditare, controlul fluxurilor de capital provenite din țări terțe, măsuri de încurajare a exporturilor de capital din Uniune);
3. sistemul monetar și financiar internațional, inclusiv relațiile cu instituțiile și organizațiile financiare și monetare;
4. regulile privind concurența, ajutoarele de stat sau ajutoarele publice;
5. reglementarea în domeniul fiscal;
6. reglementarea și supravegherea serviciilor, instituțiilor și piețelor financiare, inclusiv rapoartele financiare, verificările contabile, normele contabile, conducerea întreprinderilor și alte chestiuni din domeniul dreptului societăților comerciale privind în special serviciile financiare;
7. activitățile financiare pertinente ale Banca Europeană de Investiții ca parte din guvernarea economică europeană în zona euro.

VII. Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. politica ocupării forței de muncă și toate aspectele de politică socială, inclusiv condițiile de muncă, securitatea socială, integrarea socială și protecția socială;
2. drepturile lucrătorilor;
3. măsurile de garantare a sănătății și securității la locul de muncă;
4. Fondul social european;
5. politica de formare profesională, inclusiv calificările profesionale;
6. libera circulație a lucrătorilor și pensionarilor;

7. dialogul social;
8. toate formele de discriminare la locul de muncă și pe piața muncii, altele decât cele fondate pe gen;
9. relațiile cu:
 - Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (Cedefop),
 - Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă ,
 - Fundația Europeană de Formare,
 - Agenția Europeană pentru Sănătate și Securitate în Muncă ,

precum și relațiile cu alte organisme ale Uniunii și organizații internaționale pertinente.

VIII. Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. politica de mediu și măsurile de protecție a mediului, în special:
 - (a) schimbările climatice,
 - (b) poluarea aerului, a solului și a apei, gestionarea și reciclarea deșeurilor, substanțele și preparatele periculoase, nivelul sonor și protecția biodiversității,
 - (c) dezvoltarea durabilă ,
 - (d) măsurile și convențiile internaționale și regionale în vederea conservării mediului,
 - (e) repararea prejudiciilor cauzate mediului,
 - (f) protecția civilă ,
 - (g) Agenția Europeană de Mediu,
 - (h) Agenția Europeană pentru Produse Chimice;
2. sănătatea publică , în special:
 - (a) programele și acțiunile specifice în domeniul sănătății publice,
 - (b) produsele farmaceutice și cosmetice,
 - (c) aspectele sanitare ale terorismului biologic,
 - (d) Agenția Europeană pentru Medicamente și Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor;
3. aspectele privind siguranța alimentară , inclusiv, în special:
 - (a) etichetarea și siguranța produselor alimentare,
 - (b) legislația veterinară privind protecția împotriva riscurilor pentru sănătatea umană ; controalele de sănătate publică ale produselor alimentare și sistemele de producție alimentară ,

- (c) Agenția Europeană pentru Siguranța Alimentară și Oficiul Alimentar și Veterinar European.

IX. Comisia pentru industrie, cercetare și energie

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. politica industrială a Uniunii și măsurile aferente, precum și aplicarea noilor tehnologii, în special în ceea ce privește măsurile privind întreprinderile mici și mijlocii;
2. politica de cercetare și inovare a Uniunii, inclusiv știința și tehnologia, precum și difuzarea și exploatarea rezultatelor cercetării;
3. politica spațială europeană;
4. activitățile Centrului Comun de Cercetare, ale Consiliului European pentru Cercetare, ale Institutului European de Inovare și Tehnologie și ale Institutului pentru Materiale de Referință și Măsurători, precum și JET, ITER și celelalte proiecte aparținând aceluiași domeniu;
5. măsurile de la nivelul Uniunii în domeniul politicii energetice în general și în contextul creșterii și funcționării pieței interne a energiei, inclusiv măsurile legate de:
 - (a) securitatea aprovizionării cu energie în Uniune,
 - (b) promovarea eficienței energetice și a economiei de energie, precum și dezvoltarea de noi surse de energie și energii regenerabile,
 - (c) promovarea interconectării rețelelor energetice și eficiența energetică, în special stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor energetice;
6. Tratatul Euratom și Agenția de Aprovizionare a Euratom; securitatea nucleară, scoaterea din funcțiune a instalațiilor și eliminarea deeurilor în domeniul nuclear;
7. societatea informațională, tehnologiile informației și rețelele și serviciile de comunicații, inclusiv tehnologiile și aspectele legate de securitate, stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor de telecomunicații, precum și activitățile Agenției Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA).

X. Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. coordonarea, la nivelul Uniunii, a legislațiilor naționale în domeniul pieței interne și privind Uniunea vamală, în special:
 - (a) libera circulație a mărfurilor, inclusiv armonizarea standardelor tehnice,
 - (b) libertatea de stabilire,
 - (c) libertatea de a presta servicii, cu excepția sectorului financiar și postal;
2. funcționarea pieței unice, inclusiv măsurile de identificare și eliminare a potențialelor obstacole în calea punerii în aplicare a pieței unice, inclusiv a pieței unice digitale;

3. promovarea și protecția intereselor economice ale consumatorilor, cu excepția chestiunilor privind sănătatea publică și siguranța alimentară ;
4. politica și legislația în materie de asigurare a aplicării normelor privind piața unică și de asigurare a respectării drepturilor consumatorilor.

XI. Comisia pentru transport și turism

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. dezvoltarea unei politici comune privind transportul feroviar, rutier și pe căi navigabile, precum și transportul maritim și aerian, în special:
 - (a) normele comune aplicabile transporturilor pe teritoriul Uniunii Europene,
 - (b) stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor de transport,
 - (c) furnizarea serviciilor de transport și relațiile cu țăările terțe în domeniul transporturilor,
 - (d) securitatea transporturilor,
 - (e) relațiile cu organizațiile internaționale de transport;
 - (f) Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, Agenția Europeană a Căilor Ferate, Agenția Europeană de Siguranță a Aviației și întreprinderea comună SESAR;
2. serviciile poștale;
3. turismul.

XII. Comisia pentru dezvoltare regională

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. funcționarea și dezvoltarea politicii Uniunii de dezvoltare regională și de coeziune, astfel cum este instituită prin tratate,
2. Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune și celelalte instrumente de politică regională ale Uniunii,
3. evaluarea efectelor celorlalte politici ale Uniunii asupra coeziunii economice și sociale,
4. coordonarea instrumentelor structurale ale Uniunii,
5. dimensiunea urbană a politicii de coeziune,
6. regiunile ultraperiferice și insulele, precum și cooperarea transfrontalieră și interregională,
7. relațiile cu Comitetul Regiunilor, organizațiile de cooperare interregională și autoritățile locale și regionale.

XIII. Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. funcționarea și dezvoltarea politicii agricole comune;
2. dezvoltarea rurală, inclusiv activitățile instrumentelor financiare pertinente;
3. legislația în domeniile:
 - (a) veterinară și fitosanitară și alimentației animalelor, cu condiția ca aceste măsuri să nu aibă drept scop protecția împotriva riscurilor pentru sănătatea umană,
 - (b) creșterea și bunăstarea animalelor;
4. îmbunătățirea calității produselor agricole;
5. aprovizionarea cu materii prime agricole;
6. Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante;
7. silvicultura și agrosilvicultura.

XIV. Comisia pentru pescuit

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. funcționarea și dezvoltarea politicii comune în domeniul pescuitului și gestionarea acesteia;
2. conservarea resurselor de pescuit, gestionarea pescuitului și a flotelor care exploatează acest tip de resurse, cercetarea marină și cercetarea aplicată din domeniul pescuitului;
3. organizarea comună a pieței produselor pescărești și de acvacultură și prelucrarea și comercializarea acestora;
4. politica structurală în sectoarele pescuitului și acvaculturii, inclusiv instrumentele financiare și fondurile de orientare în domeniul pescuitului în sprijinul acestor sectoare;
5. politica maritimă integrată în ceea ce privește activitățile de pescuit;
6. acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului durabil, organizațiile regionale de gestionare a pescuitului și punerea în aplicare a obligațiilor internaționale din domeniul pescuitului.

XV. Comisia pentru cultură și educație

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. aspectele culturale ale Uniunii Europene, în special:
 - (a) îmbunătățirea cunoașterii și difuzării culturii,
 - (b) protejarea și promovarea diversității culturale și lingvistice,
 - (c) conservarea și protejarea patrimoniului cultural, schimburile culturale și creația artistică;

2. politica educațională a Uniunii, inclusiv în domeniul învățământului superior în Europa și promovarea sistemului de coli europene și de formare pe tot parcursul vieții;
3. politica în domeniul audiovizual și aspectele culturale și educative ale societății informaționale;
4. politica în domeniul tineretului;
5. dezvoltarea unei politici în domeniul sportului și al activităților recreative;
6. politica informațională și politica în domeniul mass-media;
7. cooperarea cu țările terțe în domeniile culturii și al educației și relațiile cu organizațiile și instituțiile internaționale pertinente.

XVI. Comisia pentru afaceri juridice

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. interpretarea, aplicarea și monitorizarea dreptului Uniunii și conformitatea actelor Uniunii cu legislația primară, inclusiv alegerea temeiurilor juridice și respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității;
2. interpretarea și aplicarea dreptului internațional, în măsura în care este vizat Uniunea Europeană;
3. o mai bună legiferare și simplificarea dreptului Uniunii;
4. protecția juridică a drepturilor și prerogativelor Parlamentului, în special participarea Parlamentului la acțiunile introduse înaintea Curții de Justiție a Uniunii Europene;
5. actele Uniunii care influențează ordinele juridice ale statelor membre, în special în domeniile următoare:
 - (a) dreptul civil și comercial,
 - (b) dreptul societăților comerciale,
 - (c) dreptul de proprietate intelectuală,
 - (d) dreptul procedural;
6. măsurile privind cooperarea judiciară și administrativă în materie civilă;
7. răspunderea pentru prejudiciul cauzat mediului și sancțiunile care se aplică în contextul infracțiunilor împotriva mediului;
8. chestiunile etice privind noile tehnologii, în aplicarea procedurii comisiilor asociate cu comisiile competente;
9. Statutul deputaților și Statutul funcționarilor Uniunii Europene;
10. privilegiile și imunitățile, precum și verificarea prerogativelor deputaților;
11. organizarea și statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene;
12. Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne.

XVII. Comisia pentru libertate și civile, justiție și afaceri interne

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. protecția, pe teritoriul Uniunii, a drepturilor cetățenilor, a drepturilor omului și a drepturilor fundamentale, inclusiv protecția minorităților, astfel cum sunt enunțate în tratate și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
2. măsurile necesare pentru combaterea oricăror forme de discriminare, altele decât cele pe fondate pe gen, sau cele care se produc la locul de muncă și pe piața forței de muncă;
3. legislația în domeniul transparenței și protecției persoanelor fizice în cazul prelucrării datelor cu caracter personal;
4. aplicarea și dezvoltarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție, respectând totodată principiile subsidiarității și proporționalității, în special:
 - (a) măsurile privind intrarea și circulația persoanelor, politica privind azilul și migrația,
 - (b) măsurile privind gestionarea integrată a frontierelor externe,
 - (c) măsurile privind cooperarea polițienească și judiciară în materie penală, inclusiv în materie de terorism, și măsurile de fond și de procedură legate de dezvoltarea unei abordări mai coerente a dreptului penal la nivelul Uniunii;
5. Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie și Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, Europol, Eurojust, CEPOL, Parchetul European, precum și alte organe și agenții care operează în aceste domenii;
6. constatarea unui risc evident de încălcare gravă, de către un stat membru, a principiilor comune statelor membre.

XVIII. Comisia pentru afaceri constituționale

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. aspectele instituționale ale procesului de integrare europeană, în special pregătirea, inițierea și desfășurarea procedurilor ordinare și simplificate de revizuire a tratatelor;
2. punerea în aplicare a tratatelor și evaluarea funcționării acestora;
3. consecințele instituționale ale negocierilor privind extinderea Uniunii sau retragerea din Uniune;
4. relațiile interinstituționale, inclusiv examinarea acordurilor interinstituționale prevăzute la articolul 140 alineatul (2) din prezentul regulament, în vederea aprobării acestora de către Parlament;
5. procedura electorală uniformă;
6. partidele politice și fundațiile politice la nivel european, fără a aduce atingere competențelor Biroului;
7. constatarea existenței unei încălcări grave și persistente, de către un stat membru a principiilor comune statelor membre;

8. interpretarea și aplicarea Regulamentului de procedură, precum și propunerile de modificare a regulamentului.

XIX. Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. definirea, promovarea și apărarea drepturilor femeii în Uniune și măsurile luate în acest scop de către Uniune;
2. promovarea drepturilor femeii în țările terțe;
3. politica de egalitate de șanse, inclusiv promovarea egalității dintre femei și bărbați în ceea ce privește șansele pe piața forței de muncă și tratamentul la locul de muncă;
4. eliminarea oricărei forme de violență și discriminare fondate pe gen;
5. punerea în aplicare și continuarea integrării dimensiunii privind egalitatea de șanse în toate sectoarele;
6. controlul și aplicarea acordurilor și convențiilor internaționale privind drepturile femeii;
7. încurajarea cooperării cu privire la drepturile femeii.

XX. Comisia pentru petiții

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. petițiile;
2. organizarea de audieri publice consacrate inițiativelor cetățenești, în temeiul articolului 211;
3. relațiile cu Ombudsmanul European.

ANEXA VII

Documente și informații confidențiale și sensibile

A. Examinarea documentelor confidențiale transmise Parlamentului

Procedura care se aplică pentru examinarea documentelor confidențiale transmise Parlamentului European²⁸

(1) Prin documente confidențiale se înțeleg documentele și informațiile care pot fi refuzate accesului public în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului și care conțin documente sensibile, astfel cum acestea au fost definite la articolul 9 din regulamentul menționat.

În cazul în care caracterul confidențial al documentelor primite de Parlament este pus la îndoială de către una dintre instituții, chestiunea se prezintă comisiei interinstituționale, creată în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

În cazul în care documentele confidențiale se transmit Parlamentului sub rezerva confidențialității, președintele comisiei competente a Parlamentului aplică din oficiu procedura de confidențialitate, astfel cum aceasta este prevăzută la punctul (3) de mai jos.

(2) Orice comisie a Parlamentului European este abilitată, pe baza unei cereri scrise sau orale a unuia dintre membrii acesteia, să aplice procedura de confidențialitate pentru o informație sau un document pe care îl precizează membrul în cauză. Este necesară o majoritate de două treimi dintre membrii prezenți pentru a decide aplicarea procedurii de confidențialitate.

(3) În cazul în care președintele comisiei a declarat aplicarea procedurii de confidențialitate, la dezbateri mai pot participa numai membrii comisiei, funcționarii și experții desemnați în prealabil de către președinte în limita strictului necesar.

Documentele se numerotează și se distribuie la începutul reuniunii și sunt adunate la sfârșitul acesteia. Se interzice luarea de notișoare, a fortiori, fotocopierea documentelor respective.

Procesul-verbal al reuniunii nu menționează niciun detaliu cu privire la punctul examinat în conformitate cu procedura de confidențialitate. Numai decizia, în cazul în care aceasta există, poate fi prevăzută în procesul-verbal.

(4) Examinarea cazurilor de violare a secretului poate fi cerută de un număr de trei membri ai comisiei care a deschis procedura și se înscrie pe ordinea de zi. Majoritatea membrilor comisiei poate decide ca examinarea violării secretului să figureze pe ordinea de zi a primei reuniuni de după depunerea cererii la președintele comisiei.

(5) Sancțiuni: în cazul unei încălcări, președintele comisiei acționează în conformitate cu dispozițiile de la articolul 11 alineatul (2) și de la articolele 165, 166 și 167.

²⁸Adoptat prin Decizia Parlamentului din 15 februarie 1989 și modificat prin Decizia din 13 noiembrie 2001.

B. Acord interinstituțional privind accesul Parlamentului la informații sensibile din domeniul politicii de securitate și de apărare

Acord interinstituțional din 20 noiembrie 2002 dintre Parlamentul European și Consiliu privind accesul Parlamentului European la informații sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și de apărare²⁹

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL,

întrucât:

(1) Articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că Președintele Consiliului consultă Parlamentul European cu privire la principalele aspecte și opțiuni fundamentale de politică externă și de securitate comună și ia măsuri pentru a se îndeplini în mod corespunzător de punctele de vedere ale Parlamentului European. Același articol prevede că Parlamentul European este informat periodic de către Președintele Consiliului și Comisie cu privire la evoluția politicii externe și de securitate comună. Este necesară instituirea unui dispozitiv de garantare a aplicării acestor principii în domeniu.

(2) Ținând seama de natura specifică și de conținutul extrem de sensibil al anumitor informații cu un grad ridicat de confidențialitate în domeniul politicii de securitate și de apărare, se recomandă stabilirea unui regim special pentru tratarea documentelor care conțin informații de acest tip.

(3) În conformitate cu articolul 9 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei³⁰, Consiliul are obligația de a informa Parlamentul European cu privire la documentele sensibile, astfel cum acestea sunt definite la articolul 9 alineatul (1) din regulament, în conformitate cu dispozițiile convenite între aceste instituții.

(4) În majoritatea statelor membre există mecanisme specifice pentru transmiterea și tratarea informațiilor clasificate între guvernele și parlamentele naționale. Prezentul acord interinstituțional ar trebui să asigure Parlamentului European un tratament inspirat din cele mai bune practici în vigoare în statele membre.

ADOPTĂ PREZENTUL ACORD INTERINSTITUȚIONAL:

1. Domeniul de aplicare

1.1 Prezentul acord interinstituțional reglementează accesul Parlamentului European la informații sensibile, adică la informații clasificate „TRÈS SECRET/TOP SECRET”, „SECRET” sau „CONFIDENTIEL” oricare ar fi originea, suportul sau gradul de finalizare, deținute de Consiliu în domeniul politicii de securitate și de apărare, precum și al tratării documentelor astfel clasificate.

1.2 Informațiile provenite de la un stat terț sau de la o organizație internațională se transmit cu acordul acestora.

În cazul în care informațiile provenite de la un stat membru sunt transmise Consiliului fără mențiunea explicită de difuzare restrânsă către alte instituții, cu excepția celei privind clasificarea, se aplică regulile prevăzute la secțiunile 2 și 3 din prezentul acord interinstituțional. În caz contrar, aceste informații se transmit cu acordul statului membru în cauză.

²⁹JO C 298, 30.11.2002, p. 1.

³⁰JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

În cazul în care refuz transmiterea informațiile provenite de la un stat terț, de la o organizație internațională sau de la un stat membru, Consiliul își motivează refuzul.

1.3 Dispozițiile prezentului acord interinstituțional se aplică în conformitate cu legislația aplicabilă, fără a aduce atingere Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European³¹ și fără a aduce atingere aranjamentelor existente, în special Acordului interinstituțional din 6 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul și Comisia privind disciplina bugetară și îmbunătățirea procedurii bugetare³².

2. Reguli generale

2.1 Cele două instituții acționează în conformitate cu sarcinile reciproce de cooperare loială și în spirit de încredere reciprocă, precum și cu respectarea dispozițiilor pertinente din tratate. Transmiterea și tratarea informațiilor prevăzute de prezentul acord interinstituțional se efectuează cu respectarea intereselor protejate de clasificare, în special interesul public privind securitatea și apărarea Uniunii Europene sau a unuia sau mai multor state membre sau gestionarea militară și nemilitară a crizelor.

2.2 La cererea uneia dintre personalitățile prevăzute la punctul 3.1, Președintele Consiliului sau Secretarul General/Înaltul Reprezentant le informează, cu promptitudinea necesară, cu privire la conținutul oricărei informații sensibile necesare pentru a permite Parlamentului European să-și exercite atribuțiile care îi sunt conferite de Tratatul privind Uniunea Europeană în domeniul reglementat de prezentul acord interinstituțional, înănd seama de interesul public în ceea ce privește securitatea și apărarea Uniunii Europene sau a unuia sau mai multor state membre sau gestionarea militară și nemilitară a crizelor, în conformitate cu modalitățile definite în secțiunea 3.

3. Modalități privind accesul la informațiile sensibile și tratarea acestora

3.1 În cadrul prezentului acord interinstituțional, Președintele Parlamentului European sau președintele comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare a Parlamentului European poate cere ca Președintele Consiliului sau Secretarul General/Înaltul Reprezentant să furnizeze acestei comisii informații privind evoluția în materie de politică europeană de securitate și de apărare, inclusiv informațiile sensibile în cazul cînd se aplică punctul 3.3.

3.2 În caz de criză sau la cererea Președintelui Parlamentului European sau a președintelui comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare a Parlamentului European, informațiile de acest tip se furnizează în cel mai scurt timp.

3.3 În acest cadru, Președintele Parlamentului European, precum și un comitet special prezidat de președintele comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare și compus din patru membri desemnați de Conferința președinților sunt informați de către Președintele Consiliului sau de către Secretarul General/Înaltul Reprezentant cu privire la conținutul informațiilor sensibile în cazul în care acestea sunt necesare pentru a permite Parlamentului European să-și exercite atribuțiile care îi sunt conferite de Tratatul privind Uniunea Europeană în domeniul reglementat de prezentul acord interinstituțional. Președintele Parlamentului European și comitetul special pot cere consultarea documentelor în cauză la sediul Consiliului.

În cazul în care este posibil și adecvat, date fiind natura și conținutul informațiilor sau ale documentelor în cauză, acestea se pun la dispoziția Președintelui Parlamentului European, care va alege una dintre posibilitățile următoare:

³¹JO L 113, 19.5.1995, p. 1.

³²JO C 172, 18.6.1999, p. 1.

- (a) informații destinate președintelui comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare;
- (b) limitarea accesului la informații numai la membrii comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare;
- (c) examinarea în cadrul comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare, întrunit cu uși închise, în conformitate cu modalități care pot varia în funcție de gradul de confidențialitate avut în vedere;
- (d) comunicarea documentelor filtrate în funcție de gradul de confidențialitate necesar.

Aceste posibilități sunt excluse în cazul informațiilor sensibile clasificate „TRÈS SECRET/TOP SECRET”.

În ceea ce privește informațiile sau documentele clasificate „SECRET” sau „CONFIDENTIEL”, Președintele Parlamentului European, înainte de a opta pentru una dintre aceste posibilități, se pune de acord cu Consiliul.

Informațiile sau documentele în cauză nu se publică și nu se transmit altor destinatari.

4. Dispoziții finale

4.1 Parlamentul European și Consiliul iau, fiecare în domeniul său de competență, măsurile necesare pentru a asigura aplicarea prezentului acord interinstituțional, inclusiv cele necesare pentru anchetele de securitate privind persoanele în cauză.

4.2 Cele două instituții sunt dispuse să discute acorduri interinstituționale comparabile care ar putea reglementa informațiile clasificate în alte sectoare de activitate ale Consiliului, cu condiția ca dispozițiile prezentului acord interinstituțional să nu constituie un precedent pentru alte domenii de activitate ale Uniunii sau ale Comunității și nu aduce atingere conținutului altor eventuale acorduri interinstituționale.

4.3 Prezentul acord interinstituțional se reexaminează după doi ani, la cererea uneia dintre cele două instituții, în conformitate cu experiența dobândită în aplicarea acestuia.

Anex

Prezentul acord interinstituțional se aplică în conformitate cu regulamentele pertinente în vigoare și, în special, cu principiul în conformitate cu care acordul autorității de origine este o condiție necesară pentru transmiterea de informații clasificate, prevăzut la punctul 1.2.

Consultarea documentelor sensibile de către membrii comitetului special al Parlamentului European se face într-o sală securizată, situată în localurile Consiliului.

Prezentul acord interinstituțional intră în vigoare după adoptarea de către Parlamentul European a măsurilor de securitate interne în conformitate cu principiile prevăzute la punctul 2.1 și comparabile cu cele ale altor instituții, în vederea garantării unui nivel de protecție echivalent pentru informațiile sensibile în cauză.

C. Aplicarea Acordului interinstituțional privind accesul Parlamentului la informații sensibile din domeniul politicii de securitate și de apărare

Decizia Parlamentului European din 23 octombrie 2002 privind aplicarea Acordului interinstituțional privind accesul Parlamentului European la informații sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și de apărare³³

PARLAMENTUL EUROPEAN,

având în vedere articolul 9, în special alineatele (6) și (7) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei³⁴,

având în vedere anexa VII partea A punctul 1 din Regulamentul de procedură,

având în vedere articolul 20 din Decizia Biroului din 28 noiembrie 2001 privind accesul publicului la documentele Parlamentului European³⁵,

având în vedere Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European și Consiliu privind accesul Parlamentului la informații sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și de apărare,

având în vedere propunerea Biroului,

având în vedere natura specifică și conținutul extrem de sensibil al anumitor informații cu un grad ridicat de confidențialitate în domeniul politicii de securitate și de apărare,

întrucât Consiliul este obligat să furnizeze Parlamentului European informații cu privire la documentele sensibile, în conformitate cu dispozițiile convenite între instituții,

întrucât membrii Parlamentului European care fac parte din comitetul special, constituit în temeiul Acordului interinstituțional, trebuie să fie abilitați pentru a avea acces la informațiile sensibile în aplicarea principiului „necesității de a cunoaște”,

având în vedere necesitatea de a stabili mecanisme specifice pentru primirea, tratarea și controlul informațiilor sensibile furnizate de Consiliu, de state membre, de terțe sau de organizații internaționale,

DECIDE:

Articolul 1

Prezenta decizie vizează adoptarea de măsuri suplimentare necesare aplicării Acordului interinstituțional privind accesul Parlamentului European la informațiile sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și de apărare.

Articolul 2

Consiliul tratează cererile Parlamentului European de acces la informațiile sale sensibile în conformitate cu propriile regulamente. În cazul în care documentele solicitate au fost întocmite de alte instituții, state membre, terțe sau organizații internaționale, ele se transmit cu acordul acestora.

³³JO C 298, 30.11.2002, p. 4.

³⁴JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

³⁵JO C 374, 29.12.2001, p. 1.

Articolul 3

Preedintele Parlamentului European r spunde de aplicarea, în cadrul acestei institu ii, a Acordului interinstitu ional.

În acest sens, Preedintele ia toate m surile care se impun pentru a garanta tratarea confiden ial a informa iilor primite direct de la Preedintele Consiliului sau de la Secretarul General/Înaltul Reprezentant, sau a informa iilor ob inute cu ocazia consult rii documentelor sensibile în localurile Consiliului.

Articolul 4

În cazul în care, la cererea Preedintelui Parlamentului European sau a preedintelui comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comun i politica de ap rare, Preedin ia Consiliului sau Secretarul General/Înaltul Reprezentant sunt invita i s furnizeze informa ii sensibile comitetului special creat prin Acordul interinstitu ional, acestea se vor furniza în cel mai scurt termen. În acest scop, Parlamentul European echipeaz o sal special conceput pentru aceasta. Alegerea s lii se face în vederea asigur rii unui nivel de protec ie echivalent cu cel prev zut de Decizia 2001/264/CE a Consiliului din 19 martie 2001 de adoptare a regulamentului de securitate al Consiliului³⁶ pentru organizarea reuniunilor de acest tip.

Articolul 5

Reuniunea de informare prezidat de Preedintele Parlamentului European sau de preedintele comisiei men ionate anterior are loc cu u ile închise.

Cu excep ia celor 4 membri desemna i de Conferin a preedin ilor, numai func ionarii care, date fiind func iile lor sau necesit ile serviciului, au fost abilita i i autoriza i s intre în sal sub rezerva „necesit ii de a cunoa te”, au acces în sala de reuniune.

Articolul 6

În aplicarea alineatului 3.3 din Acordul interinstitu ional deja men ionat, în cazul în care Preedintele Parlamentului European sau preedintele comisiei men ionate anterior decide s solicite consultarea documentelor care con in informa ii sensibile, consultarea se efectueaz în localurile Consiliului.

Consultarea documentelor la fa a locului se efectueaz în versiunea sau versiunile disponibile.

Articolul 7

Membrii Parlamentului European care urmeaz s asiste la reuniunile de informare sau s ia cuno tin de documentele sensibile, fac obiectul unei proceduri de abilitare, asemeni membrilor Consiliului i membrilor Comisiei. În acest sens, Preedintele Parlamentului European ini iaz demersurile necesare pe lâng autorit ile na ionale competente.

Articolul 8

Func ionarii care trebuie s aib acces la informa iile sensibile sunt abilita i în conformitate cu dispozi iile stabilite pentru celelalte institu ii. Func ionarii astfel abilita i, sub rezerva „necesit ii de a cunoa te”, sunt chema i s asiste la reuniunile de informare men ionate anterior sau s ia cuno tin de con inutul acestora. În acest sens, Secretarul General acord autoriza ia, dup ce a primit avizul autorit ilor na ionale competente ale statelor membre, pe baza anchetei de securitate întreprinse de aceste autorit i.

³⁶JO L 101, 11.4.2001, p. 1.

Articolul 9

Informațiile obținute cu ocazia acestor reuniuni sau cu ocazia consultării documentelor în localurile Consiliului nu fac obiectul divulgării, difuzării și reproducerii, totale sau parțiale, indiferent de suportul pe care se prezintă. De asemenea, nu se autorizează nici înregistrarea informațiilor sensibile furnizate de către Consiliu.

Articolul 10

Membrii Parlamentului European desemnați de Conferința președinților pentru a avea acces la informații sensibile sunt obligați să păstreze confidențialitatea. Cei care nu respectă această obligație sunt înlocuiți în cadrul comitetului special de un alt membru desemnat de Conferința președinților. În acest scop, membrul care nu respectă această obligație poate fi audiat, înainte de excluderea sa din comitetul special, de Conferința președinților, întrunit în reuniune extraordinară cu uși închise. În afară de excluderea sa din comitetul special, membrul responsabil de scurgerea de informații poate face obiectul, dacă este cazul, unei proceduri judiciare în aplicarea legislației în vigoare.

Articolul 11

Funcționarii abilitați în mod corespunzător pentru a avea acces la informații sensibile, în aplicarea principiului „necesității de a cunoaște”, sunt obligați să păstreze confidențialitatea. Orice funcționar care nu respectă această obligație face obiectul unei anchete întreprinse sub autoritatea Președintelui Parlamentului European și, dacă este cazul, al unei proceduri disciplinare, în conformitate cu Statutul funcționarilor. În cazul unei proceduri judiciare, Președintele ia toate măsurile care se impun pentru a permite autorităților naționale competente să declanșeze procedurile adecvate.

Articolul 12

Biroul este competent pentru a proceda la eventuale adaptări, modificări sau interpretări necesare pentru aplicarea acestei decizii.

Articolul 13

Prezenta decizie se va anexa la Regulamentul de procedură al Parlamentului European și va intra în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

D. Acord interinstituțional privind transmiterea către Parlamentul European și prelucrarea de către acesta a informațiilor clasificate de înalte de Consiliu în alte chestiuni decât cele vizate de domeniul politicii externe și de securitate comune

Acord interinstituțional din 12 martie 2014 între Parlamentul European și Consiliu privind transmiterea către Parlamentul European și prelucrarea de către acesta a informațiilor clasificate de înalte de Consiliu în alte chestiuni decât cele vizate de domeniul politicii externe și de securitate comune³⁷

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL,

întrucât:

- (1) Articolul 14 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) prevede că Parlamentul European exercită, împreună cu Consiliul, funcțiile legislative și bugetare și că exercită funcții de control politic și consultative, în conformitate cu tratatele.
- (2) Articolul 13 alineatul (2) din TUE prevede că fiecare instituție acționează în limitele atribuțiilor care îi sunt conferite prin tratate, în conformitate cu procedurile, condițiile și scopurile prevăzute de acestea. Dispoziția menționată prevede, de asemenea, că instituțiile trebuie să coopereze unele cu altele în mod loial. Articolul 295 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că Parlamentul European și Consiliul, între altele, organizează condițiile cooperării lor și că, în acest scop, acestea pot, cu respectarea tratatelor, să încheie acorduri interinstituționale care pot avea un caracter obligatoriu.
- (3) Tratatelor și, după caz, alte dispoziții relevante prevăd că, în contextul unei proceduri legislative speciale sau în cadrul altor proceduri decizionale, Consiliul consultă sau obține aprobarea Parlamentului European înainte de adoptarea unui act juridic. Tratatelor prevăd, de asemenea, în anumite cazuri, că Parlamentul European trebuie să fie informat în legătură cu progresele sau rezultatele unei proceduri date sau să fie implicat în evaluarea sau în controlul anumitor agenții ale Uniunii.
- (4) În special, articolul 218 alineatul (6) din TFUE prevede că, cu excepția cazului în care un acord internațional se referă exclusiv la politica externă și de securitate comună, Consiliul adoptă decizia privind încheierea acordului în cauză după aprobarea sau după consultarea Parlamentului European; toate aceste acorduri internaționale care nu sunt legate în mod exclusiv de politica externă și de securitate comună intră, prin urmare, sub incidența prezentului acord interinstituțional.
- (5) Articolul 218 alineatul (10) din TFUE prevede că Parlamentul European este informat de îndată și pe deplin pe parcursul tuturor etapelor procedurii; dispoziția respectivă se aplică și acordurilor privind domeniul politicii externe și de securitate comune.
- (6) În cazurile în care punerea în aplicare a tratatelor și, după caz, a altor dispoziții relevante ar necesita accesul Parlamentului European la informații clasificate de înalte de Consiliu, ar trebui ca Parlamentul European și Consiliul să convină asupra unor modalități adecvate care să reglementeze un astfel de acces.
- (7) În cazul în care Consiliul hotărăște să acorde Parlamentului European accesul la informații clasificate de înalte de Consiliu în domeniul politicii externe și de

³⁷JO C 95, 1.4.2014, p. 1.

securitate comune, acesta fie ia hotărâri ad hoc în acest sens, fie utilizează Acordul interinstituțional din 20 noiembrie 2002 între Parlamentul European și Consiliul privind accesul Parlamentului European la informațiile sensibile ale Consiliului în domeniul politicii de securitate și de apărare³⁸ (denumit în continuare „Acordul interinstituțional din 20 noiembrie 2002”), după caz.

- (8) Declarația Întotului Reprezentant privind responsabilitatea politică³⁹, formulată cu ocazia adoptării Deciziei 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Extern⁴⁰, afirmă că Întotul Reprezentant va revizui și va propune, după caz, adaptarea dispozițiilor existente privind accesul deputaților în Parlamentul European la documentele și informațiile clasificate din domeniul politicii de securitate și apărare (și anume Acordul interinstituțional din 20 noiembrie 2002).
- (9) Este important ca Parlamentul European să fie asociat la principiile, standardele și normele pentru protecția informațiilor clasificate necesare pentru protejarea intereselor Uniunii și ale statelor membre. Mai mult, Parlamentul European va fi în măsură să ofere informații clasificate Consiliului.
- (10) La 31 martie 2011, Consiliul a adoptat Decizia 2011/292/EU privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate⁴¹ (denumit în continuare „normele de securitate ale Consiliului”).
- (11) La 6 iunie 2011, Biroul Parlamentului European a adoptat Decizia referitoare la normele de reglementare a tratamentului informațiilor confidențiale de către Parlamentul European⁴² (denumit în continuare „normele de securitate ale Parlamentului European”).
- (12) Normele de securitate ale instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii ar trebui împreună să constituie un cadru general cuprinzător și coerent în cadrul Uniunii Europene pentru protecția informațiilor clasificate și ar trebui să asigure echivalența a unor principii de bază și a unor standarde minime. Principiile de bază și standardele minime prevăzute de normele de securitate ale Parlamentului European și normele de securitate ale Consiliului ar trebui, în consecință, să fie echivalente.
- (13) Nivelul de protecție asigurat informațiilor clasificate în temeiul normelor de securitate ale Parlamentului European ar trebui să fie echivalent cu cel asigurat informațiilor clasificate în temeiul normelor de securitate ale Consiliului.
- (14) Serviciile relevante ale Secretariatului Parlamentului European și ale Secretariatului General al Consiliului vor coopera îndeaproape pentru a se asigura că, în ambele instituții, sunt aplicate niveluri echivalente de protecție a informațiilor clasificate.
- (15) Prezentul acord nu aduce atingere normelor existente și viitoare privind accesul la documente adoptate în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din TFUE; normelor privind protecția datelor cu caracter personal adoptate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din TFUE; normelor privind dreptul de anchetă al Parlamentului European adoptate în conformitate cu articolul 226 al treilea paragraf

³⁸JO C 298, 30.11.2002, p. 1.

³⁹JO C 210, 3.8.2010, p. 1.

⁴⁰JO L 201, 3.8.2010, p. 30.

⁴¹JO L 141, 27.5.2011, p. 17.

⁴²JO C 190, 30.6.2011, p. 2.

din TFUE; și dispozițiilor relevante referitoare la Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF),

CONVINȚI ÎN CUM URMEAZĂ :

Articolul 1

Scopul și domeniul de aplicare

Prezentul acord stabilește modalitățile care guvernează transmiterea către Parlamentul European și prelucrarea de către acesta a informațiilor clasificate de încredere de Consiliu, în alte chestiuni decât cele vizate de domeniul politicii externe și de securitate comune, care sunt relevante pentru exercitarea de către Parlamentul European a competențelor și a funcțiilor sale. Acesta privește toate aceste chestiuni, și anume:

- (a) propunerile supuse unei proceduri legislative speciale sau unei alte proceduri decizionale în care Parlamentul European trebuie consultat sau este solicitat să își exprime aprobarea;
- (b) acordurile internaționale cu privire la care Parlamentul European trebuie consultat sau este solicitat să își exprime aprobarea, în temeiul articolului 218 alineatul (6) din TFUE;
- (c) directivele de negociere pentru acordurile internaționale menționate la litera (b);
- (d) activitățile, rapoartele de evaluare sau alte documente cu privire la care Parlamentul European trebuie informat; și
- (e) documentele referitoare la activitățile acelor agenții ale Uniunii în evaluarea sau controlul cărora Parlamentul European trebuie implicat.

Articolul 2

Definiția „informațiilor clasificate”

În sensul prezentului acord, „informații clasificate” înseamnă oricare sau toate dintre următoarele:

- (a) „informații UE clasificate” (IUEC), astfel cum sunt definite în normele de securitate ale Parlamentului European și în normele de securitate ale Consiliului și pe care figurează unul dintre următoarele marcaje ale clasificării de securitate:
 - RESTREINT UE/EU RESTRICTED;
 - CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL,
 - SECRET UE/EU SECRET,
 - TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET;
- (b) informațiile clasificate furnizate Consiliului de către statele membre și pe care figurează un marcaj al clasificării de securitate național echivalent cu unul dintre marcajele clasificării de securitate utilizate pentru IUEC, enumerate la litera (a);
- (c) informațiile clasificate furnizate Uniunii Europene de state terțe sau de organizații internaționale, care poartă un marcaj al clasificării de securitate echivalent cu unul dintre marcajele clasificării de securitate utilizate pentru IUEC, enumerate la litera (a), astfel cum prevede acordurile privind securitatea informațiilor sau acordurile administrative relevante.

Articolul 3

Protecția informațiilor clasificate

(1) Parlamentul European protejează, în conformitate cu normele sale de securitate și cu prezentul acord, orice informație clasificată care îi este furnizată de Consiliu.

(2) Având în vedere că trebuie menținut echivalența între principiile de bază și standardele minime pentru protecția informațiilor clasificate stabilite de Parlamentul European și de Consiliu în normele lor respective de securitate, Parlamentul European se asigură că măsurile de securitate aplicate în sediile sale asigură un nivel de protecție a informațiilor clasificate echivalent cu cel asigurat acestor informații în sediile Consiliului. Serviciile relevante ale Parlamentului European și ale Consiliului cooperează îndeaproape în acest sens.

(3) Parlamentul European ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că informațiile clasificate primite de la Consiliu:

- (a) nu sunt utilizate în alte scopuri decât cele pentru care a fost acordat accesul;
- (b) nu sunt divulgate altor persoane decât cele cărora le-a fost acordat accesul în conformitate cu articolele 4 și 5 sau nu sunt făcute publice;
- (c) nu sunt transmise altor instituții, organe, oficii sau agenții ale Uniunii sau statelor membre, statelor terțe sau organizațiilor internaționale fără consimțământul scris prealabil al Consiliului.

(4) Consiliul poate acorda Parlamentului European accesul la informații clasificate emise de alte instituții, organe, oficii sau agenții ale Uniunii sau de statele membre, statele terțe sau organizațiile internaționale numai cu consimțământul scris prealabil al emitentului.

Articolul 4

Securitatea personalului

(1) Accesul la informații clasificate este acordat deputaților în Parlamentul European în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).

(2) În cazul în care informațiile vizate sunt clasificate la nivelul CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET sau TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET sau unul echivalent, accesul poate fi acordat doar deputaților în Parlamentul European autorizați de Președintele Parlamentului European:

- (a) care dețin certificatul de securitate în conformitate cu normele de securitate ale Parlamentului European; sau
- (b) pentru care a fost întocmită o notificare de către o autoritate națională competentă conform cerințelor sunt autorizați în mod corespunzător prin natura funcțiilor de îndeplinit în conformitate cu actele cu putere de lege și dispozițiile administrative naționale.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care informațiile vizate sunt clasificate la nivelul CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL sau echivalent, accesul poate fi acordat deputaților în Parlamentul European determinați în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) care au semnat o declarație solemnă de nedivulgare în conformitate cu normele de securitate ale Parlamentului European. Consiliul este informat cu privire la numele deputaților în Parlamentul European cărora li s-a acordat accesul în temeiul prezentului paragraf.

(3) Înainte de a li se acorda accesul la informații clasificate, deputații în Parlamentul European sunt informați și iau la cunoștință responsabilitățile care le revin cu privire la protecția acestor informații, în conformitate cu normele de securitate ale Parlamentului European și la modalitățile de a asigura această protecție.

(4) Accesul la informații clasificate este acordat numai acelor funcționari ai Parlamentului European și altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupuri politice care:

- (a) au fost desemnați în prealabil ca având o nevoie de a cunoaște de organul parlamentar/titularul de mandat relevant în conformitate cu articolul 5 alineatul (4);
- (b) de în certificatul de securitate de nivel corespunzător în conformitate cu normele de securitate ale Parlamentului European în cazul în care informațiile sunt clasificate la nivelul CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET sau TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, sau unul echivalent; și
- (c) au fost informați și au primit instrucțiuni scrise cu privire la responsabilitățile care le revin cu privire la protecția acestor informații, precum și la modalitățile de a asigura această protecție, și au semnat o declarație prin care recunosc primirea respectivelor instrucțiuni și prin care se obligă să le respecte în conformitate cu normele de securitate ale Parlamentului European.

Articolul 5

Procedura de acces la informații clasificate

(1) Consiliul furnizează Parlamentului European informațiile clasificate menționate la articolul 1 în cazul în care are o obligație legală în temeiul tratatelor sau al actelor juridice adoptate în baza tratatelor. Organele parlamentare sau titularii de mandat menționați la alineatul (3) pot, de asemenea, prezenta o solicitare scrisă pentru astfel de informații.

(2) În alte cazuri, Consiliul poate furniza Parlamentului European informațiile clasificate menționate la articolul 1 fie din proprie inițiativă, fie la solicitarea scrisă transmisă de unul dintre organele parlamentare sau titularii de mandat menționați la alineatul (3).

(3) Următoarele organe parlamentare sau titulari de mandat pot prezenta solicitări scrise Consiliului:

- (a) Președintele;
- (b) Conferința președinților;
- (c) Biroul;
- (d) președintele comisiei vizate (președinții comisiilor vizate);
- (e) raportorul vizat (raportorii vizati).

Solicitările din partea altor deputați în Parlamentul European sunt prezentate prin intermediul unuia dintre organele parlamentare sau titularii de mandat menționați la primul paragraf.

Consiliul răspunde acestor solicitări fără întârziere.

(4) În cazul în care Consiliul are o obligație legală în acest sens sau a decis să acorde Parlamentului European accesul la informații clasificate, acesta stabilește în scris următoarele, înainte de transmiterea informațiilor respective, împreună cu organul sau titularul funcției relevante, astfel cum sunt enumerate la alineatul (3):

- (a) dac accesul poate fi acordat unuia sau mai multora dintre următorii:
 - (i) Președintele;
 - (ii) Conferința președinților;
 - (iii) Biroul;
 - (iv) președintele comisiei vizate (președinții comisiilor vizate);
 - (v) raportorul vizat (raportorii vizati);
 - (vi) toți sau anumiți membri ai comisiei (comisiilor) vizate; și
- (b) orice modalitate specifică de prelucrare pentru protecția acestor informații.

Articolul 6

Înregistrarea, stocarea, consultarea și discutarea informațiilor clasificate în cadrul Parlamentului European

(1) Informațiile clasificate furnizate de Consiliul Parlamentului European, în cazul în care sunt clasificate la nivelul CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET sau TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET sau unul echivalent:

- (a) sunt înregistrate din motive de securitate pentru a le consemna ciclul de viață și a le asigura trasabilitatea în orice moment;
- (b) sunt stocate într-o zonă de siguranță care întrunește standardele minime de securitate fizică stabilite de normele de securitate ale Consiliului și de normele de securitate ale Parlamentului European, care sunt echivalente; și
- (c) pot fi consultate de deputații în Parlamentul European, funcționarii ai Parlamentului European și alți angajați relevanți ai Parlamentului care lucrează pentru grupuri politice menționate la articolul 4 alineatul (4) și la articolul 5 alineatul (4) numai într-o cameră de lectură securizată din clădirile Parlamentului European. În acest caz, se aplică următoarele condiții:
 - (i) informațiile nu se copiază în niciun fel, cum ar fi prin fotocopiere sau fotografiere;
 - (ii) nu se iau notițe; și
 - (iii) nu se pot introduce în sală dispozitive de comunicații electronice.

(2) Informațiile clasificate furnizate de Consiliul Parlamentului European, în cazul în care sunt clasificate la nivelul RESTREINT UE/EU RESTRICTED sau echivalent, se prelucrează și se stochează în conformitate cu normele de securitate ale Parlamentului European, care oferă un nivel de protecție pentru aceste informații clasificate echivalent celui oferit de Consiliu.

Prin derogare de la primul paragraf, informațiile clasificate la nivelul RESTREINT UE/EU RESTRICTED sau echivalent se prelucrează și se stochează în conformitate cu alineatul (1) pentru o perioadă de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului acord. Accesul la aceste informații clasificate este reglementat de articolul 4 alineatul (4) literele (a) și (c) și de articolul 5 alineatul (4).

(3) Informațiile clasificate pot fi manipulate numai prin sisteme de comunicații și de informații care au fost acreditate sau aprobate în mod corespunzător în conformitate cu standarde echivalente celor stabilite de normele de securitate ale Consiliului.

(4) Informațiile clasificate furnizate verbal destinatarilor din Parlamentul European se supun aceluiași nivel de protecție a informațiilor clasificate ca cel pentru informațiile furnizate în scris.

(5) Fără a aduce atingere alineatului (1) litera (c) de la prezentul articol, informațiile clasificate până la nivelul CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL sau echivalent furnizate de Consiliul Parlamentului European pot fi discutate în cadrul reuniunilor desfășurate *in camera* și la care participă doar deputații în Parlamentul European și acei funcționari ai Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice și care au primit acces la informații în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) și articolul 5 alineatul (4). Se aplică următoarele condiții:

documentele se distribuie la începutul reuniunii și se strâng din nou la final;

documentele nu se copiază în niciun fel, cum ar fi prin fotocopiere sau fotografiere;

nu se iau notițe;

nu se pot introduce în sală dispozitive de comunicații electronice; și

procesul-verbal al reuniunii nu menționează discuțiile privind aspectele care implică informații clasificate.

(6) În cazul în care sunt necesare reuniuni pentru discutarea informațiilor clasificate la nivelul SECRET UE/EU SECRET sau TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET sau echivalent, sunt convenite modalități specifice pentru fiecare caz în parte între Parlamentul European și Consiliul.

Articolul 7

Încălcare securității, pierderea sau compromiterea informațiilor clasificate

(1) În cazul unei pierderi sau al unei compromiteri dovedite sau prezumate a unor informații clasificate furnizate de Consiliul, Secretarul General al Parlamentului European îl informează imediat pe Secretarul General al Consiliului cu privire la aceasta. Secretarul General al Parlamentului European desfășoară o anchetă și îl informează pe Secretarul General al Consiliului în legătură cu rezultatele anchetei și cu măsurile luate pentru prevenirea repetării incidentului. În cazul în care este vizat un deputat în Parlamentul European, Președintele Parlamentului European acționează împreună cu Secretarul General al Parlamentului European.

(2) Orice deputat în Parlamentul European răspunzător pentru încălcarea dispozițiilor prevăzute de normele de securitate ale Parlamentului European sau de prezentul acord poate fi supus măsurilor și sancțiunilor în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) și articolele 152-154 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European⁴³.

(3) Orice funcționar al Parlamentului European sau alt angajat al Parlamentului care lucrează pentru un grup politic răspunzător pentru încălcarea dispozițiilor prevăzute de normele de securitate ale Parlamentului European sau de prezentul acord poate fi supus sancțiunilor prevăzute de Statutul funcționarilor sau de Regimul aplicabil altor agenți ai Uniunii Europene, prevăzute în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului⁴⁴.

⁴³În prezent articolul 11 alineatul (2) și articolele 165 - 167.

⁴⁴JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

(4) Persoanele r spunz toare pentru compromiterea sau pierderea de informa ii clasificate sunt pasibile de ac iuni disciplinare i/sau în justi ie, în conformitate cu legile, normele i dispozi iile administrative aplicabile.

Articolul 8

Dispozi ii finale

(1) Parlamentul European i Consiliul iau, fiecare în domeniul s u de competen , m surile necesare pentru a asigura aplicarea prezentului acord. Acestea coopereaz în acest sens, în special prin organizarea de vizite de monitorizare a punerii în aplicare a aspectelor tehnice de securitate din prezentul acord.

(2) Serviciile relevante ale Secretariatului Parlamentului European i ale Secretariatului General al Consiliului se consult reciproc înainte ca oricare dintre aceste institu ii s î i modifice normele respective de securitate, pentru a se asigura c este men inut echivalen a principiilor de baz i a standardelor minime de protec ie a informa iilor clasificate.

(3) Informa iile clasificate sunt furnizate Parlamentului European în temeiul prezentului acord odat ce Consiliul, împreun cu Parlamentul European, a stabilit c a fost îndeplinit echivalen a între principiile de baz i standardele minime de protec ie a informa iilor clasificate în cadrul normelor de securitate ale Parlamentului European i ale Consiliului, pe de o parte, i între nivelul de protec ie asigurat informa iilor clasificate în sediile Parlamentului European i ale Consiliului, pe de alt parte.

(4) Prezentul acord poate fi revizuit, la cererea oric reia dintre cele dou institu ii, din perspectiva experien elor înregistrate cu ocazia punerii sale în aplicare.

(5) Prezentul acord intr în vigoare la data public rii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

E. Norme de reglementare a tratamentului informațiilor confidențiale de c tre Parlamentul European

Decizia Biroului Parlamentului European din 15 aprilie 2013 referitoare la normele de reglementare a tratamentului informațiilor confidențiale de c tre Parlamentul European⁴⁵

BIROUL PARLAMENTULUI EUROPEAN,

având în vedere articolul 23 alineatul (12)⁴⁶ din Regulamentul de procedur al Parlamentului European,

Întrucât:

(1) În lumina Acordului-cadru privind relațiile între Parlamentul European și Comisia European⁴⁷, semnat la 20 octombrie 2010 (Acordul-cadru) și a acordului interinstituțional dintre Parlamentul European și Consiliu cu privire la transmiterea și manipularea de c tre Parlamentul European a informațiilor clasificate deținute de Consiliu cu privire la alte chestiuni decât cele din domeniul politicii externe și de securitate comune⁴⁸, semnat la 12 martie 2014 (Acordul interinstituțional), este necesar să se stabilească norme specifice cu privire la tratarea informațiilor confidențiale de c tre Parlamentul European.

(2) Tratatul de la Lisabona atribuie noi sarcini Parlamentului European și, pentru a dezvolta activitățile Parlamentului în acele domenii care necesită un anumit nivel de confidențialitate, este necesar să se stabilească principii de bază, standarde minime de securitate și proceduri adecvate pentru tratamentul informațiilor confidențiale, inclusiv al celor clasificate, de c tre Parlamentul European.

(3) Normele stabilite în prezenta decizie vizează să asigure standarde echivalente de protecție și compatibilitatea cu normele adoptate de alte instituții, organe, oficii și agenții înființate în virtutea sau pe baza tratatelor sau de statele membre pentru a facilita buna funcționare a procesului decizional în Uniunea Europeană.

(4) Dispozițiile prezentei decizii nu aduc prejudicii normelor prezente și viitoare privind accesul la documentele adoptate în conformitate cu articolul 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

(5) Dispozițiile prezentei decizii nu aduc prejudicii normelor prezente și viitoare privind protecția datelor personale adoptate în conformitate cu articolul 16 TFUE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiectiv

Prezenta decizie reglementează gestionarea și manipularea informațiilor confidențiale de c tre Parlamentul European, inclusiv crearea, primirea, transmiterea și stocarea informațiilor confidențiale în vederea unei protecții adecvate a naturii confidențiale a acestora. Prezenta decizie pune în aplicare Acordul interinstituțional și Acordul-cadru, în special Anexa II la acesta.

⁴⁵JO C 96, 1.4.2014, p. 1.

⁴⁶În prezent articolul 25 alineatul (12).

⁴⁷JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

⁴⁸JO C 95, 1.4.2014, p. 1.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii:

- (a) „informații” înseamnă orice informație scrisă sau orală, indiferent de suport sau de autor;
- (b) „informații confidențiale” înseamnă „informații clasificate UE” și „alte informații confidențiale” neclasificate;
- (c) „informații clasificate” înseamnă „informații clasificate UE” (ICUE) și „informații clasificate echivalente”;
- (d) „informații clasificate UE” (ICUE) înseamnă orice informație sau material, clasificat „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”, „SECRET UE/EU SECRET”, „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” sau „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, a cărei divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii de diverse niveluri la adresa intereselor Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre, indiferent dacă informația în cauză provine din cadrul instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor înființate în virtutea sau în baza tratatelor. În acest sens, informațiile și materialele clasificate la nivelul:
 - „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” înseamnă informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii extrem de grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre,
 - „SECRET UE/EU SECRET” înseamnă informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre,
 - „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” înseamnă informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea dauna intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre,
 - „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” înseamnă informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea dezavantaja interesele Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre;
- (e) „informații clasificate echivalente” înseamnă informații clasificate emise de statele membre, țările terțe sau organizațiile internaționale, care poartă un marcaj de clasificare a securității echivalent cu unul dintre marcajele de clasificare a securității utilizate pentru ICUE și care au fost transmise Parlamentului European de către Consiliu sau Comisie;
- (f) „alte informații confidențiale” înseamnă orice altă informație confidențială neclasificată, inclusiv informații vizate de normele privind protecția datelor sau de obligația de a respecta secretul profesional, creată în cadrul Parlamentului European sau transmisă Parlamentului European de alte instituții, organe, oficii și agenții înființate în virtutea sau în baza tratatelor sau de statele membre;
- (g) „document” înseamnă orice informație înregistrată, indiferent de forma sa fizică sau de caracteristicile sale;

- (h) „material” înseamnă orice document, aparat sau echipament, deja fabricat sau în curs de fabricație;
- (i) „nevoia de a cunoaște” înseamnă necesitatea unei persoane de a avea acces la informații confidențiale pentru a putea îndeplini o funcție sau o sarcină oficială;
- (j) „autorizație” înseamnă o decizie adoptată de Președintele, în cazul deputaților în Parlamentul European, sau de Secretarul General, în cazul funcționarilor Parlamentului European și al altor angajați ai Parlamentului European care lucrează pentru grupurile politice, de a permite accesul unei persoane la informații clasificate până la un anumit nivel, pe baza rezultatului pozitiv al unei examinări de securitate (procedură de abilitare), efectuată de o autoritate națională în temeiul legislației naționale și în conformitate cu dispozițiile anexei I partea 2;
- (k) „declasare” înseamnă o reducere a nivelului de clasificare;
- (l) „declasificare” înseamnă eliminarea din orice sistem de clasificare;
- (m) „marcaj” înseamnă un semn anexat „altor informații confidențiale”, cu scopul de a identifica instrucțiunile specifice, predefinite, cu privire la manipularea acestora sau la domeniul vizat de un anumit document. Marcajul poate fi anexat, de asemenea, informațiilor clasificate, pentru a impune cerințe suplimentare cu privire la manipularea acestora.
- (n) „demarcare” înseamnă eliminarea tuturor marcajelor;
- (o) „emitent” înseamnă autorul informațiilor confidențiale, autorizat în mod corespunzător;
- (p) „notificări de securitate” înseamnă măsurile de punere în aplicare prevăzute în Anexa II.
- (q) „instrucțiuni de manipulare” înseamnă instrucțiuni tehnice pentru serviciile Parlamentului European cu privire la gestionarea informațiilor confidențiale.

Articolul 3

Principii de bază și standarde minime

(1) Tratatamentul informațiilor confidențiale de către Parlamentul European se efectuează în conformitate cu principiile de bază și standardele minime prevăzute în Anexa I partea 1.

(2) Parlamentul European instituie un sistem de management al securității informațiilor (SMSI) în conformitate cu respectivele principii de bază și standarde minime. SMSI constă din notificările de securitate, instrucțiunile de manipulare și normele relevante din Regulamentul de procedură. SMSI urmărește facilitarea activităților parlamentare și administrative, garantând în același timp protecția oricărei informații confidențiale prelucrate de Parlamentul European, cu respectarea deplină a normelor stabilite de emitentul acestor informații, astfel cum se prevede în notificările de securitate.

Prelucrarea informațiilor confidențiale cu ajutorul unor sisteme informatice de comunicare (SIC) automate ale Parlamentului European, prevăzute în notificarea de securitate 3, se desfășoară în conformitate cu conceptul de asigurare a informațiilor (AI).

(3) Deputații în Parlamentul European pot consulta informații clasificate până la și incluzând nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” în absența unei autorizații de securitate.

(4) Atunci când informațiile în cauză sunt clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” sau la un nivel echivalent, accesul la astfel de informații se acordă acelor deputați în Parlamentul European care au fost autorizați de Președintele, în conformitate cu alineatul (5) sau care au semnat o declarație solemnă de nedezvăluire a acestor informații către persoanele terțe, de respectare a obligației de a proteja informațiile clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” și de recunoașterea a consecințelor în caz de nerespectare a acesteia.

(5) Atunci când informațiile în cauză sunt clasificate la nivelul „SECRET UE/EU SECRET” sau „TRÈS SECRET/EU TOP SECRET” sau la un nivel echivalent, accesul la astfel de informații se acordă acelor deputați în Parlamentul European care sunt autorizați de Președintele după ce:

- (a) au primit autorizația de securitate în conformitate cu Anexa I partea 2 din prezenta decizie sau
- (b) a fost primită o notificare din partea unei autorități naționale competente conform cerințelor deputații în cauză sunt autorizați în mod corespunzător prin natura funcțiilor deținute în conformitate cu legislația națională.

(6) Înainte de a li se acorda acces la informațiile clasificate, deputații în Parlamentul European sunt informați cu privire la responsabilitatea lor de a proteja aceste informații și recunosc această responsabilitate, în conformitate cu Anexa I. Deputații în Parlamentul European sunt informați cu privire la mijloacele de asigurare a acestei protecții.

(7) Funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului European care lucrează pentru grupurile politice pot consulta informații confidențiale dacă s-a stabilit în cazul lor „nevoia de a cunoaște” și pot consulta informații clasificate peste nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” dacă dispun de nivelul adecvat de autorizare de securitate. Accesul la informațiile clasificate este acordat doar dacă au fost informați și dacă au primit instrucțiuni scrise cu privire la responsabilitățile ce le revin în ceea ce privește protejarea acestor informații, precum și cu privire la mijloacele de asigurare a acestei protecții, precum și dacă au semnat o declarație de luare la cunoștință a acestor instrucțiuni și de asumare a obligației de a le respecta, în conformitate cu prezentele norme.

Articolul 4

Crearea de informații confidențiale și manipularea administrativă de către Parlamentul European

(1) Președintele Parlamentului European, președinții comisiilor parlamentare vizate și Secretarul General și/sau orice persoană autorizată de acesta sau aceasta în scris poate crea informații confidențiale și/sau clasifica informațiile în conformitate cu notificările de securitate.

(2) Atunci când creează o informație clasificată, emitentul aplică nivelul adecvat de clasificare în conformitate cu standardele internaționale și definițiile menționate în Anexa I. De asemenea, emitentul decide, ca regulă generală, destinatarii care urmează să fie autorizați să consulte informațiile, în funcție de nivelul de clasificare. Informația respectivă se comunică Unității de Informații Confidențiale (UIC) atunci când documentul este depus la UIC.

(3) „Alte informații confidențiale” care fac obiectul secretului profesional sunt manipulate în conformitate cu anexele I și II și cu instrucțiunile de manipulare.

Articolul 5

Primirea de informații confidențiale de către Parlamentul European

(1) Informațiile confidențiale primite de Parlamentul European se comunică după cum urmează :

- (a) informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” sau la un nivel echivalent și „alte informații confidențiale”, secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar care a înaintat cererea sau direct UIC;
- (b) informațiile clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, „SECRET UE/EU SECRET” sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sau la un nivel echivalent, UIC.

(2) Înregistrarea, stocarea și trasabilitatea informațiilor confidențiale se asigură, după caz, fie de secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar care a primit informațiile, fie de UIC.

(3) Modalitățile convenite care urmează a fi stabilite de comun acord pentru a păstra confidențialitatea informațiilor, în cazul informațiilor confidențiale comunicate de Comisie în conformitate cu punctul 3.2 din Anexa II la Acordul-cadru sau, în cazul informațiilor clasificate transmise de Consiliu în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Acordul interinstituțional, se depun împreună cu informația confidențială la secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar sau la UIC, după caz.

(4) Măsurile menționate la alineatul 3 pot fi aplicate mutatis mutandis și în cazul comunicării de informații confidențiale de către alte instituții, organe, oficii și agenții înființate în virtutea sau în baza tratatelor sau de către statele membre.

(5) Pentru a asigura un nivel de protecție proporțional cu nivelul de clasificare „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sau cu un nivel echivalent, Conferința președinților instituie un comitet de supraveghere. Informațiile clasificate la nivelul „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sau la un nivel echivalent sunt comunicate Parlamentului European, fîcînd obiectul altor măsuri care urmează a fi convenite între Parlamentul European și instituția Uniunii de la care sunt primite informațiile.

Articolul 6

Comunicarea informațiilor clasificate de către Parlamentul European unor terți

Parlamentul European poate, sub rezerva consimțîmîntului anterior scris al emitentului sau al instituției Uniunii care a comunicat informația clasificată Parlamentului European, după caz, să transmită aceste informații clasificate părților terțe, cu condiția ca acestea să asigure, la manipularea acestor informații, că se respectă norme similare celor menționate în prezenta decizie în cadrul serviciilor și sediilor părților terțe respective.

Articolul 7

Incinte securizate

(1) În scopul gestionării informațiilor confidențiale, Parlamentul European instituie o zonă securizată și săli de lectură securizate.

(2) Zona securizată furnizează echipamente pentru înregistrarea, consultarea, arhivarea, transmiterea și manipularea informațiilor clasificate. Aceasta cuprinde, printre altele, o sală de lectură și o sală de reuniune pentru consultarea informațiilor clasificate și este gestionat de UIC.

(3) În afara zonei securizate, pot fi create s li de lectur securizate pentru a permite consultarea informațiilor clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” sau la un nivel echivalent, precum i alte „alte informații confidențiale”. Aceste s li de lectur securizate sunt administrate de serviciile competente ale secretariatelor organului/titularului de mandat parlamentar sau de UIC, dup caz. Acestea nu conțin copiatoare, telefoane, faxuri, scanere sau orice alt mijloc tehnic de reproducere sau transmitere de documente.

Articolul 8

Înregistrarea, manipularea i stocarea informațiilor confidențiale

(1) Informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” sau la un nivel echivalent i „alte informații confidențiale” sunt înregistrate i depozitate de serviciile competente ale secretariatelor organului/titularului de mandat parlamentar sau de UIC, în funcție de cine a primit informațiile.

(2) Urm toarele condiții se aplic manipul rii informațiilor clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” sau la un nivel echivalent i „altor informații confidențiale”:

- (a) documentele se înmâneaz personal efului secretariatului, care le înregistreaz i furnizeaz o confirmare de primire;
- (b) când nu sunt folosite în mod efectiv, astfel de documente se p streaz sub cheie, sub r spunderea secretariatului;
- (c) în niciun caz informațiile nu pot fi salvate pe un alt suport sau transmise altei persoane; aceste documente pot fi reproduse numai cu ajutorul echipamentelor acreditate adecvat, astfel cum sunt definite în notific rile de securitate;
- (d) accesul la aceste informații este rezervat doar acelor persoane desemnate de emitent sau de instituția Uniunii care a comunicat informațiile Parlamentului European, în conformitate cu modalit țile menționate la articolul 4 alineatul (2) sau la articolul 5 alineatele (3), (4) i (5);
- (e) secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar ține un registru al persoanelor care au consultat informațiile, cuprinzând data i ora la care s-a efectuat consultarea, i transmite registrul c tre UIC la momentul depunerii informațiilor la UIC.

(3) Informațiile clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, „SECRET UE/EU SECRET” sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sau la un nivel echivalent sunt înregistrate, tratate i depozitate de UIC în zona securizat , în conformitate cu nivelul specific al clasific rii i astfel cum este definit în notific rile de securitate.

(4) În situația unei înc lc ri a regulilor prev zute la alineatele (1) — (3), funcționarul din cadrul secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar sau al UIC, dup caz, îl informeaz pe Secretarul General, care va prezenta situația Pre edintelui, în cazul în care persoana vinovat de a fi înc lcat aceste reguli este un deputat în Parlamentul European.

Articolul 9

Accesul la incintele securizate

(1) Accesul în zona securizat este permis exclusiv:

- (a) persoanelor care, în conformitate cu articolul 3 alineatele (4)-(7), sunt autorizate să consulte informațiile aflate acolo și care au prezentat o cerere în conformitate cu articolul 10 alineatul (1);
- (b) persoanelor care, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) sunt autorizate să creeze informații clasificate și care au prezentat o cerere în conformitate cu articolul 10 alineatul (1);
- (c) funcționarilor UIC din Parlamentul European;
- (d) funcționarilor Parlamentului European responsabili cu gestionarea SIC;
- (e) funcționarilor Parlamentului European responsabili cu securitatea și protecția împotriva incendiilor, atunci când este necesar;
- (f) personalului de curățenie, dar numai în prezența și sub atenta supraveghere a unui funcționar din cadrul UIC.

(2) UIC poate refuza accesul în zona securizată oricărei persoane neautorizate. Toate contestațiile privind un astfel de refuz al accesului se transmit Președintelui, în cazul cererilor de acces ale deputaților în Parlamentul European, și Secretarului General, în alte cazuri.

(3) Secretarul General poate autoriza o reuniune pentru un număr limitat de persoane în sala de reuniune din cadrul zonei securizate.

(4) Accesul în sala de lectură securizată este permis exclusiv:

- (a) deputaților în Parlamentul European, funcționarilor din cadrul Parlamentului European și altor angajați ai Parlamentului European care lucrează pentru grupurile politice, identificați în mod corespunzător, în scopul consultării informațiilor confidentiale sau al creării acestora;
- (b) funcționarilor Parlamentului European responsabili cu gestionarea SIC, funcționarilor din cadrul secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar care au primit informațiile și funcționarilor UIC;
- (c) dacă este necesar, funcționarilor Parlamentului European responsabili cu securitatea și protecția împotriva incendiilor;
- (d) personalului de curățenie, dar numai în prezența și sub atenta supraveghere a unui funcționar din cadrul secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar sau al UIC, după caz;

(5) Secretariatul competent al organului/titularului de mandat parlamentar sau UIC, după caz, poate refuza accesul într-o sală de lectură securizată oricărei persoane neautorizate. Toate contestațiile privind un astfel de refuz al accesului se transmit Președintelui, în cazul cererilor de acces ale deputaților în Parlamentul European, și Secretarului General, în alte cazuri.

Articolul 10

Consultarea informațiilor confidentiale sau crearea acestora în incintele securizate

(1) Orice persoană care dorește să consulte sau să creeze informații confidentiale în zona securizată comunică în avans numele său UIC. UIC verifică identitatea persoanei respective și controlează dacă persoana respectivă este autorizată, în conformitate cu articolul 3 alineatele (3)-(7), articolul 4 alineatul (1) sau articolul (5) alineatele (3), (4) și (5), să consulte sau să creeze informații confidentiale.

(2) Orice persoană care dorește, în conformitate cu articolul 3 alineatele (3) și (7), să consulte informațiile confidențiale clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” sau la un nivel echivalent sau „alte informații confidențiale” într-o sală de lectură securizată, își comunică numele în prealabil serviciilor competente ale secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar sau UIC.

(3) În afara cazurilor excepționale (de exemplu în cazul în care sunt depuse solicitări numeroase de consultare într-un interval scurt), doar câte o singură persoană este autorizată să consulte informații confidențiale într-o încălț securizată, în prezența unui funcționar din cadrul secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar sau al UIC.

(4) În timpul consultării, se interzice contactul cu exteriorul (inclusiv prin intermediul telefonului sau al altor echipamente tehnice), luarea de notițe și fotocopierea sau fotografierea informațiilor confidențiale consultate.

(5) Înainte să se permit unei persoane să părăsească sala de lectură securizată, funcționarul din cadrul secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar sau al UIC se asigură de existența informațiilor confidențiale consultate și verifică dacă acestea sunt în continuare intacte și complete.

(6) În situația unei încălcări a regulilor de mai sus, funcționarul din cadrul secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar sau al UIC îl informează pe Secretarul General, care va prezenta situația Președintelui, în cazul în care este implicat un deputat în Parlamentul European.

Articolul 11

Standarde minime privind consultarea informațiilor confidențiale în cadrul unei reuniuni în camera din afara incintelor securizate

(1) Informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” sau la un nivel echivalent și „alte informații confidențiale” pot fi consultate de membrii comisiilor parlamentare sau de alte organe politice și administrative ale Parlamentului European în cadrul unei reuniuni în camera din afara incintelor securizate.

(2) În cazul prevăzut la alineatul (1), secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar responsabil pentru reuniune asigură respectarea următoarelor condiții:

- (a) doar persoanele desemnate de președintele comisiei competente sau al organului politic să participe la reuniune pot intra în sala de reuniune;
- (b) toate documentele sunt numerotate, distribuite la începutul reuniunii și colectate din nou la sfârșit, nu se iau notițe după respectivele documente și nu se fac fotocopii sau fotografii;
- (c) procesul-verbal al reuniunii nu menționează conținutul discuției cu privire la informațiile avute în vedere. Numai decizia relevantă, în cazul în care aceasta există, poate fi consemnată în procesul-verbal;
- (d) informațiile confidențiale furnizate oral destinatarilor din Parlamentul European se supun aceluiași nivel de protecție a informațiilor confidențiale ca acela aplicat informațiilor confidențiale furnizate în scris;
- (e) în sălile de reuniune nu sunt ținute stocuri suplimentare de documente;
- (f) la începutul reuniunii se distribuie participanților și interpreților doar numărul necesar de copii ale documentelor;

- (g) statutul clasificării/marcajului documentelor este clarificat de președintele la începutul reuniunii;
- (h) participanții nu scot documentele din sala de reuniune;
- (i) toate copiile documentelor sunt adunate și verificate la sfârșitul reuniunii de secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar; și
- (j) niciun echipament electronic sau de comunicare nu este introdus în sala de reuniune în cazul când se consultă sau se discută informația confidențială în cauză.

(3) În cazul în care, în conformitate cu excepțiile prevăzute la punctul 3.2.2 din Anexa II la Acordul-cadru și în articolul 6 alineatul (5) din Acordul interinstituțional, informațiile clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” sau la un nivel echivalent, se discută în cadrul unei reuniuni desfășurate în camera, secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar responsabil cu reuniunea se asigură, pe lângă respectarea dispozițiilor prevăzute la alineatul (2), că persoanele desemnate să participe la reuniune respectă cerințele articolului 3 alineatele (4) și (7).

(4) În cazul prevăzut la alineatul (3), UIC furnizează secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar responsabil cu reuniunea în camera numărul necesar de copii ale documentelor ce urmează să fie discutate, care sunt înapoiate UIC după reuniune.

Articolul 12

Arhivarea informațiilor confidențiale

(1) Se pun la dispoziție posibilități de arhivare sigure în zona securizată. UIC este responsabil de gestionarea arhivei securizate, în conformitate cu criteriile standard de arhivare.

(2) Informațiile clasificate depozitate definitiv la UIC și informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” sau la un nivel echivalent, depozitate la secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar, sunt transferate în arhiva securizată din zona securizată după șase luni de la data ultimei consultări, dar nu mai târziu de un an de la data depozitării. „Alte informații confidențiale” sunt arhivate, dacă nu sunt depozitate la UIC, de secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar respectiv, în conformitate cu normele generale privind gestionarea documentelor.

(3) Informațiile confidențiale păstrate în arhiva securizată pot fi consultate sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

- (a) singurele persoane autorizate să consulte aceste informații sunt cele menționate, nominal, prin funcția sau poziția deținută, în documentul însoțitor redactat în momentul depunerii informațiilor confidențiale;
- (b) cererea de consultare a informațiilor confidențiale trebuie prezentată UIC, care asigură transferul documentului în cauză în sala de lectură securizată;
- (c) se aplică procedurile și condițiile privind consultarea informațiilor confidențiale stabilite la articolul 10.

Articolul 13

Declasarea, declasificarea și demarcarea informațiilor confidențiale

(1) Informațiile confidențiale pot fi declassate, declassificate sau demarcate doar cu consimțământul prealabil al emitentului și, dacă este necesar, după consultarea celorlalți părți în cauză.

(2) Declasarea sau declasificarea se confirmă în scris. Emitentul trebuie să comunice modificarea destinatarilor documentelor, iar acestuia din urmă trebuie să informeze cu privire la modificarea eventualii destinatarilor ulterioari, chiar dacă le-a transmis documentele în cauză sau copii ale acestora. Dacă este posibil, emitentul specifică pe documentele clasificate o dată, o perioadă sau un eveniment de la care conținutul poate fi declassat sau declassificat. Altfel, acestuia revizuieste documentele cel târziu o dată la cinci ani pentru a asigura necesitatea menținerii clasificării inițiale.

(3) Informațiile confidențiale protejate în arhivele securizate sunt examinate la timp, cel mai târziu în al 25-lea an după data creării lor, pentru a decide dacă ar trebui sau nu declassificate, declassate sau demarcate. Examinarea și publicarea acestor informații are loc în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 354/83 al Consiliului din 1 februarie 1983 privind deschiderea către public a arhivelor istorice ale Comunității Economice Europene și ale Comunității Europene a Energiei Atomice⁴⁹. Declasificarea se efectuează de către emitentul informațiilor clasificate sau de către serviciul responsabil în momentul respectiv, în conformitate cu Anexa I, partea 1, secțiunea 10.

(4) În urma declassificării, informațiile anterior clasificate, protejate în arhiva securizată, sunt transferate în arhivele istorice ale Parlamentului European în scopul protejării permanente și al tratării lor ulterioare în conformitate cu normele aplicabile.

(5) În urma eliminării marcajului, fostele „alte informații confidențiale” fac obiectul normelor Parlamentului European privind gestionarea documentelor.

Articolul 14

Încălcare securității, pierderea sau compromiterea informațiilor confidențiale

(1) Încălcare securității în general și, în special, a prezentei decizii atrage după sine, în cazul deputaților în Parlamentul European, aplicarea dispozițiilor relevante privind sancțiunile stabilite în Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

(2) Încălcare securității de către un membru al personalului Parlamentului European atrage după sine aplicarea procedurilor și sancțiunilor prevăzute de Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil altor agenți ai Uniunii Europene, prevăzut în Regulamentul (CEE, Euratom, ECSC) nr. 259/68⁵⁰ („Statutul funcționarilor”).

(3) Președintele și/sau Secretarul General, după caz, organizează eventualele anchete care se impun în cazul încălcării confidențialității, astfel cum este definită la notificarea de securitate 6.

(4) Dacă informațiile confidențiale au fost comunicate Parlamentului European de către o instituție a Uniunii sau de către un stat membru, Președintele și/sau Secretarul General, după caz, informează instituția Uniunii sau statul membru în cauză cu privire la orice pierdere sau compromitere, dovedită sau suspectată, a informațiilor clasificate și cu privire la rezultatele anchetei și la măsurile adoptate pentru a preveni repetarea faptelor.

⁴⁹JO L 43, 15.2.1983, p. 1.

⁵⁰JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

Articolul 15

Adaptarea prezentei decizii și normele sale de punere în aplicare și raportul anual privind aplicarea prezentei decizii

- (1) Secretarul General propune orice adaptare necesară a prezentei decizii și a anexelor care o pun în aplicare și transmite aceste propuneri Biroului în vederea adoptării unei decizii.
- (2) Secretarul General este responsabil cu punerea în aplicare a prezentei decizii de către serviciile Parlamentului European și emite instrucțiunile de manipulare a chestiunilor care fac obiectul SMSI, în conformitate cu principiile stabilite de prezenta decizie.
- (3) Secretarul General prezintă Biroului un raport anual privind aplicarea prezentei decizii.

Articolul 16

Dispoziții tranzitorii și finale

- (1) Informațiile neclasificate care sunt deținute de UIC sau de oricare alt arhivă a Parlamentului European și care sunt considerate confidențiale și datate înainte de 1 aprilie 2014 sunt considerate „alte informații confidențiale” în sensul prezentei decizii. Emitentul informațiilor respective poate în orice moment să reexamineze nivelul de confidențialitate.
- (2) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (1) litera (a) și de la articolul 8 alineatul (1) din prezenta decizie, pentru o perioadă de 12 luni de la 1 aprilie 2014, informațiile furnizate de Consiliu în temeiul Acordului interinstituțional, și care sunt clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” sau la un nivel echivalent sunt depozitate, înregistrate și stocate la UIC. Aceste informații pot fi consultate în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) literele (a) și (c) și cu articolul 5 alineatul (4) din Acordul interinstituțional.
- (3) Decizia Biroului Parlamentului European din 6 iunie 2011 referitoare la normele de reglementare a tratamentului informațiilor confidențiale de către Parlamentul European se abrogă.

Articolul 17

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

ANEXA I

PARTEA 1 PRINCIPII DE BAZĂ ȘI STANDARDE MINIME DE SECURITATE PENTRU PROTEJAREA INFORMAȚIILOR CONFIDENȚIALE

1. INTRODUCERE

Prezentele dispoziții stabilesc principiile de bază și standardele minime de securitate pentru protejarea informațiilor confidențiale care trebuie respectate de către Parlamentul European în toate punctele sale de lucru, inclusiv de către toți destinatarii informațiilor confidențiale și ai „altor informații confidențiale”, astfel încât să se garanteze securitatea, toate părțile interesate fiind asigurate în legătură cu stabilirea unui standard comun de protecție. Aceste dispoziții sunt completate de notificările de securitate din Anexa II și de alte dispoziții care reglementează tratamentul informațiilor confidențiale de către comisiile parlamentare și de către alte organe parlamentare/titulari de mandat.

2. PRINCIPII DE BAZA

Politica de securitate a Parlamentului European face parte integrantă din politica sa de gestionare internă generală și, prin urmare, se bazează pe principiile care reglementează respectiva politică generală. Aceste principii includ legalitatea, transparența, răspunderea, subsidiaritatea și proporționalitatea.

Legalitatea presupune necesitatea de a menține strict în cadrul legal executarea funcțiilor de securitate și necesitatea de a respecta cerințele legale aplicabile. În plus, responsabilitățile din domeniul securității trebuie să se bazeze pe dispoziții juridice adecvate. Se aplică integral dispozițiile din Statutul funcționarilor, în special articolul 17 privind obligația personalului de a se abține de la orice divulgare neautorizată a informațiilor care i-au fost aduse la cunoștință în exercitarea atribuțiilor sale și titlul VI privind măsurile disciplinare. În fine, acest principiu înseamnă că încălcările normelor de securitate în domeniile de responsabilitate ale Parlamentului European sunt tratate în conformitate cu Regulamentul său de procedură și cu politica sa privind măsurile disciplinare.

Transparența presupune nevoia de claritate în ceea ce privește toate normele și dispozițiile de securitate, pentru asigurarea unui echilibru între diversele servicii și diversele domenii (securitatea fizică în comparație cu protecția informațiilor etc.) și nevoia unei politici coerente și structurate de conținutizare a securității. În plus, sunt necesare orientări scrise clare pentru punerea în aplicare a măsurilor de securitate.

Răspunderea presupune că responsabilitățile din domeniul securității trebuie să fie clar definite. În plus, presupune nevoia de a monitoriza cu regularitate corectă executarea a acestor responsabilități.

Subsidiaritatea înseamnă că securitatea trebuie să fie organizată la cel mai jos nivel posibil și cât mai aproape posibil de Direcțiile Generale și de serviciile Parlamentului European. Proporționalitatea înseamnă că activitățile de securitate trebuie să se limiteze strict la ceea ce este absolut necesar și că măsurile de securitate trebuie să fie proporționale cu interesele care trebuie protejate și cu amenințările reale sau potențiale care planează asupra acestor interese, astfel încât să permită o apărare care să determine cât mai puține perturbări posibile.

3. FUNDAMENTELE SECURITĂȚII INFORMAȚIEI

Fundamentele unei bune securități a informației sunt:

- (a) sisteme informatice adecvate de comunicare (SIC). Acestea se află sub responsabilitatea autorității de securitate a Parlamentului European (astfel cum este definit în notificarea de securitate 1);
- (b) în cadrul Parlamentului European, Autoritatea de asigurare a informațiilor (astfel cum este definit în notificarea de securitate 1) este înscăunată cu colaborarea cu autoritatea de securitate în cauză pentru a furniza informații și sfaturi privind amenințările tehnice la adresa SIC și mijloacele de protecție împotriva acestor amenințări;
- (c) cooperarea strânsă între serviciile responsabile ale Parlamentului European și serviciile de securitate ale altor instituții ale Uniunii.

4. PRINCIPIILE SECURITĂȚII INFORMAȚIEI

4.1. Obiective

Principalele obiective ale securității informației sunt, după cum urmează :

- (a) salvagardarea informațiilor confidențiale împotriva spionajului, compromiterii sau divulgării neautorizate;
- (b) salvagardarea informațiilor clasificate prelucrate în sisteme și rețele informatice și de comunicații împotriva amenințurilor la adresa confidențialității, integrității și disponibilității acestora;
- (c) salvagardarea sediilor Parlamentului European care adpostesc informațiile clasificate împotriva sabotajelor și a actelor intenționate de deteriorare;
- (d) în caz de eec al securității, evaluarea daunelor cauzate, limitarea consecințelor, efectuarea unor anchete de securitate și adoptarea măsurilor necesare de remediere.

4.2. Clasificare

4.2.1. În ceea ce privește confidențialitatea, este nevoie de atenție și experiență pentru selectarea informațiilor și a materialelor care trebuie protejate, precum și pentru evaluarea nivelului de protecție necesar. Este esențial ca nivelul de protecție să corespundă sensibilității, în termeni de securitate, a elementului individual de informație sau a materialului care trebuie salvagardat. Pentru a asigura buna circulație a informațiilor, se evită atât clasificarea excesivă, cât și clasificarea insuficientă.

4.2.2. Sistemul de clasificare este instrumentul de aplicare a principiilor prevăzute în prezenta secțiune. Un sistem similar de clasificare se aplică pentru planificarea și organizarea măsurilor de luptă împotriva spionajului, sabotajului, terorismului și a altor amenințări, astfel încât să se asigure cel mai înalt nivel de protecție celor mai importante sedii care adpostesc informații clasificate și celor mai sensibile puncte din interiorul acestora.

4.2.3. Responsabilitatea pentru clasificarea informațiilor îi revine exclusiv emitentului informațiilor în cauză.

4.2.4. Nivelul de clasificare poate fi bazat exclusiv pe conținutul informațiilor în cauză.

4.2.5. Atunci când mai multe elemente de informație sunt grupate, clasificarea acestora este cel puțin egală cu nivelul de clasificare cel mai ridicat atribuit unuia dintre elementele individuale. Cu toate acestea, unui grup de informații îi se poate atribui o clasificare mai înaltă decât cea a părților sale componente.

4.2.6. Clasificările sunt atribuite doar atunci când este necesar și pentru cât timp este necesar.

4.3. Obiectivele măsurilor de securitate

Măsurile de securitate:

- (a) se aplică tuturor persoanelor care au acces la informații clasificate, la mijloacele de transmitere a informațiilor clasificate și la „alte informații confidențiale”, precum și la toate sediile care conțin astfel de informații și la instalații importante;
- (b) sunt concepute pentru a identifica persoanele a căror poziție (din punct de vedere al accesului, al relațiilor sau altele) ar putea pune în pericol securitatea unor asemenea informații și a instalațiilor importante care conservă astfel de informații și pentru a asigura excluderea și îndepărtarea acestora;
- (c) împiedică accesul oricărui persoane neautorizate la astfel de informații sau la instalațiile care le conțin;

- (d) asigură difuzarea unor astfel de informații exclusiv pe baza principiului nevoii de acțiune, principiu fundamental tuturor aspectelor securității;
- (e) asigură integritatea (prin prevenirea coruperii, a modificării neautorizate sau a tergerii neautorizate) și disponibilitatea (accesul nu este refuzat celor care au nevoie de informații și au acces autorizat) informațiilor confidențiale, în special a informațiilor stocate, prelucrate sau transmise în formă electromagnetică.

5. STANDARDE MINIME COMUNE

Parlamentul European asigură respectarea unor standarde minime comune de securitate de către toți destinatarii informațiilor clasificate, din cadrul instituției și care țin de competența sa, și anume de către toate serviciile și toți contractanții săi, astfel încât informațiile să poată fi transmise cu asigurarea că sunt manipulate cu aceleași precauții. Aceste standarde minime includ criteriile de autorizare de securitate a funcționarilor Parlamentului European și a altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice și procedurile de protecție a informațiilor confidențiale.

Parlamentul European permite accesul terților la aceste informații doar cu condiția ca acestea să garanteze că manipularea lor se realizează cu respectarea unor dispoziții cel puțin strict echivalente cu aceste standarde minime comune.

Aceste standarde minime comune se aplică, de asemenea, atunci când, prin contract sau înțelegere privind subvențiile, Parlamentul conferă entităților industriale sau altor entități sarcini care implică informații confidențiale.

6. SECURITATEA PENTRU FUNCȚIONARIII PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI ALȚI ANGAJAȚI AI PARLAMENTULUI CARE LUCREAZĂ PENTRU GRUPURILE POLITICE

6.1. Instrucțiuni de securitate pentru funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice

Funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice și care ocupă un post care le poate permite accesul la informații clasificate primesc, atât la intrarea în funcție cât și ulterior, periodic, un instructaj amănunțit asupra măsurilor de securitate necesare și asupra procedurilor în vigoare în materie. Persoanele respective confirmă în scris faptul că au citit și înțeleg pe deplin dispozițiile curente de securitate aplicabile.

6.2. Responsabilitățile conducerii

Personalul de conducere are obligația de a ține cont de faptul că dintre membrii personalului propriu lucrează cu informații clasificate sau au acces la sisteme informatice sau de comunicații securizate și de a înregistra și raporta orice incidente sau vulnerabilități evidente care ar putea afecta securitatea.

6.3. Statutul de securitate al funcționarilor Parlamentului European și al altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice

Se instituie proceduri care să asigure, în momentul în care se obțin informații nefavorabile privind un funcționar al Parlamentului European sau un alt angajat al Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, luarea de măsuri pentru a determina dacă persoana în cauză ocupă un post care implică accesul la informații clasificate sau dacă are acces la sisteme informatice sau de comunicații securizate și informarea serviciului responsabil al Parlamentului European. Dacă se stabilește de către autoritatea națională de securitate competentă că această persoană constituie un risc de securitate, ea este exclusă sau îndepărtată de la sarcinile în cadrul cărora ar putea pune în pericol securitatea.

7. SECURITATEA FIZIC

„Securitatea fizic ” înseamnă aplicarea unor măsuri de protecție fizice sau tehnice pentru a preveni accesul neautorizat la informații clasificate.

7.1. Nevoia de protecție

Nivelul măsurilor de securitate fizică ce trebuie aplicate pentru a asigura protecția informațiilor clasificate este proporțional cu clasificarea și volumul informațiilor și materialelor deținute și cu amenințarea la care acestea sunt expuse. Toți deținătorii de informații clasificate se conformează unor reguli standardizate de clasificare și respectă criteriile de protecție uniforme cu privire la deținerea, transmiterea și distrugerea informațiilor și materialelor care trebuie protejate.

7.2. Verificări

Înainte de a lăsa nesupravegheate zonele care conțin informații clasificate, persoanele care răspund de păstrarea informațiilor în cauză se asigură că acestea sunt stocate în siguranță și că au fost activate toate dispozitivele de securitate (încuietori, alarme etc.). După orele de program se efectuează verificări suplimentare independente.

7.3. Securitatea clădirilor

Clădirile care adăpostesc informații clasificate sau sisteme informatice sau de comunicații securizate sunt protejate împotriva accesului neautorizat.

Natura protecției asigurate informațiilor clasificate, de exemplu ferestre cu gratii, încuietori pentru uși, paznici la intrări, sisteme automate de control al accesului, verificări și patrulare de securitate, sisteme de alarmă, sisteme de detectare a efracțiilor și câini de paz, depinde de:

- (a) clasificarea, volumul și amplasarea în cadrul clădirii a informațiilor și a materialelor care trebuie protejate;
- (b) calitatea containerelor de securitate care conțin informațiile și materialele în cauză;
- (c) natura fizică și amplasarea clădirii.

Natura protecției asigurate sistemelor informatice și de comunicații depinde, în mod similar, de evaluarea valorii activelor în cauză și a eventualelor daune cauzate prin compromiterea securității, de natura fizică și amplasarea clădirii în care este adăpostit sistemul și de localizarea sistemului respectiv în clădire.

7.4. Planuri pentru situații de urgență

Se pregătesc anticipat planuri detaliate pentru protecția informațiilor clasificate în cazul unor situații de urgență.

8. CLASIFICĂRI, IDENTIFICATORI DE SECURITATE, APLICARE, MĂSURI DE SECURITATE ȘI GESTIONAREA CLASIFICĂRII

8.1. Identificatori de securitate

Nu sunt permise alte clasificări decât cele definite la articolul 2 litera (d) din prezenta decizie.

Se poate utiliza un identificator de securitate convenit, pentru a stabili limitele valabilității unei clasificări (însemnând, pentru informațiile clasificate, momentul declasării sau al declasificării automate).

Identificatorii de securitate se utilizează doar în combinație cu o clasificare.

Identificatorii de securitate sunt reglementați în detaliu în notificarea de securitate 2 și sunt definiți în instrucțiunile de manipulare.

8.2. Marcajele

Un marcaj este utilizat pentru a specifica instrucțiunile specifice predefinite privind manipularea informațiilor confidențiale. Marcajele pot indica și domeniul vizat de document sau o difuzare specială conform principiului nevoii de a cunoaște sau (pentru informații neclasificate) pentru a indica sfârșitul unei interdicții.

Un marcaj nu este o clasificare și nu este utilizat în locul unei clasificări.

Marcajele sunt reglementate în detaliu în notificarea de securitate 2 și sunt definite în instrucțiunile de manipulare.

8.3. Aplicarea clasificării și a identificatorilor de securitate

Aplicarea clasificării, a identificatorilor de securitate și a marcajelor se execută în conformitate cu notificarea de securitate 2, secțiunea E și cu instrucțiunile de manipulare.

8.4. Administrarea clasificărilor

8.4.1. În general

Informațiile se clasifică doar dacă este necesar. Clasificarea se indică clar și corect și se menține doar atât timp cât informația trebuie protejată.

Responsabilitatea pentru clasificarea informațiilor și pentru orice declasare sau declasificare ulterioară aparține exclusiv emitentului.

Funcționarii Parlamentului European clasifică, declasează sau declasifică informații la instrucțiunile Secretarului General sau în virtutea competențelor delegate de acesta.

Procedurile detaliate privind tratamentul aplicat documentelor clasificate sunt astfel concepute pentru a asigura faptul că acestea beneficiază de un tip de protecție corespunzător cu informațiile conținute.

Numărul de persoane autorizate să emită informații clasificate la nivelul „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” este puțin peste la minimum, iar numele persoanelor în cauză sunt înscrise pe o listă întocmită de UIC.

8.4.2. Aplicarea clasificărilor

Clasificarea unui document este determinată de nivelul de sensibilitate a conținutului său, în conformitate cu definiția de la articolul 2 litera (d). Este important utilizarea corectă și cu moderație a clasificării.

Nivelul de clasificare al unei scrisori sau al unei note care conține documente însoțitoare este cel puțin la fel de înalt ca cel mai înalt nivel de clasificare atribuit unuia dintre documentele însoțitoare. Emitentul indică clar la ce nivel ar trebui clasificată scrisoarea sau nota după separarea de documentele însoțitoare.

Emitentul unui document care urmează să fie clasificat ține cont de normele stabilite anterior și evită clasificarea excesivă sau insuficientă.

Paginile individuale, paragrafele, secțiunile, anexele, apendicele și documentele însoțitoare ale unui anumit document pot necesita clasificări diferite și sunt clasificate în consecință. Clasificarea documentului per ansamblu este clasificarea de cel mai înalt nivel atribuit unei părți din document.

9. INSPECȚII

Direcția pentru securitate și evaluarea riscurilor a Parlamentului European, care poate solicita asistență din partea autorităților de securitate ale Consiliului sau ale Comisiei, efectuează inspecții interne periodice ale aranjamentelor de securitate stabilite pentru protecția informațiilor clasificate.

Autoritățile de securitate și serviciile competente ale instituțiilor Uniunii pot efectua, ca parte a unui proces convenit inițiat de oricare dintre părți, evaluări inter pares ale aranjamentelor de securitate pentru protecția informațiilor clasificate în circulație în temeiul acordurilor interinstituționale relevante.

10. PROCEDURA DE DECLASIFICARE ȘI DE DEMARCARE

10.1. UIC examinează informațiile confidențiale conținute în registrul său și solicită acordul emitentului pentru declasificarea sau demarcarea unui document cu cel mult 25 de ani după data la care documentul a fost creat. Documentele care nu sunt declasificate sau demarcate după o primă examinare sunt reexaminat periodic, și cel puțin o dată la cinci ani. Pe lângă documentele care se află în arhivele sigure din incinta securizată și care sunt clasificate în mod adecvat, procesul de demarcare poate să acopere, de asemenea, alte informații confidențiale deținute de organul/titularul de mandat parlamentar sau de serviciul responsabil de arhivele istorice ale Parlamentului.

10.2. Decizia de declasificare sau de demarcare a unui document este luată, ca regulă generală, doar de emitent sau, în mod excepțional, în cooperare cu organul/titularul de mandat parlamentar care deține informațiile, anterior ca informațiile conținute să fie transmise serviciului responsabil de arhivele istorice ale Parlamentului. Informațiile clasificate pot fi declasificate sau demarcate numai cu acordul scris prealabil al emitentului. În cazul informațiilor din categoria „alte informații confidențiale”, secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar care deține respectivele informații decide, în cooperare cu emitentul, dacă documentul poate fi demarcat.

10.3. În numele emitentului, UIC îi revine responsabilitatea de a informa destinatarii documentului cu privire la modificarea clasificării sau a marcajului, iar aceștia din urmă sunt responsabili, la rândul lor, să informeze eventualii destinatari ulteriori, cînd le-au transmis documentele în cauză sau copii ale acestora, cu privire la modificare.

10.4. Declasificarea nu afectează identificatorii de securitate sau marcajele care pot apărea pe document.

10.5. În cazul declasificării, clasificarea originală, marcată în partea de sus și în cea de jos pe fiecare pagină este ștearsă. Prima pagină a documentului (coperta) este tampilată și completată cu referința UIC. În cazul demarcării, marcajul original care figurează în partea de sus pe fiecare pagină este ștearsă.

10.6. Textul documentului declasificat sau demarcat este atașat fie ei electronic sau sistemului echivalent în care acesta a fost înregistrat.

10.7. În cazul documentelor care fac obiectul unei excepții privind viața privată și integritatea persoanei sau interesele comerciale ale unei persoane fizice sau juridice și în cazul documentelor sensibile se aplică dispozițiile prevăzute la articolul 2 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 354/83.

10.8. Pe lângă prevederile de la punctele 10.1-10.7, se aplică următoarele norme:

- (a) în ceea ce privește documentele terților, UIC consultă terții în cauză înainte de a efectua declasificarea sau demarcarea;
- (b) în ceea ce privește excepția privind viața privată și integritatea persoanei, procedura de declasificare sau de demarcare ține seama în special de acordul persoanei în cauză, sau, după caz, de imposibilitatea identificării persoanei în cauză;
- (c) în ceea ce privește excepția privind interesele comerciale ale unei persoane fizice sau juridice, persoana în cauză poate fi notificată prin publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, acordându-se un termen de patru săptămâni de la data publicării pentru a-și prezenta observațiile.

PARTEA 2 PROCEDURA DE ACORDARE A AUTORIZĂRII DE SECURITATE

11. PROCEDURA DE ACORDARE A AUTORIZĂRII DE SECURITATE PENTRU DEPUTAȚII ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN

11.1. Pentru a avea acces la informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” sau la un nivel echivalent, deputații în Parlamentul European trebuie să fi fost autorizați în conformitate cu procedura prevăzută la punctele 11.3 și 11.4 din prezenta anexă sau în baza unei declarații solemne de nedivulgare în temeiul articolului 3 alineatul (4) din prezenta decizie.

11.2. Pentru a avea acces la informații clasificate la nivelul „SECRET UE/EU SECRET” sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sau la un nivel echivalent, deputații în Parlamentul European trebuie să fi fost autorizați în conformitate cu procedura menționată la punctele 11.3 și 11.14.

11.3. Autorizațiile se acordă doar deputaților care au fost supuși unei verificări de securitate de către autoritățile naționale competente ale statelor membre în conformitate cu procedura menționată la punctele 11.9-11.14. Președintelui îi revine responsabilitatea de a acorda deputaților autorizația.

11.4. Președintele poate acorda autorizația scrisă după obținerea avizului emis de autoritățile naționale competente ale statelor membre pe baza verificării de securitate efectuate în conformitate cu punctele 11.8 și 11.13.

11.5. Direcția pentru securitate și evaluarea riscului a Parlamentului European pregătește o listă actualizată a tuturor deputaților în Parlamentul European cărora li s-a acordat o autorizație, inclusiv o autorizație provizorie în sensul punctului 11.15.

11.6. Autorizația este valabilă pe o perioadă de cinci ani sau pe durata sarcinilor pentru care a fost eliberată, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă. Autorizația poate fi reînnoită în conformitate cu procedura stabilită la punctul 11.4.

11.7. Autorizația este retrasă de Președinte în cazul în care acesta consideră că există motive justificate pentru a dispune retragerea. Orice decizie de retragere a autorizației se notifică deputatului în Parlamentul European în cauză, care poate cere să fie audiat de către Președinte înainte ca retragerea autorizației să producă efecte, precum și autorităților naționale competente.

11.8. Verificarea de securitate se efectuează cu sprijinul deputatului vizat și la cererea Președintelui. Autoritatea națională competentă pentru verificare este cea a statului membru al cărui cetățean este deputatul în cauză.

11.9. În cadrul procedurii de verificare, deputatul în Parlamentul European în cauză trebuie să completeze un formular cu informații personale.

11.10. Președintele specifică în cererea sa către autoritatea națională competentă nivelul de clasificare a informațiilor care vor fi puse la dispoziția deputatului în Parlamentul European în cauză, astfel încât aceasta să poată desfășura verificarea de securitate.

11.11. Întregul proces de verificare de securitate desfășurat de autoritatea națională competentă și rezultatele obținute sunt supuse reglementărilor relevante în vigoare în statul membru în cauză, inclusiv celor privind cile de atac.

11.12. Dacă autoritatea națională competentă emite un aviz favorabil, Președintele poate elibera autorizația deputatului în Parlamentul European în cauză.

11.13. Un aviz negativ al autorității naționale competente se notifică deputatului în Parlamentul European în cauză, care poate cere să fie audiat de către Președintele. În cazul în care consideră necesar, Președintele se poate adresa autorității naționale competente pentru a-i solicita clarificări suplimentare. Dacă avizul negativ este confirmat, nu se acordă autorizația.

11.14. Toți deputații în Parlamentul European autorizați în sensul punctului 11.3 primesc, în momentul acordării autorizației și, ulterior, periodic, toate informațiile necesare privind protecția informațiilor clasificate și mijloacele care se asigură această protecție. Deputații în Parlamentul European semnează o declarație prin care confirmă primirea informațiilor.

11.15. În circumstanțe excepționale, după ce a notificat în prealabil autoritatea națională competentă și în cazul în care aceasta nu răspunde în termen de o lună, Președintele poate să acorde unui deputat în Parlamentul European o autorizație provizorie, pentru o perioadă care nu poate depăși ase luni, în așteptarea rezultatului verificării de securitate menționate la punctul 11.11. Autorizațiile provizorii astfel acordate nu permit accesul la informații clasificate „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sau la un nivel echivalent.

12. PROCEDURA DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI DE SECURITATE PENTRU FUNCȚIONARII PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI ALȚI ANGAJAȚI AI PARLAMENTULUI CARE LUCREAZĂ PENTRU GRUPURILE POLITICE

12.1. Doar funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice care, prin natura sarcinilor lor și pentru cerințe de serviciu, trebuie să cunoască sau să utilizeze informații clasificate deținute de Comisie au acces la astfel de informații.

12.2. Pentru a avea acces la informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, „SECRET UE/EU SECRET” sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sau la un nivel echivalent, funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice implicate trebuie să fi fost autorizați în conformitate cu procedura prevăzută la punctele 12.3 și 12.4.

12.3. Autorizațiile se acordă doar persoanelor menționate la punctul 12.1 care au fost supuse unei verificări de securitate de către autoritățile naționale competente ale statelor membre în conformitate cu procedura menționată la punctele 12.9-12.14. Secretarul general este responsabil pentru procedura prin care autorizația este acordată funcționarilor Parlamentului European și altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice.

12.4. Secretarul general poate acorda autorizația scrisă după obținerea avizului emis de autoritățile naționale competente ale statelor membre pe baza verificării de securitate efectuate în conformitate cu punctele 12.8-12.13.

12.5. Direcția pentru securitate și evaluarea riscului a Parlamentului European prezintă o listă actualizată a tuturor posturilor pentru care este necesară o procedură de acordare a autorizației de securitate, furnizată de serviciile competente ale Parlamentului European, și a tuturor persoanelor cărora li s-a acordat o autorizație, inclusiv o autorizație provizorie în sensul punctului 12.15.

12.6. Autorizația este valabilă pe o perioadă de cinci ani sau pe durata sarcinilor pentru care a fost eliberată, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă. Autorizația poate fi reînnoită în conformitate cu procedura menționată la punctul 12.4.

12.7. Autorizația este retrasă de Secretarul General în cazul în care acesta consideră că există motive justificate pentru a dispune retragerea. Orice decizie de retragere a autorizației se notifică funcționarului Parlamentului European și angajatului Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, care poate cere să fie audiat de către Secretarul General înainte ca retragerea autorizației să producă efecte, precum și autorității naționale competente.

12.8. Verificarea de securitate se efectuează cu sprijinul funcționarului Parlamentului European și al angajatului Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice și la cererea Secretarului General. Autoritatea națională competentă pentru verificare este cea a statului membru al cărui cetățean este persoana în cauză. În cazul în care acest lucru este permis de legislația și reglementările naționale, autoritățile naționale competente pot să supună persoane care nu sunt cetățeni ai statului membru respectiv unor investigații în cazul în care acestea solicită acces la informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, „SECRET UE/EU SECRET” sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”.

12.9. În cadrul procedurii de verificare, funcționarul Parlamentului European sau angajatul Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice completează un formular cu informații personale.

12.10. Secretarul General specifică în cererea sa către autoritatea națională competentă tipul și nivelul de clasificare a informațiilor de care funcționarul Parlamentului European sau angajatul Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice urmează să ia la cunoștință, astfel încât aceasta să poată desfășura verificarea de securitate și furniza un aviz cu privire la nivelul de autorizare care ar fi potrivit să îi fie acordat persoanei în cauză.

12.11. Întregul proces de verificare de securitate desfășurat de autoritatea națională competentă și rezultatele obținute sunt supuse reglementărilor relevante în vigoare în statul membru în cauză, inclusiv celor privind crimele de atac.

12.12. Dacă autoritatea națională competentă emite un aviz favorabil, Secretarul General poate acorda autorizația funcționarului în cauză al Parlamentului European sau angajatului Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice.

12.13. Un aviz negativ al autorității naționale competente se notifică funcționarului Parlamentului European sau altui angajat al Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, care poate cere să fie audiat de către Secretarul General. În cazul în care consideră necesar, Secretarul General se poate adresa autorității naționale competente pentru a-i solicita clarificări suplimentare. Dacă avizul negativ este confirmat, nu se acordă autorizația.

12.14. Toți funcționarii Parlamentului European și angajații Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, autorizați în sensul punctelor 12.4 și 12.5 primesc, în momentul acordării autorizației și ulterior periodic, toate instrucțiunile necesare privind protecția informațiilor clasificate și mijloacele prin care se asigură această protecție. Acești funcționari și angajați semnează o declarație prin care confirmă că au primit aceste instrucțiuni și că se obligă să le respecte.

12.15. În circumstanțe excepționale, după ce a notificat în prealabil autoritatea națională competentă și în cazul în care aceasta nu răspunde în termen de o lună, Secretarul General poate să acorde o autorizație provizorie unui funcționar al Parlamentului European sau unui alt angajat al Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, pentru o perioadă care nu poate depăși ase luni, în așteptarea rezultatului verificării de securitate menționate la punctul 12.11. Autorizațiile provizorii astfel acordate nu permit accesul la informații clasificate la nivelul „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sau la un nivel echivalent.

ANEXA II ⁵¹

⁵¹Publicat în JO C 96, 1.4.2014, p. 21.

F. Conflicte de interese personale

Unui deputat îi poate fi refuzat, cu acordul Biroului, printr-o decizie motivată corespunzător, dreptul de a consulta un document al Parlamentului, dacă Biroul, după audierea deputatului respectiv, ajunge la concluzia că această consultare ar compromite de o manieră inacceptabilă interesele instituționale ale Parlamentului sau interesul public și că acțiunea deputatului are la bază considerente private și personale. Împotriva unei astfel de decizii, deputatul poate introduce o cale de atac în scris, motivată corespunzător, în termen de o lună de la notificarea acesteia. Parlamentul ia o decizie cu privire la calea de atac respectiv, fără dezbateri, în cadrul perioadei de sesiune care urmează după introducerea acesteia.

ANEXA VIII

Modalități de exercitare a dreptului de anchet al Parlamentului European

Decizia Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchet al Parlamentului European⁵²

Parlamentul European, Consiliul și Comisia,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, în special articolul 20b,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 193,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 107b,

întrucât este necesar să se definească modalitățile de exercitare a dreptului de anchet al Parlamentului European, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de tratatele de instituire a Comunităților Europene;

întrucât comisiile temporare de anchet trebuie să poată dispune de mijloacele necesare pentru îndeplinirea funcțiilor lor; întrucât, este necesar ca, în acest scop, statele membre, precum și instituțiile și organele Comunităților Europene, să ia toate măsurile pentru facilitarea îndeplinirii acestor funcții;

întrucât secretul și confidențialitatea lucrărilor comisiilor temporare de anchet trebuie să fie protejate;

întrucât, la cererea uneia dintre cele trei instituții în cauză, modalitățile de exercitare a dreptului de anchet vor putea fi revizuite, după încheierea prezentei legislaturi a Parlamentului European, în conformitate cu experiența dobândită,

ADOPTĂ DE COMUN ACORD PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Modalitățile de exercitare a dreptului de anchet al Parlamentului European sunt definite de prezenta decizie, în conformitate cu articolul 20b din Tratatul CECO, cu articolul 193 din Tratatul CE și cu articolul 107b din Tratatul CEEA.

Articolul 2

(1) În condițiile și limitele stabilite de tratatele prevăzute la articolul 1 și în cadrul îndeplinirii misiunilor care îi revin, Parlamentul European poate constitui, la cererea unui sfert dintre membrii săi, o comisie temporară de anchet pentru a examina pretinsele încălcări sau administrații defectuoase în aplicarea dreptului comunitar care ar fi imputabile fie unei instituții, fie unui organ al Comunităților Europene, fie unei administrații publice a unui stat membru, fie unor persoane mandatate de dreptul comunitar pentru aplicarea acestuia.

Parlamentul European stabilește componenta și regulile interne de funcționare a comisiilor temporare de anchet.

⁵²JO L 113, 19.5.1995, p. 1.

Decizia privind constituirea unei comisii temporare de anchet , prin care se precizeaz în special obiectul de activitate al acesteia i termenul de depunere a raportului acesteia, se public în *Jurnalul Oficial al Comunit ilor Europene*.

(2) Comisia temporar de anchet î i îndepline te func iile respectând atribu iile conferite de tratate institu iilor i organelor Comunit ilor Europene.

Membrii comisiei temporare de anchet , precum i orice alt persoan care, prin func ia pe care o de ine a luat cuno tin cu privire la faptele, informa iile, cuno tin ele, documentele sau obiectele asupra c rora trebuie p strat secretul în temeiul dispozi iilor adoptate de un stat membru sau de o institu ie a Comunit ii, sunt obliga i, chiar i dup încetarea func iilor, s p streze secretul fa de orice persoan neautorizat sau fa de public.

Audierile i depozi iile au loc în cadrul unei edin e publice. La cererea unui sfert dintre membrii comisiei de anchet sau a autorit ilor comunitare sau na ionale sau în cazul în care comisia temporar de anchet este sesizat asupra unor informa ii secrete, edina se desf oar de drept cu u ile închise. Orice martor i orice expert au dreptul s fac depozi ii sau s depun m rturie cu u ile închise.

(3) O comisie temporar de anchet nu poate examina chestiuni pendinte în fa a unei instan e na ionale sau comunitare atât timp cât procedura juridic ional nu s-a încheiat.

În termen de dou luni, fie de la publicarea efectuat în conformitate cu alineatul (1), fie dup ce Comisia a luat cuno tin de o acuza ie, f cut în fa a unei comisii temporare de anchet , privind o înc lcare a dreptului comunitar, comis de un stat membru, Comisia poate notifica Parlamentului European c un fapt vizat de o comisie temporar de anchet face obiectul unei proceduri comunitare precontencioase; în acest caz, comisia temporar de anchet ia toate m surile necesare pentru a permite Comisiei s î i exercite pe deplin atribu iile în conformitate cu tratatele.

(4) Existen a unei comisii temporare de anchet se încheie la depunerea raportului, în termenul stabilit la constituirea acesteia, sau, cel târziu, la expirarea unui termen de cel mult dou sprezece luni de la data constituirii acesteia i, în orice caz, la încheierea legislaturii.

Printr-o decizie motivat , Parlamentul poate proroga, de dou ori, termenul de dou sprezece luni cu câte o perioad de trei luni. Aceast decizie se public în *Jurnalul Oficial al Comunit ilor Europene*.

(5) O comisie temporar de anchet nu poate fi constituit sau reconstituit , pentru fapte care au f cut deja obiectul unei anchete a unei comisii temporare de anchet , înainte de expirarea unui termen minim de dou sprezece luni dup depunerea raportului privind aceast anchet sau de la sfâr itul misiunii acesteia, cu excep ia cazului în care apar fapte noi.

Articolul 3

(1) Comisia temporar de anchet procedeaz la anchetele necesare pentru a verifica pretinsele înc lc ri sau administr ri defectuoase în aplicarea dreptului comunitar, în condi iile prev zute în continuare.

(2) Comisia temporar de anchet poate adresa o invita ie unei institu ii sau unui organ al Comunit ilor Europene sau guvernului unui stat membru în vederea desemn rii de c tre ace tia a unui membru care s participe la lucr rile sale.

(3) La cererea motivat a comisiei temporare de anchet , statele membre în cauz i institu iile sau organele Comunit ilor Europene desemneaz func ionarul sau agentul pe care îl autorizeaz s se înf i eze înaintea comisiei temporare de anchet , dac nu se opun ra iuni care in de secret sau de siguran a public sau na ional , în conformitate cu legisla ia na ional sau cea comunitar .

Funcționarii sau agenții în cauză se exprimă în numele și pe baza instrucțiunilor guvernului sau instituției care i-a desemnat. Aceștia trebuie să respecte, în continuare, obligațiile care decurg din statutul lor.

(4) Autoritățile statelor membre și instituțiile sau organele Comunităților Europene furnizează unei comisii temporare de anchetă, la invitația acesteia sau din proprie inițiativă, documentele necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor sale, cu excepția cazului în care sunt împiedicate să facă acest lucru de rațiuni care în de secret sau de siguranță publică sau națională, în conformitate cu actele cu putere de lege sau normele administrative interne sau comunitare.

(5) Alineatele (3) și (4) nu aduc atingere celorlalte dispoziții proprii statelor membre care se opun înfrângerii funcționarilor sau transmiterii documentelor.

Orice dificultate determinată de rațiunile de secret sau de siguranță publică sau națională sau de dispozițiile prevăzute la primul paragraf este notificat Parlamentului European de către un reprezentant abilitat să angajeze guvernul statului membru în cauză sau instituția.

(6) Instituțiile sau organele Comunităților Europene furnizează comisiei temporare de anchetă documentele provenite de la un stat membru numai după informarea acesteia.

Acestea comunică comisiei temporare de anchetă documentele cărora li se aplică alineatul (5) numai după exprimarea acordului de către statul membru în cauză.

(7) Dispozițiile alineatelor (3), (4) și (5) se aplică în cazul persoanelor fizice sau juridice mandatate de dreptul comunitar pentru aplicarea acestuia.

(8) În măsura necesară îndeplinirii îndatoririlor care îi revin, comisia temporară de anchetă poate cere oricărei alte persoane să depună mărturie în fața ei. În cazul în care introducerea în cauză a unei persoane în cursul unei anchete poate cauza prejudicii acesteia, persoanei respective i se aduce la cunoștință acest lucru de către comisia temporară de anchetă care o audiază, în cazul în care aceasta solicită audierea.

Articolul 4

(1) Informațiile adunate de comisia temporară de anchetă sunt destinate exclusiv îndeplinirii îndatoririlor acesteia. Aceste informații pot fi făcute publice numai în cazul în care nu conțin elemente de natură secretă sau confidențială sau în cazul în care introduc în cauză persoane în mod nominal.

Parlamentul European adoptă actele cu putere de lege și normele administrative necesare pentru a proteja secretul și confidențialitatea lucrurilor comisiilor temporare de anchetă.

(2) Raportul comisiei temporare de anchetă se prezintă Parlamentului European, care poate decide să-l facă public, în conformitate cu dispozițiile alineatului (1).

(3) Parlamentul European poate transmite instituțiilor sau organelor Comunităților Europene sau statelor membre recomandările adoptate pe baza raportului comisiei temporare de anchetă. Acestea vor trage concluziile pe care le consideră adecvate.

Articolul 5

Orice comunicare la adresa autorităților naționale ale statelor membre în scopul aplicării prezentei decizii se face prin intermediul reprezentanților permanenți ale acestora pe lângă Uniunea Europeană.

Articolul 6

La cererea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei, modalit ile men ionate anterior pot fi revizuite, dup încheierea prezentei legislaturi a Parlamentului European, pe baza experien ei dobândite.

Articolul 7

Prezenta decizie intr în vigoare la data public rii în *Jurnalul Oficial al Comunit ilor Europene*.

ANEXA IX

Registrul de transparent

A. Dispoziții de aplicare a articolului 11 alineatele (5)-(8)

Articol unic

Ecusoane de acces

(1) Ecusoanele de acces pe termen lung constau dintr-o cartel plastifiat conținând o fotografie de identitate a titularului, numele și prenumele acestuia, precum și denumirea întreprinderii, a organizației sau numele persoanei pentru care acesta lucrează .

Ecusonul de acces trebuie purtat de titular în permanență și într-un mod vizibil, în orice incintă a Parlamentului. Nerespectarea acestei obligații poate conduce la retragerea ecusonului.

Ecusoanele de acces diferă , prin formă și culoare, de ecusoanele eliberate pentru vizitatorii ocazionali.

(2) Ecusoanele de acces se reînnoiesc numai în cazul în care titularii au respectat obligațiile prevăzute la articolul 11 alineatul (6) din Regulamentul de procedură .

Orice reclamație bazată pe fapte materiale și care se încadrează în domeniul de aplicare a codului de conduită anexat la Acordul privind înființarea unui registru de transparent⁵³ se trimite secretariatului comun al registrului de transparent . Secretarul General al Parlamentului comunică deciziile de radiere din registru chestorilor, iar acestea se pronunță cu privire la retragerea ecusonului de acces.

Deciziile prin care chestorii notifică retragerea unuia sau a mai multor ecusoane de acces, invită posesorii sau entitățile pentru care lucrează acestea să returneze Parlamentului ecusoanele de acces respective, în termen de 15 zile de la notificarea deciziei.

(3) Ecusoanele de acces nu autorizează în niciun caz accesul titularilor la reuniunile Parlamentului sau ale organelor sale, altele decât cele declarate publice și, în acest caz, nu le acordă titularilor nicio derogare de la regulile de acces care se aplică oricărui alt cetățean al Uniunii.

⁵³A se vedea anexa 3 la acord, preluat în partea B a prezentei anexe.

B. Acord între Parlamentul European și Comisia European privind registrul de transparentă pentru organizațiile și persoanele care desfășoară activități independente implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii⁵⁴

Parlamentul European și Comisia European (denumite în continuare „partile”),

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 11 alineatele (1) și (2), Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 295, precum și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (denumite în continuare „tratatele”),

întrucât factorii de decizie politică la nivel european nu acționează izolat de societatea civilă, ci poartă un dialog deschis, transparent și sistematic cu asociațiile reprezentative și societatea civilă,

întrucât partile au revizuit registrul de transparentă (denumit în continuare „registrul”) instituit prin Acordul dintre Parlamentul European și Comisia European din 23 iunie 2011 privind înființarea unui registru de transparentă pentru organizații și persoane care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor UE⁵⁵, în temeiul punctului 30 din acordul respectiv,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ :

I. Principiile registrului

1. Înființarea și funcționarea registrului nu afectează sau prejudiciază obiectivele exprimate de Parlamentul European în Rezoluția sa din 8 mai 2008 referitoare la dezvoltarea cadrului de reglementare a activităților reprezentanților de interese (persoane care desfășoară activități de lobby) în instituțiile europene⁵⁶ și în Decizia sa din 11 mai 2011 referitoare la încheierea unui acord interinstituțional între Parlamentul European și Comisie privind un registru de transparentă comun⁵⁷.

2. Funcționarea registrului respectă principiile generale ale dreptului Uniunii, inclusiv principiile proporționalității și nediscriminării.

3. Funcționarea registrului respectă drepturile deputaților Parlamentului European de a-și exercita mandatul parlamentar fără restricții.

4. Funcționarea registrului nu aduce atingere competențelor sau prerogativelor partilor și nu le afectează competențele organizaționale.

5. Partile se angajează să acorde tuturor operatorilor implicați în activități similare un tratament similar și să garanteze condiții echitabile de înregistrare a organizațiilor și a persoanelor care desfășoară activități independente implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii.

II. Structura registrului

6. Registrul are următoarea structură :

⁵⁴JO L 277, 19.9.2014, p. 11.

⁵⁵JO L 191, 22.7.2011, p. 29.

⁵⁶JO C 271 E, 12.11.2009, p. 48.

⁵⁷JO C 377 E, 7.12.2012, p. 176.

- (a) dispoziții privind domeniul de aplicare al registrului, activitățile care fac obiectul registrului, definițiile, stimulentele și exceptările;
- (b) secțiunile prevăzute pentru înregistrare (Anexa 1);
- (c) informațiile solicitate entităților înregistrate, inclusiv cerințele privind dezvoltarea luirea informațiilor cu caracter financiar (Anexa 2);
- (d) un cod de conduită (Anexa 3);
- (e) mecanisme de alertă și de soluționare a reclamațiilor și măsurile care trebuie aplicate în caz de nerespectare a codului de conduită, inclusiv procedurile prevăzute pentru alerte și procedurile de anchetare și de soluționare a reclamațiilor (Anexa 4);
- (f) orientări privind punerea în aplicare însoțite de informații practice pentru entitățile înregistrate.

III. Domeniul de aplicare al registrului

Activități eligibile

7. Domeniul de aplicare al registrului cuprinde toate activitățile, altele decât cele menționate la punctele 10-12, desfășurate cu scopul de a influența direct sau indirect elaborarea sau punerea în aplicare a politicilor, precum și procesele de luare a deciziilor din cadrul instituțiilor Uniunii, indiferent de locul în care sunt desfășurate și de canalul sau mijlocul de comunicare utilizat, spre exemplu prin externalizare, mass-media, contracte cu intermediari specializați, grupuri de reflecție, platforme, forumuri, campanii și inițiative la nivel local.

În sensul prezentului acord, „influențarea directă” înseamnă influențarea prin intermediul unui contact direct sau al unei comunicări directe cu instituțiile Uniunii sau prin intermediul altor acțiuni prin care se desfășurază astfel de activități, iar „influențarea indirectă” înseamnă influențarea prin utilizarea de vectori intermediari, precum mass-media, opinia publică, conferințe sau evenimente sociale, care vizează instituțiile Uniunii.

Respectivele activități includ îndeosebi:

- contactarea membrilor și a asistenților acestora, a funcționarilor sau a altor agenți ai instituțiilor Uniunii;
- întocmirea, difuzarea și comunicarea de scrisori, de materiale informative sau de documente de dezbatere și de poziție;
- organizarea de evenimente, de reuniuni, de activități promoționale, de conferințe sau evenimente sociale, atunci când se trimit invitații membrilor și asistenților acestora, funcționarilor sau altor agenți ai instituțiilor Uniunii, precum și
- contribuții voluntare și participarea la consultări sau audieri oficiale privind acte legislative sau alte acte juridice prevăzute la nivelul Uniunii și la alte consultări deschise.

8. Se urmărește înscrierea tuturor organizațiilor și a persoanelor care desfășoară activități independente care fac obiectul registrului, indiferent dacă activitățile în cauză sunt în curs de desfășurare sau în curs de pregătire.

Orice activitate care face obiectul registrului și care este întreprinsă prin contract de către un intermediar care oferă consultanță juridică și alt tip de consultanță de specialitate presupune eligibilitatea în vederea înscrierii în registru atât pentru intermediar, cât și pentru clientul său.

Acești intermediari declară toți clienții cu care au semnat astfel de contracte, precum și venitul obținut de la fiecare client în parte pentru activitățile de reprezentare definite la punctul II.C.2.B din anexa 2. Această cerință nu îi scutește pe clienți de la înscriere și nici de la includerea în propriile estimări a cheltuielilor cu orice activități subcontractate către un intermediar.

Activități care nu fac obiectul registrului

9. O organizație este eligibilă în vederea înscrierii doar dacă desfășoară activități care fac obiectul registrului și care au avut drept rezultat o comunicare directă sau indirectă cu instituțiile Uniunii. O organizație considerată neeligibilă poate fi radiată din registru.

10. Activitățile care au drept obiect acordarea de consultanță juridică și de alte tipuri de consultanță de specialitate nu fac obiectul registrului în măsura în care:

- constau în consiliere și contacte cu organismele publice având drept scop o mai bună informare a clienților cu privire la o situație juridică generală sau cu privire la situația lor juridică specifică ori având drept scop consilierea acestora cu privire la caracterul adecvat al unui demers juridic sau administrativ concret sau la admisibilitatea acestuia din perspectiva mediului juridic și normativ existent;
- constau în consultanța acordată clienților pentru a-i ajuta să se asigure că activitățile lor respectă legislația aplicabilă;
- constau în analize și studii realizate pentru clienți și având drept obiect impactul potențial al oricărui schimbări legislative sau normative cu privire la situația lor juridică sau la domeniul de activitate;
- constau în reprezentarea clienților în contextul unei proceduri de conciliere sau de mediere prin care se urmărește să se evite aducerea în fața unei instanțe judiciare sau administrative a unui litigiu; sau
- privesc exercitarea dreptului fundamental al unui client la un proces echitabil, inclusiv a dreptului la apărare în cadrul procedurilor administrative, precum activitățile prestate de avocați sau de orice alte persoane calificate implicate în aceste activități.

În cazul în care o societate și consultanții acesteia sunt parte într-o cauză sau procedură judiciară ori administrativă, nu face obiectul registrului niciuna dintre activitățile direct legate de cauza respectivă prin care nu se urmărește ca atare modificarea cadrului juridic existent. Prezentul paragraf se aplică tuturor sectoarelor de activitate din Uniune.

Totuși, următoarele activități care au drept obiect acordarea de consultanță juridică și de alte tipuri de consultanță de specialitate fac obiectul registrului în cazul în care vizează și influențează instituțiile Uniunii, membrii acestora și asistenții lor, funcționarii sau alți agenți ai instituțiilor respective:

- acordarea de sprijin, prin reprezentare sau mediere, sau furnizarea de materiale de promovare, inclusiv în ceea ce privește argumentarea și redactarea; și
- acordarea de consultanță tactică sau strategică, inclusiv prin abordarea unor probleme care, prin sfera și prin calendarele lor de comunicare, sunt destinate să influențeze instituțiile Uniunii, membrii lor și asistenții acestora sau funcționarii ori alți agenți ai respectivelor instituții.

11. Activitățile partenerilor sociali exercitate în calitate de participanți la dialogul social (sindicate, asociații de angajatori etc.) nu fac obiectul registrului atunci când partenerii sociali

respectivi și îndeplinesc rolul care le este atribuit prin tratate. Prezentul punct se aplică *mutatis mutandis* oricărei entități desemnate în mod expres prin tratate să exercite un rol instituțional.

12. Nu fac obiectul registrului activitățile desfășurate ca răspuns la cererea adresată în mod direct și individual de o instituție a Uniunii sau de către un deputat în Parlamentul European, cum ar fi cereri ad-hoc sau periodice de informații concrete, de date sau de consultanță de specialitate.

Dispoziții specifice

13. Registrul nu se aplică bisericilor și nici comunităților religioase. Cu toate acestea, se urmărește înregistrarea reprezentanțelor sau a entităților juridice, a birourilor și a rețelelor înființate pentru a reprezenta bisericile și comunitățile religioase în relațiile lor cu instituțiile Uniunii, precum și a asociațiilor acestora.

14. Registrul nu se aplică partidelor politice. Cu toate acestea, se urmărește înregistrarea în registru a tuturor organizațiilor înființate sau sprijinite de acestea, implicate în activități care fac obiectul registrului.

15. Registrul nu se aplică serviciilor guvernamentale ale statelor membre, guvernelor țărilor terțe, organizațiilor interguvernamentale internaționale și nici misiunilor diplomatice ale acestora.

16. Autoritățile publice regionale și reprezentanțele lor nu sunt obligate să se înscrie în registru, dar pot întreprinde acest demers dacă doresc. Se urmărește înregistrarea oricărei asociații sau rețele create cu scopul de a reprezenta regiuni cu titlu colectiv.

17. Se urmărește înregistrarea tuturor autorităților publice de la nivel subnațional, altele decât cele menționate la punctul 16, precum autoritățile locale și municipale sau orașele, ori reprezentanțele, asociațiile sau rețelele lor.

18. Se urmărește înregistrarea rețelelor, a platformelor și a altor forme similare de activitate colectivă fără statut juridic sau personalitate juridică dar care, în realitate, constituie o sursă de influență organizată și care sunt implicate în activități care fac obiectul registrului. Membrii acestor forme de activitate colectivă desemnează un reprezentant care să acționeze în calitate de persoană de contact responsabil de asigurarea legăturii cu Secretariatului comun al Registrului de transparență (SCRT).

19. Activitățile care trebuie luate în considerare pentru evaluarea eligibilității în vederea înscrierii în registru sunt activitățile care vizează (în mod direct sau indirect) toate instituțiile, agențiile și organismele Uniunii, precum și membrii lor și asistenții acestora, funcționarii și alți agenți. Aceste activități nu includ activitățile care vizează statele membre și, mai ales, pe cele care vizează reprezentanțele permanente ale acestora pe lângă Uniunea Europeană.

20. Rețelele, federațiile, asociațiile sau platformele europene sunt încurajate să redacteze orientări comune și transparente pentru membrii lor, prin care să identifice activitățile care fac obiectul registrului. Este de dorit ca aceste orientări să fie făcute publice.

IV. Norme aplicabile entităților înregistrate

21 Prin înregistrare, organizațiile și persoanele în cauză :

- sunt de acord ca informațiile pe care le furnizează în vederea includerii în registru să aparțină domeniului public;

- sunt de acord să acționeze în conformitate cu codul de conduită prevăzut în anexa 3 și, atunci când este necesar, să pună la dispoziție textul oricărui cod de conduită profesional ale cărui prevederi sunt obligate să le respecte⁵⁸;
- garantează că informațiile furnizate în vederea includerii în registru sunt corecte și sunt de acord să coopereze în ceea ce privește solicitările administrative de informații complementare și de actualizări;
- acceptă ca orice alertă sau reclamație care îi privește să fie soluționată în temeiul normelor din codul de conduită prevăzut în anexa 3;
- sunt de acord să fie supuși oricăror măsuri aplicabile în caz de nerespectare a codului de conduită prevăzut în anexa 3 și recunosc că măsurile prevăzute în anexa 4 li se pot aplica în caz de nerespectare a codului;
- iau act de faptul că, la cerere și în temeiul dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁵⁹, printrile trebuie să fac publice corespondența sau alte documente privind activitățile entităților înregistrate.

V. Punerea în aplicare

22. Secretarii generali ai Parlamentului European și Comisiei Europene răspund de supravegherea sistemului și de toate aspectele operaționale principale și iau, de comun acord, măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului acord.

23. Deși sistemul este administrat în comun, printrile sunt libere să utilizeze registrul în mod independent în scopuri proprii specifice.

24. Pentru implementarea sistemului, serviciile Parlamentului European și ale Comisiei Europene gestionează o structură operațională comună, desemnată sub denumirea de SCRT. SCRT este alcătuit dintr-un grup de funcționari ai Parlamentului European și ai Comisiei Europene, în temeiul unor dispoziții care sunt convenite de serviciile competente. SCRT funcționează sub coordonarea unui șef de unitate din cadrul Secretariatului General al Comisiei Europene. Sarcinile SCRT includ elaborarea de orientări de punere în aplicare, în limitele prezentului acord, pentru a facilita o interpretare consecventă a normelor de către entitățile înregistrate, și monitorizarea conținutului registrului din punct de vedere calitativ. SCRT utilizează respectivele resurse administrative disponibile pentru a efectua controale ale calității conținutului registrului, fiind însă de la sine înțeles faptul că entitățile înregistrate răspund în ultimă instanță de informațiile pe care le-au furnizat.

25. Printrile organizează proiecte corespunzătoare în materie de instruire și comunicare internă pentru a face mai bine cunoscute membrilor și personalului instituțiilor lor procedurile privind alertele și reclamațiile.

26. Printrile iau măsurile corespunzătoare pentru a face mai bine cunoscut registrul în exterior și pentru a promova utilizarea acestuia.

27. Prin intermediul unui motor de căutare ușor de utilizat, o serie de statistici esențiale provenite din baza de date a registrului se publică regulat pe site-ul de internet consacrat

⁵⁸Codul de conduită profesional pe care o entitate înregistrată trebuie să-l respecte poate impune obligații care sunt mai stricte decât cerințele codului de conduită prevăzut la anexa 3.

⁵⁹Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

Registrului de transparență pe portalul *Europa*. Conținutul public al acestei baze de date este pus la dispoziție într-un format electronic care poate fi citit automat.

28. Secretarii generali ai Parlamentului European și Comisiei Europene prezintă vicepreședintelui relevant al Parlamentului European și, respectiv, vicepreședintelui relevant al Comisiei Europene un raport anual privind funcționarea registrului. Raportul anual oferă informații factice în legătură cu registrul, conținutul și evoluția acestuia și se publică în fiecare an pentru anul calendaristic anterior.

VI. Măsuri aplicabile entităților înregistrate conforme

29. Permisele de acces în cadrul dirilor Parlamentului European se emit numai pentru persoane care reprezintă sau care lucrează pentru organizații care se încadrează în domeniul de aplicare al registrului, dacă respectivele organizații sau persoane s-au înregistrat. Cu toate acestea, înregistrarea nu dă dreptul automat la obținerea unui astfel de permis de acces. Eliberarea și verificarea permiselor prin care se acordă accesul pe termen lung în cadrul dirilor Parlamentului European rămân o procedură internă a Parlamentului și de competența sa exclusivă.

30. Prevederile la prezentul acord oferă stimulente, în limitele autorităților lor administrative, pentru a încuraja înscrierea în registru în cadrul creat prin prezentul acord.

Stimulentele oferite de Parlamentul European entităților înregistrate pot include:

- o facilitare sporită a accesului în cadrul dirilor instituției, la deputații și asistenții lor, la funcționari și la alți agenți ai instituției;
- autorizația de a organiza sau găzdui în comun manifestări în cadrul dirilor sale;
- facilitarea transmiterii de informații, inclusiv liste de difuzare specifice;
- participarea ca vorbitori la audierile din cadrul comisiilor;
- patronaj din partea Parlamentului European.

Stimulentele oferite de Comisia Europeană entităților înregistrate pot include:

- măsuri referitoare la transmiterea de informații către entitățile înregistrate cu ocazia inițierii de consultări publice;
- măsuri privind grupurile de experți și alte organe consultative;
- liste de difuzare specifice;
- patronaj din partea Comisiei Europene.

Prevederile la prezentul acord comunică entităților înregistrate stimulentele specifice aflate la dispoziția lor.

VII. Măsuri în caz de nerespectare a codului de conduită

31. Orice persoană poate declanșa alerte și depune reclamații, utilizând formularul-standard de contact disponibil pe site-ul de internet al registrului, cu privire la eventuala nerespectare a codului de conduită prevăzut în anexa 3. Alertele și reclamațiile sunt tratate în conformitate cu procedurile stabilite în anexa 4.

32. Un mecanism de alertă este un instrument complementar controalelor de calitate efectuate de SCRT în conformitate cu punctul 24. Orice persoană poate declanșa o alertă în legătură cu erori

de fapt care privesc informații oferite de către entitățile înregistrate. Se pot declanșa alerte și în legătură cu înregistrări neeligibile.

33. Orice persoană poate depune o reclamație oficială în cazul în care suspectează nerespectarea codului de conduită de către o entitate înregistrată, mai puțin pentru motiv de eroare de fapt. În susținerea reclamațiilor se invocă fapte concrete legate de suspiciunile de nerespectare a codului.

SCRT anchetează presupusa nerespectare a principiilor proporționalității și a bunei administrații. Nerespectarea intenționată a codului de conduită de către entitățile înregistrate sau de către reprezentanții acestora conduce la aplicarea măsurilor menționate în anexa 4.

34. În cazurile în care SCRT a constatat, în cadrul procedurilor menționate la punctele 31-33, lipsa repetată de cooperare, comportamente necorespunzătoare repetate sau încălcări grave ale codului de conduită, entitatea înregistrată în cauză este exclusă din registru pe o perioadă de unul sau doi ani, iar măsura va fi menționată în mod public în registru, astfel cum se prevede în anexa 4.

VIII. Implicarea altor instituții și organisme

35. Consiliul European și Consiliul sunt invitate să se alătorească la acest registru. Celelalte instituții, organisme și agenții ale Uniunii sunt încurajate să utilizeze, la rândul lor, cadrul creat prin prezentul acord drept instrument de referință pentru propria interacțiune cu organizațiile și persoanele care desfășoară activități independente implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii.

IX. Dispoziții finale

36. Prezentul acord înlocuiește acordul dintre Parlamentul European și Comisia Europeană din 23 iunie 2011, care încetează să producă efecte cu începerea de la data aplicării prezentului acord.

37. Registrul face obiectul unei revizuiți în anul 2017.

38. Prezentul acord intră în vigoare în a doua zecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și se aplică cu începerea de la 1 ianuarie 2015.

Entitățile deja înregistrate la data aplicării prezentului acord își modifică înregistrarea pentru a se conforma la noile cerințe care decurg din prezentul acord într-un termen de trei luni de la data în cauză.

Anexa 1: Registrul de transparență – Organizații și persoane care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii

Secțiunea I - Societăți de consultanță de specialitate/cabinete de avocatură/consultanți independenți

Subsecțiune: Societăți de consultanță de specialitate

Caracteristici/remarcați: Societăți care desfășoară, în numele clienților, activități de reprezentare, de lobby, de promovare, de afaceri și relații publice cu autoritățile.

Subsecțiune: Cabinete de avocatură

Caracteristici/remarcați: Cabinete de avocatură care desfășoară, în numele clienților, activități de reprezentare, de lobby, de promovare, de afaceri și relații publice cu autoritățile.

Subseciune: Consultanți independenți

Caracteristici/remarci: Consultanți sau avocați care desfășoară, în numele clienților, activități independente de reprezentare, de lobby, de promovare, de afaceri și relații publice cu autoritățile. Prezenta subsecțiune este destinată înregistrării entităților constituite dintr-o singură persoană.

- Seciunea II - Reprezentanți „interni” cu activități de lobby și asociații comerciale/de întreprinderi/profesionale

Subseciune: Societăți și grupuri

Caracteristici/remarci: Societăți sau grupuri de societăți (cu sau fără statut juridic), care desfășoară, în cont propriu, activități interne de reprezentare, de lobby, de promovare, de afaceri și relații publice cu autoritățile

Subseciune: Asociații comerciale și de întreprinderi

Caracteristici/remarci: Organizații (cu sau fără scop lucrativ) ce reprezintă societăți cu scop lucrativ sau grupuri și platforme mixte cu scop lucrativ.

Subseciune: Organizații sindicale și asociații profesionale

Caracteristici/remarci: Reprezentarea intereselor lucrătorilor, angajaților, sectoarelor profesionale sau profesiilor.

- Subseciune: Alte organizații, inclusiv:

- entități organizatoare de evenimente (cu sau fără scop lucrativ);
- entități mass-media asociate intereselor sau entități orientate către cercetare asociate unor interese private cu scop lucrativ;
- coaliții ad-hoc și structuri temporare (cu membri cu scop lucrativ).

Seciunea III - Organizații neguvernamentale

Subseciune: Organizații neguvernamentale, platforme, rețele, coaliții ad-hoc, structuri temporare și alte organizații similare.

Caracteristici/remarci: Organizații non-profit (cu sau fără statut juridic) care sunt independente de autoritățile publice sau de organizațiile comerciale. Sunt incluse fundațiile, organizațiile de caritate etc. Orice astfel de entitate care include elemente cu scop lucrativ printre membrii săi trebuie să se înscrie la secțiunea II.

Seciunea IV - Grupuri de reflecție, instituții academice și de cercetare

Subseciune: Grupuri de reflecție și instituții de cercetare

Caracteristici/remarci: Grupuri de reflecție specializate și instituții de cercetare care se preocupă, printre altele, de activități și politicile Uniunii.

Subseciune: Instituții academice

Caracteristici/remarci: Instituții a căror activitate principală este învățământul, dar care se ocupă și de activități și politicile Uniunii.

Sec iunea V - Organizații care reprezint biserici i comunit i religioase

Subsec iune: Organizații care reprezint biserici i comunit i religioase

Caracteristici/remarci: Entit i juridice, birouri, rețele sau asociații înființate pentru activit i de reprezentare

Sec iunea VI - Organizații care reprezint autorit i locale, regionale i municipale, alte entit i publice sau mixte

Subsec iune: Structuri regionale

Caracteristici/remarci: Regiunile în sine i reprezentanțele lor nu sunt obligate s se înscrie în registru, dar se pot înscrie dac doresc. Se urm re te înscrierea asociațiilor sau rețelelor create cu scopul de a reprezenta regiuni cu titlu colectiv.

- Subsec iune: Alte autorit i publice de la nivel subnațional

Caracteristici/remarci: Se urm re te înscrierea tuturor celorlalte autorit i publice de la nivel subnațional, precum ora ele, autorit ile locale i municipale sau reprezentanțele lor, i a asociațiilor sau rețelelor naționale.

Subsec iune: Asociații i rețele transnaționale ale autorit ilor publice regionale sau ale altor autorit i de la nivel subnațional

Subsec iune: Alte organizații publice sau mixte, create prin lege i având drept scop s acționeze în interes public

Caracteristici/remarci: Include alte organizații cu statut public sau mixt (public/privat).

Anexa 2 : Informații furnizate de către entitățile înregistrate

I. INFORMAȚII GENERALE I DE BAZĂ

(a) Denumirea (denumirile) organizației, adresa sediului și adresa de la Bruxelles, Luxemburg sau Strasbourg, dacă este cazul, numărul de telefon, adresa de e-mail, site-ul de internet;

(b) numele persoanei care răspunde legal în numele organizației și al directorului, al administratorului asociat sau, după caz, al principalului punct de contact al organizației în ceea ce privește activitățile care fac obiectul registrului (și anume, șeful departamentului de afaceri europene); numele persoanelor care dispun de autorizații de acces în clădirile Parlamentului European⁶⁰;

(c) numărul de persoane (membri, personal etc.) implicate în activități care fac obiectul registrului și al persoanelor care beneficiază de un permis de acces în clădirile Parlamentului European și timpul consacrat acestor activități de fiecare persoană în funcție de următoarele proporții dintr-o activitate cu normă întreagă : 25 %, 50 %, 75 % sau 100 %;

(d) obiective/mandat – domenii de interes – activități, țări în care desfășoară operațiuni – afiliere la rețele – informații generale care se încadrează în domeniul de aplicare al registrului;

(e) membrii și, dacă este cazul, numărul acestora (persoane fizice și organizații).

II. INFORMAȚII SPECIFICE

A. ACTIVITĂȚI CARE FAC OBIECTUL REGISTRULUI

Se oferă detalii concrete cu privire la principalele propuneri legislative sau politici vizate de activitățile entităților înregistrate și care fac obiectul registrului. Se pot menționa și alte activități specifice, precum manifestări sau publicații.

B. LEGĂTURI CU INSTITUȚIILE ALE UNIUNII

(a) Apartenența la grupuri de nivel înalt, comitete consultative, grupuri de experți, alte structuri și platforme care primesc sprijin din partea Uniunii etc.

(b) Apartenența sau participarea la intergrupuri din Parlamentul European sau la foruri sectoriale etc.

C. INFORMAȚII FINANCIARE ÎN LEGĂTURĂ CU ACTIVITĂȚILE CARE FAC OBIECTUL REGISTRULUI

1. Toate entitățile înregistrate pun la dispoziție:

⁶⁰Entitățile înregistrate pot solicita autorizație de acces în clădirile Parlamentului European la încheierea procesului de înregistrare. Numele persoanelor care primesc permise de acces în clădirile Parlamentului European se înscriu în registru. Înregistrarea nu acordă dreptul automat la obținerea unui astfel de permis de acces.

(a) o estimare a costurilor anuale aferente activităților care fac obiectul registrului; datele financiare trebuie să acopere un an întreg de operațiuni și să se refere la cel mai recent exercițiu financiar încheiat, de la data înregistrării sau a actualizării anuale a datelor de înregistrare;

(b) valoarea și sursa finanțării primite de la instituțiile Uniunii în cel mai recent exercițiu financiar încheiat, de la data înregistrării sau a actualizării anuale a datelor de înregistrare; informațiile respective corespund celor puse la dispoziție de Sistemul european de transparentă financiar⁶¹.

2. Societățile de consultanță de specialitate/cabinetele de avocatur /consultanți independenți (Secțiunea I din anexa 1) indică, în plus:

(a) cifra de afaceri provenită din activitățile care fac obiectul registrului conform următoarelor grile:

Cifra de afaceri anuală pentru activități de reprezentare, în euro: 0 – 99 999

Cifra de afaceri anuală pentru activități de reprezentare, în euro: 100 000 – 499 999

Cifra de afaceri anuală pentru activități de reprezentare, în euro: 500 000 – 1 000 000

Cifra de afaceri anuală pentru activități de reprezentare, în euro: > 1 000 000

(b) o listă a tuturor clienților în numele cărora se desfășoară activități care fac obiectul registrului; veniturile obținute de la clienți pentru activități de reprezentare se enumeră conform următoarelor grile:

Tranzacții pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro: 0 – 9 999

Tranzacții pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro: 10 000 – 24 999

Tranzacții pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro: 25 000 – 49 999

Tranzacții pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro: 50 000 – 99 999

Tranzacții pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro: 100 000 – 199 999

Tranzacții pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro: 200 000 – 299 999

Tranzacții pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro: 300 000 – 399 999

Tranzacții pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro: 400 000 – 499 999

Tranzacții pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro: 500 000 – 599 999

Tranzacții pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro: 600 000 – 699 999

Tranzacții pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro: 700 000 – 799 999

Tranzacții pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro: 800 000 – 899 999

Tranzacții pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro: 900 000 – 1 000 000

Tranzacții pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro: > 1 000 000

⁶¹http://ec.europa.eu/comm/eti/index_ro.htm

(c) Se urmează, de asemenea, înscrierea clienților. Declarația financiară făcută de către societățile de consultanță de specialitate/cabinetele de avocatură/consultanții independenți privind clienții proprii (listă în grilă) nu îi scutește pe respectivii clienți de obligația de a include activitățile subcontractate în propriile declarații, pentru a evita subestimarea anvergurii financiare declarate.

3. Reprezentanții „interni” cu activități de lobby și asociațiile comerciale/de întreprinderi/profesionale (Secțiunea II din anexa 1) indică, de asemenea:

- cifra de afaceri provenită din activitățile care fac obiectul registrului, inclusiv în cazul sumelor mai mici de 10 000 EUR.

4. Organizațiile neguvernamentale – Grupurile de reflecție, instituțiile de cercetare și academice – Organizațiile care reprezintă biserici și comunități religioase – Organizațiile care reprezintă autorități locale, regionale și municipale, alte entități publice sau mixte etc. (Secțiunile III - VI din anexa 1) indică, de asemenea:

(a) bugetul total al organizației;

(b) o defalcare a principalelor surse de finanțare.

Anexa 3: Cod de conduit

Prile la prezentul acord consider c toți reprezentanții de interese care interacționeaz cu ele, indiferent dac aceste contacte au loc cu o singur ocazie sau cu o frecvenț mai mare i indiferent dac reprezentanții de interese sunt sau nu înscriși în registru, ar trebui s acționeze în conformitate cu prezentul cod de conduit .

În contextul relațiilor cu instituțiile Uniunii, precum i cu membrii, funcționarii i alți agenți ai respectivelor instituții, reprezentanții de interese:

- (a) se identific întotdeauna folosind denumirea proprie i num rul de înregistrare i, dac este cazul, prin indicarea entit ții sau a entit ților pentru care lucreaz sau pe care le reprezint ; i declar interesele, obiectivele sau scopurile promovate i, atunci când este cazul, specific clienții sau membrii pe care îi reprezint ;
- (b) nu obțin i nu încearc s obțin informații sau decizii în mod necinstit sau folosind mijloace de presiune necorespunz toare sau printr-un comportament inadecvat;
- (c) nu pretind c dețin raporturi formale cu Uniunea sau cu oricare dintre instituțiile acesteia în relațiile lor cu p rți terțe, nu prezint efectele înregistr rii obținute într-o lumin fals pentru a induce în eroare terții sau funcționarii ori alți agenți ai Uniunii i nu utilizeaz siglele instituțiilor Uniunii f r o autorizare expres în acest sens;
- (d) garanteaz c , dup cuno tința lor, informațiile furnizate la înregistrare i ulterior în cadrul activit ților care fac obiectul registrului sunt complete, actualizate i nu sunt în el toare; accept c toate informațiile furnizate pot face obiectul unei revizurii i sunt de acord s coopereze în ceea ce prive te solicit rile administrative de informații suplimentare i de actualiz ri;
- (e) nu vând terților copii ale documentelor obținute de la instituțiile Uniunii;
- (f) în general, respect toate normele, codurile i practicile de bun administrare instituite de c tre instituțiile Uniunii i evit orice obstrucționare a punerii în aplicare i a aplic rii acestora;
- (g) nu determin membrii instituțiilor Uniunii, funcționarii sau alți agenți ai Uniunii ori asistenții sau stagiarii acestor membri s încalce normele i standardele în materie de conduit care li se aplic ;
- (h) în cazul în care angajeaz fo ti funcționari sau alți agenți ai Uniunii sau asistenți ori stagiarii ai membrilor instituțiilor Uniunii, respect obligația acestora de a nu înc lca normele i cerințele de confidențialitate care li se aplic ;
- (i) obțin aprobarea prealabil din partea deputatului sau a deputaților în Parlamentul European în cauz , în ceea ce prive te orice relație contractual cu orice persoan din anturajul desemnat al deputatului (deputaților) în cauz , precum i în ceea ce prive te orice angajare a unei astfel de persoane;
- (j) respect toate normele privind drepturile i responsabilit țile fo tilor deputați în Parlamentul European i ale fo tilor membri ai Comisiei Europene;
- (k) informeaz entit țile pe care le reprezint despre obligațiile pe care le au faț de instituțiile Uniunii.

Persoanele care s-au înregistrat la Parlamentul European în scopul de a li se emite un permis nominal, netransferabil de acces în cl dirile Parlamentului European:

- (l) se asigură că poartă permisul de acces în mod vizibil în permanență în clădirile Parlamentului European;
- (m) respectă strict dispozițiile relevante din Regulamentul de procedură al Parlamentului European;
- (n) acceptă orice decizie cu privire la o solicitare a accesului în clădirile Parlamentului European constituie o prerogativă exclusivă a Parlamentului și că înregistrarea nu dă dreptul automat la obținerea unui permis de acces.

ANEXA 4 Proceduri în caz de alerte și de anchetare și tratarea reclamațiilor

I. ALERTE

Orice persoană poate declanșa o alertă în atenția SCRT, completând formularul standard de contact disponibil pe site-ul de internet al registrului, cu privire la informații care figurează în registru și la înscrieri neeligibile.

În cazul în care alertele se referă la informațiile înscrise în registru, acestea sunt considerate drept imputații privind nerespectarea literei (d) din codul de conduită prevăzut în anexa 3⁶². Entitatea înregistrată vizată va primi solicitarea de a actualiza informațiile sau de a oferi explicații SCRT cu privire la motivele pentru care nu este necesară actualizarea informațiilor. Atunci când entitatea înregistrată nu cooperează, se pot aplica măsurile indicate în tabelul de măsuri de mai jos (rândurile 2-4).

II. RECLAMAȚII

Etapa 1: Depunerea reclamației

1. Orice persoană poate adresa o reclamație în atenția SCRT, completând un formular standard disponibil pe site-ul de internet al registrului. Acest formular cuprinde următoarele informații:

- (a) entitatea înregistrată care face obiectul reclamației;
- (b) numele și datele de contact ale reclamantului;
- (c) detalii în legătură cu presupusa nerespectare a codului de conduită, inclusiv eventuale documente sau alte materiale care vin în sprijinul reclamației, indicându-se dacă reclamantul a suferit prejudicii și precizându-se motivele care stau la baza suspiciunilor de încălcare intenționată a codului de conduită.

Reclamațiile anonime nu se iau în considerare.

2. În reclamație se specifică clauzele din codul de conduită care, în opinia reclamantului, nu au fost respectate. Orice reclamație referitoare la cazuri în care, încă de la început, SCRT consideră că, în mod clar, abaterea a fost comisă neintenționat poate fi reclassificată de către SCRT ca „alertă”.

3. Codul de conduită se aplică exclusiv relațiilor dintre reprezentanții de interes și instituțiile Uniunii și nu poate fi utilizat pentru a reglementa relațiile dintre terți părți sau dintre entitățile înregistrate.

Etapa 2: Admisibilitate

4. La primirea reclamației, SCRT:

- (b) confirmă reclamantului primirea reclamației în termen de cinci zile lucrătoare;
- (c) stabilește dacă reclamația se încadrează în domeniul de aplicare al registrului, astfel cum este definit în codul de conduită prevăzut în anexa 3 și la etapa 1 de mai sus;

⁶² La litera (d) se impune reprezentanților de interes obligația ca, în relațiile lor cu instituțiile Uniunii și cu membrii, funcționarii și alți agenți ai acestora, „să se asigure că, după cunoașterea lor, informațiile furnizate la înregistrare și ulterior în cadrul activităților care fac obiectul registrului sunt complete, actualizate și nu sunt învechite” și „acceptă că toate informațiile furnizate pot face obiectul unei revizuri și sunt de acord să coopereze în ceea ce privește solicitările administrative de informații suplimentare și de actualizări”.

- (d) verific orice dovezi prezentate în susținerea reclamației, indiferent dac acestea sunt prezentate sub form de documente, alte materiale sau declarații personale; în principiu, orice dovad material provine de la entitatea înregistrat care face obiectul reclamației, dintr-un document emis de c tre o terț parte sau din surse accesibile publicului; simple judec și de valoare prezentate de c tre reclamant nu se consider dovezi;
- (e) pe baza analizelor menționate la literele (b) i (c), decide cu privire la admisibilitatea reclamației.

5. În cazul în care reclamația este considerat inadmisibil , SCRT informeaz reclamantul în scris, indicând motivele deciziei.

6. În cazul în care reclamația este considerat admisibil , atât reclamantul, cât i entitatea înregistrat vizat sunt informați de c tre SCRT în leg tur cu decizia adoptat i cu procedura de urmat, astfel cum este prezentat mai jos.

Etapă 3: Tratarea unei reclamații admisibile - examinare i m suri provizorii

7. SCRT informeaz entitatea înregistrat vizat în leg tur cu conținutul reclamației i cu clauza (clauzele) despre care se presupune c nu a (au) fost respectat (respectate), invitând-o, în acela i timp, s î i prezinte poziția față de reclamația respectiv în termen de 20 de zile lucr toare. În sprijinul poziției exprimate i în acela i termen, entitatea înregistrat poate prezenta i un memorandum elaborat de o organizație profesional reprezentativ , îndeosebi în cazul profesiilor reglementate sau al organizațiilor supuse unui cod de conduit profesional.

8. Nerespectarea termenului indicat la punctul 7 are drept efect o suspendare temporar a entit ții înregistrate vizate din registru pân la reluarea cooper rii.

9. Toate informațiile culese pe durata investigației sunt examinate de c tre SCRT, care poate decide s audieze entitatea înregistrat care face obiectul reclamației sau reclamantul ori ambele p rți.

10. Dac examinarea materialului furnizat demonstreaz c reclamația este neîntemeiat , SCRT informeaz atât entitatea înregistrat care face obiectul reclamației, cât i pe reclamant în leg tur cu decizia adoptat în acest sens, precizând motivele care stau la baza acesteia.

11. Dac se constată c reclamația este întemeiat , entitatea înregistrat este suspendat temporar din registru în a teptarea m surilor de soluționare a problemei (a se vedea etapa 4 de mai jos) i poate face obiectul unei serii de m suri suplimentare, care includ radierea din registru i, atunci când este cazul, retragerea tuturor autorizațiilor de acces în cl dirile Parlamentului European în conformitate cu procedurile interne ale instituției respective (a se vedea etapa 5 i rândurile 2-4 din tabelul de m suri de mai jos), mai ales în cazurile de necooperare.

Etapă 4: Tratarea unei reclamații admisibile - soluționare

12. În cazul în care se recunoa te c reclamația este întemeiat i se detecteaz aspecte problematice, SCRT ia toate m surile necesare în cooperare cu entitatea înregistrat vizat pentru a aborda i a soluționa problema.

13. Dac entitatea înregistrat coopereaz , SCRT acord un termen rezonabil, de la caz la caz, pentru g sirea unei soluții.

14. În cazul în care a fost identificat o posibil modalitate de soluționare a problemei, iar entitatea înregistrat vizat coopereaz în vederea punerii în aplicare a acestei soluții, înregistrarea referitoare la entitatea înregistrat în cauz este reactivat , iar reclamația este clasat . SCRT

informează atât entitatea înregistrată vizată, cât și reclamantul în legătură cu decizia adoptată în acest sens, precizând motivele care stau la baza acesteia.

15. În cazul în care a fost identificată o posibilă modalitate de soluționare a problemei, iar entitatea înregistrată vizată nu cooperează în vederea punerii în aplicare a acestei soluții, înregistrarea referitoare la entitatea înregistrată în cauză este eliminată (a se vedea rândurile 2 și 3 din tabelul de măsuri de mai jos). SCRT informează atât entitatea înregistrată vizată, cât și reclamantul în legătură cu decizia adoptată în acest sens, precizând motivele care stau la baza acesteia.

16. În cazul în care o posibilă soluție necesită o decizie a unei terțe părți, inclusiv a unei autorități a unui stat membru, procedura de adoptare a deciziei definitive a SCRT se suspendă până la adoptarea deciziei de către terț.

17. Dacă entitatea înregistrată nu cooperează în termen de 40 de zile lucrătoare de la notificarea reclamației în conformitate cu punctul 7, se aplică măsurile referitoare la cazurile de abatere (a se vedea punctele 19-22 de la etapa 5 și rândurile 2-4 din tabelul de măsuri de mai jos).

Etapă 5: Tratarea unei reclamații admisibile - măsuri care trebuie aplicate în caz de nerespectare a codului de conduită

18. În cazul în care entitatea înregistrată vizată ia măsuri corective imediate, atât reclamantul, cât și entitatea înregistrată vizată primesc din partea SCRT o recunoaștere scrisă a faptelor și a măsurilor corective adoptate (a se vedea rândul 1 din tabelul de măsuri de mai jos).

19. În cazul în care nu a reacționat în termenul de 40 de zile prevăzut la punctul 17, entitatea înregistrată este radiată din registru (a se vedea rândul 2 din tabelul de măsuri de mai jos) și pierde accesul la orice stimulente aferente înregistrării.

20. În cazul în care s-a constatat un comportament necorespunzător, entitatea înregistrată vizată este radiată din registru (a se vedea rândul 3 din tabelul de măsuri de mai jos) și pierde accesul la orice stimulente aferente înregistrării.

21. În cazurile menționate la punctele 19 și 20, entitatea înregistrată vizată se poate reînregistra dacă faptele care au motivat radierea au fost îndreptate.

22. În cazurile în care se constată fie lipsa de cooperare, fie comportamentul necorespunzător sunt repetate și deliberate sau în cazurile în care a fost detectată o abatere gravă (a se vedea rândul 4 din tabelul de măsuri de mai jos), SCRT adoptă o decizie de interzicere a reînregistrării pe o perioadă de unul sau doi ani, în funcție de gravitatea cazului.

23. SCRT notifică entitățile înregistrate vizate și reclamantului orice măsură adoptată în temeiul punctelor 18-22 sau al rândurilor 1-4 din tabelul de măsuri de mai jos.

24. În cazurile în care o măsură adoptată de către SCRT conduce la o excludere pe termen lung din registru (a se vedea rândul 4 din tabelul de măsuri de mai jos), în termen de 20 de zile lucrătoare de la notificarea măsurii, entitatea înregistrată vizată poate adresa secretarilor generali ai Parlamentului European și Comisiei Europene o cerere motivată de reexaminare a respectivei măsuri.

25. La expirarea termenului de 20 de zile sau după ce secretarii generali au adoptat o decizie definitivă, vicepreședintele relevant al Parlamentului European și vicepreședintele relevant al Comisiei Europene sunt informați, iar măsura este menționată în mod public în registru.

26. În cazul în care decizia de interzicere a reînscrisurii în registru pe o anumită perioadă presupune o retragere a posibilității de a solicita autorizația de acces în clădirile Parlamentului

European în calitate de reprezentant de interese, Secretarul General al Parlamentului European adresează Colegiului chestorilor o propunere, solicitându-i să permit retragerea autorizației de acces deținute de către persoana vizată sau persoanele vizate pe perioada în cauză.

27. În deciziile sale privind măsurile aplicabile din prezenta anexă, SCRT respectă în mod corespunzător principiile proporționalității și buneii administrări. SCRT își desfășoară activitatea sub coordonarea unui șef de unitate din cadrul Secretariatului General al Comisiei Europene și sub autoritatea secretarilor generali ai Parlamentului European și Comisiei Europene, care sunt informați în mod corespunzător.

Tabelul de măsuri aplicabile în caz de nerespectare a codului de conduită

Tipul de încălcare (numerele fac trimitere la punctele de mai sus)1: Abateră corectată imediat (18)

Măsură : Notificare scrisă prin care se ia act de faptele constatate și de remedierea acestora

Publicarea măsurii în registru: Nu

Decizie oficială de retragere a accesului în clădirile Parlamentului European: Nu

Tipul de încălcare (numerele fac trimitere la punctele de mai sus) 2: Necooperare cu SCRT (19 și 21)

Măsură : Radiere din registru, revocare a autorizației de acces în clădirile Parlamentului European și pierderea altor stimulente

Publicarea măsurii în registru: Nu

Decizie oficială de retragere a accesului în clădirile Parlamentului European: Nu

Tipul de încălcare (numerele fac trimitere la punctele de mai sus) 3: Comportament necorespunzător (20 și 21)

Măsură : Radiere din registru, revocare a autorizației de acces în clădirile Parlamentului European și pierderea altor stimulente

Publicarea măsurii în registru: Nu

Decizie oficială de retragere a accesului în clădirile Parlamentului European: Nu

Tipul de încălcare (numerele fac trimitere la punctele de mai sus) 4: Lipsa repetată și deliberată de cooperare sau comportament necorespunzător repetat (22) și/sau abateri grave

Măsură : (a) Radiere din registru pe o perioadă de un an și retragerea oficială a autorizației de acces în Parlamentul European (în calitate de reprezentant acreditat al unui grup de interese); (b) Radiere din registru pe o perioadă de doi ani și retragerea oficială a autorizației de acces în Parlamentul European (în calitate de reprezentant acreditat al unui grup de interese).

Publicarea măsurii în registru: Da, printr-o decizie a secretarilor generali ai Parlamentului European și Comisiei Europene.

Decizie oficială de retragere a accesului în clădirile Parlamentului European: Da, printr-o decizie a Colegiului chestorilor

ANEXA X

Exercitarea funcțiilor Ombudsmanului

A. Decizia Parlamentului European privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului⁶³

Parlamentul European,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităților Europene, în special articolul 195 alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene și articolul 107d alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,

având în vedere avizul Comisiei,

având în vedere aprobarea Consiliului,

întrucât este necesar să se stabilească statutul și condițiile generale de exercitare a funcțiilor Ombudsmanului, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de Tratatul de instituire a Comunităților Europene;

întrucât este necesar determinarea condițiilor în care Ombudsmanul poate fi sesizat printr-o plângere, precum și a relațiilor dintre exercitarea funcțiilor Ombudsmanului și procedurile juridice naționale sau administrative;

întrucât Ombudsmanul, care poate acționa și din proprie inițiativă, trebuie să poată dispune de toate elementele necesare exercitării funcțiilor sale; întrucât, în acest scop, instituțiile și organele comunitare sunt obligate să îi furnizeze Ombudsmanului, la cererea acestuia, informațiile pe care le solicită și să nu le divulge; întrucât accesul la informații sau documente clasificate, în special la documentele sensibile, în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001⁶⁴, ar trebui să respecte normele de securitate ale instituțiilor sau organelor comunitare în cauză; întrucât instituțiile și organele care furnizează informații sau documente clasificate, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (2) primul paragraf, ar trebui să informeze Ombudsmanul cu privire la o astfel de clasificare; întrucât pentru aplicarea normelor prevăzute la articolul 3 alineatul (2) primul paragraf, Ombudsmanul ar trebui să ajungă în prealabil la un acord cu instituția sau organul vizat asupra condițiilor de tratare a informațiilor și documentelor clasificate și a altor informații care fac obiectul obligației de secret profesional; întrucât, în cazul în care nu i se acordă asistența dorită, Ombudsmanul informează Parlamentul European cu privire la aceasta, iar Parlamentului European îi revine sarcina de a întreprinde demersurile adecvate;

întrucât este necesar să se prevadă procedurile de urmat în cazul în care rezultatele anchetelor Ombudsmanului conduc la descoperirea unor cazuri de administrare defectuoasă; întrucât ar trebui să se prevadă, de asemenea, prezentarea unui raport global al Ombudsmanului în fața Parlamentului European, la sfârșitul fiecărei sesiuni anuale;

întrucât Ombudsmanul și personalul acestuia sunt obligați să păstreze confidențialitatea cu privire la informațiile de care au luat cunoștință în timpul exercitării funcțiilor lor; întrucât Ombudsmanul

⁶³Adoptat de Parlament la 9 martie 1994 (JO L 113, 4.5.1994, p. 15) și modificat prin deciziile sale din 14 martie 2002 (JO L 92, 9.4.2002, p. 13) și din 18 iunie 2008 (JO L 189, 17.7.2008, p. 25).

⁶⁴Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

are, în schimb, obligația de a informa autoritățile competente cu privire la faptele pe care le consider aflate sub incidența dreptului penal și de care a luat cunoștință în timpul unei anchete;

întrucât este necesar să se prevadă posibilitatea unei cooperări între Ombudsman și autoritățile similare din anumite state membre, cu respectarea legislațiilor naționale aplicabile;

întrucât revine Parlamentului European să numească Ombudsmanul la începutul și pe durata fiecărei legislaturi dintre personalitățile care sunt cetățeni ai Uniunii și prezintă toate garanțiile de independență și de competență necesare;

întrucât ar trebui să se prevadă condițiile de încetare a funcțiilor Ombudsmanului;

întrucât Ombudsmanul trebuie să-și exercite funcțiile în deplină independență, în conformitate cu angajamentul solemn pe care îl ia în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene în contextul intrării în funcție; întrucât este necesar să se determine incompatibilitățile cu funcția de Ombudsman, precum și remunerația, privilegiile și imunitățile acordate acestuia;

întrucât ar trebui să se prevadă dispoziții privind funcționarii și agenții secretariatului care asistă Ombudsmanul și bugetul acestuia; întrucât sediul Ombudsmanului trebuie să fie același cu sediul Parlamentului European;

întrucât revine Ombudsmanului să adopte dispozițiile de punere în aplicare a prezentei decizii; întrucât este, de asemenea, necesar să se stabilească anumite dispoziții tranzitorii care se aplică primului Ombudsman numit după intrarea în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană,

DECIDE:

Articolul 1

(1) Statutul și condițiile generale de exercitare a funcțiilor Ombudsmanului se stabilesc prin prezenta decizie, în conformitate cu articolul 195 alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene și articolul 107d alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.

(2) Ombudsmanul își îndeplinește funcțiile cu respectarea competențelor conferite de tratatele instituțiilor și organelor comunitare.

(3) Ombudsmanul nu poate interveni într-o procedură pe rolul unei instanțe și nici nu poate pune la îndoială temeinicia unei hotărâri judiciare.

Articolul 2

(1) În condițiile și limitele stabilite de tratatele menționate anterior, Ombudsmanul contribuie la identificarea cazurilor de administrare defectuoasă din activitatea instituțiilor și organelor comunitare, cu excepția Curții de Justiție și a Tribunalului de Prim Instanță în exercitarea competențelor jurisdicționale ale acestora, și la formularea de recomandări în vederea remedierii situației. Acțiunea oricărei alte autorități sau persoane nu poate face obiectul unei plângeri adresate Ombudsmanului.

(2) Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședință sau sediul social într-un stat membru al Uniunii poate sesiza Ombudsmanul, direct sau prin intermediul unui membru al Parlamentului European, printr-o plângere referitoare la un caz de administrare defectuoasă în activitatea instituțiilor sau organelor comunitare, cu excepția Curții de Justiție și a Tribunalului de Prim Instanță în exercitarea competențelor jurisdicționale ale acestora. Ombudsmanul informează instituția sau organul în cauză de îndată ce a fost sesizat printr-o plângere.

- (3) Plângerea trebuie să precizeze obiectul acesteia, precum și identitatea persoanei care ia în considerare; această persoană poate cere ca plângerea să rămână confidențială.
- (4) Plângerea trebuie să fie introdusă în termen de doi ani de la data la care faptele care o justifică sunt aduse la cunoștința autorului acesteia și să fi fost precedat de demersurile administrative corespunzătoare pe lângă instituțiile și organele în cauză.
- (5) Ombudsmanul poate recomanda autorului plângerii să se adreseze altei autorități.
- (6) Plângerile prezentate Ombudsmanului nu întrerup termenele civile de atac în procedurile juridice sau administrative.
- (7) În cazul în care Ombudsmanul, în conformitate cu o procedură juridică în curs sau încheiată cu privire la faptele reclamate, trebuie să declare inadmisibilă o plângere sau să pună capăt examinării acesteia, rezultatele eventualelor anchete pe care le-a întreprins înainte se clasază.
- (8) Ombudsmanul poate fi sesizat printr-o plângere cu privire la raporturile de muncă între instituțiile și organele comunitare și funcționarii acestora sau alți agenți numai în cazul în care posibilitățile privind cererile sau plângerile administrative interne, în special procedurile prevăzute la articolul 90 alineatele (1) și (2) din Statutul funcționarilor au fost epuizate de persoana interesată și după expirarea termenelor de răspuns din partea autorității sesizate în acest mod.
- (9) Ombudsmanul informează autorul plângerii în cel mai scurt timp cu privire la cursul dat plângerii.

Articolul 3

- (1) Ombudsmanul efectuează, din proprie inițiativă sau ca urmare a unei plângeri, toate anchetele pe care le consideră justificate pentru a clarifica orice posibil caz de administrare defectuoasă în activitatea instituțiilor și organelor comunitare. Ombudsmanul informează, cu privire la aceasta, instituția sau organul în cauză, care poate să-i transmită orice observație utilă.
- (2) Instituțiile și organele comunitare sunt obligate să furnizeze Ombudsmanului informațiile pe care acesta le solicită și îi permit accesul la dosarele în cauză. Accesul la informații sau documente clasificate, în special la documentele sensibile, în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, respectă normele de securitate ale instituției sau organului comunitar în cauză.

Instituțiile sau organele care furnizează informații sau documente clasificate, astfel cum se menționează la paragraful anterior, informează Ombudsmanul cu privire la o astfel de clasificare.

Pentru aplicarea normelor prevăzute la primul paragraf, Ombudsmanul ajunge în prealabil la un acord cu instituția sau organul în cauză asupra condițiilor de tratare a informațiilor și documentelor clasificate și a altor informații care fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional.

Instituțiile și organele în cauză acordă accesul la documentele care emană de la un stat membru, clasificate secrete în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative, numai după obținerea acordului prealabil al statului membru respectiv.

Acestea acordă accesul la alte documente care emană de la un stat membru după informarea statului membru în cauză.

În ambele cazuri, în conformitate cu articolul 4, Ombudsmanul nu poate divulga conținutul documentelor.

Funcționarii și ceilalți agenți ai instituțiilor și organelor comunitare sunt obligați să depună cerere la cererea Ombudsmanului; aceștia sunt obligați să respecte dispozițiile pertinente din Statutul funcționarilor, în special obligația de a păstra secretul profesional.

(3) La cererea Ombudsmanului, autoritățile statelor membre sunt obligate să-i furnizeze, prin intermediul reprezentanților permanenți ale statelor membre pe lângă Comunitățile Europene, toate informațiile care ar putea contribui la clarificarea cazurilor de administrare defectuoasă din partea instituțiilor sau organelor comunitare, cu excepția cazului în care aceste informații sunt reglementate fie de acte cu putere de lege sau norme administrative privind secretul, fie de acte care împiedică transmiterea acestora. Cu toate acestea, în ultimul caz menționat, statul membru interesat poate permite Ombudsmanului consultarea informațiilor, cu condiția ca acesta să-și angajamentul de a nu le divulga conținutul.

(4) În cazul în care Ombudsmanului nu i se acordă asistența pe care o solicită, acesta informează Parlamentul European care întreprinde demersurile adecvate.

(5) În măsura posibilului, Ombudsmanul încearcă să găsească, împreună cu instituția sau organul în cauză, o soluție care să elimine cazurile de administrare defectuoasă și să rezolve în mod satisfăcător plângerea.

(6) În cazul în care Ombudsmanul descoperă un caz de administrare defectuoasă, acesta sesizează instituția sau organul în cauză și, dacă este necesar, îi prezintă mai multe proiecte de recomandări. Instituția sau organul sesizat îi transmite un aviz detaliat în termen de trei luni.

(7) Ombudsmanul transmite apoi un raport Parlamentului European și instituției sau organului în cauză. De asemenea, acesta poate include în respectivul raport o serie de recomandări. Autorul plângerii este informat, prin grija Ombudsmanului, cu privire la rezultatul anchetei, la avizul emis de instituția sau organul în cauză și la eventualele recomandări prezentate de Ombudsman.

(8) La încheierea fiecărei sesiuni anuale, Ombudsmanul prezintă Parlamentului European un raport privind rezultatele anchetelor întreprinse.

Articolul 4

(1) Ombudsmanul și personalul acestuia – cîruia i se aplică dispozițiile articolului 287 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și ale articolului 194 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice – sunt obligați să nu divulge informațiile și documentele care le-au fost aduse la cunoștință în timpul anchetelor efectuate. În special, Ombudsmanul și personalul acestuia au obligația de a nu divulga nicio informație clasificată și niciun document furnizat Ombudsmanului, în special documente sensibile în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 sau documente care intră în domeniul de aplicare al legislației comunitare privind protecția datelor cu caracter personal, și nicio informație care ar putea cauza prejudiciul autorului plângerii sau oricărei alte persoane în cauză, fără a aduce atingere alineatului (2).

(2) În cazul în care, în cadrul unei anchete, Ombudsmanul ia cunoștință de fapte pe care le consideră că ar putea intra sub incidența dreptului penal, acesta informează imediat autoritățile naționale competente prin intermediul reprezentanților permanenți ale statelor membre pe lângă Comunitățile Europene și, în măsura în care cazul este de competența lor, instituția, organul sau serviciul comunitar responsabil cu combaterea fraudei; dacă este necesar, Ombudsmanul informează, de asemenea, instituția sau organul comunitar cu autoritate asupra funcționarului sau agentului în cauză, acestea putând pune în aplicare articolul 18 al doilea paragraf din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene. De asemenea, Ombudsmanul poate informa instituția sau organul comunitar în cauză cu privire la faptele care pun în discuție, din punct de vedere disciplinar, comportamentul unuia dintre funcționarii sau agenții acestora.

Articolul 4a

Ombudsmanul și personalul său se ocupă de cererile de acces public la documente, altele decât cele menționate la articolul 4 alineatul (1), în conformitate cu condițiile și limitele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Articolul 5

(1) În măsura în care această cooperare poate contribui la întărirea eficienței anchetelor și la mai bună protecție a drepturilor și intereselor persoanelor care îi adresează plângeri, Ombudsmanul poate coopera cu autoritățile de același tip, existente în anumite state membre, cu respectarea legislației naționale aplicabile. Ombudsmanul nu poate solicita, pe această cale, documente la care nu ar avea acces în conformitate cu dispozițiile articolului 3.

(2) Fără a-i depăși atribuțiile stabilite la articolul 195 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și la articolul 107d din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice și evitând orice suprapunere cu activitățile celorlalte instituții sau organe, Ombudsmanul poate, în aceleași condiții, să coopereze cu instituțiile și organele statelor membre responsabile de promovarea și protecția drepturilor fundamentale.

Articolul 6

(1) Ombudsmanul este numit de Parlamentul European după fiecare alegere a acestuia și pe durata întregii legislaturi. Mandatul acestuia se poate reînnoi.

(2) Ombudsmanul este ales dintre personalitățile care sunt cetățeni ai Uniunii, se bucură de toate drepturile civile și politice, prezintă toate garanțiile de independență și îndeplinesc condițiile necesare în vârstă de origine pentru exercitarea celor mai înalte funcții juridice sau posedă o experiență și o competență recunoscute pentru îndeplinirea funcțiilor de Ombudsman.

Articolul 7

(1) Funcțiile Ombudsmanului încetează fie la încheierea mandatului acestuia, fie în cazul demisiei sau destituirii.

(2) Cu excepția cazului destituirii, Ombudsmanul rămâne în funcție până la înlocuirea sa.

(3) În cazul încetării anticipate a exercitării funcțiilor de Ombudsman, succesorul acestuia este numit în termen de trei luni de la momentul în care locul a devenit vacant, pentru restul perioadei rămase până la încheierea legislaturii.

Articolul 8

La cererea Parlamentului European, Curtea de Justiție a Comunităților Europene îl poate destitui pe acel Ombudsman care nu mai îndeplinește condițiile necesare exercitării funcțiilor sau care a comis o abatere gravă.

Articolul 9

(1) Ombudsmanul își exercită funcțiile în condiții de independență totală, în interesul general al Comunităților Europene și al cetățenilor Uniunii. În vederea îndeplinirii acestor funcții, acesta nu solicită și nu acceptă instrucțiuni de la niciun guvern și de la niciun organism. Ombudsmanul se abține de la orice act incompatibil cu caracterul funcțiilor sale.

(2) La preluarea funcției, Ombudsmanul își ia angajamentul solemn, în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene, să își exercite funcțiile în deplină independență și imparțialitate și să respecte, pe toată durata exercitării mandatului și după încheierea acestuia, obligațiile care decurg

din funcia sa, în special obligaia de onestitate i de discreie în cazul acceptării anumitor funcii sau avantaje după încetarea funciei de Ombudsman.

Articolul 10

- (1) Pe durata exercitării funciilor, Ombudsmanul nu poate exercita nicio alt funcie politică sau administrativă sau o activitate profesională, indiferent dacă este remunerat sau nu.
- (2) În ceea ce privește remunerația, indemnizațiile și pensia pentru vechime în muncă, Ombudsmanul este asimilat unui judecător de la Curtea de Justiție a Comunităților Europene.
- (3) Articolele 12-15 și articolul 18 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene se aplică în cazul Ombudsmanului, funcionarilor și agenților care compun secretariatul acestuia.

Articolul 11

- (1) Ombudsmanul este asistat de un secretariat, al cărui responsabil principal este numit de acesta.
- (2) Funcionarii și agenții din secretariatul Ombudsmanului se supun regulamentelor și normelor care se aplică în cazul funcionarilor și al celorlalți agenți ai Comunităților Europene. Numărul acestora se stabilește anual în cadrul procedurii bugetare.
- (3) Funcionarii Comunităților Europene și ai statelor membre, care sunt numiți agenți în cadrul secretariatului Ombudsmanului sunt detașați în interes de serviciu, cu garanția reintegrării cu drepturi depline în instituția de origine.
- (4) Pentru chestiuni privind personalul de care dispune, Ombudsmanul este asimilat instituțiilor în sensul articolului 1 din Statutul funcionarilor Comunităților Europene.

Articolul 12

eliminat

Articolul 13

Sediul Ombudsmanului este sediul Parlamentului European.

Articolul 14

Ombudsmanul adoptă dispozițiile de punere în aplicare a prezentei decizii.

Articolul 15

Primul Ombudsman numit după intrarea în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană este numit pentru perioada care rămâne până la încheierea legislaturii.

Articolul 16

eliminat

Articolul 17

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării.

B. Decizia Ombudsmanului European privind adoptarea dispozițiilor de executare⁶⁵.

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentelor norme de aplicare,

- (a) „instituție în cauză” reprezintă instituția sau organul comunitar care face obiectul unei plângeri sau al unei anchete din proprie inițiativă;
- (b) „statut” reprezintă statutul și condițiile generale privind exercitarea funcțiilor de către Ombudsman;
- (c) referitor la documente și informații, „confidențial” înseamnă „care nu poate fi dezvăluit”.

Articolul 2

Primirea plângerilor

2.1 Plângerile primite sunt identificate, înregistrate și numerotate.

2.2 Reclamantului îi se trimite o confirmare de primire în care sunt indicate numărul de înregistrare a plângerii și coordonatele juristului responsabil cu soluționarea cazului.

2.3 O petiție trimisă Ombudsmanului de către Parlamentul European cu acordul petiționarului se tratează ca o plângere.

2.4 Dacă este necesar, Ombudsmanul poate trimite o plângere, cu acordul reclamantului, la Parlamentul European pentru a fi tratată ca o petiție.

2.5 Dacă este necesar, Ombudsmanul poate trimite o plângere, cu acordul reclamantului, unei alte autorități competente.

Articolul 3

Admisibilitatea plângerilor

3.1 Pe baza criteriilor prevăzute de tratat și de statut, Ombudsmanul stabilește dacă o plângere este de competența sa și, în caz afirmativ, dacă este admisibilă; înainte de a lua decizia, Ombudsmanul poate solicita reclamantului să furnizeze informații sau documente suplimentare.

3.2 Dacă o plângere se situează în afara mandatului sau nu poate fi admisă, Ombudsmanul închide dosarul referitor la plângere. Îl informează pe reclamant cu privire la decizia sa și la motivele acesteia. Ombudsmanul îl poate sfătui pe reclamant să facă apel la o altă autoritate.

⁶⁵Adoptat la 8 iulie 2002 și modificat prin Deciziile Ombudsmanului din 5 aprilie 2004 și din 3 decembrie 2008.

Articolul 4

Anchete efectuate pe baza plângerilor admisibile

4.1 Ombudsmanul hotărâște dacă există suficiente elemente care să justifice începerea unei anchete pe baza unei plângeri admisibile.

4.2 În cazul în care consider că nu sunt suficiente motive pentru a justifica începerea unei anchete, Ombudsmanul închide dosarul referitor la plângere și îl informează pe reclamant cu privire la aceasta. De asemenea, Ombudsmanul poate informa instituția în cauză.

4.3 În cazul în care consider că sunt suficiente motive pentru a justifica începerea unei anchete, Ombudsmanul îl informează pe reclamant și instituția în cauză. Ombudsmanul trimite o copie a plângerii instituției în cauză și o invită pe aceasta să-i prezinte avizul într-un termen stabilit, care, în mod normal, nu depășește trei luni. Invitația adresată instituției în cauză poate menționa anumite aspecte ale plângerii sau probleme specifice la care trebuie să se refere avizul.

4.4 Avizul nu trebuie să includ informații sau documente pe care instituția în cauză le consideră confidențiale.

4.5 Instituția în cauză poate solicita ca anumite fragmente din avizul său să fie dezvăluite numai reclamantului. Aceasta va preciza în mod clar care sunt fragmentele avute în vedere și va explica motivul sau motivele cererii sale.

4.6 Ombudsmanul trimite reclamantului avizul instituției în cauză. Reclamantul are posibilitatea să-i trimită Ombudsmanului observațiile sale, într-un termen stabilit care, în mod normal, nu depășește o lună.

4.7 Dacă consider că este necesar, Ombudsmanul efectuează investigații suplimentare. Alineatele 4.3 - 4.6 se aplică pentru investigațiile suplimentare, doar că termenul limită pentru ca instituția în cauză să răspundă este în mod normal de o lună.

4.8 În cazul în care consider că este necesar, Ombudsmanul poate utiliza o procedură simplificată pentru a obține o soluție rapidă.

4.9 Când își încheie ancheta, Ombudsmanul încheie cazul printr-o decizie motivată și îl informează pe reclamant, precum și instituția în cauză.

Articolul 5

Competențe de investigare

5.1 Sub rezerva condițiilor prevăzute în statut, Ombudsmanul poate solicita instituțiilor și organelor comunitare, precum și autorităților statelor membre să furnizeze, într-un termen rezonabil, informațiile sau documentele necesare anchetei. Acestea trebuie să identifice în mod clar orice informații sau documente pe care le consideră confidențiale.

5.2 Ombudsmanul poate consulta dosarul din arhiva instituției comunitare în cauză. Instituția în cauză trebuie să identifice în mod clar orice documente din dosar pe care le consideră confidențiale. Ombudsmanul poate face copii ale întregului dosar sau doar ale anumitor documente incluse în dosar. Ombudsmanul îl informează pe reclamant cu privire la consultarea arhivei.

5.3 Ombudsmanul poate solicita funcționarilor sau agenților instituțiilor sau organelor comunitare să depună măști în condițiile prevăzute în statut. Ombudsmanul poate decide asigurarea confidențialității persoanei care depune măști.

5.4 Ombudsmanul poate solicita instituțiilor și organelor comunitare să ia măsurile necesare pentru ca acesta să își poată derula anchetele la fața locului.

5.5 Ombudsmanul poate dispune efectuarea studiilor sau expertizelor pe care le consider necesare pentru finalizarea unei anchete.

Articolul 6

Soluții amiabile

6.1 În cazul în care constată un caz de administrare defectuoasă, Ombudsmanul cooperează cât mai îndeaproape cu instituția în cauză pentru a găsi o soluție amiabilă, cu scopul de a elimina cazul de administrare defectuoasă și de a oferi o soluție favorabilă reclamantului.

6.2 În cazul în care consider că o astfel de cooperare a reușit, Ombudsmanul clădește cazul printr-o decizie motivată. Reclamantul și instituția în cauză sunt informați de către Ombudsman cu privire la decizia luată.

6.3 În cazul în care Ombudsmanul consideră că o soluție amiabilă este imposibilă sau în cazul în care căutarea acestei soluții nu a dat niciun rezultat, acesta clădește cazul printr-o decizie motivată care poate include un comentariu critic sau întocmește un raport conținând proiecte de recomandări.

Articolul 7

Comentarii critice

7.1 Ombudsmanul formulează un comentariu critic în cazul în care consideră că :

- (a) instituția în cauză nu mai poate elimina cazul de administrare defectuoasă și
- (b) nu există implicații generale ale cazului de administrare defectuoasă.

7.2 În cazul în care clădește cazul formulând un comentariu critic, Ombudsmanul îl informează pe reclamant și instituția în cauză cu privire la aceasta.

Articolul 8

Rapoarte și recomandări

8.1 Ombudsmanul întocmește un raport conținând proiecte de recomandări la adresa instituției în cauză în cazul în care consideră că :

- (a) instituția în cauză poate elimina cazul de administrare defectuoasă sau
- (b) există implicații generale ale cazului de administrare defectuoasă.

8.2 Ombudsmanul trimite instituției în cauză și reclamantului câte un exemplar al raportului și al proiectelor de recomandări.

8.3 Instituția în cauză trimite Ombudsmanului un aviz detaliat în termen de trei luni. Avizul detaliat poate include acceptarea deciziei Ombudsmanului și poate prezenta în detaliu măsurile luate în vederea aplicării proiectelor de recomandări.

8.4 În cazul în care Ombudsmanul consideră că avizul detaliat nu este satisfăcător, acesta poate întocmi și trimite Parlamentului European un raport special privind cazul de administrare defectuoasă. Raportul poate conține recomandări. Ombudsmanul trimite instituției în cauză și reclamantului câte un exemplar al raportului.

Articolul 9

Anchete din proprie inițiativ

9.1 Ombudsmanul poate hotărî începerea unei anchete din proprie inițiativ .

9.2 Ombudsmanul dispune de aceleași competențe de investigare pentru anchetele din proprie inițiativ ca și pentru anchetele inițiate în baza unei plângeri.

9.3 Procedura privind anchetele inițiate în baza unei plângeri se aplică, în mod analog, în cazul anchetelor din proprie inițiativ .

Articolul 10

Elemente de procedur

10.1 O plângere este clasificată confidențial de către Ombudsman la cererea reclamantului. Dacă Ombudsmanul consideră că este necesară protejarea intereselor reclamantului sau ale terților, acesta poate clasifica plângerea confidențială din proprie inițiativ .

10.2 Ombudsmanul poate lua măsuri de tratare prioritara a unei plângeri în cazul în care consideră oportun acest lucru.

10.3 În cazul în care este demarată o procedură juridică cu privire la faptele aflate în curs de anchetare de către Ombudsman, acesta clăsează cazul. Rezultatele eventualelor anchete efectuate în prealabil se clăsează fără a li se da curs.

10.4 Ombudsmanul informează autoritățile naționale competente și, dacă este cazul, o instituție sau un organ comunitar cu privire la faptele care intră sub incidența dreptului penal de care poate avea cunoștință în cursul unei anchete. De asemenea, Ombudsmanul poate informa o instituție sau un organ comunitar cu privire la faptele care, în opinia sa, ar putea justifica demararea unei proceduri disciplinare.

Articolul 11

Rapoartele prezentate Parlamentului European

11.1 Ombudsmanul prezintă Parlamentului European un raport anual privind ansamblul activităților sale și, în special, rezultatele anchetelor efectuate.

11.2 În afară de rapoartele speciale prevăzute la articolul 8.4, Ombudsmanul poate adresa Parlamentului European orice alt raport special pe care îl consideră oportun pentru îndeplinirea mandatului în conformitate cu tratatele și cu statutul.

11.3 Raportul anual și rapoartele speciale ale Ombudsmanului pot conține toate recomandările pe care acesta le consideră oportune pentru îndeplinirea mandatului în conformitate cu tratatele și cu statutul.

Articolul 12

Cooperarea cu ombudsmanii și cu organele similare din statele membre

Ombudsmanul poate coopera cu ombudsmanii și cu organele similare din statele membre în scopul eficientizării atât a propriilor anchete, cât și a anchetelor acestor mediatori și organe similare din statele membre, precum și în vederea organizării mai eficiente a protecției drepturilor și intereselor care decurg din dreptul Comunității Europene și al Uniunii Europene.

Articolul 13

Dreptul reclamantului de a- i consulta dosarul

13.1 Reclamantul are dreptul s - i consulte dosarul constituit de Ombudsman pe baza plângerii sale, în conformitate cu articolul 13.3.

13.2 Autorul plângerii î i poate exercita pe loc dreptul de a consulta dosarul. Autorul plângerii poate solicita Ombudsmanului s -i furnizeze o copie a întregului dosar sau a anumitor acte con inute de acesta.

13.3 Reclamantul nu are acces la:

- (a) documentele sau informațiile obținute în baza articolelor 5.1 sau 5.2 care i-au fost semnalate Ombudsmanului ca fiind confidențiale;
- (b) dovezile furnizate sub rezerva confidențialit ții, în conformitate cu articolul 5.3.

Articolul 14

Accesul public la documentele de inute de Ombudsman

14.1 Publicul are acces la documentele deținute de Ombudsman, care nu au leg tur cu anchetele, sub rezerva acelor i condiții i limite ca i cele prev zute de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001⁶⁶ pentru accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului i ale Comisiei.

14.2 Publicul poate solicita accesul la documentele anchetei deținute de c tre Ombudsman, cu condiția ca plângerea s nu fi fost clasificat confidențial la cererea reclamantului sau de c tre Ombudsman, în conformitate cu articolul 10.1. Nu se acord accesul la:

- (a) documentele sau informațiile obținute în baza articolelor 5.1 sau 5.2 care i-au fost semnalate Ombudsmanului ca fiind confidențiale;
- (b) dovezile furnizate sub rezerva confidențialit ții, în conformitate cu articolul 5.3;
- (c) acele fragmente din avizul s u i din r spunsurile la orice investigații ulterioare pentru care instituția în cauz , în conformitate cu articolul 4.5, a solicitat accesul strict al reclamantului. Solicitantul este informat cu privire la motivul sau motivele pe care instituția în cauz le-a oferit pentru cererea sa;
- (d) un document a c rui dezv luire ar aduce atingere integrit ții unei anchete în curs de desf urare.

14.3 Cererile de acces la documente se formuleaz în scris (corespondenț obi nuit , fax sau po t electronic) i într-un mod suficient de precis pentru a permite identificarea documentelor în cauz .

14.4 Se acord accesul pe loc sau prin furnizarea unei copii. Ombudsmanul poate impune plata unor taxe rezonabile pentru furnizarea de copii. Metoda de calculare a taxelor este explicat .

14.5 Deciziile privind cererile de acces al publicului sunt emise în termen de 15 zile lucr toare de la primirea cererii. În cazuri excepționale, termenul limit poate fi prelungit cu 15 zile

⁶⁶Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European i al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului i ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

lucrătoare; solicitantul este notificat în avans cu privire la extinderea termenului și se furnizează motive detaliate în acest sens.

14.6 Respingerea totală sau parțială a unei cereri de acces la un document se motivează .

Articolul 15

Regimul lingvistic

15.1 O plângere poate fi prezentată Ombudsmanului în oricare dintre limbile tratatului. Ombudsmanul nu are obligația de a examina plângerile care îi sunt prezentate în alte limbi.

15.2 Limba de procedură a Ombudsmanului este una dintre limbile tratatului; în cazul unei plângeri, limba de procedură este limba în care a fost redactată aceasta.

15.3 Ombudsmanul stabilește care sunt documentele care trebuie redactate în limba de procedură .

Articolul 16

Publicarea rapoartelor

16.1 Ombudsmanul European publică în Jurnalul Oficial avizele prin care anunță adoptarea rapoartelor anuale și a rapoartelor speciale și indică mijloacele prin care orice persoană interesată poate avea acces la textele integrale ale acestor documente.

16.2 Orice raport al Ombudsmanului și orice rezumat al deciziilor sale privind o plângere confidențială se publică sub o formă care să nu permită identificarea reclamantului.

Articolul 17

Intrarea în vigoare

17.1 Normele de aplicare adoptate la 16 octombrie 1997 se abrogă .

17.2 Prezenta decizie intră în vigoare la 1 ianuarie 2003.

17.3 Președintele Parlamentului European este informat cu privire la adoptarea prezentei decizii. De asemenea, se publică un anunț în Jurnalul Oficial.

ANEXA XI

Investigațiile interne în domeniul prevenirii fraudei, corupției și oricărui activități ilegale care afectează interesele Comunităților

Decizia Parlamentului European privind condițiile pentru investigațiile interne privind prevenirea fraudei, corupției și oricărui activități ilegale care afectează interesele Comunităților⁶⁷

Parlamentul European,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 199,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, în special articolul 25,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 112,

având în vedere Regulamentul de procedură, în special, articolul 186 litera (c)⁶⁸,

întrucât Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁹, precum și Regulamentul (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului⁷⁰ privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă prevăd că Oficiul inițiază și efectuează investigațiile administrative în cadrul instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor create de Tratatul CE și Euratom sau instituite în temeiul acestora

întrucât responsabilitatea Oficiului European de Luptă Antifraudă, astfel cum a fost stabilită de către Comisie, pe lângă protejarea intereselor financiare, cuprinde și ansamblul activităților legate de apărarea intereselor comunitare împotriva abaterilor care pot să atragă după sine acțiuni administrative sau penale;

întrucât este necesar să se extindă domeniul de aplicare și să sporească eficacitatea luptei împotriva fraudei folosind expertiza existentă în domeniul investigațiilor administrative;

întrucât, în consecință, ar trebui ca toate instituțiile, organismele, oficiile și agențiile, în temeiul autonomiei administrative de care dispun, să încredințeze Oficiului misiunea de a efectua investigații administrative interne destinate să descopere fapte grave, legate de exercitarea activităților profesionale, care ar putea constitui o neîndeplinire a obligațiilor funcționarilor și agenților Comunităților, cum ar fi cele menționate la articolul 11, articolul 12 alineatele (2) și (3), articolele 13, 14, 16 și articolul 17 alineatul (1) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene și regimul aplicabil altor agenți ai Comunităților Europene (denumit în continuare „statut”), fapte care ar putea aduce atingere intereselor Comunităților Europene și care ar putea face obiectul unor proceduri disciplinare, sau, după caz, penale, sau o abatere personală gravă prevăzută la articolul 22 din statut, sau o neîndeplinire a obligațiilor analoge ale deputaților sau ale personalului Parlamentului European care nu se află sub incidența acestui statut;

întrucât aceste investigații ar trebui efectuate cu respectarea deplină a dispozițiilor pertinente din Tratatul de instituire a Comunităților Europene, în special Protocolul privind privilegiile și imunitățile, a textelor adoptate pentru aplicarea acestora, precum și a statutului;

⁶⁷Adoptat la 18 noiembrie 1999.

⁶⁸În prezent articolul 230 litera (c).

⁶⁹JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

⁷⁰JO L 136, 31.5.1999, p. 8.

întrucât aceste investigații ar trebui efectuate în condiții echivalente în toate instituțiile, organismele, oficiile și agențiile comunitare; atribuirea acestei sarcini către Oficiul nu ar trebui să afecteze responsabilitatea proprie a instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor și nu ar trebui să diminueze cu nimic protecția juridică a persoanelor vizate;

întrucât, până la modificarea statutului, ar trebui determinate modalitățile practice de colaborare între membrii instituțiilor și organismelor, conducătorii oficiilor și agențiilor și funcționarii și agenții instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor în vederea bunei desfășurări a investigațiilor interne,

DECIDE:

Articolul 1

Obligația de a coopera cu Oficiul

Secretarul General, serviciile, precum și orice funcționar sau agent al Parlamentului European sunt obligați să coopereze pe deplin cu agenții Oficiului și să le acorde toată asistența necesară pe parcursul investigației. În acest scop, aceștia furnizează agenților Oficiului toate elementele de informație și toate explicațiile utile.

Fără a aduce atingere dispozițiilor pertinente din Tratatul de instituire a Comunităților Europene, în special Protocolului privind privilegiile și imunitățile, precum și textelor adoptate în vederea aplicării acestora, deputații cooperează pe deplin cu Oficiul.

Articolul 2

Obligația de a furniza informații

Orice funcționar sau agent al Parlamentului European care ajunge să cunoască elemente de fapt care conduc la prezumția că există eventuale cazuri de fraudă, de corupție sau orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor Comunităților sau fapte grave, legate de exercitarea unor activități profesionale, care ar putea constitui o neîndeplinire a obligațiilor funcționarilor și agenților Comunităților sau ale personalului care nu se află sub incidența statutului, susceptibile de a face obiectul unor proceduri disciplinare sau, după caz, penale, își informează fără întârziere cu privire la această deficiență de serviciu sau directorul general sau, dacă îi se pare util, Secretarul General sau direct Oficiul, în cazul în care este vorba despre un funcționar, un agent sau un membru al personalului care nu se află sub incidența acestui statut sau, în cazul neîndeplinirii obligațiilor analoge ale deputaților, Președintele Parlamentului European.

Președintele, Secretarul General, directorii generali și șefii de serviciu ai Parlamentului European transmit imediat Oficiului orice element de fapt de care au cunoștință, care ar presupune existența neregulilor prevăzute la primul paragraf.

Funcționarii și agenții Parlamentului European nu trebuie în niciun caz să fie tratați inechitabil sau discriminatoriu ca urmare a faptului că au comunicat informațiile menționate la primul și la al doilea paragraf.

Deputații care ajung să ia la cunoștință faptele menționate la primul paragraf informează Președintele Parlamentului European sau, în cazul în care consideră că acest lucru este util, direct Oficiul.

Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere cerințelor de confidențialitate prevăzute de legislație sau de Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

Articolul 3

Asisten a biroului de securitate

La cererea directorului Oficiului, biroul de securitate al Parlamentului European asist agen ii Oficiului la efectuarea concret a investiga iilor.

Articolul 4

Imunitatea i dreptul de a nu depune m rturie

Normele privind imunitatea deputa ilor în Parlament i dreptul acestor deputa i de a refuza depunerea m rturiei r mân neschimbate.

Articolul 5

Informarea p r ii interesate

În cazul în care apare posibilitatea unei implic ri personale a unui deputat, a unui func ionar sau a unui agent, partea interesat este informat rapid, atât timp cât acest lucru nu d uneaz mersului investiga iei. În orice caz, la sfâr itul investiga iei nu pot fi trase concluzii care privesc nominal un deputat, un func ionar sau un agent al Parlamentului European f r ca partea interesat s fi avut posibilitatea s î i exprime punctul de vedere asupra tuturor faptelor care o privesc.

În cazurile în care este necesar men inerea unui secret absolut în scopul investiga iei i recurgerea la modalit i de investigare care intr în competen a unei autorit i judiciare na ionale, obliga ia de a invita deputatul, func ionarul sau agentul Parlamentului European s se exprime poate fi amânat cu acordul Pre edintelui, în cazul unui deputat, sau al Secretarului General, în cazul unui func ionar sau al unui agent.

Articolul 6

Informarea privind încheierea investiga iei f r a se da curs acesteia

În cazul în care, în urma unei investiga ii interne, nu poate fi re inut niciun element împotriva unui deputat, a unui func ionar sau a unui agent al Parlamentului European împotriva c ruia s-au formulat acuza ii, investiga ia intern cu privire la acesta este încheiat f r a i se da curs pe baza deciziei directorului Oficiului, care informeaz , în scris, persoana interesat cu privire la aceasta.

Articolul 7

Ridicarea imunit ii

Orice cerere provenind de la o autoritate poli ieneasc sau judiciar na ional privind ridicarea imunit ii de jurisdic ie a unui func ionar sau agent al Parlamentului European în leg tur cu eventuale cazuri de fraud , corup ie sau orice alt activitate ilegal se transmite directorului Oficiului spre avizare. În cazul în care o cerere de ridicare a imunit ii se refer la un deputat al Parlamentului European, Oficiul este informat cu privire la aceasta.

Articolul 8

Data intr rii în vigoare

Prezenta decizie intr în vigoare la data adopt rii de c tre Parlamentul European.

ANEXA XII

Acord între Parlamentul European și Comisie privind normele de punere în aplicare a Deciziei 1999/468/CE a Consiliului de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei, modificat prin Decizia 2006/512/CE

Informarea Parlamentului European

(1) În conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE⁷¹, Parlamentul European trebuie să fie informat periodic de Comisie cu privire la lucrările comitetelor⁷² prin intermediul unor modalități prin care se asigură transparența și eficiența sistemului de transmitere, precum și identificarea informațiilor comunicate și a diverselor etape ale procedurii. În acest scop, Parlamentul European primește, în același timp cu membrii comitetelor și în aceleași condiții, proiectele de ordine de zi a reuniunilor comitetelor, proiectele de măsuri de executare care sunt supuse atenției acestor comitete în temeiul actelor de bază adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat, precum și rezultatele voturilor, rezumatele proceselor-verbale ale reuniunilor și listele autorităților cărora le apar în persoanele desemnate de statele membre pentru a le reprezenta.

Registru

(2) Comisia instituie un registru care va conține toate documentele pe care le transmite Parlamentului European⁷³. Parlamentul European are acces direct la acest registru. În conformitate cu articolul 7 alineatul (5) din Decizia 1999/468/CE, referințele tuturor documentelor transmise Parlamentului European sunt făcute publice.

(3) În conformitate cu angajamentele asumate de Comisie în declarația sa privind articolul 7 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE⁷⁴ și după realizarea condițiilor tehnice corespunzătoare, registrul prevăzută la punctul 2 va permite, în special:

- identificarea clară a documentelor care fac obiectul aceleiași proceduri și indicarea tuturor modificărilor care afectează măsurile de executare, în fiecare etapă a procedurii;
- identificarea etapelor procedurii și a calendarului;
- diferențierea clară între proiectul de măsură primit de Parlamentul European în același timp cu membrii comitetului, în conformitate cu dreptul la informare, și proiectul final care reflectă avizul comitetului, transmis Parlamentului European;
- identificarea clară a oricărei modificări intervenite cu privire la documentele deja transmise Parlamentului European.

(4) În cazul în care, la sfârșitul unei perioade de tranziție care începe de la intrarea în vigoare a prezentului acord, Parlamentul European și Comisia ajung la concluzia că acest sistem este operațional și satisfăcător, documentele sunt transmise Parlamentului European prin notificare electronică care conține o legătură la registrul prevăzută la punctul 2. Decizia în cauză se ia prin

⁷¹JO C 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

⁷²În cuprinsul prezentului acord, cuvântul „comitet” se înțelege ca fiind când trimitere la comitetele instituite în conformitate cu Decizia 1999/468/CE.

⁷³Data prevăzută pentru instituirea registrului este 31 martie 2008.

⁷⁴JO C 171, 22.7.2006, p. 21.

intermediul unui schimb de scrisori între președinții celor două instituții. În cursul perioadei de tranziție, documentele sunt transmise Parlamentului European sub formă de fișiere atașate la un mesaj electronic.

(5) De asemenea, Comisia este de acord să transmită Parlamentului European, spre informare și la cererea comisiei parlamentare competente, anumite proiecte de măsuri de executare a unor acte de bază care, deși nu au fost adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat, prezintă o importanță deosebită pentru Parlamentul European. Aceste măsuri sunt înregistrate în registrul prevăzută la punctul 2, iar Parlamentul European este informat cu privire la aceasta.

(6) În plus față de rezumatele proceselor-verbale ale reuniunilor menționate la punctul 1, Parlamentul European poate solicita accesul la procesele-verbale ale reuniunilor comitetelor⁷⁵. Comisia va analiza fiecare cerere separat, cu respectarea normelor privind confidențialitatea prevăzute în anexa 1 la Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie⁷⁶.

Documente confidențiale

(7) Documentele confidențiale vor fi prelucrate în conformitate cu procedurile administrative interne stabilite de fiecare instituție, astfel încât să se ofere toate garanțiile necesare.

Rezoluțiile Parlamentului European adoptate în temeiul articolului 8 din Decizia 1999/468/CE

(8) În conformitate cu articolul 8 din Decizia 1999/468/CE, Parlamentul European poate declara, printr-o rezoluție motivată, că un proiect de măsuri de executare a unui act de bază adoptat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat depășește competențele de executare prevăzute în respectivul act de bază.

(9) Parlamentul European adoptă astfel de rezoluții motivată în conformitate cu Regulamentul său de procedură; în acest scop, Parlamentul European are la dispoziție un termen de o lună de la primirea proiectului final de măsuri de executare în versiunile lingvistice transmise membrilor comitetului respectiv.

(10) Parlamentul European și Comisia sunt de acord că este oportun să se stabilească, cu titlu permanent, un termen mai scurt pentru anumite tipuri de măsuri de executare urgente în privința cărora trebuie să se ia o decizie într-un termen mai scurt, în interesul unei bune gestionări. Acesta este cazul unor anumite tipuri de măsuri care vizează acțiunile externe, în special ajutoarele umanitare și de urgență, protecția sănătății și siguranței, securitatea și siguranța transporturilor și derogări de la normele privind achizițiile publice. Un acord încheiat între comisarul competent și președintele comisiei parlamentare competente va stabili tipurile de măsuri în cauză și termenele aplicabile. Un astfel de acord poate fi revocat în orice moment de oricare dintre părți.

(11) Fără a aduce atingere cazurilor prevăzute la punctul 10, termenul este mai scurt în cazurile urgente, precum și în cazul măsurilor administrative curente și/sau al măsurilor având o durată de valabilitate limitată. Acest termen poate fi foarte scurt în cazuri deosebit de urgente, în special pentru motive de sănătate publică. Comisarul competent stabilește termenul adecvat și îl motivează. În astfel de cazuri, Parlamentul European poate recurge la o procedură prin intermediul căreia aplicarea articolului 8 din Decizia 1999/468/CE este delegată comisiei parlamentare competente, care poate transmite Comisiei un răspuns în termenul relevant.

⁷⁵A se vedea hotărârea Tribunalului de Prim Instanță al Comunităților Europene din 19 iulie 1999 în cauza T-188/97, *Rothmans/Comisia* [1999] Rec., p. II-2463.

⁷⁶JO C 117 E, 18.5.2006, p. 123.

(12) De îndată ce constată că s-ar putea să fie nevoie ca unui comitet să i se prezinte proiecte de m suri care intră sub incidența punctelor 10 și 11, serviciile Comisiei informează secretariatul comisiei sau comisiilor parlamentare competente cu privire la aceasta. De îndată ce proiectul inițial de m suri a fost prezentat membrilor comitetului, serviciile Comisiei informează secretariatul comisiei sau comisiilor parlamentare competente cu privire la caracterul urgent al m surilor și la termenele aplicabile după transmiterea proiectului final.

(13) După adoptarea de către Parlamentul European a unei rezoluții, astfel cum se menționează la punctul 8, sau a unui răspuns, astfel cum se menționează la punctul 11, comisarul competent informează Parlamentul European sau, după caz, comisia parlamentară competentă, cu privire la acțiunile pe care Comisia intenționează să le întreprindă în considerarea acestora.

(14) Informațiile menționate la punctele 10-13 se înregistrează în registru.

Procedura de reglementare cu control

(15) Atunci când se aplică procedura de reglementare cu control, Comisia informează Parlamentul European, după votul din cadrul comitetului, asupra termenelor aplicabile. Sub rezerva punctului 16, termenele în cauză încep să curgă din momentul în care Parlamentul European primește toate versiunile lingvistice.

(16) Atunci când se aplică termene reduse (articolul 5a alineatul (5) litera (b) din Decizia 1999/468/CE) și din motive imperative de urgență (articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE), termenele încep să curgă de la data la care Parlamentul European primește proiectul final de m suri de executare în versiunile lingvistice transmise membrilor comitetului, cu excepția cazului în care președintele comisiei parlamentare ridică obiecții. În orice caz, Comisia depune eforturi pentru a transmite Parlamentului European toate versiunile lingvistice cât mai curând posibil. De îndată ce se constată că, eventual, ar fi necesar ca unui comitet să i se prezinte proiecte de m suri care intră sub incidența articolului 5a alineatul (5) litera (b) sau a articolului 5a alineatul (6), serviciile Comisiei informează, cu titlu neoficial, secretariatul comisiei sau comisiilor parlamentare competente cu privire la aceasta.

Servicii financiare

(17) În conformitate cu declarația sa privind articolul 7 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE, Comisia se angajează, cu privire la serviciile financiare:

- să se asigure că reprezentantul Comisiei care prezidează o reuniune a unui comitet informează Parlamentul European, la cererea acestuia, după fiecare reuniune, asupra oricărui discurs privind proiectul de m suri de executare care a fost supus atenției comitetului în cauză;
- să răspundă, verbal sau în scris, la orice întrebări asupra discursului privind proiectul de m suri de executare supus atenției unui comitet.

De asemenea, Comisia se asigură că angajamentele asumate în cadruledin ei plenare a Parlamentului din 5 februarie 2002⁷⁷ și reiterate înedin a sa plenar din 31 martie 2004⁷⁸, precum și cele menționate la punctele 1-7 din scrisoarea din 2 octombrie 2001⁷⁹ adresată de Comisarul Bolkestein președintelui Comisiei pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului European sunt onorate în ceea ce privește întregul sector al serviciilor financiare (inclusiv valori mobiliare, bnci, asigurări, pensii și contabilitate).

⁷⁷JO C 284 E, 21.11.2002, p. 19.

⁷⁸JO C 103 E, 29.4.2004, p. 446 și stenograma (CRE) edin ei plenare a Parlamentului din 31 martie 2004, secțiunea „Vot”.

⁷⁹JO C 284 E, 21.11.2002, p. 83.

Calendarul lucrărilor parlamentare

(18) Cu excepția cazurilor în care se aplică termene reduse și a cazurilor de urgență, Comisia înseamnă de perioadele de vacanță ale Parlamentului European (vacanța de iarnă, vacanța de vară și alegerile europene) atunci când îi transmite acestuia proiectele m surilor de executare în conformitate cu prezentul acord, pentru a asigura că Parlamentul își poate exercita prerogativele în termenele stabilite prin Decizia 1999/468/CE și prin prezentul acord.

Cooperarea dintre Parlamentul European și Comisie

(19) Cele două instituții își exprimă disponibilitatea de a-și oferi reciproc asistență pentru a asigura o cooperare deplină în ceea ce privește m surile de executare specifice. În acest scop, se vor stabili contacte corespunzătoare la nivel administrativ.

Acorduri anterioare

(20) Acordul din 2000 dintre Parlamentul European și Comisie privind normele de punere în aplicare a Deciziei 1999/468/CE a Consiliului⁸⁰ se înlocuiește cu prezentul acord. Parlamentul European și Comisia consideră următoarele acorduri drept caduce și, în consecință, lipsite de efecte în ceea ce le privește: acordul Plumb/Delors din 1988, acordul Samland/Williamson din 1996 și *modus vivendi*-ul din 1994⁸¹.

⁸⁰JO C 256, 10.10.2000, p. 19.

⁸¹JO C 102, 4.4.1996, p. 1.

ANEXA XIII

Acord-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană⁸²

Parlamentul European⁸³ și Comisia Europeană, denumite în continuare „cele două instituții”,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 295 și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, denumite în continuare „tratatele”,
- având în vedere acordurile interinstituționale și textele care reglementează relațiile dintre cele două instituții,
- având în vedere Regulamentul de procedură al Parlamentului⁸⁴, în special articolele 105, 106 și 127⁸⁵, precum și anexele VIII și XIV⁸⁶,
- având în vedere orientările politice și declarațiile aferente din 15 septembrie 2009 și 9 februarie 2010 ale Președintelui ales al Comisiei, precum și declarațiile fiecărui candidat la funcția de membru al Comisiei, cu ocazia audierilor lor de către comisiile parlamentare,

A. întrucât Tratatul de la Lisabona consolidează legitimitatea democratică a procesului decizional în cadrul Uniunii,

B. întrucât cele două instituții acordă cea mai mare importanță transpunerii și aplicării eficiente a dreptului Uniunii,

C. întrucât prezentul acord-cadru nu aduce atingere nici competențelor și prerogativelor Parlamentului și nici celor ale Comisiei sau ale oricărei alte instituții sau ale oricărui alt organ al Uniunii, ci are drept scop garantarea exercitării cât mai eficiente și transparente a acestor competențe și prerogative,

D. întrucât prezentul acord-cadru ar trebui interpretat în conformitate cu cadrul instituțional instituit prin tratate,

E. întrucât Comisia va ține seama în mod corespunzător de rolurile conferite prin tratate Parlamentului și, respectiv, Consiliului, mai ales în ceea ce privește principiul fundamental al egalității de tratament prevăzut la punctul 9,

F. întrucât este necesară actualizarea dispozițiilor acordului-cadru încheiat în mai 2005⁸⁷ și înlocuirea acestuia cu următorul text,

adoptă următorul acord:

I. DOMENIUL DE APLICARE

1. Pentru a reflecta mai bine noul „parteneriat special” dintre Parlament și Comisie, cele două instituții adoptă următoarele măsuri în vederea consolidării responsabilității politice și a

⁸²JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

⁸³Decizia Parlamentului din 20 octombrie 2010.

⁸⁴JO L 44, 15.2.2005, p. 1.

⁸⁵În prezent articolele 117, 118 și 140.

⁸⁶În prezent anexele VII și XIII

⁸⁷JO C 117 E, 18.5.2006, p. 125.

legitimității Comisiei, a extinderii dialogului constructiv și a îmbunătățirii circulației informațiilor între cele două instituții, precum și a îmbunătățirii cooperării privind procedurile și programarea.

De asemenea, ele aprobă dispoziții specifice:

- referitoare la reuniunile Comisiei cu experți naționali, astfel cum se menționează în anexa 1;
- referitoare la transmiterea informațiilor confidențiale către Parlament, astfel cum se menționează în anexa 2;
- referitoare la negocierea și încheierea acordurilor internaționale, astfel cum se menționează în anexa 3; și
- referitoare la calendarul aferent programului de lucru al Comisiei, astfel cum se menționează în anexa 4.

II. RESPONSABILITATEA POLITIC

2. Președintele desemnat al Comisiei, după numirea sa de către Consiliul European, va prezenta Parlamentului orientările politice pentru mandatul său pentru a permite un schimb de opinii în cunoștință de cauză cu Parlamentul înaintea votului de alegere al acestuia.

3. În conformitate cu articolul 106⁸⁸ din Regulamentul de procedură, Parlamentul se consultă în timp util cu Președintele ales al Comisiei înainte de inițierea procedurilor privind alegerea noii Comisii. Parlamentul ține seama de observațiile formulate de Președintele ales.

Membrii desemnați ai Comisiei garantează divulgarea, fără rezerve, a tuturor informațiilor pertinente, în conformitate cu obligația de independență enunțată la articolul 245 din TFUE.

Procedurile sunt concepute astfel încât întreaga Comisie desemnată să fie evaluată în mod deschis, echitabil și coerent.

4. Fiecare membru al Comisiei își asumă responsabilitatea politică pentru acțiunea efectuată în domeniul de care răspunde, fără a aduce atingere principiului colegialității Comisiei.

Președintele Comisiei are întreaga responsabilitate privind identificarea oricărui conflict de interese care i-ar putea împiedica pe membrii Comisiei să se achite de funcțiile care le revin.

De asemenea, Președintele Comisiei este responsabil cu privire la orice măsură ulterioară adoptată în astfel de circumstanțe și informează imediat în scris Președintele Parlamentului cu privire la aceasta.

Participarea membrilor Comisiei la campanii electorale este reglementată de Codul de conduită al comisarilor.

Membrii Comisiei care participă activ la campanii electorale în calitate de candidați la alegerile în Parlamentul European ar trebui să își ia concediu electoral fără plată, cu începere de la încheierea ultimei perioade de sesiune care precede alegerile.

Președintele Comisiei informează Parlamentul în timp util cu privire la decizia sa de a acorda acest concediu, indicând, de asemenea, și membrul Comisiei care va prelua portofoliul în cauză pe perioada concediului.

5. În cazul în care Parlamentul solicită Președintelui Comisiei să retragă încrederea acordată unui membru al Comisiei, Președintele Comisiei va analiza cu mare atenție dacă îi solicită

⁸⁸În prezent articolul 118

membrului respectiv demisia, în conformitate cu articolul 17 alineatul (6) din TUE. Președintele fie solicit demisia membrului respectiv, fie explic în fața Parlamentului refuzul său de a lua această decizie, în cadrul următoarei perioade de sesiune.

6. În cazul în care este necesar să se prevadă înlocuirea unui membru al Comisiei în cursul exercitării mandatului, în aplicarea articolului 246 al doilea paragraf din TFUE, Președintele Comisiei va analiza cu atenție rezultatul consultării Parlamentului, înainte să își exprime acordul cu decizia Consiliului.

Parlamentul asigură desfășurarea cu cea mai mare rapiditate a procedurilor sale, astfel încât Președintele Comisiei să poată ține seama în mod serios de avizul Parlamentului, înainte ca respectivul nou membru să fie numit.

În mod similar, în conformitate cu articolul 246 al treilea paragraf din TFUE, atunci când perioada rămasă din mandatul Comisiei este scurtă, Președintele Comisiei va examina cu mare atenție poziția Parlamentului.

7. În cazul în care Președintele Comisiei intenționează să refacă alocarea responsabilităților între membrii Comisiei în timpul mandatului său, în conformitate cu articolul 248 din TFUE, acesta informează Parlamentul în timp util pentru a permite consultarea parlamentarilor corespunzătoare cu privire la respectivele schimbări; decizia Președintelui de a redistribui portofoliile poate intra în vigoare imediat.

8. Atunci când Comisia prezintă o revizuire a Codului de conduită al comisarilor în materie de conflict de interese sau deontologie, aceasta solicită avizul Parlamentului.

III. DIALOGUL CONSTRUCTIV ȘI CIRCULAȚIA INFORMAȚIILOR

(i) Dispoziții generale

9. Comisia garantează aplicarea principiului fundamental al egalității de tratament în cazul Parlamentului și Consiliului, în special în ceea ce privește accesul la reuniuni și prezentarea contribuțiilor sau a altor informații, cu precădere în domeniul legislativ și bugetar.

10. În limita competențelor sale, Comisia ia măsurile necesare în vederea îmbunătățirii implicării Parlamentului, astfel încât să ia în considerare cât mai mult cu putință punctele de vedere ale Parlamentului în domeniul politicii externe și de securitate comune.

11. Se iau o serie de măsuri pentru a pune în aplicare „parteneriatul special” dintre Parlament și Comisie, după cum urmează :

- la cererea Parlamentului, Președintele Comisiei se va întâlni cu Conferința președinților cel puțin de două ori pe an pentru a discuta aspecte de interes comun;
- Președintele Comisiei va întreține un dialog periodic cu Președintele Parlamentului cu privire la aspectele-cheie orizontale și la propunerile legislative importante; acest dialog include și invitații adresate Președintelui Parlamentului de a participa la reuniuni ale Colegiului comisarilor;
- Președintele Comisiei sau Vicepreședintele responsabil pentru relații interinstituționale urmează să fie invitat să participe la reuniunile Conferinței președinților și ale Conferinței președinților de comisie atunci când se discută probleme specifice legate de stabilirea ordinii de zi a edițiilor plenare, relațiile interinstituționale dintre Parlament și Comisie, precum și chestiuni legislative și bugetare;
- se vor organiza reuniuni anuale între Conferința președinților, Conferința președinților de comisie și Colegiul comisarilor pentru a se discuta chestiuni relevante, inclusiv pregătirea și punerea în aplicare a programului de lucru al Comisiei;

- Conferința pre edinților și Conferința pre edinților de comisie informează Comisia în timp util cu privire la rezultatele discuțiilor lor care au o dimensiune interinstituțională. Parlamentul informează, de asemenea, Comisia, în totalitate și periodic, cu privire la rezultatul reuniunilor ce vizează pregătirea perioadelor de sesiune, luând în considerare punctele de vedere ale Comisiei. Acest lucru se face fără a aduce atingere punctului 45;

- pentru a asigura circulația periodică de informații relevante între cele două instituții, secretarii generali ai Parlamentului și Comisiei se întâlnesc periodic.

12. Fiecare membru al Comisiei se asigură că informațiile circulă periodic și direct între membrul Comisiei și președintele comisiei parlamentare competente.

13. Comisia nu publică nicio inițiativă legislativă și nicio inițiativă sau decizie importantă înainte de a fi informat în scris Parlamentul cu privire la aceasta.

Pe baza programului de lucru al Comisiei, cele două instituții identifică în prealabil și de comun acord inițiativele-cheie care urmează să fie prezentate în plen. În principiu, Comisia va prezenta aceste inițiative pentru prima dată în plen și doar apoi publicului larg.

În mod similar, acestea identifică propunerile și inițiativele pentru care vor fi furnizate informații în fața Conferinței pre edinților sau care vor fi comunicate, în conformitate cu modalitățile adecvate, comisiei parlamentare competente sau președintelui acesteia.

Aceste decizii se iau în cadrul dialogului periodic dintre cele două instituții, astfel cum este prevăzut la punctul 11, și se actualizează periodic, ținând seama în mod corespunzător de orice evoluție politică.

14. În cazul în care un document intern al Comisiei – despre care Parlamentul nu a fost informat în temeiul prezentului acord-cadru – este difuzat în exteriorul instituțiilor, Președintele Parlamentului poate solicita ca documentul respectiv să fie transmis de îndată Parlamentului, în vederea comunicării acestuia deputaților care îl solicită.

15. Comisia va furniza informații și documente complete cu privire la reuniunile sale cu experții naționali în cadrul lucrurilor sale pentru pregătirea și punerea în aplicare a legislației Uniunii, inclusiv a instrumentelor juridice neobligatorii („soft law”) și a actelor delegate. La solicitarea Parlamentului, Comisia poate să invite la aceste reuniuni și experți din partea Parlamentului.

Dispozițiile relevante sunt prevăzute în anexa 1.

16. În termen de trei luni de la adoptarea unei rezoluții parlamentare, Comisia furnizează în scris Parlamentului informații cu privire la măsurile luate ca urmare a cererilor specifice care i-au fost adresate prin rezoluțiile Parlamentului, inclusiv în cazul în care nu a urmat punctul de vedere al acestuia. Termenul respectiv poate fi redus în cazul cererilor urgente. Acesta poate fi prelungit cu o lună atunci când o cerere necesită lucrări mai complexe, iar acest fapt este justificat corespunzător. Parlamentul se va asigura că aceste informații sunt difuzate pe larg în întreaga instituție.

Parlamentul se va strădui să evite să adreseze întrebări cu solicitare de răspuns scris sau oral referitoare la aspecte despre care Comisia a informat deja Parlamentul cu privire la poziția sa, prin intermediul unei comunicări ulterioare de urmărirea, scrise.

Comisia se angajează să raporteze cu privire la măsurile ulterioare de urmărirea concrete a oricărei cereri de prezentare a unei propuneri în conformitate cu articolul 225 din TFUE (raport de inițiativă legislativă) în termen de trei luni de la adoptarea rezoluției corespunzătoare în plen. Comisia prezintă o propunere legislativă în termen de un an sau include propunerea în programul

s u de lucru pentru anul urm tor. În cazul în care nu prezint propuneri, Comisia îi furnizeaz Parlamentului explicații detaliate cu privire la motivele sale.

Comisia se angajeaz , de asemenea, s întrețin o cooperare strâns i din timp cu Parlamentul cu privire la orice solicitare de propuneri legislative adresat prin intermediul inițiativei cet ținilor.

În ceea ce prive te procedura de desc rcare de gestiune, se aplic dispozițiile specifice prev zute la punctul 31.

17. În cazul în care sunt prezentate inițiative, recomand ri sau solicit ri de acte legislative în temeiul articolului 289 alineatul (4) din TFUE, Comisia informeaz Parlamentul, dac este invitat , cu privire la poziția sa în leg tur cu aceste propuneri, în fața comisiei parlamentare competente.

18. Cele dou instituții convin s coopereze în domeniul relațiilor cu parlamentele naționale.

Parlamentul i Comisia coopereaz în privința punerii în aplicare a Protocolului nr. 2 din TFUE privind aplicarea principiilor subsidiarității i proporționalității. Aceast cooperare include dispoziții privind orice traducere necesar a avizelor motivate prezentate de parlamentele naționale.

Atunci când pragurile menționate la articolul 7 din Protocolul nr. 2 din TFUE sunt atinse, Comisia efectueaz traducerea tuturor avizelor motivate prezentate de parlamentele naționale împreun cu poziția sa referitoare la acestea.

19. Comisia comunic Parlamentului lista grupurilor sale de experți constituite pentru a acorda asistență Comisiei în exercitarea dreptului de inițiativ . Lista se actualizeaz periodic i este public .

În acest cadru, Comisia informeaz în mod corespunz tor comisia parlamentar competent , la cererea specific i motivat a pre edintelui acesteia, cu privire la activit țile i componența acestor grupuri.

20. Prin intermediul unor mecanisme adecvate, cele dou instituții poart un dialog constructiv privind chestiunile importante de ordin administrativ, în special problemele care au o incidență direct asupra administrației Parlamentului.

21. Parlamentul va solicita avizul Comisiei atunci când inițiaz o revizuire a Regulamentului s u de procedur în ceea ce prive te relațiile cu Comisia.

22. În cazul invoc rii principiului confidențialității privind oricare dintre informațiile comunicate în conformitate cu prezentul acord-cadru, se aplic dispozițiile din anexa 2.

(ii) Acorduri internaționale i extindere

23. Parlamentul este informat imediat i în totalitate în toate etapele de negociere i de încheiere a acordurilor internaționale, inclusiv la definirea directivelor de negociere. Comisia acționeaz astfel încât s î i respecte integral obligațiile prev zute la articolul 218 din TFUE, respectând totodat rolul fiec rei instituții în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din TUE.

Comisia aplic modalit țile prev zute în anexa 3.

24. Informațiile prev zute la punctul 23 se transmit Parlamentului în timp util, astfel încât acesta s î i poat exprima, dac este cazul, punctul de vedere, iar Comisia s poat ține seama, în m sura posibilului, de opiniile Parlamentului. Aceste informații se furnizeaz , ca regul general , Parlamentului prin intermediul comisiei parlamentare competente i, dac este cazul, în edință

plener . În cazuri justificate corespunzător, aceste informații se furnizează mai multor comisii parlamentare.

Parlamentul și Comisia se angajează să instituie procedurile și garanțiile adecvate pentru transmiterea informațiilor confidențiale de la Comisie către Parlament, în conformitate cu dispozițiile din anexa 2.

25. Cele două instituții recunosc faptul că, datorită rolurilor lor instituționale diferite, Comisia reprezintă Uniunea Europeană în negocierile internaționale, cu excepția celor privind Politica externă și de securitate comună și a altor cazuri prevăzute în tratate.

În cazul în care reprezintă Uniunea la conferințe internaționale, Comisia, la cererea Parlamentului, facilitează includerea unei delegații a deputaților în Parlamentul European, în calitate de observatori în delegațiile Uniunii, pentru ca Parlamentul să fie informat imediat și integral cu privire la lucrările conferinței. Comisia se angajează, dacă este cazul, să informeze sistematic delegația Parlamentului cu privire la rezultatul negocierilor.

Deputații în Parlamentul European nu pot participa direct la aceste negocieri. Sub rezerva posibilităților de ordin juridic, tehnic și diplomatic, acestora li se poate acorda statut de observator de către Comisie. În caz de refuz, Comisia va informa Parlamentul cu privire la motivele pentru acesta.

În plus, Comisia facilitează participarea deputaților în Parlamentul European, în calitate de observatori, la toate reuniunile relevante organizate sub responsabilitatea sa înainte și după sesiunile de negociere.

26. În aceleași condiții, Comisia facilitează și ține sistematic la curent Parlamentul cu privire la accesul în calitate de observator al deputaților în Parlamentul European, ca parte din delegația Uniunii la reuniunile organismelor instituite prin acordurile internaționale multilaterale care implică Uniunea, ori de câte ori aceste organisme sunt chemate să ia decizii care presupun aprobarea Parlamentului European sau a căror punere în aplicare ar presupune adoptarea de acte legislative în conformitate cu procedura legislativă ordinară .

27. Comisia permite, de asemenea, delegației Parlamentului incluse în delegațiile Uniunii la conferințele internaționale să utilizeze toate dotările delegației Uniunii la aceste evenimente, în conformitate cu principiul general al bunei cooperări între instituții și ținând seama de logistica disponibilă .

Președintele Parlamentului transmite Președintelui Comisiei o propunere privind includerea unei delegații a Parlamentului în delegația Uniunii cel târziu cu patru săptămâni înainte de începerea conferinței, precizând efectul delegației Parlamentului și numărul de deputați în Parlamentul European care urmează să compună delegația respectivă . În cazuri justificate corespunzător, acest termen poate fi redus în mod excepțional.

Numărul de deputați în Parlamentul European incluși în delegația Parlamentului și de membri ai personalului auxiliar este proporțional cu mărimea totală a delegației Uniunii.

28. Comisia furnizează Parlamentului informații complete cu privire la derularea negocierilor de aderare și, în special, cu privire la principalele aspecte și evoluții, astfel încât acesta să își poată formula în timp util punctul de vedere în cadrul procedurilor parlamentare adecvate.

29. În cazul în care Parlamentul adoptă, în conformitate cu articolul 90 alineatul (4)⁸⁹ din Regulamentul de procedură, o recomandare privind chestiunile menționate la punctul 28 și dacă, din motive importante, Comisia decide că nu poate susține recomandarea respectivă, aceasta își

⁸⁹În prezent articolul 108 alineatul (4).

expune motivele în fața Parlamentului în edință plenară sau cu ocazia următoarei reuniuni a comisiei parlamentare competente.

(iii) Execuția bugetară

30. Înainte de a face, în cadrul conferințelor donatorilor, promisiuni financiare care implică angajamente financiare noi și necesită acordul autorității bugetare, Comisia informează autoritatea bugetară și examinează observațiile acesteia.

31. În cadrul descărcării anuale de gestiune, reglementate de articolul 319 din TFEU, Comisia transmite orice informație necesară controlului execuției bugetare pentru exercițiul în cauză, care îi este solicitat de președintele comisiei parlamentare responsabile cu procedura de descărcare de gestiune în conformitate cu dispozițiile anexei VII⁹⁰ la Regulamentul de procedură al Parlamentului.

În cazul în care apar elemente noi privind exercițiile anterioare, pentru care descărcarea a fost deja acordată, Comisia transmite toate informațiile necesare cu privire la aceasta astfel încât să se ajungă la o soluție acceptabilă pentru ambele instituții.

(iv) Relația cu agențiile de reglementare

32. Persoanele nominalizate pentru postul de director executiv al agențiilor de reglementare ar trebui să fie audiate de comisiile parlamentare.

În plus, în contextul discuțiilor grupului de lucru interinstituțional privind agențiile, instituit în martie 2009, Comisia și Parlamentul vor urmări adoptarea unei abordări comune cu privire la rolul și poziția agențiilor descentralizate în peisajul instituțional al Uniunii, însoțit de orientări comune pentru crearea, structurarea și funcționarea acestor agenții, precum și aspecte legate de finanțare, aspecte bugetare, de supraveghere și de gestionare.

IV.COOPERAREA ÎN DOMENIUL PROCEDURILOR ȘI PROGRAMRII LEGISLATIVE

(i) Programul de lucru al Comisiei și programarea Uniunii Europene

33. Comisia inițiază programarea anuală și multianuală a Uniunii în vederea încheierii unor acorduri interinstituționale.

34. În fiecare an, Comisia îi prezintă programul de lucru.

35. Cele două instituții colaborează în conformitate cu calendarul din anexa 4.

Comisia ia în considerare prioritățile formulate de Parlament.

Comisia oferă detalii suficiente cu privire la fiecare punct din programul său de lucru.

36. Comisia prezintă explicații atunci când nu poate prezenta anumite propuneri prevăzute în programul său de lucru pentru anul în cauză sau când se îndepărtează de la acesta. Vicepreședintele Comisiei, responsabil cu relațiile interinstituționale, se angajează să evalueze periodic, în fața Conferinței președinților de comisie, liniile principale privind aplicarea politică a programului de lucru al Comisiei pentru anul în curs.

(ii) Proceduri pentru adoptarea actelor

37. Comisia se angajează să examineze cu atenție amendamentele adoptate de Parlament la propunerile sale legislative, cu scopul de a le lua în considerare în cadrul propunerilor revizuite.

⁹⁰În prezent anexa VI.

La formularea avizului privind amendamentele Parlamentului în temeiul articolului 294 din TFUE, Comisia se angajează să țină seama în cea mai mare măsură de amendamentele adoptate în a doua lectură; în cazul în care, din motive importante și după examinarea de către colegiu, Comisia decide să nu reia sau să nu aprobe amendamentele respective, aceasta se justifică în fața Parlamentului și, în orice caz, în avizul pe care îl emite în temeiul articolului 294 alineatul (7) litera (c) din TFUE cu privire la amendamentele Parlamentului.

38. Atunci când analizează o inițiativă prezentată de cel puțin o parte din statele membre, în conformitate cu articolul 76 din TFEU, Parlamentul se angajează să nu adopte niciun raport în comisia competentă înainte să primească avizul Comisiei cu privire la inițiativă.

Comisia se angajează să îi emită avizul cu privire la o astfel de inițiativă cel târziu la 10 săptămâni de la prezentarea acesteia.

39. Comisia furnizează explicații detaliate în timp util înainte de a-și retrage orice propunere asupra careia Parlamentul și-a exprimat deja o poziție în primul lectură.

Comisia efectuează o examinare a tuturor propunerilor pendente la începutul noului mandat al Comisiei pentru a le confirma din punct de vedere politic sau a le retrage, ținând seama de punctele de vedere exprimate de Parlament.

40. Pentru procedurile legislative speciale în cadrul cărora Parlamentul urmează să fie consultat, inclusiv pentru alte proceduri cum ar fi cea prevăzută la articolul 148 din TFEU, Comisia:

- (i) ia măsurile necesare pentru a implica mai mult Parlamentul, astfel încât aceasta să ia în considerare cât mai mult cu putință punctele de vedere ale Parlamentului și, în special, pentru ca Parlamentul să dispună de timp suficient pentru a examina propunerea Comisiei;
- (ii) ia măsuri pentru a reaminti în timp util organelor Consiliului să nu ajungă la un acord politic cu privire la propunerile sale atât timp cât Parlamentul nu îi dă avizul. Aceasta solicită ca discuțiile să se încheie la nivel de ministri după acordarea unui termen rezonabil membrilor Consiliului pentru examinarea avizului Parlamentului;
- (iii) veghează la respectarea de către Consiliu a principiilor stabilite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene privind reconsultarea Parlamentului în cazul în care Consiliul modifică substanțial o propunere a Comisiei. Comisia informează Parlamentul dacă este necesar să se reamintească, eventual, Consiliului necesitatea unei reconsultări;
- (iv) se angajează să retragă, dacă este cazul, propunerile legislative respinse de Parlament. În cazul în care, din motive importante și după examinarea de către colegiu, Comisia decide să îi mențină propunerea, aceasta va expune motivele acestei decizii printr-o declarație în fața Parlamentului.

41. În ceea ce-l privește, în vederea îmbunătățirii programării legislative, Parlamentul se angajează:

- (i) să programeze prioritățile legislative de pe ordinea de zi, adaptându-le la programul de lucru al Comisiei și la rezoluțiile adoptate cu privire la acesta, în special având în vedere planificarea îmbunătățită a dezbaterilor prioritare;
- (ii) să respecte un termen rezonabil, în măsura în care este util procedurii, pentru adoptarea poziției în primul lectură în cadrul procedurii legislative ordinare și a avizului din cadrul procedurii de consultare;

- (iii) să numească, în măsura posibilului, încă din momentul adoptării programului de lucru al Comisiei, raportori cu privire la viitoarele propuneri;
- (iv) să examineze cu prioritate absolută cererile de reconsultare, în cazul în care au fost transmise toate informațiile utile.

(iii) Aspecte legate de o mai bună legiferare

42. Comisia se asigură că evaluările sale de impact se efectuează sub responsabilitatea sa, urmând o procedură transparentă care garantează o evaluare independentă. Evaluările de impact se publică în timp util, ținând cont de o serie de scenarii diferite, inclusiv de opțiunea „inacțiunii”, și se prezintă, în principiu, comisiei parlamentare competente în cursul fazei de informare a parlamentelor naționale, în conformitate cu Protocoalele nr. 1 și nr. 2 la TFUE.

43. În domeniile în care Parlamentul este de regulă implicat în procesul legislativ, Comisia utilizează instrumente juridice neobligatorii, după caz și dacă se justifică, după ce și s-a oferit Parlamentului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. Comisia furnizează Parlamentului explicații detaliate cu privire la modul în care a ținut seama de punctul său de vedere la adoptarea propunerii.

44. Pentru a asigura o mai bună monitorizare a transpunerii și aplicării legislației Uniunii, Comisia și Parlamentul fac eforturi să includă tabele de corespondență obligatorii și un termen limită obligatoriu pentru transpunere, care, în cazul directivelor, în mod normal nu ar trebui să depășească doi ani.

În plus față de rapoartele specifice și raportul anual privind aplicarea legislației Uniunii, Comisia pune la dispoziția Parlamentului informații rezumative cu privire la toate procedurile de încercare a dreptului Uniunii încă din faza scrisorii oficiale de punere în întârziere, inclusiv, dacă Parlamentul solicită acest lucru, de la caz la caz și cu respectarea normelor de confidențialitate, în special cele confirmate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, privind aspectele vizate de procedura de încercare a dreptului Uniunii.

V. PARTICIPAREA COMISIEI LA LUCRĂRILE PARLAMENTARE

45. Comisia acordă prioritate participării sale, dacă este solicitat, la edițiile plenare sau la reuniunile altor organe ale Parlamentului, în cazul în care acestea coincid cu alte evenimente sau invitații.

Ca regulă generală, ori de câte ori Parlamentul solicită acest lucru, Comisia se asigură în special că membrii ai Comisiei sunt prezenți la edițiile plenare în vederea examinării punctelor de pe ordinea de zi care intră în competența acestora. Acest lucru se aplică proiectelor preliminare de ordine de zi aprobate de Conferința președinților în timpul perioadei de sesiune anterioare.

Ca regulă generală, Parlamentul face eforturi să regrupeze punctele de pe ordinea de zi a perioadelor de sesiune care intră în competența unui membru al Comisiei.

46. La cererea Parlamentului, se va prevedea periodic un timp afectat întrebărilor adresate Președintelui Comisiei. Acest timp afectat întrebărilor va cuprinde două părți: prima parte cu liderii grupurilor politice sau cu reprezentanții acestora se desfășoară complet spontan; a doua parte este dedicată unei tematici politice stabilite în prealabil, cel târziu în ziua de joi de dinaintea perioadei de sesiune în cauză, dar fără întrebări pregătite în prealabil.

În plus, se introduce un timp afectat întrebărilor adresate membrilor Comisiei, inclusiv Vicepreședintelui pentru relații externe/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, după modelul timpului afectat întrebărilor adresate Președintelui Comisiei, în

scopul reformei actualului timp afectat întrebărilor. Acest timp afectat întrebărilor se referă la portofoliul respectivilor membri ai Comisiei.

47. Membrii Comisiei sunt audiați la cerere.

Fără a aduce atingere articolului 230 din TFUE, cele două instituții se pun de acord asupra unor norme generale privind alocarea între instituții a timpului afectat lucrărilor de cuvânt.

Cele două instituții convin că alocarea orientativă a timpului afectat lucrărilor de cuvânt trebuie respectată.

48. În vederea garantării prezenței membrilor Comisiei, Parlamentul se angajează să depună toate diligențele pentru a-și menține proiectele definitive de ordine de zi.

În cazul în care modifică proiectul definitiv de ordine de zi sau deplasează anumite puncte de pe ordinea de zi a unei perioade de sesiune, Parlamentul informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Comisia depune toate diligențele pentru a asigura prezența membrului competent din cadrul Comisiei.

49. Comisia poate propune includerea de puncte pe ordinea de zi cel mai târziu la întrunirea Conferinței președinților la care se aprobă proiectul final de ordine de zi a perioadei de sesiune. Parlamentul ține seama în cea mai mare măsură de aceste propuneri.

50. Comisiile parlamentare fac eforturi pentru menținerea proiectelor de ordine de zi și a ordinii de zi stabilite.

În cazul în care o comisie parlamentară își modifică proiectul de ordine de zi sau ordinea de zi, Comisia este de îndată informată cu privire la aceasta. Comisiile parlamentare fac în special eforturi să respecte un termen rezonabil pentru a asigura prezența membrilor Comisiei la reuniunile lor.

În cazul în care prezența unui membru al Comisiei la o reuniune a comisiei parlamentare nu este solicitată în mod expres, Comisia ia măsurile pentru a fi reprezentat de un funcționar competent de nivel adecvat.

Comisiile parlamentare vor depune eforturi pentru a-și coordona activitatea, inclusiv evitând reuniunile paralele pe aceeași temă și se vor strădui să nu se abată de la proiectul de ordine de zi, astfel încât Comisia să poată asigura un nivel adecvat de reprezentare.

Dacă a fost solicitată prezența unui înalt funcționar (director general sau director) la o reuniune de comisie în care se dezbate o propunere a Comisiei, reprezentantul Comisiei are posibilitatea să intervină.

VI. DISPOZIȚII FINALE

51. Comisia își confirmă angajamentul de a examina cât mai curând cu putință actele legislative care nu au fost adaptate la procedura de reglementare cu control înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona pentru a evalua dacă instrumentele respective trebuie să fie adaptate la regimul actelor delegate introdus de articolul 290 din TFUE.

Ca obiectiv final, ar trebui să se ajungă la un sistem coerent de acte delegate și de acte de punere în aplicare, pe deplin compatibil cu tratatul, prin intermediul unei evaluări progresive a naturii și conținutului măsurilor supuse în prezent procedurii de reglementare cu control pentru a le adapta în timp util la dispozițiile articolului 290 din TFUE.

52. Dispozițiile prezentului acord-cadru completează Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare⁹¹ și nu aduc atingere niciunei revizuirii ulterioare a acestuia. Fără a aduce atingere negocierilor viitoare dintre Parlament, Comisie și Consiliu, cele două instituții se angajează să se pună de acord asupra modificărilor-cheie cu ocazia pregătirii viitoarelor negocieri privind adaptarea Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare la noile dispoziții ale Tratatului de la Lisabona, ținând seama de practicile actuale și de prezentul acord-cadru.

Acestea convin, de asemenea, asupra necesității de a consolida actualul mecanism interinstituțional de contact, la nivel politic și tehnic, în legătură cu o mai bună legiferare pentru a asigura o cooperare interinstituțională eficientă între Parlament, Comisie și Consiliu.

53. Comisia se angajează să demareze rapid programarea anuală și multianuală a Uniunii în vederea încheierii de acorduri interinstituționale în conformitate cu articolul 17 din TUE.

Programul de lucru al Comisiei reprezintă contribuția Comisiei la programarea anuală și multianuală a Uniunii. După adoptarea acestuia de către Comisie, ar trebui să aibă loc un trilog între Parlament, Consiliu și Comisie în vederea ajungerii la un acord cu privire la programarea Uniunii.

În acest context și de îndată ce Parlamentul, Consiliul și Comisia ajung la un acord comun cu privire la programarea Uniunii, cele două instituții fac o revizuire a dispozițiilor prezentului acord-cadru referitoare la programare.

Parlamentul și Comisia invită Consiliul să lanseze cât mai curând cu puțință dezbateri cu privire la programarea Uniunii, în conformitate cu dispozițiile articolului 17 din TUE.

54. Cele două instituții procedează periodic la o evaluare a aplicării practice a prezentului acord-cadru, precum și a anexelor la acesta. Se realizează o revizuire până la sfârșitul lui 2011, pe baza experienței practice.

Anexa 1 Reuniunile Comisiei cu experți naționali

Prezenta anexă definește modalitățile de punere în aplicare a punctului 15 din acordul-cadru.

1 Domeniul de aplicare

Dispozițiile punctului 15 din acordul-cadru se referă la următoarele reuniuni:

- (1) reuniunile Comisiei care se desfășoară în cadrul grupurilor de experți instituite de Comisie și la care sunt invitate autorități naționale din toate statele membre, atunci când acestea au ca subiect pregătirea și punerea în aplicare a legislației Uniunii, inclusiv a instrumentelor juridice neobligatorii („soft law”) și a actelor delegate;
- (2) reuniunile ad hoc ale Comisiei la care sunt invitați experți naționali din toate statele membre, atunci când acestea au ca subiect pregătirea și punerea în aplicare a legislației UE, inclusiv a instrumentelor juridice neobligatorii („soft law”) și a actelor delegate.

Sunt excluse reuniunile comitetelor de comitologie, fără a aduce atingere actualelor sau viitoarelor acorduri specifice referitoare la informarea Parlamentului European cu privire la exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei⁹².

⁹¹JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

⁹²Informarea Parlamentului cu privire la lucrările comitetelor de comitologie și prerogativele Parlamentului în cadrul procedurilor de comitologie sunt clar definite în alte instrumente: (1) Decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea

2 Informații care trebuie transmise Parlamentului

Comisia se angajează să transmită Parlamentului aceeași documentație pe care o transmite autorităților naționale în legătură cu reuniunile menționate anterior. Comisia va transmite respectivele documente, inclusiv ordinele de zi, într-o cutie postală funcțională Parlamentului tot atunci când acestea sunt trimise experților naționali.

3 Invitarea experților din partea Parlamentului

La cererea Parlamentului, Comisia poate decide să invite Parlamentul să trimită experți de-ai săi pentru a participa la reuniuni ale Comisiei cu experți naționali, așa cum sunt identificate la punctul 1).

competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p.23), (2) Acordul interinstituțional dintre Parlament și Comisie din 3 iunie 2008 privind procedurile de comitologie, și (3) instrumentele necesare pentru punerea în aplicare a articolului 291 din TFUE.

Anexa 2 Transmiterea informațiilor confidențiale către Parlament

1 Domeniul de aplicare

1.1. Prezenta anexă reglementează transmiterea către Parlament și tratarea informațiilor confidențiale, astfel cum sunt definite la punctul 1.2, din partea Comisiei, în cadrul exercitării prerogativelor și competențelor Parlamentului. Cele două instituții acționează în conformitate cu îndatoririle reciproce de cooperare loială, în spirit de încredere reciprocă deplină și respectând cu strictețe dispozițiile pertinente din tratate.

1.2. „Informații” înseamnă orice informație scrisă sau orală, indiferent de suport sau de autor.

1.2.1. „Informații confidențiale” înseamnă „informații clasificate UE” (ICUE) și „alte informații confidențiale” neclasificate.

1.2.2. „Informații clasificate UE” (ICUE) înseamnă orice informație sau material, clasificat drept „TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET”, „SECRET UE”, „CONFIDENTIEL UE” sau „RESTREINT UE” sau care poartă un marcaj național sau internațional echivalent de clasificare, a cărui divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii de diverse niveluri la adresa intereselor Uniunii sau la adresa unuia sau a mai multora dintre statele sale membre, indiferent dacă informația în cauză provine din cadrul Uniunii sau este primită de la state membre, state terțe sau organizații internaționale.

- (a) TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET: această clasificare se aplică doar informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii extrem de grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.
- (b) SECRET UE: această clasificare se aplică doar informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.
- (c) CONFIDENTIEL UE: această clasificare se aplică informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea duce la o pierdere a intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.
- (d) RESTREINT UE: această clasificare se aplică informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea dezavantaja interesele Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.

1.2.3. „Alte informații confidențiale” înseamnă orice altă informație confidențială, inclusiv informații vizate de obligația de a respecta secretul profesional impus de Parlament și/sau informații transmise de Comisie.

1.3. Comisia garantează Parlamentului accesul la informații confidențiale în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe, în cazul în care primește o cerere de această natură de la unul dintre organele parlamentare sau titularii de mandat indicați la punctul 1.4, privind transmiterea informațiilor confidențiale. În plus, Comisia poate transmite Parlamentului orice informație confidențială din proprie inițiativă, în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe.

1.4. În contextul prezentei anexe, pot solicita Comisiei informații confidențiale:

Președintele Parlamentului,

președinții comisiilor parlamentare interesate,

Biroul și Conferința președinților, și

eful delegației Parlamentului care face parte din delegația Uniunii la o conferință internațională.

1.5. Sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei anexe informațiile referitoare la procedurile privind încălcarea dreptului Uniunii și la procedurile în materie de concurență, în măsura în care acestea nu au fost încă reglementate, în momentul primirii unei cereri din partea unui organ parlamentar/titular de mandat menționat la punctul 1.4, printr-o decizie definitivă a Comisiei sau printr-o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene, și informațiile privind protecția intereselor financiare ale Uniunii. Acest fapt nu aduce atingere punctului 44 din acordul-cadru și dreptului de control bugetar al Parlamentului.

1.6. Aceste dispoziții se aplică fără a aduce atingere Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European⁹³, precum și dispozițiilor pertinente din Decizia 1999/352/CE, CECA, Euratom a Comisiei din 28 aprilie 1999 de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)⁹⁴.

2 Reguli generale

2.1. La cererea unuia dintre organele parlamentare/ titularii de mandat indicați la punctul 1.4, Comisia îi transmite respectivului organ parlamentar/ titular de mandat în cel mai scurt timp orice informație confidențială necesară exercitării prerogativelor și competențelor Parlamentului. Cele două instituții respectivelor, în cadrul competențelor și responsabilităților care le revin:

drepturile fundamentale ale omului, inclusiv dreptul la apărare și dreptul la protecția vieții private;

dispozițiile care reglementează procedurile judiciare și disciplinare;

protecția secretului comercial și a relațiilor comerciale;

protecția intereselor Uniunii, în special a celor referitoare la siguranța publică, apărare, relațiile internaționale, stabilitatea monetară și interesele financiare.

În caz de dezacord, Președinții celor două instituții sunt sesizați în vederea găsitării unei soluții.

Informațiile confidențiale provenite de la un stat, de la o instituție sau de la o organizație internațională se transmit numai cu acordul acestora.

2.2. ICUE sunt transmise Parlamentului, sunt tratate și protejate de acesta în conformitate cu standardele minime comune de securitate aplicate de alte instituții ale Uniunii, în special de Comisie.

Atunci când clasificarea informațiilor a căror autoritate de origine este, Comisia se asigură că aplică nivelurile adecvate de clasificare în conformitate cu standardele și definițiile internaționale și cu normele sale interne, ținând totodată seama în mod corespunzător de faptul că Parlamentul trebuie să poată avea acces în orice moment la documente clasificate pentru a-și exercita eficient competențele și prerogativele.

2.3. În cazul în care există îndoieli cu privire la natura confidențială a unei informații sau la nivelul adecvat de clasificare al acesteia sau dacă este necesar să se stabilească modalități adecvate de transmitere a acesteia în funcție de posibilitățile indicate la punctul 3.2, cele două instituții se consultă fără întârziere reciproc înainte de transmiterea documentului. În cadrul acestor consultări, Parlamentul este reprezentat de președintele organului parlamentar, însoțit, dacă este cazul, de

⁹³JO L 113, 19.5.1995, p. 2.

⁹⁴JO L 136, 31.5.1999, p. 20.

raportorul sau de titularul de mandat care a solicitat informația. Comisia este reprezentat de membrul Comisiei competent în materie, după consultarea membrului Comisiei responsabil cu aspectele legate de securitate. În caz de dezacord, Președintele celor două instituții sunt sesizați în vederea găsirii unei soluții.

2.4. În cazul în care, la încheierea procedurii prevăzute la punctul 2.3, dezacordul persistă, Președintele Parlamentului, la cererea motivată a organului parlamentar/titularului de mandat care a solicitat informația, invită Comisia să transmită, în termenul adecvat indicat în mod corespunzător, informația confidențială în cauză, precizând care dintre modalitățile prevăzute la punctul 3.2 din prezenta anexă se aplică. Înainte de expirarea acestui termen, Comisia informează în scris Parlamentul cu privire la poziția sa finală, asupra căreia Parlamentul își rezervă, dacă este cazul, posibilitatea exercitării dreptului la o cale de atac.

2.5. Accesul la informații ICUE se acordă în conformitate cu normele aplicabile în materie de autorizare personală de securitate.

2.5.1. Accesul la informații clasificate TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET, SECRET UE și CONFIDENTIEL UE poate fi acordat doar funcționarilor Parlamentului și angajaților Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, în caz de strictă necesitate, care au fost desemnați în prealabil de organul parlamentar/ titularul de mandat ca având nevoie să cunoască informațiile și care dispun de autorizarea de securitate adecvată.

2.5.2. Având în vedere prerogativele și competențele Parlamentului, deputații care nu dispun de o autorizare personală de securitate beneficiază de acces la documente clasificate drept „CONFIDENTIEL UE” în conformitate cu anumite dispoziții definite de comun acord, inclusiv semnarea unei declarații pe propria răspundere că nu vor divulga niciunui terț conținutul respectivelor documente.

Accesul la documente clasificate SECRET UE se acordă deputaților cărora li s-a acordat o autorizare personală de securitate adecvată.

2.5.3. Cu sprijinul Comisiei, se găsesc modalități pentru a se garanta că Parlamentul poate să obțină cât mai rapid posibil contribuția necesară din partea autorităților naționale în cadrul procedurii de acordare a autorizării de securitate.

Categoria sau categoriile de persoane care au acces la informații confidențiale se comunică concomitent cu cererea.

Înainte să se acorde acces la aceste informații, fiecare persoană este informată cu privire la nivelul de confidențialitate al acestora și la obligațiile de securitate aferente.

Chestiunea acordării de autorizare de securitate va fi reexaminată în contextul revizuirii prezentei anexă și al viitoarelor reguli de securitate menționate la punctele 4.1 și 4.2.

3 Modalități de acces și de tratare a informațiilor confidențiale

3.1. Informațiile confidențiale comunicate în conformitate cu procedurile prevăzute la punctul 2.3 și, dacă este cazul, la punctul 2.4, sunt puse la dispoziție, sub responsabilitatea Președintelui sau a unui membru al Comisiei, organului parlamentar/ titularului de mandat care le-a solicitat, în conformitate cu următoarele condiții:

Parlamentul și Comisia vor asigura înregistrarea și trasabilitatea informațiilor confidențiale.

Mai precis, ICUE clasificate drept „Confidentiel UE” și „SECRET UE” se transmit de la registratura centrală a Secretariatului General al Comisiei la serviciul competent echivalent al

Parlamentului care va fi responsabil cu punerea lor la dispoziția organului parlamentar/ titularului de mandat care le-a solicitat, în conformitate cu dispozițiile convenite.

Transmiterea ICUE clasificate drept „TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET” este supus altor dispoziții convenite între Comisie și organul parlamentar/ titularul de mandat care le-a solicitat, dispoziții destinate să asigure un nivel de protecție proporțional cu clasificarea respectivă.

3.2. Fără a aduce atingere dispozițiilor de la punctele 2.2 și 2.4, precum și viitoarelor reguli de securitate menționate la punctul 4.1., accesul și modalitățile de păstrare a confidențialității informațiilor se stabilesc de comun acord înainte de transmiterea informațiilor. Acest acord între membrul Comisiei responsabil cu domeniul de politică respectiv și organul parlamentar (reprezentat de președintele său)/ titularul de mandat care a solicitat informațiile prevede selectarea uneia dintre opțiunile menționate la punctele 3.2.1. și 3.2.2. pentru a asigura nivelul adecvat de confidențialitate.

3.2.1. În ceea ce privește destinatarii informațiilor confidențiale, ar trebui prevăzută una dintre următoarele opțiuni:

informații destinate doar Președintelui Parlamentului, în cazuri justificate de motive cu totul excepționale;

Biroul și/sau Conferința președinților;

președintele și raportorul comisiei parlamentare competente;

toți membrii (titulari și supleanți) comisiei parlamentare competente;

toți deputații în Parlamentul European.

Este interzis ca informațiile confidențiale să fie făcute publice sau să fie transmise unui alt destinatar fără acordul Comisiei.

3.2.2. În ceea ce privește dispozițiile de tratare a informațiilor confidențiale, ar trebui prevăzute următoarele opțiuni:

(a) examinarea documentelor într-o sală de lectură securizată în cazul în care informațiile sunt clasificate drept „Confidențial UE” sau la un nivel de confidențialitate superior;

(b) desfășurarea cu ușile închise a reuniunii, la aceasta participând doar membrii Biroului, membrii Conferinței președinților sau membrii titulari și membrii supleanți ai comisiei parlamentare competente, precum și funcționari ai Parlamentului și angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, desemnați în prealabil de președinte ca având nevoie să cunoască informațiile și a căror prezență este absolut necesară, cu condiția ca aceștia să dispună de nivelul necesar de autorizare de securitate, ținând cont de următoarele condiții:

documentele pot fi numerotate, distribuite la începutul reuniunii și strânse din nou la final; nu se pot lua notițe sau face fotocopii ale acestora;

procesul-verbal al reuniunii nu menționează niciun detaliu cu privire la punctul examinat în conformitate cu procedura de confidențialitate.

Înainte de transmitere, este posibil ca toate datele personale să fie extrase din documente.

Informațiile confidențiale furnizate oral destinatarilor din Parlament se supun aceluiași nivel de protecție a informațiilor confidențiale ca cel pentru informațiile furnizate în scris. Acest

modalitate include o declarație pe propria răspundere dată de destinatarul informațiilor respective de a nu divulga conținutul acestora niciunui terț.

3.2.3. Atunci când informațiile scrise urmează să fie examinate într-o sală de lectură securizată, Parlamentul se asigură că sunt instituite următoarele măsuri:

un sistem de stocare sigur pentru informațiile confidențiale;

o sală de lectură securizată fără copiatoare, telefon, fax, scanner sau orice alt mijloc tehnic de reproducere sau retransmitere de documente etc.;

dispoziții de securitate privind accesul în sala de lectură pe bază de semnătură într-un registru de acces și de declarație pe propria răspundere de a nu difuza informațiile confidențiale examinate.

3.2.4. Cele de mai sus nu împiedică convenirea unor alte măsuri echivalente între instituții.

3.3. În cazul nerespectării acestor modalități, se aplică dispozițiile privind sancțiunile la adresa deputaților prevăzute în anexa VIII⁹⁵ la Regulamentul de procedură al Parlamentului și, în privința funcționarilor și a altor angajați ai Parlamentului, dispozițiile aplicabile de la articolul 86 din Statutul funcționarilor⁹⁶ sau de la articolul 49 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene.

4 Dispoziții finale

4.1. Comisia și Parlamentul iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei anexe.

În acest scop, serviciile competente ale Comisiei și Parlamentului colaborează îndeaproape la punerea în aplicare a prezentei anexe. Această colaborare cuprinde verificarea trasabilității informațiilor confidențiale și monitorizarea periodică în comun a regulilor și a standardelor de securitate aplicate.

Parlamentul se angajează să își adapteze, dacă este necesar, dispozițiile interne pentru a pune în aplicare normele de securitate pentru informații confidențiale prevăzute în prezenta anexă.

Parlamentul se angajează să își adopte cât mai curând cu putință viitoarele reguli de securitate și să le verifice de comun acord cu Comisia în vederea stabilirii echivalenței standardelor de securitate. Acest lucru va însemna punerea în execuție a prezentei anexe în ceea ce privește:

dispozițiile și standardele tehnice de securitate privind tratarea și stocarea informațiilor confidențiale, inclusiv măsurile de securitate în domeniul securității fizice, informatice, a personalului și a documentelor;

instituirea unui comitet special de supraveghere alcătuit din deputați ce dețin autorizările adecvate, pentru tratarea ICUE clasificate drept „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET”.

4.2. Parlamentul și Comisia vor revizui prezenta anexă și, dacă este necesar, o vor adapta nu mai târziu de momentul revizuirii menționat la punctul 54 din acordul-cadru, ținând cont de evoluțiile privind:

⁹⁵În prezent anexa VII.

⁹⁶Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului de instituire a Statutului funcționarilor și a Regimul aplicabil celorlalți agenți ai comunităților precum și Dispozițiilor speciale aplicabile temporar funcționarilor Comisiei.

viitoarele reguli de securitate care implic Parlamentul și Comisia;

alte acorduri sau acte legislative relevante pentru transmiterea informațiilor între instituții.

Anexa 3 Negocierea și încheierea acordurilor internaționale

Prezenta anexă prezintă modalitățile detaliate pentru informarea Parlamentului cu privire la negocierile și încheierea acordurilor internaționale menționate la punctele 23, 24 și 25 din acordul-cadru.

1. Comisia informează Parlamentul cu privire la intenția sa de a propune începerea negocierilor în același timp în care informează și Consiliul.
2. Potrivit dispozițiilor de la punctul 24 din acordul-cadru, atunci când propune proiecte de directive de negociere în vederea adoptării lor de către Consiliu, Comisia le prezintă concomitent Parlamentului.
3. Comisia ține seama în mod corespunzător, pe parcursul negocierilor, de observațiile Parlamentului.
4. Potrivit dispozițiilor de la punctul 23 din acordul-cadru, Comisia informează Parlamentul periodic și cu promptitudine cu privire la derularea negocierilor până la parafarea acordului și precizează dacă și cum au fost integrate observațiile Parlamentului în textele aflate în curs de negociere, iar dacă nu au fost integrate, de ce.
5. În cazul acordurilor internaționale a căror încheiere necesită aprobarea Parlamentului, Comisia furnizează Parlamentului, pe parcursul procesului de negociere, toate informațiile relevante pe care le furnizează și Consiliului (sau comitetului special instituit de Consiliu). Aceste informații includ proiectele de amendamente la directivele de negociere adoptate, proiectele de texte de negociere, articolele convenite, data convenită pentru parafarea acordului și textul acordului care urmează să fie parafat. Comisia transmite Parlamentului, așa cum procedează și cu Consiliul (sau cu comitetul special instituit de Consiliu) toate documentele relevante primite de la terți, sub rezerva acordului autorilor acestora. Comisia ține la curent comisia parlamentară competentă cu privire la evoluția negocierilor și, în special, oferă explicații cu privire la modul în care s-a ținut cont de punctele de vedere ale Parlamentului.
6. În cazul acordurilor internaționale a căror încheiere nu necesită aprobarea Parlamentului, Comisia se asigură că Parlamentul este informat imediat și complet, cel puțin privind proiectele de directive de negociere, directivele de negociere adoptate, derularea ulterioară a negocierilor și încheierea negocierilor.
7. Potrivit dispozițiilor de la punctul 24 din acordul-cadru, Comisia furnizează Parlamentului în timp util informații detaliate privind momentul parafării unui acord internațional și îl informează cât mai devreme posibil cu privire la momentul în care intenționează să propună Consiliului aplicarea provizorie a acordului și motivele acestei decizii, cu excepția cazului în care motive urgente nu îi permit Comisiei să facă acest lucru.
8. Comisia informează concomitent și în timp util Consiliul și Parlamentul cu privire la intenția sa de a propune Consiliului suspendarea unui acord internațional, precum și motivele acesteia.
9. De asemenea, pentru acordurile internaționale care intră sub incidența procedurii de aprobare prevăzute în TFUE, Comisia informează pe deplin Parlamentul înainte de a aproba modificări la un acord, conform autorizării primite din partea Consiliului, prin derogare, în conformitate cu articolul 218 alineatul (7) din TFUE.

Anexa 4 Calendarul aferent programului de lucru al Comisiei

Programul de lucru al Comisiei este însoțit de o listă de propuneri legislative și are caracter legislativ pentru anii următori. Programul de lucru al Comisiei vizează anul următor în cauză și cuprinde precizări cu privire la prioritățile Comisiei pentru anii viitori. Programul de lucru al Comisiei poate astfel constitui baza pentru un dialog structurat cu Parlamentul în vederea ajungerii la un consens.

Programul de lucru al Comisiei include, de asemenea, inițiative planificate pentru instrumente juridice neobligatorii, retrageri și simplificări.

1. În primul semestru al unui anumit an, membrii Comisiei întrețin un dialog periodic permanent cu comisiile parlamentare corespondente cu privire la punerea în aplicare a programului de lucru al Comisiei pentru anul în cauză și cu privire la pregătirea viitorului program de lucru al Comisiei. Pe baza acestui dialog, fiecare comisie parlamentară prezintă rapoarte Conferinței președinților de comisie referitoare la rezultatele acestui dialog.

2. În paralel, Conferința președinților de comisie organizează periodic schimburi de opinii cu Vicepreședintele Comisiei responsabil cu relațiile interinstituționale pentru a evalua situația aplicării programului de lucru în curs al Comisiei și pentru a discuta despre pregătirea viitorului program al Comisiei și întocmirea unui bilanț al dialogului bilateral permanent dintre comisiile parlamentare implicate și membrii competenți ai Comisiei.

3. În luna iunie, Conferința președinților de comisie prezintă Conferinței președinților un raport rezumativ care ar trebui să prezinte rezultatele analizei aplicării programului de lucru al Comisiei, precum și prioritățile Parlamentului pentru viitorul program de lucru al Comisiei, iar Conferința președinților informează Comisia cu privire la acest raport.

4. Pe baza acestui raport rezumativ, în cursul perioadei de sesiune din luna iulie, Parlamentul adoptă o rezoluție în care își prezintă poziția, în special privind cererile care au la bază rapoarte de inițiativă legislativă.

5. În fiecare an, în prima perioadă de sesiune din luna septembrie, are loc o dezbateră privind situația Uniunii, în care Președintele Comisiei susține o alocuțiune prin care prezintă un bilanț al anului în curs și schițează prioritățile pentru anii următori. În acest sens, Președintele prezintă în paralel Parlamentului, în formă scrisă, elementele principale care stabilesc direcția elaborării programului de lucru al Comisiei pentru anul următor.

6. Încă de la începutul lunii septembrie, comisiile parlamentare competente și membrii competenți ai Comisiei pot să se întâlnească pentru un schimb de opinii mai detaliat cu privire la prioritățile viitoare pentru fiecare domeniu de politică. Aceste reuniuni se încheie cu o reuniune între Conferința președinților de comisie și Colegiul comisarilor și cu o reuniune între Conferința președinților și Președintele Comisiei, după caz.

7. În luna octombrie, Comisia își adoptă programul de lucru pentru anul următor. Ulterior, Președintele Comisiei prezintă Parlamentului, la nivelul corespunzător, acest program de lucru.

8. Parlamentul poate organiza o dezbateră și adopta o rezoluție în cursul perioadei de sesiune din luna decembrie.

9. Prezentul calendar se aplică în cadrul fiecărui ciclu de programare periodic, cu excepția anilor în care alegerea Parlamentului coincide cu sfârșitul mandatului Comisiei.

10. Prezentul calendar nu afectează niciunul din viitoarele acorduri în domeniul programării interinstituționale.

ANEXA XIV

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documente

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁹⁷

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special articolul 255 alineatul (2) al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei⁹⁸,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat⁹⁹,

întrucât:

(1) Tratatul privind Uniunea Europeană consacră noțiunea de transparență în articolul 1 al doilea paragraf, în conformitate cu care tratatul marchează o nouă etapă în procesul de creare a unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, în care deciziile sunt luate în modul cel mai transparent posibil și cât mai aproape posibil de cetățean.

(2) Transparența permite asigurarea unei mai bune participări a cetățenilor la procesul de decizie, garantând o mai mare legitimitate, eficacitate și responsabilitate a administrației față de cetățeni într-un sistem democratic. Transparența contribuie la consolidarea principiilor democratice și drepturilor fundamentale, astfel cum sunt acestea definite în articolul 6 din Tratatul UE și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(3) Concluziile reuniunilor Consiliului European de la Birmingham, Edinburgh și Copenhaga au subliniat necesitatea asigurării unei mai mari transparențe în activitatea instituțiilor Uniunii. Prezentul regulament întreprinde inițiativele deja avute de instituții în vederea îmbunătățirii transparenței procesului decizional.

(4) Prezentul regulament vizează conferirea celui mai mare efect posibil dreptului de acces public la documente și definirea principiilor generale și a limitelor, în conformitate cu articolul 255 alineatul (2) din Tratatul CE.

(5) Întrucât problema accesului la documente nu face obiectul dispozițiilor Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și nici ale Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui, în conformitate cu Declarația nr. 41 anexată actului final al Tratatului de la Amsterdam, să se inspire din prezentul regulament în cazul documentelor privind activitățile reglementate de cele două tratate.

(6) Ar trebui autorizat un acces mai larg la documente în cazurile în care instituțiile acționează în calitate de legiuitor, inclusiv în cazul delegării atribuțiilor, păstrându-se totodată eficacitatea procesului decizional la nivelul instituțiilor. Aceste documente ar trebui să fie direct accesibile în cea mai mare măsură posibilă.

⁹⁷JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁹⁸JO C 177 E, 27.6.2000, p. 70.

⁹⁹Avizul Parlamentului European din 3 mai 2001 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 28 mai 2001

(7) În conformitate cu articolul 28 alineatul (1) și articolul 41 alineatul (1) din Tratatul UE, dreptul de acces se aplică și în cazul documentelor privind politica externă și de securitate comună și cooperarea polițienească și judiciară în materie penală. Fiecare instituție ar trebui să respecte regulile proprii de securitate.

(8) În scopul garantării deplinei aplicării a prezentului regulament în toate domeniile de activitate ale Uniunii, toate agențiile create de instituții ar trebui să pună în aplicare principiile definite de prezentul regulament.

(9) Dat fiind conținutul extrem de sensibil, unele documente ar trebui supuse unui regim special. Modalitățile de informare a Parlamentului European privind conținutul acestor documente ar trebui reglementate pe baza acordului interinstituțional.

(10) În scopul îmbunătățirii transparenței activității instituțiilor, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să autorizeze accesul nu numai la documentele care provin de la instituții, ci și la documentele primite de acestea. În acest context, trebuie amintit că Declarația nr. 35 anexată actului final al Tratatului de la Amsterdam prevede că un stat membru poate solicita Comisiei sau Consiliului să nu comunice unor terți un document furnizat de acest stat fără acordul său.

(11) În principiu, publicul ar trebui să aibă acces la toate documentele instituțiilor. Cu toate acestea, anumite interese publice și private ar trebui protejate printr-un regim de excepție. Ar trebui să li se permit instituțiilor să și protejeze consultările și deliberările interne, în cazul în care este necesar pentru păstrarea capacității lor de a și îndeplini misiunile. La evaluarea necesității unei excepții, instituțiile ar trebui să țină seama de principiile consacrate de legislația comunitară în materie de protecție a datelor personale în toate domeniile de activitate ale Uniunii.

(12) Este necesar ca toate dispozițiile care reglementează accesul la documentele instituțiilor să fie în conformitate cu prezentul regulament.

(13) În scopul asigurării unei respectări depline a dreptului de acces, este necesar să se prevadă punerea în aplicare a unei proceduri administrative în două faze, însoțită de posibilitatea de introducere a unei acțiuni în justiție sau de formulare a unei plângeri adresate Ombudsmanului.

(14) Este necesar ca fiecare instituție să ia măsurile adecvate pentru a informa publicul cu privire la noile dispoziții în vigoare și pentru a și informa personalul în vederea asistării cetățenilor în exercitarea drepturilor care decurg din prezentul regulament. Pentru a facilita exercitarea acestor drepturi, ar trebui ca fiecare instituție să autorizeze accesul la un registru de documente.

(15) Chiar dacă prezentul regulament nu are nici ca obiect, nici ca efect modificarea legislațiilor naționale în materie de acces la documente, cu toate acestea, este evident că, în temeiul principiului de cooperare loială care reglementează relațiile între instituții și statele membre, statele membre ar trebui să ia măsurile astfel încât să nu aducă atingere punerii în aplicare corecte a prezentului regulament și să respecte normele de securitate ale instituțiilor.

(16) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului de acces la documente al statelor membre, al autorităților judiciare sau al organelor de anchetă.

(17) În temeiul articolului 255 alineatul (3) din Tratatul CE, fiecare instituție elaborează, în cadrul propriului regulament de procedură, dispoziții speciale privind accesul la documente. Decizia 93/731/CE a Consiliului din 20 decembrie 1993 privind accesul public la documentele Consiliului¹⁰⁰, Decizia 94/90/CECO, CE, Euratom a Comisiei din 8 februarie 1994 privind accesul

¹⁰⁰JO L 340, 31.12.1993, p. 43, decizie astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2000/527/CE (JO L 212, 23.8.2000, p. 9).

public la documentele Comisiei¹⁰¹, Decizia 97/632/CE, CECO, Euratom a Parlamentului European din 10 iulie 1997 privind accesul public la documentele Parlamentului European¹⁰², precum și dispozițiile privind caracterul confidențial al documentelor referitoare la sistemul Schengen ar trebui, dacă este necesar, modificate sau abrogate,

ADOPT PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1 Obiectul

Prezentul regulament urmrește:

- (a) definirea principiilor, a condițiilor și a limitelor, întemeiate pe rațiuni de interes public sau privat, care cârmuiesc dreptul de acces la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (denumite în continuare „instituții”), prevăzut la articolul 255 din Tratatul CE în vederea garantării unui acces cât mai larg la documente;
- (b) stabilirea regulilor care să garanteze o exercitare cât mai ușoară a acestui drept;
- (c) promovarea bunelor practici administrative privind accesul la documente.

Articolul 2 Beneficiarii și domeniul de aplicare

- (1) Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședință sau sediul social într-un stat membru are drept de acces la documentele instituțiilor, sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite de prezentul regulament.
- (2) Instituțiile pot, sub rezerva aceluiași principii, condiții și limite, să permită accesul la documente pentru orice persoană fizică sau juridică care nu are reședință sau sediul social într-un stat membru.
- (3) Prezentul regulament se aplică tuturor documentelor de învedere de o instituție, adică întocmite sau primite de către aceasta și aflate în posesia acesteia, în toate domeniile de activitate ale Uniunii Europene.
- (4) Fără a aduce atingere articolelor 4 și 9, documentele devin accesibile publicului fie printr-o cerere scrisă, fie direct, în formă electronică, sau prin intermediul unui registru. În special, documentele întocmite sau primite în cadrul unei proceduri legislative devin direct accesibile în conformitate cu articolul 12.
- (5) Documentele sensibile, astfel cum sunt definite la articolul 9 alineatul (1), sunt supuse unui regim special, în conformitate cu respectivul articol.
- (6) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului de acces al publicului la documentele de învedere de instituții, care decurge, eventual, din instrumentele de drept internațional sau din actele adoptate de instituții de punere în aplicare a acestor instrumente.

Articolul 3 Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) prin „document” se înțelege orice conținut, indiferent de suport (scris pe hârtie sau stocat sub formă electronică, înregistrare sonoră, vizuală sau audiovizuală) privind

¹⁰¹JO L 46, 18.2.1994, p. 58, decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia 96/567/CE, CECO, Euratom (JO L 247, 28.9.1996, p. 45).

¹⁰²JO L 263, 25.9.1997, p. 27.

un subiect referitor la politicile, activitățile și deciziile care în de competența instituției;

- (b) prin „ter” se înțelege orice persoană fizică sau juridică ori entitate exterioară instituției în cauză, inclusiv statele membre, celelalte instituții și organe comunitare sau necomunitare și terțe.

Articolul 4 Excepții

(1) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:

- (a) interesului public, în ceea ce privește:
- siguranța publică,
 - apărarea și chestiunile militare,
 - relațiile internaționale,
 - politica financiară, monetară sau economică a Comunității sau a unui stat membru,
- (b) vieții private și integrității individului, în special în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor personale.

(2) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:

- intereselor comerciale ale unei anumite persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală,
- procedurilor judiciare și consultanței juridice,
- obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit,

cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

(3) Accesul la un document întocmit de o instituție pentru uzul său intern sau primit de o instituție referitor la o chestiune pentru care instituția nu a luat încă decizie este refuzat în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce gravă atingere procesului decizional al acestei instituții, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

Accesul la un document conținând avize destinate uzului intern în cadrul deliberărilor și al consultărilor preliminare în cadrul instituției în cauză este refuzat chiar și după luarea deciziei, în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce gravă atingere procesului decizional al acestei instituții, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

(4) În cazul documentelor terților, instituția consultă terții pentru a stabili dacă se poate aplica o excepție prevăzută la alineatul (1) sau (2), cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat.

(5) Un stat membru poate solicita unei instituții să nu divulge conținutul unui document emis de acesta fără acordul său prealabil.

(6) În cazul în care doar o parte a documentului cerut se încadrează într-una sau mai multe din excepțiile menționate anterior, celelalte părți ale documentului se divulgă.

(7) Excepțiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) se aplică doar în perioada în care protecția se justifică prin conținutul documentului. Excepțiile se pot pune în aplicare în cursul unui termen de cel mult treizeci de ani. În cazul documentelor care se încadrează la excepțiile privind viaa privată sau interesele comerciale și documentele sensibile, excepțiile pot continua să se aplice, dacă este necesar, și după expirarea acestei perioade.

Articolul 5 Documente aflate în posesia statelor membre

În cazul în care un stat membru primește o cerere privind un document aflat în posesia sa, document care emană de la o instituție, cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat, statul membru consultă instituția în cauză cu scopul de a lua o decizie care să nu compromită realizarea obiectivelor prezentului regulament.

În loc de aceasta, statul membru poate prezenta cererea instituției în cauză.

Articolul 6 Cereri de acces

(1) Cererile de acces la documente se formulează în scris, inclusiv în format electronic, într-una din limbile enumerate la articolul 314 din Tratatul CE și într-un mod suficient de precis pentru a permite instituției să identifice documentul. Solicitantul nu este obligat să-și motiveze cererea.

(2) În cazul în care o cerere nu este suficient de precisă, instituția invită solicitantul să o clarifice și îl asistă în acest scop, de exemplu furnizându-i informațiile privind utilizarea registrelor publice de documente.

(3) În cazul unei cereri privind un document foarte lung sau un număr foarte mare de documente, instituția în cauză poate discuta informal cu solicitantul în scopul ajungerii la o soluție echitabilă.

(4) Instituțiile oferă asistență și informează cetățenii cu privire la modalitățile de depunere a cererilor de acces la documente.

Articolul 7 Soluționarea cererilor inițiale

(1) Cererile de acces la documente se soluționează cu promptitudine. Solicitantului îi se trimite o confirmare de primire. În termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția fie acordă accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie îi comunică solicitantului, în scris, motivele respingerii în tot sau în parte a cererii și îl informează cu privire la dreptul acestuia de a prezenta o cerere de confirmare, în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

(2) În cazul respingerii în tot sau în parte a cererii, solicitantul poate adresa, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea răspunsului din partea instituției, o cerere de confirmare prin care solicită ca instituția să-și revizuiască poziția.

(3) În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amănunțite.

(4) În lipsa unui răspuns din partea instituției în termenul stabilit, solicitantul poate prezenta o cerere de confirmare.

Articolul 8 Soluționarea cererilor de confirmare

(1) Cererile de confirmare se soluționează cu promptitudine. În termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția fie permite accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie comunică, în scris, motivele respingerii în tot sau în parte a cererii. În cazul unei respingeri în tot sau în parte a cererii, instituția informează solicitantul cu privire la cauzele de atac de care dispune, și anume introducerea unei acțiuni în justiție împotriva instituției și/sau formularea unei plângeri adresate Ombudsmanului, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 230 și 195 din Tratatul CE.

(2) În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amănunțite.

(3) Lipsa unui răspuns din partea instituției în termenul stabilit se consideră răspuns negativ și dă dreptul solicitantului să introducă o acțiune în justiție împotriva instituției și/sau să formuleze o plângere adresată Ombudsmanului, în conformitate cu dispozițiile aplicabile din Tratatul CE.

Articolul 9 Regimul aplicabil documentelor sensibile

(1) Documentele sensibile sunt documente emise de instituții sau agențiile create de către acestea, de statele membre, de terțe țări sau de organizațiile internaționale, clasificate „TRÈS SECRET/TOP SECRET” (Strict secret), „SECRET” (Secret) sau „CONFIDENTIEL” (Confidențial) în temeiul normelor în vigoare în cadrul instituției în cauză, care protejează interesele fundamentale ale Uniunii Europene sau ale unuia sau mai multor state membre în domeniile definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) și, în special, în domeniile siguranței publice, apărării și chestiunilor militare.

(2) În cadrul procedurilor prevăzute la articolele 7 și 8, cererile de acces la documente sensibile sunt soluționate exclusiv de persoanele autorizate să aibă cunoștințe de conținutul acestor documente. Fără a aduce atingere articolului 11 alineatul (2), aceste persoane trebuie să precizeze informațiile care pot apărea în registrul public privind aceste documente sensibile.

(3) Documentele sensibile se înscriu în registru și se furnizează numai cu acordul autorității de origine.

(4) Orice decizie a unei instituții de a refuza accesul la un document sensibil se întemeiază pe motive care nu aduc atingere intereselor protejate în conformitate cu articolul 4.

(5) Statele membre iau măsurile adecvate pentru a asigura, în cadrul soluționării cererilor privind documentele sensibile, respectarea principiilor enunțate de prezentul articol și la articolul 4.

(6) Normele instituțiilor cu privire la documentele sensibile sunt făcute publice.

(7) Comisia și Consiliul informează Parlamentul European cu privire la documentele sensibile în conformitate cu dispozițiile convenite între instituții.

Articolul 10 Accesul pe baza unei cereri

(1) Accesul la documente se exercită fie prin consultare la fața locului, fie prin eliberarea unei copii, inclusiv, dacă este necesar, a unei copii electronice, în funcție de preferința solicitantului. Costurile legate de realizarea și trimiterea copiilor pot fi suportate de către solicitant. Acestea nu pot depăși costurile reale pentru realizarea și trimiterea copiilor. Este gratuită consultarea la fața

locului sau în cazul în care numărul de copii nu depășește 20 de pagini A4, precum și în cazul accesului direct sub formă electronică sau prin intermediul registrului.

(2) În cazul în care conținutul unui document a fost deja divulgat de instituția în cauză și acesta este ușor accesibil pentru solicitant, instituția își poate îndeplini obligația de a acorda accesul la documente prin informarea solicitantului cu privire la modalitățile de obținere a documentului solicitat.

(3) Documentele se furnizează într-o versiune și o formă care există deja (inclusiv varianta electronică sau sub altă formă: scriere Braille, caractere mrite sau înregistrare pe bandă magnetică), înănd seama pe deplin de preferința solicitantului.

Articolul 11 Registre

(1) Pentru a permite cetățenilor să își exercite efectiv drepturile care decurg din prezentul regulament, fiecare instituție permite accesul public la un registru de documente. Registrul ar trebui să fie accesibil în format electronic. Referințele documentelor se înscriu de îndată în registru.

(2) Pentru fiecare document, registrul conține un număr de referință (inclusiv, după caz, referința interinstituțională), subiectul abordat și/sau o scurtă descriere a conținutului documentului, precum și data la care acesta a fost primit sau elaborat și înscris în registru. Referințele sunt concepute astfel încât să nu aduc atingere protecției intereselor prevăzute la articolul 4.

(3) Instituțiile iau imediat măsurile necesare pentru crearea unui registru care să fie disponibil până la 3 iunie 2002.

Articolul 12 Accesul direct sub formă electronică sau prin intermediul unui registru

(1) În măsura posibilului, instituțiile pun la dispoziția publicului documentele, în formă electronică sau prin intermediul unui registru, în conformitate cu regulile în vigoare în cadrul instituției în cauză.

(2) În special documentele legislative, adică documentele întocmite sau primite în cadrul procedurilor de adoptare a actelor cu forță juridică obligatorie pe teritoriul statelor membre sau pentru acestea, ar trebui să devină direct accesibile, sub rezerva articolelor 4 și 9.

(3) Celelalte documente, în special documentele privind evoluția politicilor publice sau a strategiilor, sunt, în măsura posibilului, direct accesibile.

(4) În cazul în care accesul direct nu este permis prin intermediul registrului, acesta trebuie să indice, pe cât posibil, unde se află documentul.

Articolul 13 Publicarea în Jurnalul Oficial

(1) Se publică în Jurnalul Oficial, pe lângă actele prevăzute la articolul 254 alineatele (1) și (2) din Tratatul CE și la articolul 163 alineatul (1) din Tratatul Euratom, sub rezerva articolelor 4 și 9 din prezentul regulament, următoarele documente:

- (a) propunerile Comisiei;
- (b) pozițiile comune adoptate de Consiliu în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 251 și 252 din Tratatul CE, precum și expunerea de motive și pozițiile adoptate de Parlamentul European în cadrul acestor proceduri;
- (c) deciziile-cadru și deciziile prevăzute la articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;

- (d) conveni iile stabilite de Consiliu în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;
 - (e) conveni iile semnate între statele membre în temeiul articolului 293 din Tratatul CE;
 - (f) acordurile interna ionale încheiate de Comunitate sau în conformitate cu articolul 24 din Tratatul UE.
- (2) Se public în Jurnalul Oficial, în m sura posibilului, urm toarele documente:
- (a) ini iativele prezentate Consiliului de c tre un stat membru în temeiul articolului 67 alineatul (1) din Tratatul CE sau în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;
 - (b) pozi iile comune prev zute la articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;
 - (c) directivele, altele decât cele prev zute la articolul 254 alineatele (1) i (2) din Tratatul CE, deciziile, altele decât cele prev zute la articolul 254 alineatul (1) din Tratatul CE, recomand rile i avizele.
- (3) Fiecare institu ie are libertatea de a- i defini în propriul regulament de procedur celelalte documente eventuale care trebuie publicate în Jurnalul Oficial.

Articolul 14 Informarea

- (1) Fiecare institu ie ia m surile necesare pentru informarea publicului cu privire la drepturile de care beneficiaz în conformitate cu prezentul regulament.
- (2) Statele membre coopereaz cu institu iile pentru informarea cet enilor.

Articolul 15 Practica administrativ în cadrul institu iilor

- (1) Institu iile dezvolt bune practici administrative cu scopul de a facilita exercitarea dreptului de acces garantat de prezentul regulament.
- (2) Institu iile creeaz o comisie interinstitu ional înscinat s studieze cele mai bune practici, s abordeze eventualele diferende i s în seama de evolu iile în domeniul accesului public la documente.

Articolul 16 Reproducerea documentelor

Prezentul regulament nu aduce atingere reglement rilor în vigoare în domeniul dreptului de autor, care pot limita dreptul ter ilor de a reproduce sau de a utiliza documentele divulgate.

Articolul 17 Rapoarte

- (1) Fiecare institu ie public un raport anual privind anul anterior, în care se men ioneaz num rul de respingeri ale cererilor de acces la documente i motivele acestora, precum i num rul de documente sensibile neînscrise în registru.
- (2) Pân la 31 ianuarie 2004, Comisia public un raport privind punerea în aplicare a principiilor prezentului regulament i formuleaz recomand ri, inclusiv, dac este necesar, propuneri de revizuire a prezentului regulament i a unui program de ac iune con înând m surile care trebuie luate de institu ii.

Articolul 18 M suri de aplicare

(1) Fiecare instituție își adaptează regulamentul de procedură la dispozițiile din prezentul regulament. Aceste adaptări intră în vigoare la 3 decembrie 2001.

(2) În termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia examinează conformitatea cu prezentul regulament a Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 354/83 al Consiliului din 1 februarie 1983 privind deschiderea către public a arhivelor istorice ale Comunității Economice Europene și ale Comunității Europene a Energiei Atomice¹⁰³, în vederea asigurării celor mai bune condiții de păstrare și arhivare a documentelor.

(3) În termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia examinează conformitatea cu prezentul regulament a normelor în vigoare privind accesul la documente.

Articolul 19 Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Acesta se aplică începând cu 3 decembrie 2001.

¹⁰³JO L 43, 15.2.1983, p. 1.

ANEXA XV

Orientări privind interpretarea regulilor de conduită aplicabile deputaților

(1) Este necesar să se facă distincție între comportamentele de natură vizuală, care pot fi tolerate în măsura în care nu sunt injurioase și/sau difamatoare, prezintă limite rezonabile și nu generează conflicte și cele care provoacă o perturbare efectivă a oricărei activități parlamentare.

(2) Deputații răspund în cazul în care persoanele pe care le angajează sau cărora le facilitează accesul în Parlament nu respectă, în interiorul clădirilor Parlamentului, regulile de conduită aplicabile deputaților.

Președintele sau reprezentanții săi exercită competențe disciplinare cu privire la aceste persoane sau la orice altă persoană din exteriorul Parlamentului care se găsește în incintele acestuia.

ANEXA XVI

Orientări pentru aprobarea Comisiei

(1) Se aplică următoarele principii, criterii și măsuri pentru a supune întregul colegiu al Comisiei votului de aprobare al Parlamentului:

(a) Temeiuri pentru evaluare

Parlamentul evaluează comisarii desemnați pe baza competenței generale, a angajamentului european și a independenței personale a acestora. Parlamentul evaluează cunoștințele legate de portofoliul potențial, precum și abilitățile de comunicare ale acestora.

Parlamentul acordă o atenție deosebită echilibrului de gen. Acesta își poate exprima punctul de vedere cu privire la alocarea diferitelor portofolii de către Președintele ales.

Parlamentul poate solicita toate informațiile relevante pentru luarea unei decizii cu privire la aptitudinile comisarilor desemnați. Parlamentul se așteaptă la divulgarea în întregime a informațiilor privind interesele financiare ale acestora. Declarațiile de interes ale comisarilor desemnați se trimit spre examinare comisiei competente pentru chestiuni juridice.

Examinarea de către comisia competentă pentru afaceri juridice a declarației privind interesele financiare ale unui comisar desemnat constă nu numai în a verifica dacă declarația a fost completată în mod corespunzător, ci și în a evalua dacă din conținutul declarației se poate deduce existența unui conflict de interese. Comisia competentă pentru audiere este cea care decide apoi dacă s-a solicitat sau nu informații suplimentare din partea comisarului desemnat.

(b) Audieri

Fiecare comisar desemnat este invitat să se prezinte în fața comisiei sau a comisiilor competente pentru o audiere unică. Audierile sunt publice.

Audierile sunt organizate de către Conferința președinților, la recomandarea Conferinței președinților de comisie. Președintele comisiei și coordonatorii din cadrul fiecărei comisii sunt responsabili de stabilirea procedurilor detaliate. Pot fi desemnați raportori.

În cazul portofoliilor mixte, se iau în considerare măsurile necesare pentru asocierea comisiilor competente. Există trei situații:

- (a) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează în domeniul de competență al unei singure comisii, comisarul desemnat este audiat doar de această comisie (comisia competentă);
- (b) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează, în proporții relativ egale, în domeniul de competență al mai multor comisii, comisarul desemnat este audiat în comun de comisiile respective (comisii comune), precum și
- (c) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează cu precizie în domeniul de competență al unei comisii și doar într-o măsură în domeniul de competență al cel puțin uneia dintre celelalte comisii, comisarul desemnat este audiat de comisia competentă în principal, cu asocierea celeilalte sau celorlalte comisii (comisii asociate).

Președintele ales al Comisiei este consultat pe deplin cu privire la aceste măsuri.

Comisiile prezintă comisarilor desemnați întrebări scrise, în timp util înainte de audieri. Fiecare comisar desemnat își adresează două întrebări comune formulate de Conferința președinților de

comisie, prima întrebare în legătură cu aspecte legate de competența generală, angajamentul european și independența personală, iar a doua întrebare în legătură cu gestionarea portofoliului și cooperarea cu Parlamentul. Comisia competentă formulează alte trei întrebări. În cazul comisiilor comune, fiecare dintre acestea are dreptul de a formula două întrebări.

Fiecare audiere este programată să dureze trei ore. Audierile se desfășoară în circumstanțe și în condiții care le oferă comisarilor desemnați posibilități egale și echitabile de a se prezenta și de a-și exprima opiniile.

Comisarii desemnați sunt invitați să facă o expunere orală introductivă, de cel mult cincisprezece minute. În măsura posibilului, întrebările adresate în timpul audierii se grupează pe teme. Cea mai mare parte a timpului afectat lucrurilor de cuvânt le revine grupurilor politice, aplicându-se mutatis mutandis articolul 162. Desfășurarea audierilor vizează dezvoltarea unui dialog politic pluralist între comisarii desemnați și deputați. Înainte de încheierea audierii, comisarilor desemnați li se acordă posibilitatea de a face o scurtă declarație finală.

Audierile sunt transmise audio/video în direct. O înregistrare numerotată a audierilor este pusă la dispoziția publicului în termen de 24 de ore.

(c) Evaluare

Președintele comisiei și coordonatorii se reunesc imediat după audiere pentru a proceda la evaluarea fiecărui comisar desemnat. Aceste reuniuni se desfășoară cu uși închise. Coordonatorii sunt invitați să se pronunțe dacă, în opinia lor, comisarii desemnați au competențele necesare atât pentru a fi membri ai colegiului, cât și pentru a îndeplini sarcinile specifice care le-au fost atribuite. Conferința președinților de comisie elaborează un ablon pro forma care să faciliteze evaluarea.

În cazul comisiilor comune, președinții și coordonatorii din cadrul comisiilor implicate acționează în comun pe parcursul procedurii.

Pentru fiecare comisar desemnat, se realizează o singură declarație de evaluare. Se includ avizele tuturor comisiilor asociate audierii.

În cazul în care comisiile au nevoie de mai multe informații pentru a-și finaliza evaluarea, Președintele adresează, în numele comisiilor respective, o scrisoare Președintelui ales al Comisiei. Coordonatorii iau în considerare răspunsul primit de la Președintele ales.

În cazul în care coordonatorii nu pot să ajungă la un consens cu privire la evaluare, ori la solicitarea unui grup politic, președintele comisiei convoacă o reuniune plenară a comisiei. În ultim instanță, președintele comisiei supune cele două decizii la vot secret.

Declarațiile de evaluare ale comisiilor sunt adoptate și făcute publice în termen de 24 de ore de la audiere. Declarațiile sunt examinate de Conferința președinților de comisie și sunt transmise apoi Conferinței președinților. În cazul în care nu mai dorește să solicite informații suplimentare, Conferința președinților, în urma unui schimb de opinii, declară audierile încheiate.

Președintele ales al Comisiei prezintă întregul colegiu al comisarilor desemnați și programul acestuia în cadrul unei sesiuni a Parlamentului la care sunt invitați Președintele Consiliului European și Președintele Consiliului. Prezentarea este urmată de o dezbatere. La încheierea dezbaterii, orice grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot depune o propunere de rezoluție. Se aplică articolul 123 alineatele (3), (4) și (5).

După votul asupra propunerii de rezoluție, Parlamentul decide prin vot dacă aprobă sau nu numirea, în calitate de organ, a Președintelui ales și a comisarilor desemnați. Parlamentul decide

cu majoritatea voturilor exprimate, prin apel nominal. Acesta poate amâna votul pentru următoareaedință.

(2) Următoarele dispoziții se aplică în cazul unei modificări în componența colegiului comisarilor sau a unei modificări substanțiale de portofoliu în cursul mandatului său:

- (a) în cazul unui loc vacant, apărut în urma unei demisii, pensionări obligatorii sau a unui deces, Parlamentul, acționând prompt, invită comisarul desemnat să participe la o audiere, în condițiile prevăzute la alineatul (1);
- (b) în cazul aderării unui nou stat membru, Parlamentul invită comisarul desemnat să participe la o audiere, în condițiile prevăzute la alineatul (1);
- (c) în cazul unei modificări substanțiale de portofoliu, comisarii în cauză sunt invitați să se prezinte în fața comisiilor interesate înainte de preluarea noilor lor responsabilități.

Prin derogare de la procedura prevăzută la alineatul (1) litera (c) al optulea paragraf, atunci când votul în plen privește numirea unui singur comisar, votul este secret.

ANEXA XVII

Procedura de autorizare a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativ

DECIZIA CONFERINȚEI PRE EDINȚILOR DIN 12 DECEMBRIE 2002¹⁰⁴

Conferința pre edinților,

având în vedere articolele 27, 29, 132, 133, 37, 46, 49, 51, 52, 54, articolul 216 alineatul (2) și articolul 220 alineatul (2) din Regulamentul de procedură,

DECIDE

Articolul 1

Dispoziții generale

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta decizie se aplică următoarelor categorii de rapoarte din proprie inițiativ :
- (a) rapoarte din proprie inițiativ cu caracter legislativ, întocmite în temeiul articolului 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 46 din Regulamentul de procedură ;
 - (b) rapoarte strategice, întocmite pe baza unor inițiative fără caracter legislativ strategice și prioritare incluse în programul de lucru al Comisiei;
 - (c) rapoarte din proprie inițiativ fără caracter legislativ care nu sunt întocmite pe baza unui document provenind de la o altă instituție sau un alt organ al Uniunii Europene, sau care sunt întocmite pe baza unui document transmis Parlamentului spre informare, fără a se aduce atingere articolului 2 alineatul (3);
 - (d) rapoarte de activitate și de monitorizare anuale, menționate în anexa 1^{105,106};
 - (e) rapoarte de punere în aplicare privind transpunerea legislației UE în legislația națională și punerea în aplicare și asigurarea respectării acesteia în statele membre.

Cota

¹⁰⁴Această decizie a fost modificată prin Deciziile Conferinței pre edinților din 26 iunie 2003 și a fost consolidată la 3 mai 2004. A fost din nou modificată ca urmare a deciziilor adoptate în edință plenară la 15 iunie 2006 și 13 noiembrie 2007, precum și prin deciziile Conferinței pre edinților din 14 februarie 2008, 15 decembrie 2011 și din 6 martie 2014.

¹⁰⁵Comisiile parlamentare care intenționează să elaboreze rapoarte de activitate și de monitorizare anuale în temeiul articolului 132 alineatul (1) din Regulamentul de procedură sau în temeiul altor dispoziții juridice (menționate în anexa 2) informează în prealabil Conferința pre edinților de comisie, indicând, în special, temeiul juridic pertinent ce decurge din tratate și din alte dispoziții juridice, inclusiv Regulamentul de procedură. Conferința pre edinților de comisie le notifică apoi Conferinței pre edinților. Aceste rapoarte se autorizează în mod automat și nu fac obiectul cotei menționate la articolul 1 alineatul (2).

¹⁰⁶În decizia sa din 7 aprilie 2011, Conferința pre edinților a stabilit că rapoartele din proprie inițiativ întocmite pe baza rapoartelor de activitate și de monitorizare anuale menționate în anexele 1 și 2 la prezenta decizie trebuie considerate drept rapoarte strategice în sensul articolului 52 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură.

(2) În cursul primei jumătăți a legislaturii parlamentare, fiecare comisie parlamentară poate elabora simultan până la ase rapoarte din proprie inițiativă. Pentru comisiile cu subcomisii, această cotă este mrită cu trei rapoarte pentru fiecare subcomisie. Aceste rapoarte suplimentare se întocmesc de către subcomisii.

În cursul celei de-a doua jumătăți a legislaturii parlamentare, fiecare comisie parlamentară poate elabora simultan până la trei rapoarte din proprie inițiativă. Pentru comisiile cu subcomisii, această cotă este mrită cu două rapoarte pentru fiecare subcomisie. Aceste rapoarte suplimentare se întocmesc de către subcomisii.

Această limită nu se aplică :

- rapoartelor din proprie inițiativă cu caracter legislativ;
- rapoartelor de punere în aplicare; (fiecare comisie poate întocmi oricând un astfel de raport).

Perioada minimă înainte de adoptare

(3) Comisia parlamentară care solicită o autorizare nu poate adopta raportul în cauză în termen de mai puțin de trei luni de la data autorizării sau, în caz de notificare, de la data reuniunii Conferinței președinților de comisie în cursul căreia a fost notificat raportul.

Articolul 2

Condiții de autorizare

(1) Raportul propus nu trebuie să trateze subiecte care să implice în principal activități de analiză și de cercetare, care pot fi realizate prin alte mijloace, cum ar fi studiile.

(2) Raportul propus nu trebuie să trateze subiecte care au făcut deja obiectul unui raport adoptat în edință plenară în ultimele douăsprezece luni, decât în cazul în care acest lucru este justificat, în mod excepțional, de informații suplimentare.

(3) În ceea ce privește rapoartele care trebuie întocmite pe baza unui document transmis Parlamentului spre informare, se aplică următoarele condiții:

- documentul de bază trebuie să fie un document oficial emis de o instituție sau de un organ al Uniunii Europene și trebuie
 - (a) să fi fost transmis în mod oficial Parlamentului European spre consultare sau informare, sau
 - (b) să fi fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în vederea consultărilor cu părțile interesate, sau
 - (c) să fi fost prezentat în mod oficial Consiliului European;
- documentul trebuie să fi fost transmis în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene;
- cererea de autorizare trebuie prezentată în termen de patru luni de la data la care documentul respectiv a fost transmis Parlamentului sau de la data la care acesta a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 3

Procedur

Autorizarea automat

(1) Autorizarea se acord în mod automat după notificarea cererii Conferinței pre edinților de comisie pentru:

- rapoartele de punere în aplicare;
- rapoartele de activitate și de monitorizare anuale, menționate în anexa 1.

Rolul Conferinței pre edinților de comisie

(2) Cererile de autorizare, motivate corespunzător, se adresează Conferinței pre edinților de comisie, care verifică dacă au fost respectate criteriile menționate la articolele 1 și 2, precum și cota stabilită la articolul 1. Toate cererile de acest tip trebuie să specifice tipul raportului și titlul exact al acestuia și, dacă este cazul, să indice documentul (documentele) de bază.

(3) Conferința pre edinților de comisie acordă autorizații de întocmire a rapoartelor strategice după soluționarea eventualelor conflicte de competență. Conferința pre edinților poate, la cererea expresă a unui grup politic, să revoce astfel de autorizații în termen de cel mult patru săptămâni de activitate parlamentară.

(4) Conferința pre edinților de comisie transmite Conferinței pre edinților cererile de autorizare a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativă cu caracter legislativ și a rapoartelor din proprie inițiativă fără caracter legislativ care sunt considerate conforme cu criteriile și cota alocată. Conferința pre edinților de comisie notifică în același timp Conferinței pre edinților toate rapoartele de activitate și de monitorizare anuale menționate în anexele 1 și 2, rapoartele de punere în aplicare și rapoartele strategice care au fost autorizate.

Autorizarea de către Conferința pre edinților și soluționarea conflictelor de competență

(5) Conferința pre edinților adoptă o decizie în privința cererilor de autorizare a întocmirii unor rapoarte din proprie inițiativă cu caracter legislativ și a unor rapoarte din proprie inițiativă fără caracter legislativ în termen de cel mult patru săptămâni de activitate parlamentară de la data transmiterii acestora de către Conferința pre edinților de comisie, cu excepția cazului în care acest termen este prelungit, în mod excepțional, printr-o decizie a Conferinței pre edinților.

(6) În cazul în care unei comisii îi este contestată competența de a întocmi un raport, Conferința pre edinților hotărâște într-un termen de șase săptămâni de activitate parlamentară în temeiul recomandării Conferinței pre edinților de comisie sau, în lipsă, a președintelui acesteia din urmă. În cazul în care Conferința pre edinților nu a luat nicio decizie în termenul stabilit, recomandarea este considerată ca fiind aprobată.

Articolul 4

Aplicarea articolului 54 din Regulamentul de procedur – procedura comisiilor asociate

(1) Cererile de aplicare a articolului 54 din Regulamentul de procedur sunt prezentate cel târziu în ziua de luni de dinaintea reuniunii lunare a Conferinței pre edinților de comisie în cursul creia se analizează cererile de autorizare a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativă.

(2) Conferința pre edinților de comisie examinează cererile de autorizare a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativă și cererile de aplicare a articolului 54 în cursul reuniunii sale lunare.

(3) În cazul în care comisiile interesate nu ajung la un acord privind cererea de aplicare a articolului 54, Conferința pre edinților hotărâște în termen de șase săptămâni de activitate parlamentar, pe baza unei recomandări a Conferinței pre edinților de comisie sau, în lipsa unei astfel de recomandări, a președintelui acesteia. În cazul în care Conferința pre edinților nu a luat nicio decizie în termenul stabilit, recomandarea este considerată ca fiind aprobată ..

Articolul 5

Dispoziții finale

(1) La sfârșitul legislaturii, cererile de autorizare a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativă trebuie să fie depuse cel târziu în luna iulie a anului dinaintea alegerilor. După acest termen, se autorizează doar cererile excepționale, justificate corespunzător.

(2) Conferința pre edinților de comisie prezintă Conferinței pre edinților, la fiecare doi ani și jumătate, un raport privind stadiul rapoartelor din proprie inițiativă .

(3) Prezenta decizie intră în vigoare la 12 decembrie 2002. Aceasta anulează și înlocuiește următoarele decizii:

- Decizia Conferinței pre edinților din 9 decembrie 1999 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă în sensul articolului 52 din Regulamentul de procedură și deciziile Conferinței pre edinților din 15 februarie și din 17 mai 2001 de actualizare a anexei la respectiva decizie;
- Decizia Conferinței pre edinților din 15 iunie 2000 privind procedura de autorizare a întocmirii de rapoarte elaborate pe baza documentelor transmise Parlamentului European spre informare de către alte instituții sau organe ale Uniunii Europene.

Anexa 1 Rapoartele de activitate și de monitorizare anuale care fac obiectul autorizării automate și sunt supuse cotei de rapoarte care pot fi întocmite simultan (în temeiul articolului 1 alineatul (2) și al articolului 3 din decizie)

Raport privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în acest domeniu - (Comisia pentru afaceri externe)

Raport anual al Consiliului întocmit în conformitate cu punctul 8 din partea dispozitivă a Codului de conduită al Uniunii Europene privind exportul de armament - (Comisia pentru afaceri externe)

Raport privind monitorizarea și punerea în aplicare a dreptului Uniunii Europene - (Comisia pentru afaceri juridice)

O mai bună legislație – Aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității - (Comisia pentru afaceri juridice)

Raport privind lucrările Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE - (Comisia pentru dezvoltare)

Raport privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană - (Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne)

Raport privind egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană - (Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen)

Abordare integrată a egalității dintre femei și bărbați în cadrul lucrărilor comisiilor (raport anual) - (Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen)

Raport privind coeziunea - (Comisia pentru dezvoltare regională)

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – lupta împotriva fraudei - (Comisia pentru control bugetar)

Raport anual privind BEI - (Comisia pentru control bugetar/Comisia pentru afaceri economice și monetare – la fiecare doi ani)

Finanțele publice în UEM - (Comisia pentru afaceri economice și monetare)

Situația economică europeană : raport preliminar privind orientările politice integrate pentru 2007, în special orientările generale ale politicilor economice - (Comisia pentru afaceri economice și monetare)

Raportul anual al BCE - (Comisia pentru afaceri economice și monetare)

Raport privind politica în domeniul concurenței - (Comisia pentru afaceri economice și monetare)

Raport anual privind tabloul de bord al pieței interne - (Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor)

Raport anual privind protecția consumatorilor - (Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor)

Raport anual privind Solvit - (Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor)

Anexa 2 Rapoartele de activitate și de monitorizare anuale care fac obiectul autorizării automate și care conțin o trimitere specifică la Regulamentul de procedură (care nu sunt supuse cotei de rapoarte care pot fi întocmite simultan)

Raport anual privind accesul publicului la documentele Parlamentului, articolul 116 alineatul (7) - (Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne)

Raport privind partidele politice europene, articolul 225 alineatul (6) - (Comisia pentru afaceri constituționale)

Raport privind deliberările Comisiei pentru petiții, articolul 216 alineatul (8) - (Comisia pentru petiții)

Raport privind raportul anual al Ombudsmanului, articolul 220 alineatul (2) – a doua parte - (Comisia pentru petiții)

ANEXA XVIII

Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa

Obiective și principii

- (1) Parlamentul European, Consiliul și Comisia Europeană acordă o importanță majoră îmbunătățirii comunicării cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană pentru a permite cetățenilor europeni să își exercite dreptul de a participa la viaa democratică a Uniunii, în cadrul căreia deciziile sunt luate în modul cel mai deschis posibil și cât mai aproape cu putință de cetățeni, respectând principiul pluralismului, al participării, al deschiderii și al transparenței.
- (2) Cele trei instituții doresc să încurajeze convergența de opinii cu privire la prioritățile de comunicare ale Uniunii Europene în ansamblu, să promoveze valoarea adăugată a unei abordări europene a comunicării cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană, să faciliteze schimburile de informații și de cele mai bune practici și să dezvolte sinergii între instituții atunci când se desfășoară activități de comunicare care în aceste priorități, precum și să faciliteze cooperarea între instituții și statele membre, după caz.
- (3) Cele trei instituții recunosc necesitatea unui angajament politic al instituțiilor UE și al statelor membre, pentru a asigura comunicarea cu privire la Uniunea Europeană, precum și faptul că statele membre le revine responsabilitatea de a comunica cu cetățenii în ceea ce privește UE.
- (4) Cele trei instituții consideră că activitățile de informare și comunicare cu privire la chestiuni europene ar trebui să ofere tuturor accesul la informații corecte și diverse referitoare la Uniunea Europeană și ar trebui să permită cetățenilor exercitarea dreptului de a își exprima opiniile și de a participa activ la dezbaterile publice cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană.
- (5) Cele trei instituții promovează respectarea multilingvismului și a diversității culturale în cadrul punerii în aplicare a acțiunilor de informare și de comunicare.
- (6) Cele trei instituții și-au asumat angajamentul din punct de vedere politic să îndeplinească obiectivele menționate anterior. Acestea încurajează celelalte instituții și organe ale UE să sprijine eforturile depuse și să contribuie, dacă doresc acest lucru, la această abordare.

Abordare pe bază de parteneriat

- (7) Cele trei instituții recunosc importanța abordării provocării legate de comunicarea pe teme privind UE în cadrul unui parteneriat între statele membre și instituțiile UE, pentru a asigura, la un nivel corespunzător, comunicarea eficientă cu publicul cel mai larg posibil și informarea obiectivă a acestuia.

Cele trei instituții doresc să dezvolte sinergii cu autoritățile naționale, regionale și locale, precum și cu reprezentanții ai societății civile.

În acest scop, cele trei instituții ar dori să promoveze o abordare bazată pe un parteneriat pragmatic.

- (8) În această privință, acestea reamintesc rolul-cheie jucat de Grupul interinstituțional pentru informare (GII), în calitate de cadru la nivel înalt care permite instituțiilor să încurajeze dezbaterile politice referitoare la activitățile de informare și de comunicare cu privire la UE, pentru a promova sinergia și complementaritatea. În acest scop, GII, prezidat în comun de reprezentanți ai

Parlamentului European, ai Consiliului și ai Comisiei Europene și cu participarea Comitetului Regiunilor și a Comitetului Economic și Social European în calitate de observatori, se reunesc, în principiu, de două ori pe an.

Un cadru pentru cooperare

Cele trei instituții intenționează să coopereze având ca bază următoarele:

(9) Cele trei instituții vor identifica anual, în cadrul GII, un număr limitat de priorități comune de comunicare, respectând, în același timp, responsabilitatea individuală a fiecărei instituții UE și a fiecărui stat membru pentru propriile sale strategii și priorități de comunicare.

(10) Aceste priorități se vor baza pe prioritățile de comunicare identificate de instituțiile și organele UE în conformitate cu procedurile lor interne și vor completa, după caz, opiniile și eforturile strategice ale statelor membre în acest domeniu, luând în considerare așteptările cetățenilor.

(11) Cele trei instituții și statele membre vor lua măsuri pentru a promova sprijinul corespunzător pentru a asigura comunicarea privind prioritățile identificate.

(12) Serviciile responsabile de comunicare din statele membre și din instituțiile UE ar trebui să colaboreze strâns pentru a asigura punerea în aplicare cu succes a priorităților comune de comunicare, precum și a altor activități legate de comunicarea cu privire la UE, după caz pe baza unor acorduri administrative adecvate.

(13) Instituțiile și statele membre sunt invitate să efectueze un schimb de informații cu privire la alte activități de comunicare referitoare la UE, în special cu privire la activitățile sectoriale de comunicare avute în vedere de cele trei instituții și organe, atunci când au drept rezultat campanii de informare în statele membre.

(14) Comisia este invitată să prezinte celorlalte instituții ale UE, la începutul fiecărui an, un raport cu privire la principalele progrese înregistrate în punerea în aplicare a priorităților comune de comunicare din anul precedent.

(15) Prezenta declarație politică a fost semnată la data de douăzeci și doi octombrie a anului douămii opt.

ANEXA XIX

Declarația comună a Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie (articolul 251 din Tratatul CE)¹⁰⁷

PRINCIPII GENERALE

1. Parlamentul European, Consiliul și Comisia, denumite în cele ce urmează în mod colectiv „instituțiile”, observă cu practică actuală, care implică discuții între Președintele Consiliului, Comisia și președinții comisiilor competente și/sau raportorii Parlamentului European, precum și între copreședinții Comitetului de conciliere și-a demonstrat eficacitatea.

2. Instituțiile confirmă faptul că această practică, care s-a dezvoltat în toate etapele procedurii de codecizie, trebuie să fie încurajată în continuare. Instituțiile se angajează să își examineze metodele de lucru, astfel încât să utilizeze cu cât mai mult eficiență toate posibilitățile oferite de procedura de codecizie prevăzută în Tratatul CE.

3. Prezenta declarație comună clarifică aceste metode de lucru, precum și aspectele practice prin care acestea pot fi realizate. Declarația completează Acordul interinstituțional privind „O mai bună legislație”¹⁰⁸, în special dispozițiile acestuia privind procedura de codecizie. Instituțiile se angajează să respecte în totalitate aceste angajamente, în conformitate cu principiile transparenței, responsabilității și eficienței. În acest sens, instituțiile ar trebui să acorde o atenție deosebită promovării unor propuneri de simplificare cu respectarea în același timp a acquis-ului comunitar.

4. Instituțiile cooperează cu bună credință pe întreaga durată a procedurii, pentru a-și apropia pozițiile cât mai mult posibil, permițând astfel, dacă este cazul, adoptarea actului legislativ într-o etapă timpurie a procedurii.

5. În acest scop, instituțiile cooperează prin intermediul contactelor interinstituționale corespunzătoare pentru a monitoriza progresul înregistrat și pentru a analiza gradul de convergență pe parcursul tuturor etapelor procedurii de codecizie.

6. Instituțiile se angajează, în conformitate cu regulamentele lor de procedură, să schimbe informații în mod periodic cu privire la evoluția dosarelor de codecizie. Acestea se asigură că există, în măsura posibilului, o coordonare a calendarelor lor de lucru, astfel încât să permită derularea procedurilor într-un mod coerent și convergent. Prin urmare, instituțiile vor încerca să stabilească un calendar estimativ al diferitelor etape care duc la adoptarea finală a diverse propuneri legislative, în deplină conformitate cu natura politică a procesului decizional.

7. Cooperarea între instituții în contextul codeciziei ia adesea forma unor reuniuni tripartite („triloguri”). Acest sistem al trilogului și-a demonstrat vitalitatea și flexibilitatea, creând un număr semnificativ mai mare de posibilități de a ajunge la un acord în prima sau în a doua lectură și contribuind, de asemenea, la pregătirea lucrurilor Comitetului de conciliere.

8. În general, aceste triloguri se desfășoară într-un cadru informal. Acestea pot avea loc în toate etapele procedurii și la diferite niveluri de reprezentare, în funcție de natura discuțiilor prevăzute. Fiecare instituție, în conformitate cu propriul său regulament de procedură, își desemnează participanții la fiecare reuniune, își definește mandatul de negociere și informează în timp util celelalte instituții cu privire la aspectele practice ale reuniunilor.

9. În măsura posibilului, toate proiectele de text de compromis supuse dezbaterii la o reuniune ulterioară sunt distribuite în prealabil tuturor participanților. Pentru a consolida transparența,

¹⁰⁷JO C 145, 30.6.2007, p. 5.

¹⁰⁸JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

trilogurile care se desfășoară în cadrul Parlamentului European și al Consiliului sunt anunțate, în măsura în care acest lucru este posibil.

10. Președintele Consiliului se va strădui să asiste la reuniunile comisiilor parlamentare. Aceasta va examina cu atenție, în mod corespunzător, orice solicitare primită de a furniza informații privind poziția Consiliului.

PRIMA LECTURĂ

11. Instituțiile cooperează cu bună credință pentru a-și apropia pozițiile în cea mai mare măsură, astfel încât actele legislative să poată fi adoptate în prima lectură, ori de câte ori acest lucru este posibil.

Acordul în etapa primei lecturi în Parlamentul European

12. Se stabilesc contacte adecvate pentru a facilita derularea procedurilor în primă lectură.

13. Comisia facilitează astfel de contacte și își exercită dreptul de inițiativă într-un mod constructiv, în vederea promovării unei apropieri între pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului, ținând cont în mod corespunzător de echilibrul interinstituțional și de rolul care îi este conferit acesteia prin tratat.

14. Atunci când se ajunge la un acord prin negocieri informale în cadrul trilogurilor, Președintele Coreper transmite, într-o scrisoare adresată președintelui comisiei parlamentare competente, detaliile privind conținutul acordului, sub forma unor amendamente la propunerea Comisiei. Scrisoarea în cauză indică disponibilitatea Consiliului de a accepta acordul respectiv, sub rezerva verificării din punct de vedere juridic și lingvistic, în cazul în care acesta este confirmat prin vot înedin plenară. O copie a scrisorii este transmisă Comisiei.

15. În acest context, atunci când este iminent finalizarea unui dosar în primă lectură, informațiile privind intenția de a încheia un acord ar trebui să fie puse la dispoziție cât mai curând posibil.

Acordul în etapa poziției comune a Consiliului

16. În cazul în care nu se ajunge la un acord înainte de prima lectură a Parlamentului European, contactele pot continua în vederea încheierii unui acord în etapa poziției comune.

17. Comisia facilitează astfel de contacte și își exercită dreptul de inițiativă într-un mod constructiv, în vederea promovării unei apropieri între pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului, ținând cont în mod corespunzător de echilibrul interinstituțional și de rolul care îi este conferit prin tratat.

18. În cazul în care se ajunge la un acord în această etapă, președintele comisiei parlamentare competente recomandă, într-o scrisoare adresată Președintelui Coreper, acceptarea înedin plenară și fără amendamente a poziției comune a Consiliului, sub rezerva confirmării poziției comune de către Consiliu și a verificării din punct de vedere juridic și lingvistic. O copie a scrisorii este transmisă Comisiei.

A DOUA LECTURĂ

19. În expunerea sa de motive, Consiliul descrie cât mai clar posibil motivele care l-au condus la adoptarea poziției comune. În cea de a doua lectură, Parlamentul European ține cont, în cea mai mare măsură posibil, de motivele respective și de poziția Comisiei.

20. Înainte de a transmite poziția comună, Consiliul se străduiește să stabilească, cu consultarea Parlamentului European și a Comisiei, data posibil pentru transmiterea acesteia pentru a asigura eficiența maximă a procedurii legislative în a doua lectură.

Acordul în etapa celei de-a doua lecturi în Parlamentul European

21. Imediat ce poziția comună a Consiliului este transmisă Parlamentului European, se vor relua contactele adecvate, pentru a ajunge la o mai bună alegere a pozițiilor respective și pentru a permite astfel finalizarea procedurii legislative cât mai curând posibil.

22. Comisia facilitează astfel de contacte și îi dă avizul, în vederea promovării unei apropieri între pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului, cu respectarea echilibrului interinstituțional și a rolului care îi este conferit prin tratat.

23. Atunci când se ajunge la un acord prin negocieri informale în cadrul trilogurilor, Președintele Comitetului transmite, într-o scrisoare adresată președintelui comisiei parlamentare competente, detaliile privind conținutul acordului, sub forma unor amendamente la poziția comună a Consiliului. Scrisoarea respectivă indică disponibilitatea Consiliului de a accepta acordul respectiv, sub rezerva verificării din punct de vedere juridic și lingvistic, în cazul în care acesta este confirmat prin vot înedin plenară. O copie a scrisorii este transmisă Comisiei.

CONCILIAREA

24. În cazul în care devine evident că nu vor putea fi acceptate de către Consiliu toate amendamentele depuse de Parlamentul European în a doua lectură și atunci când Consiliul este pregătit să prezinte poziția, se organizează un prim trilog. Fiecare instituție îi desemnează participanții la fiecare reuniune și îi definește mandatul de negociere, în conformitate cu propriul său regulament de procedură. Comisia indică ambelor delegații, cât mai devreme posibil, intențiile pe care le are în legătură cu avizul său privind amendamentele depuse de Parlamentul European în a doua lectură.

25. Trilogurile se desfășoară pe toată durata procedurii de conciliere, cu scopul de a soluționa aspectele încă nerezolvate și de a pregăti terenul pentru a se ajunge la un acord în cadrul Comitetului de conciliere. Rezultatele trilogurilor sunt discutate și, dacă este cazul, aprobate în cadrul reuniunilor instituțiilor respective.

26. Comitetul de conciliere este convocat de către Președintele Consiliului, de comun acord cu Președintele Parlamentului European, cu respectarea dispozițiilor tratatului.

27. Comisia participă la procedurile de conciliere și ia toate inițiativele necesare în vederea promovării unei apropieri între pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului. Aceste inițiative pot include proiecte de text de compromis, luând în considerare pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului, cu respectarea rolului conferit Comisiei prin tratat.

28. Președinția Comitetului este exercitată în comun de către Președintele Parlamentului European și de către Președintele Consiliului. Reuniunile Comitetului de conciliere sunt prezidate, alternativ, de fiecare copreședinte.

29. Datele și ordinea de zi ale reuniunilor Comitetului de conciliere sunt stabilite în comun de către copreședinți în vederea funcționării eficiente a Comitetului de conciliere pe toată durata procedurii de conciliere. Comisia este consultată cu privire la datele preconizate. Parlamentul European și Consiliul rezervă, cu titlu indicativ, date adecvate pentru procedurile de conciliere și le comunică Comisiei.

30. La fiecare reuniune a Comitetului de conciliere, copreședinții pot introduce mai multe dosare pe ordinea de zi. Pe lângă tema principală („punct B”), asupra căreia nu s-a ajuns încă la un

acord, se pot deschide și/sau închide fără dezbateri proceduri de conciliere privind alte subiecte („punct A”).

31. Parlamentul European și Consiliul, respectând dispozițiile din tratat privind termenele, în cont, în măsura posibilului, de imperativele legate de calendar, în special de cele determinate de întreruperi ale activităților instituțiilor și de alegerile Parlamentului European. În orice caz, întreruperile activităților trebuie să dureze cât mai puțin posibil.

32. Reuniunile Comitetului de conciliere se desfășoară, alternativ, în localurile Parlamentului European și în localurile Consiliului, în vederea partajării echitabile a serviciilor, inclusiv a celor de interpretare.

33. Comitetului de conciliere îi se pun la dispoziție propunerea Comisiei, poziția comună a Consiliului, avizul emis de Comisie asupra acesteia, amendamentele propuse de Parlamentul European, avizul emis de Comisie asupra acestora și un document de lucru comun al delegațiilor Parlamentului European și Consiliului. Acest document de lucru ar trebui să permit utilizatorilor să identifice cu ușurință aspectele supuse discuției și să le abordeze într-un mod eficient. În general, Comisia îi prezintă avizul în termen de trei săptămâni de la primirea oficială a rezultatului votului Parlamentului European, până la data începerii lucrărilor de conciliere.

34. Copre edinii pot supune unele texte aprobării Comitetului de conciliere.

35. Acordul privind un text comun este constatat în cadrul unei reuniuni a Comitetului de conciliere sau, ulterior, prin intermediul unui schimb de scrisori între copre edinii. Copii ale scrisorilor respective sunt transmise Comisiei.

36. În cazul în care Comitetul de conciliere ajunge la un acord privind un text comun, textul este supus aprobării formale a copre edinilor după ce este finalizat din punct de vedere juridic și lingvistic. Cu toate acestea, în cazuri excepționale, pentru a respecta termenele, un proiect de text comun poate fi supus aprobării formale a copre edinilor.

37. Copre edinii transmit textul comun astfel aprobat Președintelui Parlamentului European și Președintelui Consiliului prin intermediul unei scrisori semnate în comun. În cazul în care Comitetul de conciliere nu este în măsură să adopte un text comun, copre edinii notifică acest lucru Președintelui Parlamentului European și Președintelui Consiliului prin intermediul unei scrisori semnate în comun. Scrisorile respective sunt considerate acte oficiale. Copii ale acestor scrisori sunt transmise Comisiei spre informare. Documentele de lucru utilizate în cursul procedurii de conciliere vor putea fi accesate în registrul fiecărei instituții odată ce procedura a fost încheiată.

38. Secretariatul General al Parlamentului European și Secretariatul General al Consiliului asigură în comun funcțiile de secretariat al Comitetului de conciliere, în asociere cu Secretariatul General al Comisiei.

DISPOZIȚII GENERALE

39. În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul consideră că este absolut necesar prorogarea termenelor prevăzute la articolul 251 din tratat, acestea notifică președintele celeilalte instituții și Comisia în mod corespunzător.

40. Atunci când se ajunge la un acord, în primă sau a doua lectură, sau pe durata concilierii, textul astfel convenit este finalizat de către serviciile juridico/lingvistice ale Parlamentului European și ale Consiliului, care acționează în strânsă cooperare și de comun acord.

41. Nu se pot aduce modificări nici unui text convenit, fără acordul explicit, la nivel corespunzător, al Parlamentului European și al Consiliului.

42. Finalizarea este realizată cu respectarea diferitelor proceduri ale Parlamentului European și ale Consiliului, în special în ceea ce privește termenele pentru încheierea procedurilor interne. Instituțiile se angajează să nu redeschid discuții privind anumite probleme de fond în cursul termenelor stabilite pentru finalizarea din punct de vedere juridic și lingvistic a actelor legislative.
43. Parlamentul European și Consiliul convin asupra unei prezentări comune a textelor pregătite de aceste instituții în comun.
44. În măsura posibilului, instituțiile se angajează să utilizeze clauze standard, acceptate de comun acord, pe care să le încorporeze în documentele adoptate în codecizie, în special în ceea ce privește dispozițiile privind exercitarea competențelor de executare (în conformitate cu decizia privind „comitologia”¹⁰⁹), intrarea în vigoare, transpunerea și aplicarea actelor legislative, precum și respectarea dreptului de inițiativă al Comisiei.
45. Instituțiile vor încerca să organizeze o conferință de presă comună pentru a anunța rezultatul pozitiv al procesului legislativ în prima sau a doua lectură în timpul concilierii. De asemenea, vor încerca să emită comunicate de presă comune.
46. După ce Parlamentul European și Consiliul adoptă un act legislativ în codecizie, textul se prezintă spre semnare Președintelui Parlamentului European și Președintelui Consiliului, precum și secretarilor generali ai acestor instituții.
47. Președinții Parlamentului European și al Consiliului primesc textul spre semnare în limbile lor respective și, în măsura posibilului, semnează textul împreună, în cadrul unei ceremonii comune care urmează să fie organizată lunar, în vederea semnării unor acte legislative importante în prezența mass-media.
48. Textul semnat în comun este transmis spre publicare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În general, publicarea are loc în termen de două luni de la adoptarea actului legislativ de către Parlamentul European și Consiliu.
49. În cazul în care una dintre instituții identifică o eroare materială sau evidentă într-un text (sau într-una din versiunile sale lingvistice), aceasta informează imediat celelalte instituții. În cazul în care eroarea privește un act legislativ care încă nu a fost adoptat fie de către Parlamentul European, fie de către Consiliu, serviciile juridico/lingvistice ale Parlamentului European și ale Consiliului pregătesc, în strânsă cooperare, rectificarea necesară. În cazul în care eroarea privește un act legislativ care a fost adoptat deja de una dintre instituții sau de ambele instituții, fie că a fost publicat sau nu, Parlamentul European și Consiliul adoptă, de comun acord, o rectificare redactată în conformitate cu procedurile lor respective.

¹⁰⁹Decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23). Decizie astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11)

ANEXA XX

Codul de conduit pentru negocieri în contextul procedurii legislative ordinare¹¹⁰

(1) Introducere

Prezentul cod de conduit stabile te principiile generale, aplicate în cadrul Parlamentului, privind modul de desf urare a negocierilor în toate etapele procedurii legislative ordinare, cu scopul de spori transparența și responsabilitatea acestora, în special în etapele timpurii ale procedurii¹¹¹. Acesta completeaz „Declarația comun privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie”, convenit între Parlament, Consiliu și Comisie¹¹² și care se axeaz mai mult pe relația dintre aceste instituții.

În cadrul Parlamentului, comisia competent este principalul organism responsabil în cadrul negocierilor, atât în prima, cât și în a doua lectur .

(2) Decizia de a iniția negocieri

Ca regul general , Parlamentul utilizeaz toate posibilit țile existente în toate etapele procedurii legislative ordinare. Decizia de a urm ri ajungerea la un acord timpuriu în cadrul procesului legislativ se ia de la caz la caz, ținând seama de particularit țile fiec rui dosar. Aceasta este justificat din punct de vedere politic în ceea ce prive te, de exemplu, priorit țile politice, natura necontrovertat sau „tehnic ” a propunerii, o situație urgent și/sau poziția unei pre edinții față de un anumit dosar.

Posibilitatea de a iniția negocieri cu Consiliul este prezentat de raportor în cadrul reuniunii plenare a comisiei și decizia de a negocia este luat fie printr-un consens larg, fie, dac este necesar, prin recurgerea la vot.

(3) Componenta echipei de negociere

Decizia luat de comisie de a iniția negocieri cu Consiliul și Comisia în vederea ajungerii la un acord include, de asemenea, o decizie privind componenta echipei de negociere a Parlamentului European. Ca principiu general, se respect echilibrul politic și toate grupurile politice sunt reprezentate cel puțin la nivel de personal în cadrul acestor negocieri.

Serviciul competent al Secretariatului General al PE este responsabil de organizarea practic a negocierilor.

(4) Mandatul echipei de negociere

Ca regul general , amendamentele adoptate în comisie sau în edinț plenar stau la baza mandatului încredințat echipei de negociere a PE. Comisia poate determina, de asemenea, priorit țile și termenele-limit ale negocierilor.

În cazul excepțional al negocierilor pentru ajungerea la un acord în prima lectur înainte de votul în comisie, aceasta ofer orient ri echipei de negociere a PE.

(5) Organizarea trilogurilor

¹¹⁰ Astfel cum a fost aprobat de Conferin a pre edin ilor la 18 septembrie 2008.

¹¹¹ Trebuie să se acorde o atenție deosebit negocierilor care au loc în etapele procedurii cu o vizibilitate foarte redus în cadrul Parlamentului. Este cazul negocierilor care au loc: înainte de votul în comisie în etapa primei lecturi, în vederea obținerii unui acord în prima lectur ; dup prima lectur a Parlamentului, în vederea obținerii unui acord timpuriu în a doua lectur .

¹¹² A se vedea anexa XIX

În principiu și pentru a spori transparența, trilogurile care au loc în cadrul Parlamentului European și al Consiliului sunt anunțate.

Negocierile în cadrul trilogurilor se bazează pe un document comun care indică poziția instituției respective cu privire la fiecare amendament individual și care include, de asemenea, toate textele de compromis distribuite în cadrul trilogurilor (de exemplu, documentul pe patru coloane folosit în mod curent). În măsura posibilului, textele de compromis supuse dezbaterii la o reuniune sunt distribuite în prealabil tuturor participanților.

Dacă este necesar, ar trebui oferite echipei de negociere a PE servicii de interpretare¹¹³.

(6) Opinii și decizii privind acordul la care s-a ajuns

După fiecare trilog, echipa de negociere prezintă comisiei un raport privind rezultatul negocierilor și pune la dispoziția comisiei toate textele distribuite. În cazul în care, din lipsă de timp, acest lucru nu este posibil, echipa de negociere se întâlnește cu raportorii din umbră și, dacă este necesar, cu coordonatorii, pentru a le prezenta un raport complet.

Comisia examinează acordul la care s-a ajuns sau actualizează mandatul echipei de negociere dacă sunt necesare negocieri ulterioare. În cazul în care, din lipsă de timp, acest lucru nu este posibil, în special în etapa celei de a doua lecturi, decizia privind acordul este luată de raportorii și de raportorii din umbră, dacă este necesar împreună cu președintele comisiei și cu coordonatorii. Se prevede un interval suficient între încheierea negocierilor și votul în edință plenară pentru a permite grupurilor politice să și pregătească poziția finală.

(7) Asistență

Echipei de negociere și se pun la dispoziție toate resursele necesare pentru a-și desfășura activitatea în condiții optime. Acest lucru include o „echipă de sprijin administrativ” formată din membri ai secretariatului comisiei, consilierul politic al raportorului, membri ai secretariatului unității responsabile de codecizie și ai serviciului juridic. În funcție de fiecare dosar și de etapa în care se află negocierile, această echipă poate fi lărgită.

(8) Finalizare

Acordul dintre Parlament și Consiliu este confirmat în scris printr-o scrisoare oficială. Nu se pot aduce modificări nici unui text convenit fără acordul explicit, la nivelul adecvat, atât al Parlamentului European, cât și al Consiliului.

(9) Conciliere

Principiile enunțate în prezentul cod de conduită se aplică și în cazul procedurii de conciliere, delegația PE fiind principalul organism responsabil în cadrul Parlamentului.

¹¹³În conformitate cu decizia adoptată de Birou la 10 decembrie 2007.

ANEXA XXI

Acord interinstituțional între Parlamentul European și Banca Centrală Europeană privind modalitățile practice de exercitare a controlului democratic și de monitorizare a exercitării atribuțiilor conferite Bancii Centrale Europene în cadrul mecanismului unic de supraveghere¹¹⁴

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (6),

având în vedere Regulamentul de procedură al Parlamentului, în special articolul 127 alineatul (1)¹¹⁵,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Bancii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudенțială a instituțiilor de credit¹¹⁶, în special articolul 20 alineatele (8) și (9),

având în vedere declarația comună a Președintelui Parlamentului European și a Președintelui Bancii Centrale Europene cu ocazia votului Parlamentului asupra adoptării Regulamentului (UE) nr. 1024/2013,

A. întrucât Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 conferă Bancii Centrale Europene (BCE) atribuții specifice în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudенțială a instituțiilor de credit, cu scopul de a contribui la siguranța și soliditatea instituțiilor de credit și la stabilitatea sistemului financiar din Uniunea Europeană și din fiecare stat membru care participă la mecanismul unic de supraveghere (MUS);

B. întrucât articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 prevede că BCE este autoritatea competentă pentru îndeplinirea atribuțiilor de supraveghere care îi sunt conferite în temeiul regulamentului în cauză;

C. întrucât conferirea atribuțiilor de supraveghere implică o responsabilitate semnificativă pentru BCE de a contribui la stabilitatea financiară în Uniune, utilizându-și competențele de supraveghere în mod cât mai eficace și proporțional;

D. întrucât conferirea oricărui competențe de supraveghere la nivelul Uniunii ar trebui să fie compensat de cerințe adecvate de răspundere; întrucât, în temeiul articolului 20 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, BCE este, aadar, responsabil pentru punerea în aplicare a regulamentului în cauză în fața Parlamentului și a Consiliului, ca instituții cu legitimitate democratică ce reprezintă cetățenii Uniunii și statele membre;

E. întrucât articolul 20 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 prevede obligația BCE de a coopera în mod deschis în cazul oricărui investigații efectuate de către Parlamentul European în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);

F. întrucât articolul 20 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 prevede că, la cerere, președintele Consiliului de supraveghere al BCE poartă discuții confidențiale neconsemnate în scris, în spatele ușilor închise, cu președintele și vicepreședintele comisiei

¹¹⁴JO L 320, 30.11.2013, p. 1.

¹¹⁵În prezent articolul 140 alineatul (1)

¹¹⁶JO L 287, 29.10.2013, p. 63.

competente a Parlamentului European în ceea ce privește atribuțiile de supraveghere ale BCE, în măsura în care astfel de discuții sunt necesare pentru exercitarea competențelor Parlamentului European în temeiul TFUE; întrucât articolul în cauză impune ca măsurile de organizare a discuțiilor respective să asigure confidențialitatea deplină, în conformitate cu obligațiile de confidențialitate impuse BCE ca autoritate competentă conform dreptului Uniunii;

G. întrucât articolul 15 alineatul (1) din TFUE prevede ca instituțiile Uniunii să își desfășoare activitatea cât mai deschis posibil; întrucât condițiile care reglementează confidențialitatea documentelor BCE sunt prevăzute în Decizia 2004/258/CE a BCE (BCE/2004/3)¹¹⁷; întrucât decizia în cauză prevede că orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică rezidentă sau având sediul social într-un stat membru are drept de acces la documentele BCE, sub rezerva condițiilor și limitelor definite în decizia în cauză; întrucât, în conformitate cu decizia în cauză, BCE refuză divulgarea informațiilor în cazul în care aceasta ar aduce atingere unor interese publice sau private specificate;

H. întrucât divulgarea informațiilor legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit nu este la latitudinea BCE, ci este supusă limitelor și condițiilor stabilite de dispozițiile relevante din dreptul Uniunii aplicabile atât Parlamentului, cât și BCE; întrucât, în conformitate cu articolul 37.2 din Statutul Sistemului European al Bancilor Centrale și al BCE („Statutul SEBC”), persoanele care au acces la date care intră sub incidența legislației Uniunii care impune obligația păstrării secretului se supun acestei legislații;

I. întrucât considerentul 55 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 menționează că orice obligații de raportare față de Parlamentul European ar trebui să se supună cerințelor relevante privind secretul profesional; întrucât considerentul 74 și articolul 27 alineatul (1) din regulamentul în cauză stipulează că membrii Consiliului de supraveghere, comitetul director, personalul BCE și personalul detașat de statele membre participante care îndeplinesc atribuțiile de supraveghere fac obiectul cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la articolul 37 din Statutul SEBC și în actele relevante din dreptul Uniunii; întrucât articolul 339 din TFUE și articolul 37 din Statutul SEBC prevăd că membrii organelor de conducere, precum și personalul BCE și cel al bancilor centrale naționale au obligația de a păstra secretul profesional;

J. întrucât, în conformitate cu articolul 10.4 din Statutul SEBC, reuniunile Consiliului guvernatorilor BCE sunt confidențiale;

K. întrucât articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 prevede că în scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite în temeiul regulamentului în cauză, BCE aplică integral dreptul relevant al Uniunii și, în cazul în care acesta cuprinde directive, legislația națională care transpune respectivele directive;

L. întrucât, sub rezerva unor modificări ulterioare și a unor acte legislative viitoare relevante, dispozițiile relevante din dreptul Uniunii privind procesarea informațiilor care sunt considerate confidențiale, în special articolele 53-62 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹¹⁸, impun obligații stricte privind secretul profesional autorităților competente și personalului lor în ceea ce privește supravegherea instituțiilor de credit; întrucât toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente sunt supuse obligației de a păstra secretul profesional; întrucât informațiile confidențiale pe care aceste persoane le primesc în cursul îndeplinirii atribuțiilor lor pot fi divulgate numai sub formă de rezumat sau în formă agregată,

¹¹⁷Decizia 2004/258/CE a Bancii Centrale Europene din 4 martie 2004 privind accesul public la documentele Bancii Centrale Europene (BCE/2004/3) (JO L 80, 18.3.2004, p. 42).

¹¹⁸Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

astfel încât să nu se poată identifica instituțiile de credit individuale, fără a aduce însă atingere situațiilor care fac obiectul dreptului penal;

M. întrucât articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 prevede că, în scopul exercitării atribuțiilor ce îi sunt conferite prin regulamentul în cauză, BCE este autorizat, în limitele și în condițiile prevăzute de dreptul relevant al Uniunii, să facă schimb de informații cu autoritățile și organele naționale și ale Uniunii în cazurile în care dreptul relevant al Uniunii permite autorităților naționale competente să divulge informații entităților respective sau în cazurile în care statele membre pot prevedea o astfel de divulgare în temeiul dreptului relevant al Uniunii;

N. întrucât încălcarea cerințelor privind secretul profesional în legătură cu informațiile privind supravegherea ar trebui să determine aplicarea unor sancțiuni adecvate; întrucât Parlamentul ar trebui să prevadă un cadru adecvat pentru luarea de măsuri în cazurile de încălcare a confidențialității de către deputați sau de către personalul său;

O. întrucât separarea organizatorică dintre personalul BCE implicat în exercitarea atribuțiilor de supraveghere ale BCE și personalul implicat în exercitarea atribuțiilor de politică monetară trebuie să fie de natură să asigure respectarea pe deplin a Regulamentului (UE) nr. 1024/2013;

P. întrucât prezentul acord nu reglementează schimbul de informații confidențiale privind politica monetară sau orice alte atribuții ale BCE care nu se numără printre atribuțiile alocate BCE prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013;

Q. întrucât prezentul acord nu aduce atingere răspunderii autorităților naționale competente în fața parlamentelor naționale în conformitate cu dreptul intern;

R. întrucât prezentul acord nu reglementează și nu afectează răspunderea și obligațiile de raportare ale MUS față de Consiliu, de Comisie și de parlamentele naționale;

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ :

I. RĂSPUNDEREA, ACCESUL LA INFORMAȚII, CONFIDENȚIALITATEA

1. Rapoarte

– BCE prezintă anual Parlamentului European un raport („raport anual”) privind exercitarea atribuțiilor care îi sunt conferite prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013. Președintele Consiliului de supraveghere prezintă raportul anual Parlamentului în cadrul unei audieri publice. Proiectul de raport anual este pus la dispoziția Parlamentului, în condiții de confidențialitate, cu patru zile lucrătoare înainte de audiere, într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii. Traducerile în toate limbile oficiale ale Uniunii sunt puse la dispoziție ulterior. Raportul anual cuprinde, printre altele:

- (a) exercitarea atribuțiilor de supraveghere,
- (b) repartizarea atribuțiilor între BCE și autoritățile naționale de supraveghere,
- (c) cooperarea cu alte autorități relevante la nivel național sau la nivelul Uniunii,
- (d) separarea atribuțiilor de politică monetară de atribuțiile de supraveghere;
- (e) evoluția structurii și a personalului de supraveghere, inclusiv numărul și defalcarea pe naționalități a experților naționali detașați;
- (f) punerea în aplicare a Codului de conduită,
- (g) metoda de calcul și valoarea taxelor de supraveghere,

- (h) bugetul pentru exercitarea atribuțiilor de supraveghere,
- (i) experiența cu raportările efectuate în baza articolului 23 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 (raportarea încalcărilor).

– Pe perioada fazei de lansare menționată la articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, BCE prezintă Parlamentului rapoarte trimestriale privind progresele înregistrate în punerea în aplicare din perspectiva operațională a regulamentului respectiv, ce vor cuprinde, printre altele:

- (j) pregătirea, organizarea și planificarea la nivel intern a activității,
- (k) măsurile concrete pentru respectarea cerințelor privind separarea funcțiilor de politică monetară de cele de supraveghere,
- (l) cooperarea cu alte autorități competente de la nivel național sau de la nivelul Uniunii,
- (m) orice dificultate întâmpinată de BCE pe parcursul pregătirii în vederea exercitării atribuțiilor sale de supraveghere,
- (n) orice situație problematică sau orice modificare adusă Codului de conduită.

– BCE publică raportul anual pe website-ul MUS. Serviciul de informații prin email al BCE va fi extins pentru a aborda în mod specific întrebările legate de MUS, iar BCE va utiliza răspunsurile oferite prin email pentru a crea o secțiune FAQ pe website-ul MUS.

2. Audieri și discuții confidențiale neconsemnate în scris

– Preedintele Consiliului de supraveghere participă, la solicitarea comisiei competente a Parlamentului, la audieri publice **ordinare** cu privire la executarea atribuțiilor de supraveghere. Comisia competentă a Parlamentului și BCE convin asupra unui calendar pentru două astfel de audieri care să se desfășoare în cursul anului următor. Solicitățile de modificare a calendarului convenit se adresează în scris.

– În plus, preedintele Consiliului de supraveghere poate fi invitat la schimburi **ad-hoc** suplimentare de opinii cu comisia competentă a Parlamentului, cu privire la chestiuni legate de supraveghere.

– În cazul în care este necesar pentru exercitarea competențelor ce îi revin Parlamentului conform TFUE și dreptului Uniunii, preedintele comisiei competente a Parlamentului poate solicita motivat, în scris, reuniuni **confidențiale** speciale cu preedintele Consiliului de supraveghere. Astfel de reuniuni se desfășoară la o dată convenită de ambele părți.

– Toți participanții la reuniunile **confidențiale** speciale sunt supuși unor cerințe privind confidențialitatea echivalente celor aplicabile membrilor Consiliului de supraveghere și personalului BCE cu atribuții de supraveghere.

– La audierile **ordinare**, schimburile **ad-hoc** de opinii și reuniunile **confidențiale** pot participa și reprezentanții BCE în Consiliul de supraveghere sau membrii personalului cu atribuții de supraveghere care ocupă posturi de conducere (directori generali sau adjuncții acestora), cu condiția ca preedintele Consiliului de supraveghere sau preedintele comisiei competente a Parlamentului să prezinte o cerere motivată și să fie cu acordul ambelor părți.

– Principiul transparenței instituțiilor europene prevăzut în TFUE se aplică MUS. Discuțiile din cadrul reuniunilor **confidențiale** speciale respectă principiul transparenței și al elaborării în funcție de circumstanțele relevante. Acestea implică schimbul de informații confidențiale cu

privire la exercitarea atribuțiilor de supraveghere în limitele impuse de dreptul Uniunii. Divulgarea acestor informații poate fi restricționat prin prevederi legale privind confidențialitatea.

– Persoanelor angajate de Parlament sau de BCE nu le este permis divulgarea informațiilor obținute în cadrul activităților lor, aferente atribuțiilor conferite BCE în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013, chiar și după data la care au încetat aceste activități sau contractele acestor persoane de angajare la respectivele instituții.

– Audierile **ordinare**, schimburile **ad-hoc** de opinii și reuniunile **confidențiale** pot privi toate aspectele activității și funcționării MUS prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

– În cadrul reuniunilor **confidențiale** nu se redactează procese-verbale și nu se efectuează alte tipuri de înregistrări. Nu se dă nici o declarație pentru presă sau pentru alte servicii de comunicare în masă. Fiecare participant la discuțiile confidențiale semnează de fiecare dată o declarație solemnă prin care se angajează să nu divulge conținutul respectivei discuții niciunei terțe persoane.

– Doar președintele Consiliului de supraveghere și președintele și vicepreședintele comisiei competente a Parlamentului pot participa la reuniunile **confidențiale**. Atât președintele Consiliului de supraveghere, cât și președintele și vicepreședintele comisiei competente a Parlamentului pot fi însoțiți de doi membri din personalul BCE sau, respectiv, de doi membri din secretariatul Parlamentului.

3. Răspunsuri la întrebări

– BCE răspunde în scris la întrebările care îi sunt adresate în scris de către Parlament. Respectivul răspuns se adresează președintelui Consiliului de supraveghere prin intermediul președintelui comisiei competente a Parlamentului. Răspunsurile la întrebări sunt formulate în cel mai scurt timp posibil și, în orice caz, în termen de cinci săptămâni de la transmiterea acestora către BCE.

– Atât BCE, cât și Parlamentul dedică o secțiune specifică în cadrul website-ului lor pentru întrebările și răspunsurile menționate mai sus.

4. Accesul la informații

– BCE furnizează comisiei competente a Parlamentului cel puțin o înregistrare cuprinzătoare și pertinentă a dezbaterilor Consiliului de supraveghere care să permită înțelegerea discuțiilor, precum și o listă adnotată a deciziilor. În cazul unei obiecții a Consiliului guvernatorilor față de un proiect de decizie a Consiliului de supraveghere conform articolului 26 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, președintele BCE îl informează pe președintele comisiei competente a Parlamentului cu privire la motivele care au dus la o astfel de obiecție, conform cerințelor de confidențialitate prevăzute în prezentul acord.

– În cazul lichidării unei instituții de credit, informațiile cu caracter neconfidențial legate de respectiva instituție de credit sunt divulgate ex post, numai după ce restricțiile cu privire la furnizarea de informații relevante, aplicabile conform cerințelor de confidențialitate, au încetat să se aplice.

– Taxele de supraveghere și o explicație cu privire la modul în care acestea sunt calculate sunt publicate pe website-ul BCE.

– BCE publică pe website-ul său un ghid cu privire la practicile sale de supraveghere.

5. Protejarea informațiilor și documentelor clasificate ale BCE

- Parlamentul pune în aplicare garanții și măsuri care se corespund nivelului de sensibilitate a informațiilor sau a documentelor BCE și informează BCE în consecință. În orice caz, informațiile sau documentele divulgate vor fi folosite doar în scopul pentru care au fost furnizate.
- Parlamentul solicită aprobarea BCE cu privire la divulgarea acestora unor alte persoane sau instituții, iar cele două instituții cooperează în cadrul procedurilor judiciare, administrative sau de alt natură în cadrul cărora se solicită accesul la aceste documente sau informații. BCE poate solicita Parlamentului, cu privire la toate informațiile sau documentele divulgate sau la categorii din acestea, să țină o evidență a persoanelor care au acces la aceste informații și documente.

II. PROCEDURI DE SELECȚIE

- BCE stabilește și face publice criteriile pentru selectarea președintelui Consiliului de supraveghere, inclusiv echilibrul între competențe, buna cunoaștere a instituțiilor financiare și a piețelor și experiența în activitățile de supraveghere financiară și macro-prudențială. În stabilirea criteriilor, BCE vizează standardele profesionale cele mai înalte și are în vedere necesitatea protejării intereselor Uniunii în ansamblu și diversitatea în componența Consiliului de supraveghere.
- Comisia competentă a Parlamentului este informată, cu două săptămâni înainte ca Consiliul guvernatorilor BCE să publice anunțul pentru ocuparea postului, cu privire la detaliile acestuia, inclusiv criteriile de selecție și profilul specific al postului, și procedura de selecție deschisă pe care intenționează să o aplice pentru selecționarea președintelui.
- Comisia competentă a Parlamentului este informată de către Consiliul guvernatorilor BCE cu privire la componența grupului de candidați pentru postul de președinte (numărul de candidaturi, combinația de aptitudini profesionale, echilibrul între genuri și cetățenie, etc.), precum și cu privire la metoda prin care lista de candidați este analizată în vederea întocmirii unei liste restrânse, cu cel puțin doi candidați, și a desemnării, în cele din urmă, a propunerii BCE.
- BCE prezintă comisiei competente a Parlamentului lista restrânsă a candidaților pentru postul de președinte al Consiliului de supraveghere. BCE furnizează respectiva listă cu cel puțin trei săptămâni înainte de a prezenta propunerea sa de numire în funcție de președinte.
- Comisia competentă a Parlamentului poate adresa BCE întrebări legate de criteriile de selecție și de lista restrânsă a candidaților în termen de o săptămână de la primirea acesteia. BCE răspunde în scris la aceste întrebări în termen de două săptămâni.
- Procesul de aprobare constă din următoarele etape:

BCE transmite Parlamentului propunerile sale de numire în funcție de președinte și/sau a vicepreședinte, însoțite de explicații scrise cu privire la motivele care stau la baza acestor propuneri;

o audiere publică a persoanelor propuse pentru funcțiile de președinte și vicepreședinte al Consiliului de supraveghere se va desfășura în cadrul comisiei competente a Parlamentului;

Parlamentul decide cu privire la aprobarea candidaților propuși de BCE pentru posturile de președinte și vicepreședinte printr-un vot în cadrul comisiei competente și în plen. În condiții normale, Parlamentul are în vedere luarea deciziei în termen de o săptămână de la prezentarea propunerii, cu respectarea calendarului său de lucru.

- În cazul în care persoana propusă de BCE pentru numirea în funcție de președinte nu este aprobată, BCE poate decide fie să revină la grupul de persoane care și-au depus inițial candidatura pentru respectivul post, fie să relanseze procedura de selecție, cu elaborarea și publicarea unui nou anunț pentru ocuparea postului.
- BCE prezintă Parlamentului orice propunere de demitere din funcție a președintelui sau a vicepreședintelui și furnizează explicații în acest sens.
- Procesul de aprobare constă în:
 - votul în cadrul comisiei competente a Parlamentului cu privire la o propunere de rezoluție; precum și
 - votul în plen cu privire la respectiva rezoluție (adoptare sau respingere).
- În cazul în care Parlamentul sau Consiliul informează BCE cu privire la faptul că, în opinia acestora, sunt îndeplinite condițiile pentru demiterea din funcție a președintelui sau a vicepreședintelui Consiliului de supraveghere, în sensul articolului 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, BCE își prezintă considerentele în scris în termen de patru săptămâni.

III. ANCHETE

- În cazul în care Parlamentul instituie o comisie de anchetă, în temeiul articolului 226 din TFUE și al Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei¹¹⁹, BCE asistă comisia de anchetă în desfășurarea atribuțiilor sale în conformitate cu principiul cooperării loiale și cu dreptul Uniunii.
- Orice activități ale comisiei de anchetă la care participă BCE intră sub incidența Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO.
- BCE cooperează întru totul în cadrul oricărei investigații întreprinse de către Parlament în temeiul articolului 20 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, în același cadru de cooperare care se aplică comisiilor de anchetă și în condițiile de confidențialitate prevăzute în prezentul acord în cazul discuțiilor confidențiale neconsemnate în scris (I.2).
- Toți destinatarii informațiilor furnizate Parlamentului în cadrul investigațiilor sunt supuși unor cerințe privind confidențialitatea echivalente cu cele aplicabile membrilor Consiliului de supraveghere și personalului cu atribuții de supraveghere din cadrul BCE, iar Parlamentul și BCE convin asupra măsurilor ce trebuie aplicate pentru a se asigura protecția acestor informații.
- În cazul în care este necesară pstrarea confidențialității din motive de protecție a interesului public sau privat, așa cum se prevede în Decizia 2004/258/CE, Parlamentul se asigură că protecția este menținută și se abține de la divulgarea oricărei informații de acest tip.
- Drepturile și obligațiile instituțiilor și organismelor Uniunii prevăzute în Decizia 95/167/CE, Euratom, CECO se aplică și BCE, *mutatis mutandis*.
- Înlocuirea Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO printr-un alt instrument juridic sau modificarea acestei decizii presupune renegocierea părții III din prezentul acord. Până la obținerea unui nou acord privind părțile respective, prezentul acord rămâne în vigoare, la fel ca și Decizia 95/167/CE, Euratom, CECO în versiunea sa de la data semnării prezentului acord.

¹¹⁹Decizia 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European (JO L 78, 6.4.1995, p. 1).

IV. COD DE CONDUIT

- Anterior adoptării Codului de conduit menționat la articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, BCE informează comisia competentă a Parlamentului cu privire la principalele elemente ale Codului de conduit vizat.
- La solicitarea scrisă a comisiei competente a Parlamentului, BCE informează Parlamentul în scris cu privire la punerea în aplicare a Codului de conduit. BCE informează, de asemenea, Parlamentul cu privire la necesitatea actualizării Codului de conduit.
- Codul de conduit reglementează conflictele de interese și asigură respectarea normelor de separare a atribuțiilor de politic monetar de cele de supraveghere.

V. ADOPTAREA DE ACTE DE CĂTRE BCE

- BCE informează în mod corespunzător comisia competentă a Parlamentului cu privire la procedurile (și calendarul acestora) stabilite pentru adoptarea regulamentelor, deciziilor, orientărilor și recomandărilor BCE („acte”) care fac obiectul unor consultări publice conform Regulamentului (UE) nr. 1024/2013.
- BCE informează comisia competentă a Parlamentului îndeosebi cu privire la principiile și tipurile de indicatori sau de informații pe care le utilizează în general în elaborarea actelor și a recomandărilor de politică, în vederea îmbunătățirii transparenței și a consecvenței politicilor.
- BCE transmite comisiei competente a Parlamentului proiectele de acte înainte de începerea procedurii de consultare publică. În cazul în care Parlamentul face observații cu privire la aceste acte, pot avea loc schimburi informale de opinii cu BCE pe marginea acestora. Astfel de schimburi informale de opinii au loc în paralel cu consultările publice deschise organizate de BCE în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.
- După adoptarea de către BCE a unui act, acesta îl transmite comisiei competente a Parlamentului. De asemenea, BCE informează periodic Parlamentul, în scris, cu privire la necesitatea actualizării actelor adoptate.

VI. DISPOZIȚII FINALE

1. Punerea în practică a prezentului acord este evaluată de către cele două instituții la fiecare trei ani.
2. Prezentul acord intră în vigoare la data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 sau în ziua ulterioară semnării prezentului acord, în funcție de care se produce mai târziu.
3. Obligațiile celor două instituții în materie de confidențialitate a informațiilor rămân în vigoare chiar și după încetarea valabilității prezentului acord.
4. Prezentul acord se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

INDICE ANALITIC

Cifrele arabe se refer la articole; cifrele romane se refer la anexe, iar cifrele arabe sau romane sau literele care le urmeaz desemneaz sec iunile, articolele sau alineatele din aceste anexe.

- A -

Accesul în sala de edin e	63, 157
Accesul la documente	5, 31, 43, 115 - 116, 160, VII.B, VII.C, VII.D, VII.E, XIV
Accesul publicului la	
- decizii	31
- dezbateri în plen	115
- documente	116
- lucr ri	206
- peti ii	217
Acordul-cadru PE-Comisie	VII.E, XIII
Acorduri interinstitu ionale	140, 230, VII.B, VII.C, VII.D, IX.B, XII, XIII, XVIII, XIX, XXI
Acorduri interna ionale	99, 108 - 109
Acorduri în a doua lectur	76, II, XX
Acorduri în prim lectur	73 - 75, II, XX
Acorduri voluntare	102
ACP	VI.II
Acte delegate	43, 105, 107
Acte de punere în aplicare	106 - 107, 141
Acte legislative	38 - 39, 41, 43, 47, 49, 57 - 59, 76 - 77, 85, 99, 104, 106, 150, 180, 183, 229
Ac iuni introduse la Curtea de Justi ie a Uniunii Europene	141, 221, V.6
Admisibilitate	
- amendamente	22, 69, 99, 170, 174
- întreb ri	II
- întreb ri cu solicitare de r spuns scris	130 - 131
A doua lectur	47, 64 - 69, 76, 171
- acorduri	76, XIX, XX
- concluzii	67
- examinarea în comisie	55, 64 - 66
- examinarea în plen	67 - 69, 76, 171
- prelungirea termenelor	65
- propunere de respingere în comisie	66
- recomandare pentru	66 - 67
- reuniuni comune ale comisiilor	55
- vot, procedur	171
Adunarea parlamentară a Consiliului Europei	213
Agen ii europene	
- consultare	139
Al doilea raport	60 - 61
Alegerea	
- chestorilor	15, 18, 20
- Comisiei	118, XVI
- Ombudsmanului	219
- Parlamentului	1, 229
- Pre edintelui	15 - 16, 20
- Pre edintelui Comisiei	117
- vicepre edin ilor	15, 17, 20

Amânarea dezbaterei și a votului	185, 190
Amânarea votului	61, 118, 190
Amendamente	61, 69, 75, 169 - 170, 174
- admisibilitate	22, 53, 69, 104, 170, 174
- adoptare	61
- aprobarea de către Consiliu	75
- caducitate	169 - 171
- de compromis	61, 66, 69, 73, 173 - 174
- depunere	74, 169, 208
- depunerea a peste 50 de amendamente	175
- distribuie	169
- identificare într-un text consolidat	73, 193
- în comisie	175, 208
- la buget	88
- la poziția Consiliului	69 - 70
- limbi	158, 169
- orale	113, 169, 208
- ordinea de votare	174
- poziția Comisiei	58, 61 - 62, 64, 69, XIII
- preluare (de către un alt deputat)	169
- prezentare	169
- prima lectură	59, 61
- procedura față de amendamente	50, 150
- proiectul comun (a treia lectură)	72
- propunere de act legislativ	39, 47, 49 - 50, 104
- retragere	169
- termene	74, 169, 174
- tipuri	169
- vot în bloc	173
- vot prioritare	173
Anexe	227, 230
Apărarea privilegiilor și imunităților	7, 9
Aplicarea dreptului Uniunii	198, VIII, XIII
Aprobare	79 - 83, 86, 99, 108
Aprobarea poziției Consiliului	76
Arhive	192, 217
Asistenți	11, 206, IX
A treia lectură	47, 70 - 72
- conciliere	70 - 71, XIX
- în plen	72, 77
- prelungirea termenelor	65
- proiect comun	72
- reuniuni comune ale comisiilor	55
- vot, procedură	72
Atribuțiile comisiilor	27, 201, VI
Audieri	25, 198, 205 - 206, 211, 216, 218, XVI
Audieri publice privind inițiativa cetățenească	211
Avize	
- ale comisiilor	39, 41, 50, 53 - 54, 133 - 134, 201, 216 - 217, V.1, VI
- ale Parlamentului	59, 100, 108, 112, 117, 121 - 122, 154, 208
- cerere de aviz	47 - 48
- motivate (ale parlamentelor naționale)	42
- recomandări ale Consiliului (articolul 140 din TFUE)	100

- urmrire	62 - 63
-----------------	---------

- B -

Banca Central European	
- Acord interinstituțional privind mecanismul unic de supraveghere	XXI
- declarații	126
- întrebări	131
- numirea Comitetului executiv	122
Biroul	
- comisiilor	198, 204, VII.A
- delegațiilor	212
- Parlamentului	
. accesul publicului la decizii	31
. componenți	19, 24
. funcții ...	10 - 11, 25, 27 - 31, 35, 96, 116, 147, 158 - 159, 161, 167, 181, 211, 214, 222, 224, I, VII.A
. întrebări	31
Buget	86, 88 - 95, V, VI.V
- adoptarea definitiv	91
- cheltuieli	98
- comisii competente	VI.III, VI.IV
- controlul execuției	95, 125, VI.V
- descrcare de gestiune	93 - 94, V, VI.V
- estimarea bugetului	96 - 97
- general	86 - 92, 95, VI.III, VI.IV
Buletinul Parlamentului	31

- C -

Cadouri sau avantaje similare	I
Cadru financiar multianual	86, 99
Caducitatea	
- amendamentelor	169 - 171
- textelor (la sfârșit de legislatură)	229
Candidaturi	
- Banca Central European	122
- chestori	15, 18
- comisii	199
- Ombudsman	219
- preedinte	15 - 16
- vicepreședinți	15, 17
Carta drepturilor fundamentale	38, 115
Cartona albastru	162
Căi de atac interne	167
Călătorii de studiu și de informare	25, 201
Cerere de aviz	47
Cheltuieli	
- angajare	98
- lichidare	98
Chestiunea preliminară	185, 187
Chestiuni de ordin personal	164

Chestiuni pendinte	229
Chestori	
- accesul publicului la decizii	31
- alegere i mandat	15, 18 - 21
- ecusoane de acces	11, IX
- func ii	11, 24 - 25, 28
- întreb ri	31
Cod de conduit	11, 21, I, IX, XIII
Codificare, legisla ia Uniunii	103
Combaterea fraudei	12, XI
Comisia	
- acord-cadru	VII.E, XIII
- alegerea Comisiei	118
- alegerea Pre edintelui	117
- amendamente la o propunere	61
- cereri de aviz, consulta ii	47
- competen e de punere în aplicare	XIII.2
- declara ii	123
- demisia unui membru	XIII
- desc rcarea de gestiune	93
- explicarea deciziilor	124
- informarea Parlamentului	VII.E, XIII
- invitare	112
- întreb ri (timpul afectat întreb rilor)	129, II
- întreb ri cu solicitare de r spuns scris si întreb ri cu solicitare de r spuns oral	128, 130
- mandat de negociere	108
- m suri de punere în aplicare	106, 141, XIII.1
- membrii	XIII
. demisia	XIII
- modificarea unei propuneri	57
- mo iune de cenzur	119
- pozi ie asupra amendamentelor	58, 61 - 62, 64, 69, XIII
- program	118
- program de lucru	37
- respingerea unei propuneri	60, 104
- retragerea unei propuneri	43, 60, 62, 68
- timpul afectat lu rilor de cuvânt	162
- urm rire	62
Comisii asociate	54, 60, 73, 107, 211, XVII
Comisii de anchet	27, 198 - 199, 201, VIII
Comisii parlamentare	49 - 54, 56, 196 - 204, 206 - 210, VI
- a doua lectur	64 - 66
- asociate	54, 60, 73, 107, 211, XVI, XVII
- atribu ii, competen e	27, 54, 196, 201, 214, VI
- aviz	50, 53
- birou	198, 204, VII.A
- comitetul de conciliere	70 - 72
- competente	46 - 47, 66, 73, 106, 136
- competen e	196 - 197, 201, VI
- componen a	27, 199 - 200
- comune	XVI
- conflict de competen e	201
- constituire	196 - 198, VIII

- convocare	206
- de anchet	27, 198 - 199, 201, VIII
- dialog cu Consiliul	66
- drepturi	199 - 200
- examinare în comun	201
- întrunirea de urgen	113
- membri	199 - 200, 204
- mixte	214
- pentru subiectul în cauz	39, 41
- permanente	196
- pre edinte	29, 56, 73, 106, 198, 204
- prima lectur	39, 41, 43, 57 - 58
- procedur	66, 206 - 210
- procedur de conciliere	70 - 72
- proces-verbal	115, 207
- raport	49, 51 - 52, 54, 56, 60 - 61, XVII
- rectific ri	231
- retrimiter la	188
- reuniuni	25, 50, 66, 112, 115, 136, 147, 175, 200, 203 - 204, 206 - 207, VII.A
- reuniuni comune	55, 107
- sesizare	47, 53, 201
- sesizare pentru aviz	53, 201, 208
- speciale	197, 201, 203
- subcomisii	201, 203
- suplean i	200
- temporare (a se vedea comisii speciale)	
- timpul afectat întreb rilor	210
- verificarea prerogativelor	3, 202, VI.XVI
- votul	208 - 209
Comitet compus din personalit i independente	225
Comitet consultativ pentru conduita deputa ilor	I
Comitetul de conciliere	
- convocare	70, 90
- delega ie	71 - 72
Comitetul Economic i Social European	11, 137
Comitetul Regiunilor	11, 138
Comitologie	
Compatibilitatea financiar a unui act	41, 49, 51
Competen de control	103, 106, 141
Competen ele comisiilor	27, 54, 214, 225
- conflict de competen e	201
Componen a Parlamentului	3 - 4, 84, 99
Compromisuri, amendamente	61, 66, 69, 173 - 174
Comunicare, pozi ia Consiliului	64 - 66
Conciliere	
- a treia lectur	70 - 72
- bugetar	90
- comitetul de	70 - 71
Conduit (cod, reguli)	11, IX
Conferin a organelor specializate în afaceri comunitare (COSAC)	143
Conferin a pre edin ilor	
- accesul publicului la decizii	31
- componen	26

- func ii	...21, 27, 46, 52, 54, 71, 73 - 74, 113, 126 - 129, 133, 135, 146, 149, 162, 172, 198 - 199, 201, 203, 212 - 213, 225, 229, VII.A, XVII
- întreb ri31
Conferin a pre edin ilor de comisie 29, 73, 211, XVII
Conferin a pre edin ilor de delega ie30
Conferin e ale parlamentelor144
Confiden ialitate 5, 11, 25, 31, 115, 198, 220, VII.A, VII.B, VII.C, VII.D, VII.E, VIII, XIV
Conflicte de intereseI, VII.F
Consiliu	
- consultare47, 49
- declara ii123
- dialogul unei comisii competente cu62, 66
- invita ie112
- întreb ri (întreb ri cu solicitare de r spuns oral i întreb ri cu solicitare de r spuns scris) 128 - 130
- întreb ri (timpul afectat întreb rilor) 129, II
- pozi ia Consiliului 64 - 70, 76
- proiect comun72
- recomand ri pentru 113, 134
- respingerea pozi iei Consiliului68
- reuniuni44
- timpul afectat lu rilor de cuvânt162
Consiliul European 123, 127
Consiliul Europei213
Consultare	
- agen ii europene139
- Comitetul Economic i Social European137
- Comitetul Regiunilor138
- ini iative prezentate de state membre48
- PESC112
- rapoarte49, 52
- recomand ri ale Consiliului (articolul 140 din TFUE)100
Contabilitate 96, 98, VI.III, VI.IV, VI.V
Conven ia ACP-CE VI.II
Convocarea	
- comisiilor 113, 206
- Parlamentului146
Cooperare	
- consolidat54
- între statele membre85, 99
- procedur de39, 43, 57 - 69, 75 - 76, 171 - 172
Coordonatori în cadrul comisiei 73, 205, I, XVI
COSAC143
Curtea de Conturi V.1, VI.V
- declara ii125
- numirea membrilor121
Curtea de Justi ie a Uniunii Europene	
- introducerea unei ac iuni 141, 219, 221, V.6
- numiri120
Cvorum 168, 208

- D -

Declara ii	
- Banca Central European	122, 126
- Comisia	57, 123 - 124
- Consiliul	123
- Consiliul European	123
- Curtea de Conturi	121, 125
- de interes financiar	21, 34, I
- Pre edintele propus al Comisiei	117
Declara ii scrise	
- ale deputa ilor	136
- anexate stenogramei	162
- caducitate	136
- înscrise în registru	136
Delega iile	25, 158, 214
- ad hoc	27
- Conferin a parlamentelor	144
- Conferin a pre edin ilor de delega ie	30
- interparlamentare	212, VI.II
- la comisiile parlamentare mixte	214
- permanente	27, 212
Demisia	
- unui deputat	4
- unui membru al Comisiei	XIII
Democra ie	38, 83, 99, 135, 224 - 225, IV
Deputa i	1 - 6, 9 - 11, 148
- asisten i	IX
- fo ti deputa i	6, 11, I, IX
- neafilia i	35, 199 - 200, 205
- participarea la edin e	148
- statut	10 - 11, 52, I, VI.XVI
Desc rcarea de gestiune	V
- a Comisiei	93 - 94
- a Parlamentului	98
- a Pre edintelui Parlamentului	94
- decizie	V
- declara ia Cur ii de Conturi	125
Desf urarea edin elor	157 - 160, 162 - 167
Destituirea Ombudsmanului	221
Deviz	228
Dezbatere	
- amânare	185, 190
- ca urmare a unei declara ii	123
- dezbatere privind cazuri de înc lcare a drepturilor omului	135, 149, IV
- dialogul comisiei competente cu Consiliul	66
- extraordinar	153
- încheiere	185, 189
- în comun	155
- procedur f r dezbatere	50, 150, 162, 166
- raportul unei comisii temporare de anchet	198
Dezbaterea în regim de urgen	154
Dialog cu Consiliul	62, 66

Dialog social	101
Discurs inaugural	16
Distribuire	156, 160 - 161, 192, IV
Documente	
- acces	115 - 116, 160, VII.A, VII.B, VII.C, VII.D, VII.E, XIV
- caduce	229
- chestiuni pendinte	229
- confiden iale	VII
- distribuire	156, 160
- legislative	47
Documente legislative	47
Dou sprezecimea provizorie	92
Drapel	228
Dreptul de anchet	198, VIII
Dreptul de consultare a dosarelor	5
Dreptul de peti ionare	215
Dreptul de vot	177
Dreptul Uniunii, aplicare	141, 198, VI.XVI, VIII, XIII, XIII.2
Drepturi fundamentale	38, 83, 99, VI.XVII
Drepturile omului	83, 99, 114, 135, 224 - 225, IV
Durata mandatelor	4, 19

- E -

Echipa de negociere	73
Ecusoane de acces	11, IX
Egalitate de voturi	16 - 17, 24, 172, 204
Estimarea bugetului	96 - 97
Eurogrup	II
Europol	VI.XVII
Examinarea	
- bugetului	88
- deciziilor privind desc rcare de gestiune	V
- documentelor confiden iale	198, 215, VII
- documentelor legislative	37 - 38, 43, 47, 57
Execu ia bugetar	93 - 95, V
Explica ii privind votul	22, 123, 183
Expunerea de motive a unui raport	45, 49, 51, 56, 67, 134, 171

- F -

Finalizare juridico-lingvistic	75, 78, 193, XIX
Fi a financiar	45, 49, 51
Foaia de prezen	148
Fraud	12, XI
Func iile	
- Biroului	25
- chestorilor	28
- Conferin ei pre edin ilor	27
- încetarea func iilor înainte de termen	21
- pre edintelui	22
- vicepre edin ilor	23

- G -

Grupuri neoficiale ale deputaților	34, I
Grupuri de interes	11, IX
Grupuri politice	32 - 33, 35 - 36
- activități	33
- constituire	32
- modificări	199 - 200
- neafiliați	35, 205
- președinți	135
- situația juridică	33

- I -

Imn	228
Implicații financiare	38, 41, 112
Imunitate	5 - 9, 179 - 180, 208, 222, VI.VII, VI.XVI
Inadmisibilitate	39, 103 - 105, 170, 185, 187
Incompatibilități	4
Indemnizații	10
Informarea Parlamentului	
- încalcarea principiilor comune	83
- PESC	112
Informații sensibile	VII.E
Inițiativa cetățenească	211, 218, XIII
Inițiativă	
- cetățenească	211, 218, XIII
- legislativ	37, 45 - 46
- prevăzut la articolul 225 din TFUE	46
- prezentate de state membre	48
- raport din proprie inițiativă	45, 52, 54
Inițiativă legislativă	45
Instituții	37, 117 - 119, 121 - 132, 198, 229, II, IV, V.6, VI.XV, VIII
Interese financiare	3, I, XI
Intergrupurile	34, I
Interimar, raport	99
Interpretare	158, 195
Intervenții	162
- asupra procedurii	185 - 191
- asupra unei chestiuni politice importante	163
- cu durata de un minut	163, 185 - 186
- în momentul votului	171
- pentru chestiuni de ordin personal	164

- Î -

Înaltul Reprezentant - a se vedea Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant	
Încalcarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept	114, 135, 149, IV
Încalcarea principiilor fundamentale	83, 99
Închiderea dezbaterii	185, 189
Întrebări	
- Banca Centrală Europeană	131, III
- Biroul, Conferința președinților, chestorii	31

- cu solicitare de răspuns oral	128
- cu solicitare de răspuns scris	130, III
- prioritare	130
- scurte și precise, timp de 30 minute	123
- timpul afectat întrebărilor	129, II

- J -

Jurnalul Oficial	25, 32, 76 - 78, 91, 116, 130 - 131, 192 - 194, 198, 219, V, VII, VIII, X, XIV, XVII, XIX
------------------------	---

- L -

Lecturi (texte legislative)	39, 41, 43 - 44, 46 - 54, 56 - 72, 75 - 77
- a doua	64 - 69, 76
- a treia	70 - 72, 77
- prima	39, 41, 43, 57 - 63
Legislatur	145
Legislația Uniunii	
- codificare	103
- reformare	103
- simplificare	103 - 104
Legitimă ie	5
Libertate	16, VI.X, VI.XVIII
Limbi	25, 105, 158 - 159, 198, 215, X
Lista vorbitorilor	189
Lobby (persoane care desfășoară activități de lobby)	11, IX
Locul reuniunii	147
Loc vacant	4, 19 - 20, 199
Luarea de cuvânt	
- acordare	162
- autorizare	185 - 191
- timpul afectat lucrărilor de cuvânt ...	123, 128, 152 - 154, 162 - 164, 166, 185 - 186, 192, IV, XVI

- M -

Majoritate/număr minim necesar de membri	
- acte delegate	105
- acte de punere în aplicare	106
- amendamente și modificări	
. buget (prima etapă)	88
. depunerea amendamentelor	169
. examinarea în comisie	175
. opoziție față de votul asupra unui amendament nedistribuit în toate limbile	158 - 159, 169
. proiectul de ordine de zi definitiv	152
. regulament	227
- anexe la regulament	230
- cereri privind	
. amânarea dezbaterii	190
. amânarea votului	190

. constatarea cvorumului	168
. constituirea unei comisii de anchet	198, VIII.2
. convocarea Parlamentului	146
. dezbaterile extraordinar	153
. dezbaterile privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept	135
. închiderea dezbaterii	189
. ordinea de zi	
- autorizarea depunerii de amendamente	150
- dezbateri extraordinar	153
- dezbateri fără amendamente	150
. procedura de urgență	154
. retrimiterile la comisii	188
. sesizarea repetată	63
. suspendarea sau ridicarea din ei	191
. din plenar în alt loc decât sediul	147
. vot prin apel nominal	180
- constituirea comisiilor și a grupurilor politice	
. comisii	198 - 199
. grupuri politice	32
- decizii ale Parlamentului	
. acord internațional sau protocol financiar (aviz sau aprobare)	108
. acorduri internaționale	99
. aderare	81
. a doua lectură (poziția Consiliului)	
. asentiment pentru supunerea la vot a amendamentelor de compromis	174
- amendamente	69
- propuneri de respingere	68
. a treia lectură (proiect comun)	72
. inițiativă legislativă (propuneri de rezoluție)	46
. încălcarea principiilor comune	83
. menținerea unei acțiuni înaintea Curții de Justiție a Uniunii Europene	141
. moțiuni de cenzură (adoptare)	119
. procedura de aprobare	99
- drepturile omului	83, 99, IV
- mandate	
. candidaturi	15
. chestori	18
. durata	19
. încetarea exercitării funcției înainte de termen	21
. președintele	16
. vicepreședinte	17
- numiri	
. Banca Centrală (cerere de amânare a votului)	122
. Curtea de Conturi (cerere de amânare a votului)	121
. Ombudsmanul (candidaturi)	219
. Ombudsmanul (demisie)	221
. Ombudsmanul (vot)	219
- opoziție la	
. interpretarea regulamentului	226
. procedura fără amendamente și dezbateri	150
. recomandări în cadrul PESC	113
. votul asupra unui amendament care nu a fost distribuit în toate limbile	169

- partide politice la nivel european	225
- proiect definitiv de ordine de zi	150, 152
- propuneri și moțiuni	
. moțiuni de cenzur	119
. noua rată maximă (propunere de decizie)	
. propunere de respingere globală a bugetului	
. propuneri de rezoluție	
- ca urmare a declarațiilor Comisiei, ale Consiliului și ale Consiliului European ..	123
- ca urmare a întrebărilor cu solicitare de răspuns oral	128
- dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a	
statului de drept	135
- încălcarea principiilor fundamentale	83
- refuzarea descărcării de gestiune	V.4
Mandat de negociere	73, 108
Mandate	14 - 20, 22 - 23, I, VI.XVI
- încetare înainte de termen	21
Mandatul deputaților	2, VI.VII
- durată	4
- verificarea prerogativelor	3, 14, 202
Măsurile de punere în aplicare	106 - 107, 141
Mecanismul unic de supraveghere	XXI
Membri	1 - 11
- Banca Centrală Europeană	122
- Comisia	118, XIII
- comisii	198 - 199, VIII
- comisii de anchetă	198
- comitetul de conciliere	71
- Curtea de Conturi	121
- interese financiare	11
- neafiliații	35, 205
- participarea la sesiuni	148
- statut	10 - 11, 52, I, VI.XVI
- subcomisii	203
- supleanți	3, 49, 51, 66, 71, 169, 198, 200, 203, II
Misiuni de studiu și de informare	25, 201
Modificare	
- propunere legislativă	38, 57
- Regulamentul de procedură	226 - 227
Moțiunea de cenzură (Comisie)	119
Moțiuni de procedură	185, 208

- N -

Neafiliații	35, 205
Negocieri de aderare	81, 214, XIII.4
Negocierile interinstituționale din cadrul procedurilor legislative	73 - 74, XX
Numiri (vezi și „Alegeri”)	117 - 119, 121 - 122
- Banca Centrală Europeană	122, XXI
- comisari desemnați	118, XVI
- Curtea de Conturi	121
- Curtea de Justiție a Uniunii Europene	120
- reprezentanți speciali	110
- ofițeri delegați ai țărilor externe	111

- O -

Observatori	13
OLAF	12, XI
Ombudsmanul	219 - 221, X.A
- activitate	220, X
- alegere	219
- destituire	221
Opinia minorit ii	56, 146, 198
Opozi ia	
- amendamente nedistribuite în toate limbile	169
- contestarea unui vot	184
- interpretarea regulamentului	226
Ordinea de zi	
- adoptare	152 - 153
- comisie	4, 66, 130, 153, 206, VII.A
- modificare	152, 188, 190, 219
- proiect	27, 74, 149 - 150
- proiect definitiv	135, 150, 152, XIII
- ridicarea imunit ii	9
- stabilire 31, 56, 61 - 62, 67, 72, 105, 113, 128, 135, 149 - 150, 153 - 154, 188, 201, 219, II, IV, V.4	
Ordinea în hemiciclu	157, 165 - 167
Ordinea lucr rilor	149, 156
Organe	
- ale Parlamentului	24 - 31, VI.XV, VIII
- alte organe	94
Organigram (Secretariatul General)	25, 222, VI.III
Orient ri generale ale politicilor economice (recomandarea Comisiei)	127

- P -

Parlamente na ionale	27, 37, 42, 142 - 144
- cooperare cu	142
Partide politice la nivel european	223, 225
- asisten tehnic	224
- comitet compus din personalit i independente	225
- competen ele Biroului	224
- competen ele comisiei competente	225
- competen ele Pre edintelui	223
- excluderea de la finan are	224
- modalit i de aplicare	25
- program	224 - 225
- recuperarea sumelor acordate necorespunz tor	224
Perioade de sesiune	145, 147, 201
Peti ii	215 - 218, 229, VI.XX
- dreptul de peti ionare	
Politica economic	127, VI.VI
Politica extern i de securitate comun (PESC)	110 - 113, VII, VII.B
Politica monetar	126
Pozi ia	
- Comisiei	48, 58, 61 - 62, 64, 69, XIII
- Consiliului	58, 62

- Parlamentului	62
Pozi ia Consiliului	64, 66 - 69, 76
- amendamente	69
- aprobare f r amendamente	76
- comunicare	64 - 66
- respingere	66, 68, 171, 192
- retrimiteria la comisie	47
- trimiterea la comisie	47
- vot, procedur	171
Prelucrarea electronic a documentelor	161
Prerogative (verificare)	3, 14, 202
Pre edintele Comisiei, alegere	117
Pre edintele Consiliului	66, 76, 119, XVI, XIX
Pre edintele Consiliului European	118, 123, 130, 162
Pre edintele Parlamentului	77
- alegere	15 - 16, 20
- func ii	21 - 22, 24 - 25, 46, 77, 124, 135 - 136, 139, 141, 147, 162 - 163, 166, 169 - 170, 184, 186, 192, 211, 223, 225, 231, I, II, IV, XV
Pre edintele provizoriu	14
Prezentarea de amendamente	169
Prima lectur	39, 43, 47, 57 - 63
- acorduri	73 - 75, XIX, XX
- concluzie	59
- estimarea bugetului	96 - 97
- examinare în comisie	39, 43, 49 - 54, 56 - 58
- examinare în plen	59 - 61
- urm rire	62
- vot, procedur	59
Principii fundamentale	83, VI.XVIII
Principiul subsidiarit ii	38, 42, 46, 48, 106
Privilegii i imunit i	5 - 9, 222, VI.XVI
Procedura prezent rii succinte	52, 151
Procedur	
- ac iune (Curtea de Justi ie a Uniunii Europene)	141, 219, 221, V.6
- bugetar	86 - 93, 95, VI.III, VI.IV
- de aprobare	81, 99, 108
- de aviz (recomand ri ale Consiliului)	100
- de conciliere	70 - 72, 90, XIX
- de cooperare	39, 43, 57 - 69, 75 - 76, 99
- de cooperare consolidat	85, 99
- de desc rcare de gestiune	93 - 94, 98, V
- de examinare a acordurilor voluntare	102
- de urgen	154
- de urm rire	62, 198
- de vot	150, 171 - 172, 182, 208
- dialog social	101
- f r amendamente i dezbaterei	50, 150
- interven ii asupra	185 - 191
- în comisie	49 - 54, 56, 66, 70 - 71, 175, 204, 206 - 208, 210, 231, VII.A
- legislativ	37 - 39, 41, 43 - 44, 46 - 54, 56 - 72, 75 - 77, 99 - 104, 106, 141, 192, 231, XIII.2, XIX
- legislativ ordinar	41, 63, 73, 77 - 78, 99, 193, 205
- mo iune de	22, 59, 152, 154, 166, 168, 184 - 185, 187 - 191

- simplificat (f r raport)	50, 103, 150, 154
Proceduri în instanță	141
Proces-verbal	
- Birou	31
- comisii	207, VII.A
- Conferința președinților	31
- plen	105, 136, 148, 160, 172, 192
Programul legislativ și de lucru al Comisiei	37, 46 - 47
Proiect	
- comun	72
- de ordine de zi	27, 61 - 62, 149 - 150
- de ordine de zi definitiv	150, 152
- de rezoluție legislativ	49, 59 - 61, 171
Proporționalitate	38, 48
Propunerea Comisiei	
- adoptarea de amendamente	58 - 59, 61 - 62
- modificare	49, 57, 61, 63, 99
- neacceptarea amendamentelor de către Comisie	58
- respingere	60, 104, 192
- retragere	43, 60, 62
Propuneri de modificare	53
Propuneri de rezoluție	51 - 53, 62, 83, 95, 102, 114, 123, 128, 133, 135, 216, 229, IV
- comune	123, 128, 135
- depunere	
. ca urmare a declarațiilor	123
. ca urmare a întrebărilor cu solicitare de răspuns oral	128
. în cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept	114
. înlocuirea unei propuneri de rezoluție fără caracter legislativ	170
. refuzarea descărcării de gestiune	V.4
Protocol financiar	108
Protocolul privind aplicarea principiilor de subsidiaritate și proporționalitate	42
Publicare	32, 77, 91, 192, 194, V.6

- R -

Rambursări	10
Rapoarte	
- al doilea raport	60 - 61
- al unei comisii de anchet	198, VIII.2, VIII.4
- anuale și alte rapoarte ale altor instituții	132
- aplicarea legislației Uniunii	132
- aprobare	99
- asupra unei inițiative prezentate de state membre	48
- asupra verificării prerogativelor	3
- din proprie inițiativ	27, 45 - 46, 52, 54, 81, 83, 132 - 133, XVII
- fără caracter legislativ	51 - 52
- interimare	99
- legislative	49, 59
- opinii minoritare	56, 198
- orale	56, 60 - 61, 154
- pe baza unei propuneri de rezoluție	133
- procedur simplificat (f r raport)	50, 103, 154
- proiect	50, 56

- strategice	52, XVII
Rapoarte din proprie inițiativ	27, 45 - 46, 52, 54, 81, 132 - 133, XVII
Raportori din umbr	73, 205
Raportor i raportor pentru aviz 4, 21, 25, 47, 49 - 51, 53, 56, 61 - 62, 64, 66, 68 - 71, 73, 103, 105 - 106, 154, 171 - 174, 185, 198, 208, XVI	
Recomand ri	
- ale comisiei de anchet	198
- formulate de Consiliu în conformitate cu articolul 140 din TFUE	100
- ini iativ prev zut la articolul 225 din TFUE	46
- la adresa Consiliului	113, 134
- mandat de negociere	108
- orient ri generale ale politicilor economice	127
- pentru a doua lectur	66 - 67
- PESC	111 - 113
- tratat de aderare	81, 99, 214
Rectific ri	193, 231
Reformare a legisla iei Uniunii	104
Registru	
- declara ii scrise	136
- de documente ale Parlamentului	116
- de sprijin al intergrupurilor	34
- de transparen	11, IX
- grupuri de interese	11, IX
- peti ii	215 - 216
- prezența deputaților	148
Registru de sprijin al intergrupurilor	34
Regulamentul financiar	98
Regulamentul Parlamentului	
- acorduri interinstitu ionale	140
- aplicare, interpretare	226, VI.XVIII
- modificare	140, 226 - 227, VI.XV, VI.XVIII
- solicitarea de respectare	186
Reguli de conduit	11, I
Rela ii cu	
- alte institu ii	27, 117 - 119, 121 - 130, 132, 134, 137 - 138, 140, 230
- parlamentele na ionale	25, 27, 142 - 144
- ri ter e	27
Repartizarea locurilor	27, 36
Reprezentan ii grupurilor de interese	11, IX
Reprezentarea extern a Uniunii	
- Reprezentan i speciali	110
- Vicepre edintele Comisiei/Înaltul Reprezentant	112
Reprezentarea Parlamentului	22, 44
- la reuniunile Consiliului	44
- Pre edintele	22
Respingere	
- pozi ia Consiliului	66, 68, 171, 192
- propunerea Comisiei	60, 104, 192
Resurse financiare	38
Retragerea din Uniune	82
Reuniuni comune ale comisiilor	55, 73, 107, 211
Reuniuni de urgen	
- ale Parlamentului	146

- ale unei comisii	113
Reuniunile Consiliului	44
Rezolu ii	46, 52
- legislative	48 - 49, 59 - 61, 171
Ridicarea imunit ții	6, 9
Ridicarea edin ei	185, 191

- S -

Sala de edin e	
- acces	157
- perturb ri în afara s lii de edin e	166
- repartizarea locurilor	36
Sanc iuni	166 - 167, I, VII.A
Schengen, acquis	85
Secretariat	
- deputa i neafilia i	35, 205
- grupuri politice	33
Secretariatul General	25, 159, 192, 222, 224
Secretarul General	4, 11, 25, 77, 96, 157, 159, 165, 192, 222, 224, I, IX
Secretul	5, 31, 198, VII.A, VII.B, VII.C, VII.E, VIII, XIV
Secretul profesional	VII.E
Securitatea informa iei	VII.E
Semnarea	
- actelor adoptate	77
- procesului-verbal	192
Semnarea documentelor	161
Sesiune	4, 145
Sesizarea	
- cerere de aviz	39, 41, 43, 47 - 48, 53, 57 - 58
- consultare	52, 98, 112, 132
- repetat	62 - 63
- unei comisii	47, 53, 201
Simbolurile Uniunii	228
Simplificarea legisla iei Uniunii	103 - 104
Sistem electronic de votare	178, 180 - 181
Site internet	31, 34, 116, 130 - 131, 136, 195, I, IX
Solicitare de respectare a regulamentului	22, 184, 186
State asociate	214
Statul de drept	38, 83, 99, 135, 224 - 225, IV
Stenograma	126, 194
Subcomisii	201, 203
Subsidiaritate	42
Suspendarea edin ei	185, 191

- -

edin cu u ile închise	112, 115
edin e plenare	3 - 4, 22, 145, 148
- a doua lectur	47, 64 - 69, 76
- amendamente	53 - 54, 169
- a treia lectur	47, 72, 77

- buget	88, 90 - 91
- prezența deputaților	148
- prima lectur	47, 59 - 61
- procesul-verbal	192
- stenograma	194
edin e i reuniuni	
- accesul public la dezbateri	112, 206 - 207, VII.A
- comisii	25, 50, 66, 112, 118, 121 - 122, 147, 200, 203 - 204, 206 - 207, VII.A
- desf urare	22, 157 - 158, 160, 162 - 167, 192, 194
- înregistrare audiovizual	195
- înregistrare pus la dispozi ia publicului	195
- locul reuniunii	70, 147
- suspendare sau ridicare	152, 167, 185, 191

- T -

Temeiul juridic	39, 63, 108, VI.VII
- acorduri interna ionale	108
- comisie competent	46, VI.VII, VI.XVI
- ini iativa legislativ prev zut la articolul 225 din TFUE	46
- propunerea Comisiei (modificare)	63
- verificare	39
Termene	
- amendamente	169, 174
- comitetul de conciliere	70
- declara ii scrise	136
- dezbateri i votarea	156
- prelungirea pentru a doua i a treia lectur	65, 72
- raport	56
- registru	I
- vot pe p r i	176
- vot separat/prin apel nominal	180
Texte adoptate	193
Timpul afectat întreb rilor	129, II
- comisie	210
- plen	129
Timpul afectat lu rilor de cuvânt	123, 128, 152 - 154, 164, 166, 185 - 186, 192, XVI
- repartizare	135, 153, 162, IV
Traduceri	31, 46, 64, 74, 194, 198, 215, 227, XIII.3
Transmiterea informa iilor sensibile	VII.B, VII.E
Transparen	
- activit ile Parlamentului	31, 115 - 116, XVI
- interesele financiare ale deputa ilor	I
- procesul legislativ	43
- registru	11, IX
Tratate	81, 99, VI.XV, VI.XVIII
- revizuire ordinar	79
- revizuire simplificat	80
Tratate de aderare	81, 99, 214
Tribune	157
Trilogul financiar	89
Trimiterea/Retrimiteria la comisie	66, 188
- acorduri interna ționale	108

- buget	86 - 92
- desc rcarea de gestiune	V.4
- egalitatea voturilor	172
- mo iuni de procedur	185
- pozi ia Consiliului (a doua lectur)	47, 66
- proiect comun (a treia lectur)	47
- propuneri ale Comisiei (prima lectur)	47, 59 - 61
. amânarea votului (amendamente neaprobrate de c tre Comisie)	61
. respingere	60
- rectific ri	231
Tulburarea Parlamentului	165 - 166, 177
- sanc iuni	166 - 167

- -

ri ter e	37, 99, 212, 214
- ACP	VI.II
- delega ii	30, 212, 214
- negocieri de aderare	81, 214, XIII.4
- rela ii cu	27, 37, 214
- tratate de aderare	81, 99
- ri asociate la Uniune	214

- U -

Urgen	
- dezbater e i votare	156
- procedur de urgen	154
- reuniune de urgen	
. în comisie	113
. în plen	146
Urm rire, procedur de	62
Urm rirea pozi iei Parlamentului	62 - 63

- V -

Verificare	
- prerogative	3, 14, 202, VI.XVI
- temei juridic	39
Vicepre edintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru politica extern i de securitate comun	112, 129, II
Vicepre edin i	211
- alegere i mandat	15, 17, 19 - 21
- func ii	23 - 24, 27, 71, 89 - 90, 116, 143
Votul	168, 170, 189
- a doua lectur	67 - 69, 76
- amânarea	39, 58, 60, 118, 185, 192
- amendamente	169, 173 - 175, 179, 208
- a treia lectur	
- baza de votare	173
- contestarea votului	184
- dreptul de vot	177

- egalitatea de voturi	16 - 17, 24, 172, 204
- electronic	178, 180 - 181, 208
- explica ii privind votul	22, 123, 183
- final	58, 179, 208
- în bloc	100, 173 - 174
- în comisie	200, 208
- ordinea de votare	22, 59, 171, 174
- pe p r i	22, 173, 176
- prima lectur	59 - 61
- prin apel nominal	22, 52, 90, 118 - 119, 173, 179 - 182, 208
- prin ridicarea mâinii	178, 208
- prin vot secret	15, 17, 121, 182, 199, 204
- prin „ridicare în picioare”	178
- procedura de vot	171 - 172, 208
- procedura f r votare	60, 76
- raport	39, 58, 60, 118
- raport cu peste 50 de amendamente	175
- separat	173
- unic	58, 179, 208
- validitate	168, 184